

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΑ΄

Τρίτη 18 Νοεμβρίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2035
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Α. Χατζή Οσμάν, σελ. 2041
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το ιδιωτικό Γυμνάσιο «Ελληνικό Κολλέγιο Θεσσαλονίκης», σελ. 2052, 2060
4. Επί του Κανονισμού, σελ. 2039
5. Ανακοινώνεται ότι α) με την υπ' αρ. 12922/9517 από 18-11-2008 Απόφαση του Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκε η «υποεπιτροπή για τη μελέτη και αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών» της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, σελ. 2086
β) με την υπ' αρ. 12923/9518 από 18-11-2008 Απόφαση του Προέδρου της Βουλής, συγκροτήθηκαν οι υποεπιτροπές:
α) «για τα θέματα των ατόμων με αναπηρία» της ειδικής μόνιμης επιτροπής ισότητας, νεολαίας και δικαιωμάτων του ανθρώπου, σελ. 2086
β) «νησιωτικών και ορεινών περιοχών» της ειδικής μόνιμης επιτροπής περιφερειών, σελ. 2086
και
γ) «υδατικών πόρων» της ειδικής μόνιμης επιτροπής προστασίας περιβάλλοντος, σελ. 2086
6. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή μήνυση κατά του Υπουργού Δικαιοσύνης περί «Ποινικής ευθύνης των Υπουργών», σελ. 2092

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 2035
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 2036
3. Συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων .
α) Προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ,
ι) σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων στο Κέντρο Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ», σελ. 2039
ii) σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων του Θεραπευτικού Παιδαγωγικού Κέντρου « Η ΜΕΡΙΜΝΑ» , σελ. 2041

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης και άλλες διατάξεις», σελ. 2042
2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής.
Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Κύρωση του Μνημόνιου Κατανόησης για συνεργασία στον τομέα της Δημόσιας Διοίκησης, της Ανάπτυξης Δυνατοτήτων και της Διοικητικής Οργάνωσης μεταξύ του Υπουργείου Εσωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης του Λιβάνου», σελ. 2048

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί του Κανονισμού:

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β., σελ. 2039

B. Επί των αναφορών και ερωτήσεων:

ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ Α., σελ. 2042
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ., σελ. 2039, 2040, 2041, 2042
ΜΕΛΑ Ε., σελ. 2040

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας

και Οικονομικών:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ., σελ. 2067
ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ Γ., σελ. 2050
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι., σελ. 2080
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 2052
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ., σελ. 2055
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ., σελ. 2043, 2044
ΖΗΣΗ Ρ., σελ. 2084, 2085
ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ Η., σελ. 2085
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 2046
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ. 2056, 2057
ΚΑΤΣΕΛΗ Λ., σελ. 2063
ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ Α., σελ. 2083
ΚΟΡΚΑ-ΚΩΝΣΤΑ Α., σελ. 2081
ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ Κ., σελ. 2093
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ., σελ. 2060
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ., σελ. 2069, 2070
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 2065, 2066
ΛΕΓΚΑΣ Ν., σελ. 2061, 2063
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι., σελ. 2082
ΜΠΑΝΙΑΣ Ι., σελ. 2057
ΜΑΝΤΟΥΒΑΣ Κ., σελ. 2059
ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ Π., σελ. 2074, 2075
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ., σελ. 2053, 2055
ΜΠΟΥΖΑΛΗ Π., σελ. 2075
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ., σελ. 2079
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 2066, 2067
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ Ε., σελ. 2045, 2046
ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ Α., σελ. 2070
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 2058, 2059
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ., σελ. 2071
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π., σελ. 2072
ΣΚΟΥΛΑΣ Ι., σελ. 2076
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ., σελ. 2085
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ., σελ. 2077
ΤΣΙΟΚΑΣ Θ., σελ. 2078
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ., σελ. 2073
ΦΙΛΙΝΗ Α., σελ. 2048, 2050
ΧΑΪΔΟΣ Χ., σελ. 2092

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΑ'

Τρίτη 18 Νοεμβρίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 18 Νοεμβρίου 2008, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.02' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 17/11/2008 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της Α' συνεδριάσεώς του, της Δευτέρας 17 Νοεμβρίου, σ' ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Μεταρρυθμίσεις για την οικογένεια, το παιδί, την κοινωνία και άλλες διατάξεις»)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Βασίλειο Κεγκέρογλου, Βουλευτή Ηρακλείου, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές, Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ, Λαρίσης κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία το Παράρτημα Καρδίτσας της Ομοσπονδίας Σιδηροδρομικών ζητεί να ανασταλεί ο σχεδιασμός της TRAIN.O.Σ.Ε. για τις περικοπές δρομολογίων στη δυτική Θεσσαλία.

2) Οι Βουλευτές, Κερκύρας κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ και Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Κέρκυρας ζητεί τη λήψη μέτρων για την τακτική συγκοινωνιακή σύνδεση κατά τη χειμερινή περίοδο των Παξών με την πόλη της Κέρκυρας.

3) Οι Βουλευτές, Λαρίσης κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ, Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία το Συνεταιριστικό Ι.Κ.Τ.Ε.Ο. Κουλουριού Νομού Λαρίσης ζητεί την άμεση υπογραφή της άδειας λειτουργίας του.

4) Ο Βουλευτής Ξάνθης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Σωματείο Συμβασιούχων Πυροσβεστών Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης ζητεί τη μονιμοποίηση των μελών του.

5) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην ελλειπή

στελέχωση του Κέντρου Υγείας Κρανιδίου.

6) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων του Ο.Π.Α.Π. αποσπασμένων στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού ζητεί τη μετατροπή των συμβάσεων των μελών του, από ορισμένου σε αορίστο χρόνο.

7) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενώσεων Μηχανικών Δημοσίων Υπαλλήλων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών ζητεί τη διασφάλιση των επιδομάτων του κλάδου αυτού κ.λπ..

8) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Σπουδαστών και Αποφοίτων Ι.Ε.Κ. ειδικότητας Φύλακας Μουσείων και αρχαιολογικών χώρων ζητεί την εργασιακή τακτοποίηση των μελών του.

9) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ζητεί την επαναφορά των παλαιών σωματομετρικών χαρακτηριστικών των γυναικών που κατατάσσονται στις Ένοπλες Δυνάμεις, με τροποποίηση του σχετικού προεδρικού διατάγματος.

10) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Ειδικού Γυμνασίου- Λυκείου Αθηνών ζητεί την άμεση πρόσληψη καθηγητών, οδηγών, συνοδών και βοηθών για την κάλυψη των αναγκών του πιο πάνω σχολείου.

11) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία εργαζόμενοι στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο «ΑΤΤΙΚΟΝ» διαμαρτύρονται για την έλλειψη προσωπικού από το πιο πάνω νοσοκομείο.

12) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαζομένων Κέντρων Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών ζητεί τη χρηματοδότηση και τη συνέχιση της λειτουργίας των πιο πάνω κέντρων.

13) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Επιστημονική Ένωση Τεχνολογικής Εκπαίδευσης Μηχανικών ζητεί ενημέρωση για το νέο σχέδιο εγγραφής μηχανικών στο Μητρώο Κατασκευαστών

Ιδιωτικών Έργων.

14) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενώσεων Συντακτών ζητεί να μη θιγούν τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των μελών της κ.λπ..

15) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Δημοτικού Σχολείου Φηρών Θήρας ζητεί την τοποθέτηση καθηγητών Φυσικής Αγωγής και Μουσικής στο πιο πάνω σχολείο.

16) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμος Υδρούσας Κυκλάδων ζητεί να διευκρινιστούν τα όρια του παραδοσιακού οικισμού Μπατσίου στη Νήσο Άνδρο.

17) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Τμήμα Ανατολικής Κρήτης του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος εκφράζει τις απόψεις του για τα Ειδικά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, Βιομηχανίας και Τουρισμού.

18) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Ιωάννης Στάχτιαρης, δικαστικός υπάλληλος ζητεί να ανασταλεί η εφετειακή απόφαση για την απόσπασή του στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Λασιθίου.

19) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Γενικού Λυκείου Αγίου Νικολάου Νομού Λασιθίου Κρήτης ζητεί να μην εφαρμοστεί για το ακαδημαϊκό έτος 2009 - 2010 η απόφαση για την αλλαγή των σωματομετρικών χαρακτηριστικών των υποψηφίων για τις στρατιωτικές σχολές.

20) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Γιαμαλάκης Ελευθέριος ζητεί τη μετάθεση στην Αθήνα του γιού του ο οποίος απασχολείται σαν εκπαιδευτικός στη Ρόδο.

21) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης ζητεί να δοθεί εξάμηνη παράταση στις διαδικασίες περαίωσης των εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

22) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Κέντρο Πρόληψης και Συμβουλευτικής κατά των Εξαρτήσεων Νομού Λέσβου «ΠΝΟΗ» ζητεί οικονομική ενίσχυση για τη συνέχιση της λειτουργίας του.

23) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Λέσβου ζητεί την κατασκευή των φραγμάτων ΤΣΙΚΝΙΑ και ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας στη Λέσβο.

24) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Σπουδαστών και Αποφοίτων Ι.Ε.Κ. Ειδικότητας Φύλακας Μουσείων και Αρχαιολογικών χώρων ζητεί την επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων της ειδικότητας αυτής.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3728/28-12-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σπυρίδωνα-Αδωνι Γεωργιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2726/25-1-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής

Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 32728/28-12-2007 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Σ.Α. Γεωργιάδη με θέμα «Έλεγχοι Ιδιωτικών και Δημόσιων Κολυμβητηρίων στη Χώρα μας», σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η ποιότητα νερού των κολυμβητικών δεξαμενών θα πρέπει γενικά να είναι σύμφωνη με το α.15 της Γ1/443/73 (ΦΕΚ 87Β) Υγειονομικής Διάταξης, όπως τροποποιήθηκε με τις αρ. Γ4/1150/76 (ΦΕΚ 937Β) και ΔΥΓ2/80825/05 (ΦΕΚ120/Β/06) όμοια περί λειτουργίας κολυμβητικών δεξαμενών. Υποχρεωτική απολύμανση του νερού απαιτείται σε όλες τις περιπτώσεις λειτουργίας των κολυμβητικών δεξαμενών, όπως ρητά επιβάλλεται από το α.18 της Διάταξης και το σύστημα ανακυκλοφορίας καθαρισμού-απολύμανσης του νερού θα πρέπει να λειτουργεί σύμφωνα με τους όρους και τις προδιαγραφές της παραπάνω Υγειονομικής Διάταξης και της εγκυκλίου με αρ. ΔΥΓ2/οικ. 69553/6-6-06.

Ο υπεύθυνος λειτουργίας της κολυμβητικής δεξαμενής λαμβάνει όλα τα απαιτούμενα μέτρα για την εξασφάλιση της καλής ποιότητας του νερού -ως προς τα φυσικά, χημικά και μικροβιολογικά χαρακτηριστικά αυτού-, εκτελώντας τις απαιτούμενες εργαστηριακές αναλύσεις στις συχνότητες που προδιαγράφονται στο α.15 της προαναφερόμενης Υγειονομικής Διάταξης, τηρώντας παράλληλα αρχείο εργαστηριακών εξετάσεων και τρόπων απολύμανσης του νερού, το οποίο παραδίδεται στους διενεργούντες τον υγειονομικό έλεγχο υπαλλήλους.

Η εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας γίνεται από τις Δ/σεις Υγείας των οικείων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, οι οποίες διενεργούν επιτόπιους ελέγχους και δειγματοληψίες στους χώρους της κολυμβητικής δεξαμενής για τη διαπίστωση της πληρότητας ως προς την υγιεινή και την ασφάλεια των λουομένων. Η συχνότητα των ελέγχων και των δειγματοληψιών πρέπει να παρέχει αντιπροσωπευτική εικόνα για την υγιεινή των χώρων και την ποιότητα του νερού της κολυμβητικής δεξαμενής και μπορεί να ποικίλει ανά χρονική περίοδο (με αύξηση της συχνότητας κατά τη θερινή περίοδο) και ανά Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Οι Διευθύνσεις Υγείας στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους σε περίπτωση αποτελεσμάτων εκτός ορίων προβαίνουν στα προβλεπόμενα από την Υγειονομική Νομοθεσία.

Η αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης στο πλαίσιο του εποπτικού ελέγχου που ασκεί, με σκοπό την προστασία και διασφάλιση της Δημόσιας Υγείας, αποστέλλει ετησίως υπενθυμιστική εγκύκλιο, αναφορικά με εντατικοποίηση υγειονομικών ελέγχων στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι έλεγχοι των κολυμβητικών δεξαμενών.

Από τις πρόσφατες δειγματοληψίες των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων της χώρας, τα μέχρι τώρα αποτελέσματα εμφανίζουν μικρή ποσοστιαία επιβάρυνση σε παθογόνους μικροοργανισμούς και στις περιπτώσεις αυτές λαμβάνονται άμεσα τα κατάλληλα μέτρα για την αποκατάσταση του προβλήματος και την προστασία της Δημόσιας Υγείας.

Επιπρόσθετα στο πλαίσιο σχετικού ερευνητικού προγράμματος πραγματοποιείται τα τελευταία 10 χρόνια από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας (τομέας Μικροβιολογίας), υγειονομικός έλεγχος των κολυμβητικών δεξαμενών. Ο έλεγχος αφορά όλες τις παραμέτρους που αναφέρονται στη νομοθεσία, πραγματοποιείται κάθε 15νήμερο και ήδη μετέχουν 55 Δήμοι και σχολεία που διαθέτουν κολυμβητήρια στο Δήμο Αττικής αλλά και από ορισμένες επαρχιακές πόλεις. Από τα αποτελέσματα των μετρήσεων το ποσοστό απόκλισης από τις παραμετρικές τιμές για τον τελευταίο χρόνο ήταν της τάξης του 5%.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ»

2 Στην με αριθμό 4738/18-1-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σπυρίδωνα -Αδωνι Γεωργιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-276/12-2-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 4738/18-1-08 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γεωργιάδης Αδωνις-Σπυ-

ρίδων, θέτουμε υπόψη σας τα εξής, σύμφωνα και με την 5123194/30.01.08 απάντηση της ΕΔΙΣΥ Α.Ε.:

«Ένας από τους κεντρικούς στόχους της κυβερνητικής μας πολιτικής είναι η ενίσχυση των μέσων σταθερής τροχιάς και ιδίως το σιδηροδρομικό μας δίκτυο. Ωστε να πετύχουμε μετακινήσεις με ασφάλεια, με ταχύτητα και φιλικές προς το περιβάλλον.

Δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση της Τηλεδιοίκησης με τη Σηματοδότηση, καθώς είναι δύο ξεχωριστά συστήματα που συνεργάζονται. Δηλαδή, η Σηματοδότηση είναι σύστημα που επιτρέπει να χαράσσονται ασφαλή δρομολόγια σε σταθμούς και ανοιχτή γραμμή και η Τηλεδιοίκηση επιτρέπει να εκτελούνται οι παραπάνω εντολές εξ αποστάσεως, από ένα κεντρικό σημείο (Κέντρο Τηλεδιοίκησης Θεσσαλονίκης).

Όπως όλα τα πολύπλοκα τεχνικά συστήματα ασφαλείας που περιλαμβάνουν και εξωτερικές συσκευές (αλλαγές, φωτισήματα, κυκλώματα γραμμής κ.ά.) έτσι και το σύστημα Τηλεδιοίκησης και Σηματοδότησης εμφανίζει φυσιολογικά, μέσα στα επιτρεπτά όρια, βλάβες και εξωτερικές φθορές-ζημιές, οι οποίες επ' ουδενί λόγω δεν επηρεάζουν τη συνολική ασφάλεια του συστήματος. Σε κάθε περίπτωση, επί δυσλειτουργίας η ασφάλεια κυκλοφορίας των συρμών εξασφαλίζεται από τον Κανονισμό Κυκλοφορίας.

Το ζήτημα της τηλεδιοίκησης και της επικοινωνίας κατά μήκος του σιδηροδρομικού δικτύου αποτελεί μέρος του συνολικότερου σχεδιασμού ενίσχυσης των σιδηροδρόμων. Για το σκοπό αυτό η ΕΡΓΟΣΕ εκτελεί έργο κόστους 60 εκατομμυρίων για σιδηροδρομική επικοινωνία, που αφορά την εγκατάσταση δικτύου κινητών επικοινωνιών τεχνολογίας GSM-R.

Η άμεση αποκατάσταση των βλαβών που παρουσιάζονται στο πλαίσιο της λειτουργίας των συστημάτων αποτελεί αυτονόητη υποχρέωση των τεχνικών υπηρεσιών του ΟΣΕ. Τον Οκτώβριο του 2007 υπογράφηκε διετής σύμβαση με εξειδικευμένη εταιρεία για την προληπτική συντήρηση και άρση βλαβών των συστημάτων σηματοδότησης και τηλεδιοίκησης.

Ο Υπουργός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ»

3. Στην με αριθμό 2319/22-11-2007 ερώτηση της Βουλευτού κ. Χρυσής Αράπογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 150614/25-1-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 2319/22-11-2007 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από την Βουλευτή κ. Χ. Αράπογλου με θέμα «Η υπολειτουργία των προγραμμάτων υποκατάστασης (μεθαδόνης και βουπρενορφίνης) εξαρτησιογόνων ουσιών και του OKANA», σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Η συγκεκριμένη επιχορήγηση του OKANA το έτος 2007 ήταν 25.000.000 ευρώ το οποίο τελικά διαμορφώθηκε σε 30.800.000 ευρώ με επιπλέον έκτακτη επιχορήγηση από το Υπουργείο Υγείας. Για το έτος 2008 έχει εγκριθεί το ποσό των 29.000.000 ευρώ, ήτοι αύξηση 16%, το οποίο ενδέχεται να διαμορφωθεί υψηλότερα με έκτακτη επιχορήγηση κατά τη διάρκεια του έτους.

2. Έχουν ήδη ενισχυθεί τα Κέντρα Πρόληψης με ειδικευμένο προσωπικό σύμφωνα με τα αιτήματά τους και τον προγραμματισμό του OKANA και όπου υπάρχουν ανάγκες θα συμπληρωθούν.

3. Δεν κατέστη εφικτή η αξιολόγηση του «Εθνικού Σχεδίου Δράσης κατά των Ναρκωτικών το 2000-2006» διότι δεν είχε συγκεκριμένους στόχους και ενέργειες, ήταν περισσότερο θεωρητικό.

4. Σε πρώτο στάδιο Μονάδες οι οποίες προγραμματίζονται να λειτουργήσουν άμεσα είναι στην Πρέβεζα, στην Καβάλα, στο Ηράκλειο Κρήτης, στην Κατερίνη, στην Κέρκυρα και στο ΠΝ Θεσσαλονίκης ΑΧΕΠΑ. Επιπλέον προγραμματίζεται η λειτουργία των ήδη υπάρχουσών Μονάδων και κατά τις απογευματινές ώρες.

5. Σχετικά με την ενθάρρυνση της επαγγελματικής αποκατάστασης και κοινωνικής ενσωμάτωσης των θεραπευμένων

πρώην τοξικομανών σας γνωρίζουμε ότι ο ΟΑΕΔ επιχορηγεί τα εξαρτημένα άτομα που έχουν ολοκληρώσει τη θεραπεία τους με το ποσό των 16.600 ευρώ στη διάρκεια δύο ετών στο πλαίσιο του προγράμματος επιχορήγησης νέων ελεύθερων επαγγελματιών. Επίσης, επιχορηγεί τους εργοδότες με 25 ευρώ ημερησίως για τρία χρόνια για πλήρη απασχόληση των ατόμων αυτών με την υποχρέωση να απασχοληθούν για ένα επιπλέον έτος χωρίς επιχορήγηση.

6. Ο Ν. 3459/2006 δίνει τη δυνατότητα στους δικαστές να αναστείλουν από 3 έως 6 έτη την εκτέλεση της ποινής αποδεδειγμένα τοξικομανών, οι οποίοι πριν ενταχθούν σε θεραπευτικό πρόγραμμα είχαν διαπράξει αδικήματα σχετιζόμενα με την έξη τους στα ναρκωτικά. Γενικότερα προβλέπονται ευεργετικές διατάξεις οι οποίες εφαρμόζονται κατά την κρίση του δικαστήριου στους χρήστες και μπορούν να φτάσουν μέχρι και την οριστική αποχή από την ποινική δίωξη (άρθρο 31).

7. Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα Ναρκωτικά βρίσκεται στη φάση ολοκλήρωσης της δημόσιας διαβούλευσης και της κοινομοτεχνικής του υποστήριξης με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ»

4. Στην με αριθμό 3687/21-12-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 164552/25-1-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 3687/21-12-2007 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Μ. Στρατάκη με θέμα «Νοσοκομειακή περίθαλψη βαριά ασθενούντων που είναι ανασφάλιστοι», σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με την αρ. 139491/16-11-2006 Κ.Υ.Α. (ΦΕΚ 1747/Α/06) «Καθορισμός προϋποθέσεων, κριτηρίων και διαδικασιών πρόσβασης στο σύστημα νοσηλευτικής και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης ανασφαλίστων και οικονομικά αδυνάτων πολιτών», δικαιούχοι δωρεάν «...νοσοκομειακής και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, εφόσον δεν δικαιούνται τοιαύτη άμεσα ή έμμεσα από οποιοδήποτε ασφαλιστικό φορέα και διαμένουν νόμιμα και μόνιμα στη χώρα» είναι εκτός των λοιπών κατηγοριών πολιτών, των αναφερομένων στην απόφαση και οι «4Αβ. Αλλοδαποί με άδεια παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους (υγείας), 4Αγ. Οι υπήκοοι των κρατών Μελών του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, 4Αδ. Αλλογενείς σύζυγοι Ελλήνων ή ομογενών ή Κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και τα τέκνα αυτών.

Στους δικαιούχους αυτών των κατηγοριών χορηγείται πιστοποιητικό κοινωνικής προστασίας εφόσον υπάρχει αποδεδειγμένα πρόβλημα υγείας.»

Επίσης, στην παρ. 5Α της ίδιας Κ.Υ.Α. αναφέρεται:

«Σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 266/1999: α) Οι αναγνωρισμένοι πολιτικοί πρόσφυγες β) Οι αλλοδαποί οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για αναγνώριση προσφυγικής ιδιότητας και η οποία βρίσκεται στο στάδιο εξέτασης από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, καθώς και γ) Οι έχοντες έγκριση παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους ή έχει ταχθεί σε αυτούς προθεσμία η οποία δεν έχει εκπνεύσει ακόμη, έχουν τη δυνατότητα της δωρεάν ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης με την άμεση επίδειξη του δελτίου ταυτότητας πρόσφυγα ή του δελτίου αιτήσαντος άσυλο αλλοδαπού ή του ειδικού δελτίου παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους αλλοδαπού αντίστοιχα, στις υπηρεσίες του Ε.Σ.Υ.».

Στο ν. 3386 (ΦΕΚ 212/ Α/2005) που αφορά την «Είσοδο, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια» και συγκεκριμένα στο Κεφ. Η' «Χορήγηση και ανανέωση αδειών διαμονής για εξαιρετικούς λόγους», άρθρο 44 «Χορήγηση και ανανέωση αδειών διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους», αναφέρονται τα εξής:

«1. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, επιτρέπεται να χορηγείται άδεια διαμονής για

λόγους ανθρωπιστικής φύσεως σε υπηκόους τρίτων χωρών:....ε)Πρόσωπα που πάσχουν από σοβαρά προβλήματα υγείας. Η συνδρομή σοβαρών προβλημάτων υγείας, καθώς και η διάρκεια της θεραπείας, διαπιστώνονται με πρόσφατο πιστοποιητικό κρατικού νοσοκομείου ή νοσοκομείου του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων... Προϋπόθεση για τη χορήγηση της ανωτέρω άδειας στις περιπτώσεις α', β' και ε' είναι η προηγούμενη κατοχή από τον αιτούντα άδειας διαμονής. ...».

Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι αλλοδαπός ο οποίος βρίσκεται νόμιμα και μόνιμα στην Ελλάδα δικαιούται δωρεάν νοσοκομειακής και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στα νοσηλευτικά ιδρύματα του Ε.Σ.Υ. εφόσον αποδεδειγμένα ανήκει στην κατηγορία των οικονομικά αδυνάτων πολιτών και αντιμετωπίζει σοβαρό πρόβλημα υγείας.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ»

5. Στην με αριθμό 3137/11-12-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευσταθίου Κουτμερίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 159444/25-1-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 3137 /11-12-2007 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Σ. Κουτμερίδη με θέμα «Πλήρης εγκατάλειψη της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης ΨΥΧΑΡΓΩΣ και του Δικτύου «Αργώς», σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το πρόβλημα στη χρηματοδότηση των ΝΠΙΔ μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που υλοποιούν μονάδες και δράσεις ψυχικής υγείας παρουσιάστηκε από το έτος 2005, χρονιά που για ένα μεγάλο μέρος δράσεων που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο του Γ' ΚΠΣ έληξε η περίοδος συγχρηματοδότησης από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και επομένως οι δαπάνες καλύπτονται από τον Τακτικό Προϋπολογισμό του Υπουργείου.

Για το έτος 2007 ο προϋπολογισμός όλων των μονάδων που υλοποιούνται από ΝΠΙΔ μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ανήλθε στο ποσό των 61.138.000 ευρώ. Για το έτος 2007 εξασφαλίστηκε και κατανεμήθηκε το ποσό των 55.000.000 ευρώ ποσοστό

90% επί του προϋπολογισμού των φορέων (έναντι των 23.000.000 ευρώ που ήταν η αρχική εγγεγραμμένη πίστωση από το Υπουργείο Οικονομικών), προκειμένου να καλυφθούν δαπάνες των ανωτέρω Μονάδων.

Για την Εταιρεία Ψυχικής Υγείας και Κοινωνικής Αποκατάστασης Ασθενών (ΕΨΥΚΑ) και τη Διεθνή Εταιρεία Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας (ΔΕΥΨΥ), ο προϋπολογισμός τους ανήλθε στο ποσό των 4.599.000 ευρώ και 2.198.000 ευρώ αντίστοιχα. Και για τους δύο φορείς κατανεμήθηκε περίπου το 90% του προϋπολογισμού τους.

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης στη προσπάθειά του να εξασφαλίσει την ομαλή ροή των χρηματοδοτήσεων που θα επιτρέψει στις Μονάδες τη συνέχιση των παρεχόμενων υπηρεσιών ψυχικής υγείας έχει δρομολογήσει μια σειρά από δράσεις ως εξής:

1. Στον ψηφισθέντα από τη Βουλή Νόμο 3580/07 περί προμηθειών του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης θεσμοθετήθηκε το «Τέλος Κοινωνικής και Ανθρωπιστικής Αντίληψης» υπέρ των Οργανισμών Ψυχικής Υγείας. Εκτιμάται ότι αυτό θα αποδώσει ετήσια οικονομική ενίσχυση της τάξεως των 40 εκατομμυρίων ευρώ για τις δομές της Ψυχικής Υγείας.

2. Επίσης θεσμοθετήθηκε η δυνατότητα σύναψης των συμβάσεων των φορέων ΝΠΙΔ που παρέχουν υπηρεσίες ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης με τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς για την καταβολή των νοσηλίων ήδη από επίπεδο άδειας ίδρυσης και όχι από επίπεδο άδειας λειτουργίας, όπως ίσχυε μέχρι πρότινος. Κατόπιν συνεργασίας με το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας δόθηκαν οδηγίες προς τα Ασφαλιστικά Ταμεία για την άμεση σύναψη των συμβάσεων αυτών και την καταβολή των νοσηλίων.

Ήδη πολλοί φορείς έχουν απευθυνθεί στα ασφαλιστικά ταμεία προκειμένου να προβούν στη σύναψη των συμβάσεων.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Η πρώτη με αριθμό 6133/23-9-2008 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκερογλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ένταξη και δημοπράτηση έργων αξιοποίησης των υδατικών πόρων του Νομού Ηρακλείου δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ορίστε, έχετε το λόγο. Παρακαλώ να τελειώσετε πολύ σύντομα όμως.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Με ενημέρωσαν από το γραφείο του κυρίου Υπουργού για το γεγονός ότι βρίσκεται στο εξωτερικό. Θεωρώ όμως ότι από τη στιγμή που υπάρχει Υφυπουργός θα έπρεπε να ήταν εδώ και λόγω του επείγοντος του θέματος που αφορά η ερώτηση. Η κατάσταση στον αγροτικό χώρο είναι τέτοια που δεν νομίζω ότι χρειάζεται αναβολή η συζήτηση σε τέτοια θέματα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Θα ενημερωθεί ο κύριος Υπουργός.

Προχωράμε στη συζήτηση της δεύτερης με αριθμό 7028/2-10-2008 ερώτησης της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εύας Μελά προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων στο Κέντρο Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ».

Η ερώτηση της κ. Μελά έχει ως εξής:

«Μεγάλες ελλείψεις προσωπικού αντιμετωπίζει το Κέντρο Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ». Τον ευαίσθητο χώρο της υιοθεσίας και φροντίδας των βρεφών και παιδιών «αλώνουν» οι μη κυβερνητικές οργανώσεις (Μ.Κ.Ο.), ενώ η αναλογία των δημόσιων προς τις ιδιωτικές υιοθεσίες έχει φθάσει να είναι 1 προς 8, ανοίγοντας το δρόμο στην εμπορία παιδιών στην χώρα μας με κρατική σφραγίδα.

Όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι, το ελάχιστο προσωπικό της βρεφοκομικής υπηρεσίας μπορεί να προσφέρει μόνο φύλαξη στα βρέφη, αφού δυο βρεφοκόμοι σε κάθε βάρδια είναι υπεύθυνες για δώδεκα παιδιά. Στην κοινωνική υπηρεσία προβλέπονται δεκαεπτά κοινωνικοί λειτουργοί και υπηρετούν σήμερα μόλις οχτώ, που είναι επιφορτισμένοι με το τεράστιο έργο της υιοθεσίας-αναδοχής και άλλα. Ήδη έχουν αναλάβει ιδιωτικά συνεργεία την καθαριότητα, φύλαξη και τα πλυντήρια του κέντρου, ενώ τεράστιες ελλείψεις προσωπικού αντιμετωπίζουν και τα μαγειρεία. Η κατάσταση μάλλον αναμένεται να χειροτερεύσει αφού τον επόμενο μήνα τελειώνουν οι οκτάμηνες συμβάσεις είκοσι πέντε εργαζομένων από όλες τις υπηρεσίες του κέντρου.

Επίσης γίνονται και περικοπές στον προϋπολογισμό του «ΜΗΤΕΡΑ», με αποτέλεσμα να προκύπτουν σοβαρά προβλήματα στη ροή χρημάτων στις ανάδοχες οικογένειες, στα τρόφιμα, στα φάρμακα κ.α..

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός τι μέτρα θα πάρει ώστε:

1. Να σταματήσει η εμπλοκή οποιουδήποτε ιδιώτη και με οποιονδήποτε τρόπο στον ευαίσθητο χώρο των υιοθεσιών, να μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι και να προσληφθεί όλο το απαραίτητο προσωπικό (βρεφοκόμοι, κοινωνικοί λειτουργοί, κ.λπ.) για την κάλυψη των αναγκών του Κέντρου Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ» με μόνιμη και σταθερή εργασία.

2. Να αναλάβει αποκλειστικά και εξ ολοκλήρου το κράτος την ευθύνη για την προστασία του κακοποιημένου παιδιού και ιδιαίτερα του παιδιού χωρίς οικογένεια, να αναβαθμιστούν και να στελεχωθούν όλες οι υπηρεσίες που σχετίζονται με το παιδί χωρίς οικογένεια και το κακοποιημένο παιδί, με το απαραίτητο εκείνο προσωπικό, και ιδιαίτερα το Κέντρο Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ».

Στην ερώτηση της κ. Μελά θα απαντήσει ο Υφυπουργός

Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία συνάδελφε, φέρνεται στην επιφάνεια ένα υπαρκτό πρόβλημα με τεράστιες διαστάσεις όμως, όπως είναι το πρόβλημα των υιοθεσιών, με κύριο φορέα κρατικών υιοθεσιών στη χώρα μας φυσικά το Ίδρυμα «Η ΜΗΤΕΡΑ», ένα ίδρυμα με τεράστια προσφορά σ' αυτόν το χώρο που στα πενήντα χρόνια λειτουργίας του θέλω να θυμίσω εδώ στους συναδέλφους ότι έχει φιλοξενήσει έξι χιλιάδες τριακόσια παιδιά, έχει φροντίσει για την ασφαλή υιοθεσία τεσσάρων χιλιάδων εκατόν πενήντα παιδιών, έχει εξασφαλίσει ανάδοχη οικογένεια σε πεντακόσια παιδιά κι έχει καλλιεργήσει συνθήκες ώστε χίλια επτακόσια παιδιά να επιστρέψουν στους φυσικούς τους γονείς, ενώ έχει στηριξει πάνω από δύομισι χιλιάδες μητέρες.

Τα λέω όλα αυτά γιατί περνάμε δύσκολες εποχές. Υπάρχουν ελλείψεις. Υπάρχουν όμως στο συγκεκριμένο Ίδρυμα περίπου ενενήντα πέντε βρεφοκόμοι. Στον οργανισμό προβλέπονται εκατόν είκοσι έξι, όπως λέτε και στην ερώτησή σας. Θέλω όμως να σας διαβεβαιώσω ότι άλλο δημόσια υιοθεσία άλλο ιδιωτική υιοθεσία. Και πρέπει να γνωρίζετε ότι στη χώρα μας σήμερα, όπως και στην πλειοψηφία των χωρών, δυστυχώς η ζήτηση είναι πάρα πολύ μεγάλη για παιδιά για υιοθεσία, δεν υπάρχουν όμως παιδιά. Η υιοθεσία δεν είναι ένα αγαθό εμπορευματικό. Δεν υπάρχουν παιδιά στα ιδρύματα πλέον, παιδιά έτοιμα προς υιοθεσία. Μπορεί να υπάρχουν παιδιά, για τα οποία όμως για διάφορους λόγους, κυρίως λόγω του ότι δεν υπάρχει οριστική συγκατάθεση των φυσικών γονέων, δεν μπορεί να προχωρήσει η υιοθεσία.

Υπάρχουν κάποια παιδιά με προβλήματα, με αναπηρίες, των οποίων είναι εφικτή η υιοθεσία τους. Πάντως, είναι διαφορετικές οι ιδιωτικές υιοθεσίες εκεί όπου ζητούν κάποιοι από τις νομαρχίες να δοθούν τα απαραίτητα πιστοποιητικά κοινωνικής έρευνας. Όμως στην ουσία τα παιδιά εκεί είναι μέσα στη θετή οικογένεια και η διαδικασία έχει λίγο-πολύ συντελεστεί και χρειάζεται η τυπική διαδικασία. Είναι άλλο τεράστιο θέμα οι ιδιωτικές υιοθεσίες και άλλο οι δημόσιες υιοθεσίες.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω ως προς τα τακτικά επιδόματα, που αναφέρετε κάποια στιγμή στην ερώτησή σας, των παιδιών που είναι σε αναδοχή, ότι κανονικά καλύπτονται οικονομικά και αυτό είναι πολύ βασικό στη χώρα μας. Όλες οι ανάγκες των παιδιών, τα οποία είναι σε αναδοχή, έχουν αυξηθεί πρόσφατα σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Έχουν αυξηθεί τα ποσά, τα οποία δίνουμε, στις οικογένειες, οι οποίες προχωρούν σ' αυτήν τη διαδικασία της αναδοχής και φυσικά καλύπτουμε οικονομικά όλες τις ανάγκες τους είτε είναι λογοθεραπεία, είτε είναι εργοθεραπεία, είτε ψυχοθεραπεία, είτε ακόμη και φροντιστηριακά μαθήματα, μαθήματα ξένων γλωσσών, ακόμα και τα σχολικά τους είδη, ο ιματισμός. Τα πάντα καλύπτονται και η ροή των χρημάτων γίνεται πολύ καλά στο θέμα της αναδοχής.

Αναφερθήκατε στο προσωπικό. Θέλω να σας πω ότι με την τελευταία προκήρυξή μας θα έχουμε έξι καινούργιες θέσεις, εκ των οποίων οι πέντε θα είναι για την καθαριότητα και η μία για κοινωνική λειτουργό, όπως επίσης και επτά θέσεις με οκτάμηνες συμβάσεις και σαράντα οκτώ με τα Προγράμματα «STAGE».

Δεν είμαστε στον άριστο βαθμό. Είμαστε όμως σ' έναν αρκετά ικανοποιητικό βαθμό στο Κέντρο Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ» και οι όποιες καθυστερήσεις υπάρχουν στο χώρο της υιοθεσίας δεν είναι τόσο από άποψη νομοθετικού πλαισίου, το οποίο λέτε ότι δεν είναι ισχυρό. Πρέπει να πω ότι είναι αρκετά ισχυρό και θα γίνει ακόμη καλύτερο με τη νομοθετική πρωτοβουλία που παίρνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Όμως πρέπει να δούμε τα συμφέροντα και των δύο πλευρών, τόσο τα συμφέροντα των φυσικών γονέων, οι οποίοι για διάφορους λόγους αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τα παιδιά τους, όσο και εκείνα των θετών γονέων και των παιδιών, τα οποία δίνονται προς υιοθεσία, με γνώμονά μας πάντα ότι το συμφέρον

των παιδιών προς υιοθεσία είναι στο κέντρο του ενδιαφέροντός μας. Γι' αυτά ενδιαφερόμαστε.

Θέλω επίσης να σας αναφέρω –και πρέπει να γίνει αυτό– ότι ήδη με τις νομοθετικές πρωτοβουλίες που είχαμε πάρει διευκολύνονται ακόμη περισσότερο οι κρατικές υιοθεσίες, που μπορεί να γίνονται πλέον όχι μόνο από την Αθήνα και από το Κέντρο Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ» και από το Κέντρο στην Πεντέλη, αλλά και από όλα τα ιδρύματα κοινωνικής φροντίδας σ' όλη τη χώρα. Σας επαναλαμβάνω όμως ότι, δυστυχώς, τα παιδιά προς δημόσια υιοθεσία είναι πάρα πολύ λίγα.

Ως προς τα υπόλοιπα, στη δευτερολογία θα μπορέσουμε να πούμε και για τα κακοποιημένα παιδιά, τα οποία αναφέρατε και για τα οποία επίσης υπάρχει ειδική μέριμνα από το Υπουργείο μας για την κακοποίηση και παραμέληση του παιδιού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η ερωτώσα Βουλευτής κ. Μελά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το μεγάλο θύμα, κύριοι Βουλευτές, των ιδιωτικοποιήσεων και της εμπορευματοποίησης του αγαθού της πρόνοιας είναι το παιδί και ιδιαίτερα το κακοποιημένο παιδί, το εγκαταλελειμμένο παιδί, το παιδί που είναι εξαρτημένο.

Στον ευαίσθητο, λοιπόν, αυτό χώρο η έλλειψη προσωπικού, όπως εμφανίζεται στο Κέντρο Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ», είναι παραπάνω από εγκληματική. Το «ΜΗΤΕΡΑ» φιλοξενεί περίπου εκατό παιδιά. Όπως λέμε και στην ερώτηση, εργάζονται ενενήντα πέντε βρεφονηπιοκόμοι, όταν οι οργανικές θέσεις που υπάρχουν είναι εκατόν είκοσι έξι με τον οργανισμό που είναι ξεπερασμένος προ πολλού και που για να λειτουργήσει όπως θα έπρεπε θα χρειαζόνταν, τουλάχιστον, εκατόν πενήντα μόνιμοι βρεφονηπιοκόμοι.

Δουλεύουν μόνο οκτώ κοινωνικοί λειτουργοί, τη στιγμή που ο οργανισμός προβλέπει δεκαεπτά οργανικές θέσεις που είναι ακάλυπτες και η πραγματική ανάγκη ανάγεται τουλάχιστον σε τριάντα.

Αυτή, λοιπόν, η έλλειψη προσωπικού αναγκάζει τα παιδιά κυριολεκτικά να ζουν σαν φυλακισμένα γιατί είναι ένα φυλακτήριο παιδιών. Τα παιδιά δεν υπάρχει τρόπος καν να παίξουν, τη στιγμή που δεν υπάρχει προσωπικό να τα φροντίσει.

Οι υιοθεσίες, με την έλλειψη κοινωνικών λειτουργών, αργούν πέντε με επτά χρόνια και αυτό οδηγεί τα ζευγάρια αναγκαστικά σε ιδιωτικές υιοθεσίες, κάτι που είναι πολύ κοντινό και με την εμπορία παιδιών. Και είναι γνωστό αυτό και μ' ό,τι αυτό συνεπάγεται: εκβιασμούς, ψυχικό τραυματισμό παιδιών κ.λπ..

Όπως επίσης η έλλειψη, κύριε Υπουργέ, είναι εξαιρετικά επικίνδυνο πράγμα, ιδιαίτερα όταν προκύπτει η ανάγκη να μεταφερθεί ένα παιδί στο νοσοκομείο, όπως μας καταγγέλλεται. Δεν υπάρχει προσωπικό γι' αυτές τις απλές δουλειές.

Η λύση που προτείνετε με «STAGE» και συμβασιούχους, δεν είναι λύση, όταν μιλάμε γι' αυτήν τη μικρή ηλικία. Τα παιδιά δεν μπορούν να βλέπουν εναλλασσόμενα πρόσωπα στη φροντίδα τους και ιδιαίτερα τα παιδιά που έχουν κάποια προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Παρακαλώ θα ήθελα ένα λεπτό παραπάνω.

Η πολιτική των κυβερνήσεων μέχρι σήμερα προωθεί την ιδιωτική υιοθεσία και την εμπορία παιδιών. Δεν υπάρχει στήριξη της νέας κοπέλας, της κοπέλας της μονογονεϊκής οικογένειας, της φτωχής, της άνεργης, πράγματα που οδηγούν στην αναγκαστική υιοθεσία και στην εμπορία παιδιών.

Από την άλλη, ξέρουμε πολύ καλά –και εδώ είναι το αξιοπρόσεκτο– ότι στο κομμάτι της ιδιωτικής υιοθεσίας όλη η διαδικασία τελειώνει σ' ένα χρόνο. Ούτε οι έλεγχοι γίνονται όπως πρέπει, ούτε η ρήτρα της τρίμηνης παραμονής του μωρού με τη μητέρα ισχύει. Γίνονται ταχύτατα οι δικαστικές διαδικασίες, εν αντιθέσει προς τη δημόσια που κρατά έξι και επτά χρόνια, με αποτέλεσμα αυτό να είναι αποτρεπτικό.

Κλείνοντας, αναρωτιέμαι από πού και ως πού μπορούν ιδιώτες, όπως προωθείται, να έχουν στην ευθύνη τους τα παιδιά και ιδιαίτερα τα εγκαταλελειμμένα ή τα ανυπεράσπιστα αυτά παιδιά.

Θα πω ένα παράδειγμα. Έχουμε πληροφορίες ότι πρόσφατα

δόθηκε από το Υπουργείο σας η έρευνα για τις ανάγκες και την καταγραφή των υπηρεσιών για το παιδί στην Ελλάδα σε μη κυβερνητική οργάνωση.

Από την άλλη μεριά, ετοιμάζεται αυτή τη στιγμή στο «ΜΗΤΕΡΑ», σ' αυτό το «ΜΗΤΕΡΑ» που υπολειτουργίζει με τόσο τραγικό τρόπο, πτέρυγα ιδιωτών ιδρύματος φίλων του Κέντρου Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ» και εδώ μπαίνει και ένα σοβαρό ζήτημα. Δηλαδή, τι θα πει αυτή η ελεημοσύνη; Αν θέλει κάποιος να βοηθήσει το κράτος να παίξει το ρόλο του, που αποκλειστικά θα έπρεπε να έχει την ευθύνη για τη φροντίδα των παιδιών, θα μπορούσε να χρηματοδοτήσει το Κέντρο Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Ολοκληρώνω.

Για εμάς το αγαθό της πρόνοιας θα έπρεπε να είναι αποκλειστικά στο χέρι του κράτους και με αναβαθμισμένες και επαρκείς υπηρεσίες, με μονιμοποίηση όλων των συντελεστών που είναι σήμερα και με επαρκές προσωπικό και με επαρκή χρηματοδότηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ ευχαριστώ.

Ορίστε, κύριε Κωνσταντόπουλε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρία συνάδελφε, είπατε και στην ομιλία σας ότι στο κέντρο υπηρετούν ενενήντα πέντε βρεφονηπιοκόμοι. Τα παιδιά είναι εκατό. Η αναλογία είναι κοντά στο ένα προς ένα σε τακτικό προσωπικό.

Σίγουρα δεν επαρκεί αυτό. Θέλω να σας υπενθυμίζω όμως ότι οι βρεφονηπιοκόμοι και όλο το προσωπικό στο ίδρυμα δουλεύουν εξάωρο και όχι οκτάωρο λόγω των γνωστών συνθηκών και της καταπόνησης που υφίστανται.

Δεν είναι αληθές ότι τα παιδιά δεν βγαίνουν έξω. Οι χώροι του «ΜΗΤΕΡΑ» είναι από τους καλύτερους που υπάρχουν σε αντίστοιχα ιδρύματα σ' όλη την Ευρώπη, ίσως και από τα καλύτερα στον κόσμο. Τα παιδιά βγαίνουν έξω και η κατάσταση των προαύλων χώρων είναι άριστη. Υπάρχουν προβλήματα. Δεν πρέπει όμως να απαξιώνουμε ένα ίδρυμα, το οποίο είναι πρωτόπορο όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά είναι ένα από τα καλύτερα ιδρύματα στον κόσμο.

Η αναλογία του προσωπικού με τα παιδιά είναι περίπου ένα προς ένα, δηλαδή η αναλογία των παιδιών και των εργαζομένων βρεφονηπιοκόμων. Μόνο με τα Προγράμματα «STAGE» θα έλθουν περίπου άλλοι τριάντα βρεφονηπιοκόμοι και σας είπα και για έξι θέσεις μόνιμου προσωπικού και επτά θέσεις οκτάμηων συμβάσεων.

Ναι, είναι αλήθεια αυτό που είπατε ότι στο «Χαμόγελο του Παιδιού» δώσαμε μια σύμβαση, για να καταγράψει τι γίνεται αντίστοιχα σ' όλα τα ιδιωτικά και δημόσια ιδρύματα στη χώρα μας στα θέματα της φύλαξης, στα θέματα της προστασίας παιδιών, τα οποία βρίσκονται σε κίνδυνο.

Αναγνωρίζουμε ορισμένα σωματεία, τα οποία κάνουν πάρα πολύ καλή δουλειά. «Το Χαμόγελο του Παιδιού» είναι μέσα σ' αυτά τα ιδρύματα, τα οποία έχουμε πιστοποιήσει και έχουμε ελέγξει τη δουλειά τους. Υπάρχει ουσιαστικά μια άριστη συνεργασία με πολλά απ' αυτά τα σωματεία και με «Το Χαμόγελο του Παιδιού», στο οποίο δώσαμε όντως την επιστημονική αυτή εργασία, μιας που έχει ένα υψηλού επιπέδου επιστημονικό δυναμικό, για να καταγράψει τις ιδιαίτερες ανάγκες μέσα από την εμπειρία, την οποία έχει αποκτήσει τα τελευταία χρόνια, και να υποβάλει κάποιες προτάσεις.

Αυτά όλα είναι σε επίπεδο, κυρίως, επιστημονικής έρευνας και συμβουλής προς το Υπουργείο στην κατεύθυνση αυτή και σας επαναλαμβάνω ότι έγινε λόγω του ότι έχουμε εκτιμήσει ότι η δουλειά του είναι πάρα πολύ καλή.

Στα υπόλοιπα, σχετικά με την προστασία του κακοποιημένου και παραμελημένου παιδιού, θέλω να σας πω ότι στο Νοσοκομείο Παιδών «Αγία Σοφία» λειτουργεί Κέντρο Κακοποίησης Παραμέλησης Παιδιού, το οποίο φυσικά επιχορηγείται από το Υπουργείο μας, έργο του οποίου είναι και η επιστημονική έρευνα, αναφορικά με τη σωματική, ψυχική υγεία του κακοποιημένου παιδιού, την κοινωνική προστασία.

Ουσιαστικά κάνει μια πολύ καλή δουλειά επάνω στα ανιχνευτικά τεστ, στα προανιχνευτικά, τα οποία γίνονται σε επίπεδο γονέων, αλλά και στα ανιχνευτικά τεστ, τα οποία γίνονται σε επίπεδο σχολείων κυρίως για την ανίχνευση του κακοποιημένου παιδιού, τόσο της σωματικής κακοποίησης όσο και της παραμέλησης και της σεξουαλικής κακοποίησης.

Η δουλειά που γίνεται στο «Αγία Σοφία» είναι επίσης πάρα πολύ καλή, όπως επίσης και η δουλειά που γίνεται και στις παιδοπόλεις μας, στα κέντρα παιδικής μέριμνας, αλλά και στο Αναρρωτήριο Πεντέλης –όπως είπα- και στο Κέντρο Βρεφών «ΜΗΤΕΡΑ». Γίνεται μια πολύ καλή δουλειά και στο θέμα της κακοποίησης –σωματικής και σεξουαλικής- και της παραμέλησης. Βέβαια, μπορούν να γίνουν πολύ περισσότερα.

Δεν είμαστε, φυσικά, ευχαριστημένοι, αλλά έχουν γίνει και νούργιες μονάδες, διότι έχει δοθεί εντολή σ' όλες τις διοικήσεις των νοσοκομείων, σ' όλες τις παιδιατρικές κλινικές της χώρας -ιδιαίτερα στις παιδιατρικές κλινικές- και ειδικά κίνητρα για τη δημιουργία μονάδων κακοποίησης-παραμέλησης παιδιού, προστασίας μητέρας και παιδιού.

Ξέρετε, όμως, ότι το αντικείμενο αυτό δεν είναι από τα ελκυστικά ενδιαφέροντα πάντα και των γιατρών και των παιδιών μας. Υπάρχουν άλλα πολύ πιο ελκυστικά. Και φυσικά, η ειδικότητα της κοινωνικής παιδιατρικής οποία θέλει περαιτέρω στήριξη, αλλά και η υποειδίκευση στην κακοποίηση-παραμέληση θέλει και αυτή επιπλέον στήριξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Υφυπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, ώστε και διδακτορικά να δίδουμε και μεταπτυχιακά να επιχορηγούμε στην κατεύθυνση αυτή, ώστε να προσελκύσουμε και άλλους συναδέλφους παιδιατρους να ασχοληθούν με το θέμα της κακοποίησης-παραμέλησης, πράγμα το οποίο αναδείξατε με τη σημερινή ερώτησή σας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Συγγνώμη, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δεν απαντήσατε σ' ένα σημείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο συνάδελφος Βουλευτής Ροδόπης κ. Χατζησομάν Αχμέτ ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας του στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Συνεχίζουμε τις ερωτήσεις.

Η τρίτη με αριθμό 7104/3-10-2008 ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανασίου Πλεύρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη μεταστέγαση του 139ου Δημοτικού Σχολείου Αθηνών στα Πατήσια δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Αναφορές και ερωτήσεις δευτέρου κύκλου:

Θα συζητηθεί η με αριθμό 4884/12-09-2008 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Απόστολου Κατσιφάρα προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων του Θεραπευτικού Παιδαγωγικού Κέντρου «Η ΜΕΡΙΜΝΑ».

Αναλυτικά, η ερώτηση του κ. Κατσιφάρα έχει ως εξής:

«Ξεχασμένο παραμένει από την πολιτεία το Θεραπευτικό Παιδαγωγικό Κέντρο «Η ΜΕΡΙΜΝΑ», απλήρωτοι εδώ και πέντε μήνες οι εργαζόμενοι, εγκαταλελειμμένοι οι 100 εκπαιδευόμενοι και οι οικογένειές τους και απλήρωτοι οι προμηθευτές, αφού δεν υπάρχει επαρκής χρηματοδότηση για την ομαλοποίηση της λειτουργίας ενός κέντρου που φιλοξενεί παιδιά με ειδικές ανάγκες στην Πάτρα.

Από την προγραμματική σύμβαση μεταξύ Υπουργείου και ιδρύματος για την έκτακτη επιχορήγηση των 200.000 ευρώ μόνο ένα μέρος έχει δοθεί, παρά τις συνεχείς διαβεβαιώσεις

της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου.

Επειδή σε απόγνωση βρίσκονται οι εργαζόμενοι, οι εκπαιδευόμενοι και οι οικογένειές τους από το οικονομικό αδιέξοδο στο οποίο έχει περιέλθει το Ίδρυμα με ευθύνη της πολιτείας, ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Πότε θα δοθεί το υπόλοιπο ποσό από τα χρήματα που οφείλει το Υπουργείο στο Ίδρυμα από την έκτακτη επιχορήγηση των 200.000 ευρώ και γιατί μέχρι σήμερα δεν έχουν δοθεί τα προβλεπόμενα στην προγραμματική σύμβαση, με δεδομένο ότι βρισκόμαστε στο τέλος του 2008;

2. Πότε θα ομαλοποιηθεί η χρηματοδότηση του ιδρύματος, ώστε να εξασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία του, να πληρωθούν οι εργαζόμενοι και να μπορεί να ανταπεξέλθει στις λειτουργικές του δαπάνες;»

Στην ερώτηση του κ. Κατσιφάρα θα απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, τα είπαμε και στη συνάντηση που είχαμε με όλους τους Βουλευτές του Νομού Αχαΐας στο Υπουργείο.

Ως προς αυτό το μεγάλο θέμα γύρω από τη «ΜΕΡΙΜΝΑ» στην Πάτρα, θέλω να ξέρετε ότι ήταν πάγιο αίτημα της «ΜΕΡΙΜΝΑ» Πατρών να υπάρχει μια προγραμματική σύμβαση με το Υπουργείο. Αυτό έγινε. Υπάρχει επιτέλους προγραμματική σύμβαση. Η «ΜΕΡΙΜΝΑ» χρηματοδοτείται, όπως ξέρετε, από τη Νομαρχία Αχαΐας σ' ένα ποσοστό και πάγιο αίτημα ήταν η χρηματοδότηση και μέσω προγραμματικής σύμβασης, η οποία έγινε.

Όντως, η χρηματοδότηση αυτή μέσω προγραμματικής σύμβασης ανέρχεται σε 200.000 ευρώ, είναι συμπληρωματική. Για τα έξοδά της δόθηκαν 100.000 ευρώ και επίκεινται και ένα ένταλμα για 50.000 ευρώ.

Το πρόβλημα, όμως, δεν λύνεται έτσι. Σας το είπα και προσωπικά, η «ΜΕΡΙΜΝΑ» Πατρών έχει υποχρέωση, όπως και άλλα σωματεία στη χώρα, νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου -γιατί πρόκειται για νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου- να ενεργοποιήσει αυτό το προεδρικό διάταγμα το οποίο εκδώσαμε πριν από τρία χρόνια και προβλέπει την αναπροσαρμογή των νοσηλίων από τα ασφαλιστικά ταμεία. Ξέρετε για το ημερήσιο νοσήλιο ότι πήγε από τα 15 ευρώ στα 50 ευρώ και από 20 ευρώ στα 60 ευρώ, όπως επίσης και το κλειστό νοσήλιο από 50 ευρώ πήγε στα 150 ευρώ. Ήδη μια σειρά μεγάλων ιδρυμάτων, νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου στη χώρα, προχωρώντας στην ενεργοποίηση αυτού του προεδρικού διατάγματος και προχωρώντας σε συμφωνία με τα ασφαλιστικά ταμεία, πέτυχαν την πλήρη οικονομική ανεξαρτησία τους και ιδρύματα τα οποία είχαν επί μήνες απλήρωτους τους εργαζόμενους, ήδη δεν χρωστάνε και εμφανίζουν και λογιστικά κέρδη.

Σ' αυτήν την πράξη πρέπει να προχωρήσει και η «ΜΕΡΙΜΝΑ» Πατρών, ώστε και οι εργαζόμενοι να πληρώνονται στην ώρα τους και μάλιστα, είχαμε πει να υπάρχει ανάλογη βοήθεια από το Υπουργείο προς την «ΜΕΡΙΜΝΑ» Πατρών για να προχωρήσει τις ανάλογες διαδικασίες, ιδιαίτερα προς τα μεγάλα ασφαλιστικά ταμεία. Μόνο αν πετύχει έστω και το ένα τρίτο -το μισό είχαμε πει, αλλά έστω και το ένα τρίτο- των παιδιών της, τα οποία βρίσκονται και τα οποία έχουν ασφάλεια -ασφάλεια έχει πάνω από το 70% των παιδιών- και τα οποία φιλοξενούνται στην «ΜΕΡΙΜΝΑ» Πατρών σήμερα, επιτυγχάνει την πλήρη οικονομική ανεξαρτησία της, σε συνδυασμό, φυσικά και με την μόνιμη επιχορήγηση την οποία δέχεται από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αχαΐας μέσω του Υπουργείου Οικονομικών για την εγγραφή των ανάλογων πιστώσεων στη Νομαρχία Αχαΐας.

Καταλαβαίνω το μεγάλο έργο το οποίο γίνεται στο συγκεκριμένο σωματείο. Θέλω να γνωρίζετε, όμως, ότι το σωματείο αυτό δεν παύει να είναι ένα ιδιωτικό, ουσιαστικά, σωματείο, νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου στο οποίο παλαιότερα είχαμε -τα γνωρίζετε πολύ καλά, μια που είστε Βουλευτής της Αχαΐας- τους εργαζόμενους να έχουν φτάσει να είναι απλήρωτοι και

πάνω από ένα χρόνο, με συχνές κινητοποιήσεις στο Υπουργείο Υγείας. Ήταν συχνά έξω από το Υπουργείο Υγείας, διαμαρτυρόμενοι για τα δεδουλευμένα τα οποία δεν είχαν πληρωθεί.

Εμείς δεν θέλουμε ποτέ οι εργαζόμενοι να βρίσκονται σ' ένα κλοιό επαγγελματικής ανασφάλειας, γιατί και οι υπηρεσίες τις οποίες θα παρέχουν μετά στα παιδιά δεν θα είναι ικανοποιητικές, αλλά φυσικά, θέλουμε και την οικονομική ανεξαρτησία αυτών των ιδρυμάτων. Γι' αυτό προχωρήσαμε και στη γενναία αναπροσαρμογή των νοσηλίων από τα ασφαλιστικά ταμεία, το διπλασιασμό αυτών, γιατί ουσιαστικά τα παιδιά αυτά δέχονται και τα όποια παιδιά είναι ανασφάλιστα καλύπτονται μέσω των επιχορηγήσεων που δίνουμε στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, αλλά και των έκτακτων επιχορηγήσεων που δίνουμε στα σωματεία αυτά μέσω των προγραμματικών συμβάσεων, όπως κάναμε και στη «ΜΕΡΙΜΝΑ» Πατρών με 200.000 ευρώ ετησίως.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Κατσιφάρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι η προγραμματική σύμβαση που κάνατε αντικατέστησε την έκτακτη επιχορήγηση που δινόταν πάντα στο ίδρυμα.

Όταν κατέθεσα την επίκαιρη ερώτηση, γνώριζα ότι είχατε καταβάλει τις 70.000 ευρώ, όπως επίσης και το συμπληρωματικό ποσό των 30.000 ευρώ. Όμως, η κατάσταση, ακόμα και σήμερα που μιλάμε, είναι δραματική. Οι εργαζόμενοι για πολλούς μήνες συνεχίζουν να είναι απλήρωτοι, οι προμηθευτές του ιδρύματος αντίστοιχα απειλούν με διακοπή των προμηθειών.

Για εμάς, για τους εκατό εκπαιδευμένους νέους με ειδικά προβλήματα, αλλά και για τις οικογένειές τους παραμένει ένα ανοιχτό ζήτημα. Ήδη βρισκόμαστε προς το τέλος του 2008 και οι εργαζόμενοι δεν γνωρίζουν, πραγματικά, όπως και εσείς πριν είπατε, τις αμέσως επόμενες μέρες. Θα είναι πριν τις γιορτές η επόμενη καταβολή των χρημάτων; Γιατί, όπως γνωρίζετε και εσείς από την προγραμματική σύμβαση, η πολιτεία έχει αναλάβει την ευθύνη ανά τρίμηνο να αποδίδει στο Ίδρυμα «ΜΕΡΙΜΝΑ» της Πάτρας 50.000 ευρώ.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, γνωρίζουμε ότι το θέμα του ιδρύματος, αν θέλουμε να έχει μέλλον και αν θέλουμε, πραγματικά, να αποδώσουμε στην τοπική κοινωνία, ως οφείλει η Νέα Δημοκρατία και ένα κοινωνικό κράτος, ένα ίδρυμα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας, τότε πρέπει να ασκήσουμε μια πολιτική στο ίδρυμα.

Εσείς ο ίδιος, από αυτό το Βήμα της Βουλής, είχατε δεσμευτεί ότι θα προχωρήσετε στη δημοσιοποίηση του ιδρύματος. Δεν το κάνατε και στη σύσκεψη που κάναμε, μας απαντήσατε ότι η εμπειρία που έχετε από το ίδρυμα που δημοσιοποιήσατε στη Θεσσαλονίκη δεν έφερε τα θετικά αποτελέσματα.

Το ερώτημα είναι απλό: Αλλάξατε πολιτική και περιμένετε μόνο από τον άλλο στόχο να καλύψετε τα προβλήματα του ιδρύματος ή ξανασυζητάτε το θέμα της δημοσιοποίησης του ιδρύματος; Όμως, εν πάση περιπτώσει, εμείς αυτά που ζητούμε, αυτά που ζητά η κοινωνία της Πάτρας, πέρα από την αναγνώριση -και από εμένα προσωπικά- των δικών ευαισθησιών σ' αυτό το μεγάλο θέμα, είναι τότε θα δοθούν τα υπόλοιπα χρήματα βάσει της προγραμματικής σύμβασης και τότε, πραγματικά, θα φροντίσει η πολιτεία να ομαλοποιηθεί η χρηματοδότηση, να ξεπεραστούν τα προβλήματα, να δοθεί ασφάλεια και σιγουριά στους εργαζόμενους και ευαισθησία στα παιδιά που, πραγματικά, το έχουν ανάγκη.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θέλω όμως, επιτέλους να βάλουμε τα δάκτυλά μας επί των τύπων των ήλων. Δεν μπορεί να χαϊδεύουμε συνέχεια τα αυτιά των διαφόρων προεδρείων των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου.

Σας είπα και στην πρωτομλία μου ότι ευθύνη του ιδρύματος είναι να προχωρήσει με τα ασφαλιστικά ταμεία και, κυρίως, με τα μεγάλα ασφαλιστικά ταμεία, το Ι.Κ.Α. στις απαραίτητες ενέργειες ώστε να παίρνουν τα νοσήλια. Σας είπα και στην κατ' ιδίαν συνάντηση που είχαμε ότι μόνο τα μισά παιδιά του ιδρύματος αν καλυφθούν ασφαλιστικά, το ίδρυμα θα έχει πάνω από 500.000 ευρώ ετησίως και δεν θα γυρεύει την επιχορήγηση των 50.000 ευρώ του Υπουργείου μας. Δεν το έκανε. Άλλα ιδρύματα στη χώρα το έκαναν.

Όταν ανήγγειλα τη δημοσιοποίηση δεν είχαμε το προεδρικό διάταγμα με το οποίο επιτρέπουμε το διπλασιασμό των νοσηλίων. Τα ασφαλιστικά ταμεία ήδη σε πολλά ιδρύματα και σε γειτονικούς σε νομούς έχουν προχωρήσει επιτυγχάνοντας την πλήρη οικονομική ανεξαρτησία αυτών των ιδρυμάτων. Θέλει δουλειά. Θέλει κάποιοι να δουλέψουν προς αυτήν την κατεύθυνση και τα ασφαλιστικά ταμεία είναι έτοιμα να το κάνουν. Δεν μπορούμε όμως, να μεταθέτουμε μονίμως τις ευθύνες προς τη μια πλευρά αγνοώντας τις ευθύνες της άλλης πλευράς, η οποία είχε μάθει πολύ καλά στις γενναίες επιχορηγήσεις που υπήρχαν κάποτε μέσω των Προγραμμάτων Επαγγελματικής Κατάρτισης, κυρίως κοινοτικά προγράμματα. Είχαν επαναπαυθεί σ' αυτά και ουδέποτε προχώρησαν σε μια συστηματική δουλειά, σε καλά επιχειρησιακά σχέδια τα οποία να τα υποβάλλουν ώστε να επιτύχουν την οικονομική ανεξαρτησία των ιδρυμάτων.

Ξέρετε πολύ καλά ότι η επανάπαυση αυτή οδήγησε στη σημερινή κατάσταση που τα θύματα είναι οι εργαζόμενοι που εργάζονται εκεί και οι οποίοι φυσικά θέλουν την άμεση δημοσιοποίηση των ιδρυμάτων. Δεν είναι πανάκεια η δημοσιοποίηση. Σας είπα -και έχω το θάρρος να το πω εδώ στην Αίθουσα της Ολομέλειας- ότι εγώ ήμουν πρωτοπόρος στη δημοσιοποίηση του Ψυχολογικού Κέντρου Βορείου Ελλάδος. Η πρώτη ενέργεια που έκανε η κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή το 2004 ήταν η δημοσιοποίηση ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με περίπου διακόσιους εργαζόμενους. Ρωτήστε τις οικογένειες που τα παιδιά τους φιλοξενούνται εκεί να σας πουν τι έγινε, σε τι οδήγησε η δημοσιοποίηση της νοσοκομειακής σ' ένα ευαίσθητο ίδρυμα κι αν οι συνθήκες περιθάλψης των παιδιών είναι καλύτερες από πριν.

Λόγω αυτής της αρνητικής εμπειρίας προχωρήσαμε στο νέο προεδρικό διάταγμα όπου πλέον τα ιδρύματα μπορούν να πετύχουν την οικονομική ανεξαρτησία τους. Να μην έχουν πλέον τον οικονομικό βρόγχο ο οποίος τα πνίγει κυριολεκτικά μέσω των συμβάσεων, τις οποίες κάνουν με τα ασφαλιστικά ταμεία. Θέλει δουλειά αυτό. Γι' αυτό σας είπα ότι επιτέλους πρέπει να πάψουμε να χαϊδεύουμε τα αυτιά όλων των υπεύθυνων ιδρυμάτων και σε όποιον αναλογεί η ευθύνη, είτε στην Κυβέρνηση είτε σ' αυτούς, να αναληφθεί για τη διοίκηση και το μέλλον αυτών των ιδρυμάτων τα οποία παρέχουν ουσιαστικές υπηρεσίες πρόνοιας και μέριμνας στις ευαίσθητες ομάδες του πληθυσμού, ιδιαίτερα της παιδικής ηλικίας. Και η «ΜΕΡΙΜΝΑ» Πατρών έχει τη δικιά της ιστορία και φυσικά δεν έχει μόνο ιστορία, έχει και παρόν έχει και μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 13-11-2008 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε τρεις συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Πριν δώσω το λόγο στον εισηγητή της Πλειοψηφίας σας ενημερώνω ότι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει οριστεί ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος η κ. Λούκα Κατσέλη. Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει οριστεί ως ειδικός αγορητής ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος. Από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έχει οριστεί ως ειδική αγορήτρια η κ. Άννα Φιλίνη και τέλος, από το ΛΑ.Ο.Σ. έχει οριστεί ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Αϊβαλιώτης.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Ο κ. Λαφαζάνης έχει οριστεί Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και εγώ ως ειδική αγορήτρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Αυτό δεν αναιρεί το δικό σας ορισμό. Τουλάχιστον το έγγραφο που έχουμε εδώ, αυτό λέει.

Επίσης, ως ειδικός αγορητής από το ΛΑ.Ο.Σ. έχει οριστεί ο κ. Μαυρουδής Βορίδης.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Μιχαήλ Γιαννάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μεγάλη ευθύνη όλων μας όταν ερχόμαστε να απαντήσουμε σε μια παγκόσμια οικονομική κρίση που δεν έχει προηγούμενο. Είναι σίγουρα η μεγαλύτερη κρίση που έχουμε να αντιμετωπίσουμε μετά τον πόλεμο, άγνωστης διάρκειας, κανένας δεν μπορεί να προσδιορίσει τη διάρκεια της και το βέβαιο είναι ότι δεν έχουμε προηγούμενη εμπειρία. Γι' αυτό και το τι πρέπει να κάνουμε, κανένας από το παρελθόν, καμμία προηγούμενη εμπειρία δεν μπορεί να μας το υποδείξει. Άρα δεν υπάρχει μαγικό ραβδί γι' αυτό και η ευθύνη όλων μας είναι τεράστια. Το ότι υπάρχει δυσκολία εξεύρεσης συγκεκριμένης λύσης και συγκεκριμένων προτάσεων αυτό φαίνεται από τις συνεδριάσεις των διεθνών οργανισμών, όπως τον G-20, όπως άλλοι διεθνείς οργανισμοί οι οποίοι, τελικά, καταλήγουν σε ευχολόγια και παραπέμπουν σε λύσεις στο μέλλον.

Επίσης, είναι βέβαιο ότι θα κάνουμε μεγάλο λάθος και θα οδηγηθούμε σε λάθος αποτελέσματα αν προσπαθήσουμε κομμητικά ή πίσω από ιδεολογικά ταμπού να αντιμετωπίσουμε μια τέτοιας έκτασης κρίση. Χρειάζεται, λοιπόν, από όλους μας ιδιαίτερη σοβαρότητα και προσοχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που αυτές τις τρεις μέρες θα συζητήσουμε έχει συγκεκριμένες στοχεύσεις. Πρώτον, να εξασφαλίσει τη ρευστότητα στην οικονομία μας ώστε να πιέσουμε να μειωθούν τα επιτόκια. Δεύτερον, να κατευθύνει πόρους στα νοικοκυριά για την κάλυψη των αναγκών τους, ιδιαιτέρων των στεγαστικών. Τρίτον, να ενισχύσει την ομαλή δανειοδότηση των επιχειρήσεων και τέταρτον, να εξομαλύνει τη διατραπεζική αγορά που είναι και το ζητούμενο. Και όλα αυτά υπό τον άμεσο έλεγχο των τραπεζών με τη συμμετοχή εκπροσώπων στα διοικητικά συμβούλια του κράτους. Είναι μια σημαντική διάταξη η οποία κατοχυρώνει τον άμεσο έλεγχο και την καθοδήγηση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν σαν στόχο την πραγματική οικονομία, να προστατεύουμε το εισόδημα του Έλληνα πολίτη, να προστατεύσουμε και να ενδυναμώσουμε την ανάπτυξη, την απασχόληση και τελικά τα εισοδήματα όλων των Ελλήνων πολιτών. Κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά επιτυγχάνονται χωρίς επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, χωρίς στρεβλώσεις στη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος, χωρίς

καμμία επιβάρυνση του Έλληνα φορολογούμενου.

Κύριοι συνάδελφοι, η συγκυρία είναι εξαιρετικά δύσκολη, οι στρόφιγγες των τραπεζών στενεύουν, η έλλειψη αμοιβαίας εμπιστοσύνης των τραπεζών σε διεθνές και εγχώριο επίπεδο δημιουργούν έμφραγμα στην καρδιά του οικονομικού μας συστήματος. Οι ευθύνες, λοιπόν, όλων μας είναι μεγάλες. Η εξομάλυνση των ιδιαιτέρων αυτών συνθηκών για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης είναι η πεμπτούσια του νομοσχεδίου που σήμερα συζητάμε. Πώς δηλαδή, θα αναπτύξουμε σχέση εμπιστοσύνης στη διατραπεζική αγορά, γιατί υπάρχει ο φόβος η μια τράπεζα έτσι απλά να φοβάται να δανείσει την άλλη.

Όλες τις προηγούμενες μέρες αναπτύχθηκε μια άνευ προηγουμένου παραφιλολογία περί στήριξης τάχα των τραπεζών και όχι της οικονομίας. Οι ενστάσεις ορισμένων τραπεζών μέχρι σήμερα να ενταχθούν στο πρόγραμμα καταρρίπτει το μύθο περί χαρίσματος 28.000.000.000 ευρώ στις τράπεζες.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε κανέναν επιχειρηματία τραπεζίτη να του χαρίζουν χρήματα και να μην τα παίρνει; Γίναμε μάρτυρες όλο το προηγούμενο διάστημα ακραίων χαρακτηρισμών και κοσμητικών επιθέτων για τους τραπεζίτες. Ακούστηκε για παράδειγμα η θέση ότι δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε την επίλυση του προβλήματος στις τράπεζες. Ειλικρινά δεν έχω καμμία αντίρρηση να συμφωνήσω μ' αυτήν τη θέση αλλά, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, την ίδια ώρα που πολλά από τα στελέχη σας ήσασταν ιδιαίτερα επιθετικοί ο ίδιος σας ο Αρχηγός συναντά και συζητά πίσω από κλειστές πόρτες με έναν-έναν ξεχωριστά όλους τους μεγάλους τραπεζίτες και αυτό σίγουρα δεν είναι κατ' ανάγκη κακό. Αναγνωρίζω το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι χωρίς τη συνεργασία των τραπεζών δεν μπορούμε να βγούμε από αυτήν την κρίση και θα ήταν ωφέλιμες οι προτάσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αν δεν προσπαθούσε όλο αυτό το διάστημα να λειτουργήσει μικροκομματικά, να λειτουργήσει λαϊκίστικα θα έλεγα ώστε να έχει πολιτικά οφέλη μέσα από αυτήν την κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών στηρίζει τη ρευστότητα της οικονομίας. Το δημόσιο παίρνει προνομιούχες μετοχές ύψους 5.000.000.000 ευρώ από τις τράπεζες και παράλληλα αυξάνει ισόποσα το χαρτοφυλάκιο του, με συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα, συγκεκριμένη αξία αγοράς και απόλυτη διασφάλιση. Όποιος δεν το καταλαβαίνει, απλά δεν θέλει να το καταλάβει.

Το δημόσιο σε καμμία περίπτωση, όπως κάποιοι ισχυρίζονται, δεν χαρίζει άλλα 15.000.000.000 ευρώ, όπως αρκετοί συνάδελφοι λέγουν. Εγγυάται για δάνεια των τραπεζικών ιδρυμάτων κατά το ανωτέρω ποσό, εξασφαλίζοντας πάντα τις εγγυήσεις που παρέχει. Το δημόσιο επίσης, δεν χαρίζει άλλα 8.000.000.000 ευρώ με την έκδοση ειδικών ομολόγων. Εξασφαλίζει τη δυνατότητα για άμεση στήριξη των χρηματοοικονομικών αναγκών των επιχειρήσεων και ιδιαίτερα των νοικοκυριών.

Όλα τα παραπάνω μέτρα έχουν ένα σαφή ανταποδοτικό χαρακτήρα. Οτιδήποτε άλλο είναι ψευδές, κρύβει σκοπιμότητες, παραπλανά τον Έλληνα πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν την κρίση χρειάζεται απ' όλους μας ιδιαίτερη σοβαρότητα και κυρίως από ένα κόμμα που προσδοκά κάποτε να κυβερνήσει τον τόπο, όπως η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Ακούστηκε ότι δεν μπορούμε να διαχειριστούμε την κρίση, γιατί δεν τα καταφέραμε σαν Κυβέρνηση, υποτίθεται, σε συνθήκες ομαλότητας. Ξεχνάτε, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι η Νέα Δημοκρατία ανέλαβε τη διακυβέρνηση κληρονομώντας τεράστια χρέη, υπέρογκο έλλειμμα, την υψηλότερη ανεργία της τελευταίας εικοσαετίας; Και όλα αυτά στην πιο ομαλή περίοδο, χωρίς κανενός είδους κρίση, πετρελαϊκή ή χρηματοοικονομική. Στην πιο θετική διεθνή συγκυρία καταφέρατε να εκτοξεύσετε την ανεργία, να υπονομεύσετε την παραγωγική βάση της οικονομίας, να διογκώσετε τις ανισότητες. Επί των ημερών σας άλλωστε πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη ανακατανομή πλούτου που γνώρισε ποτέ η χώρα υπέρ των ολίγων.

Επίσης, μια και είναι θέμα προσφιλές σ' εσάς η ακρίβεια, θυμηθείτε πόσο εκτοξεύθηκε η ακρίβεια μέσα σε λίγες μέρες κατά τη διάρκεια της μεταβίβασης από τη δραχμή στην Ο.Ν.Ε..

Και αλήθεια, αν, πραγματικά, πιστεύετε ότι η οικονομική σας πολιτική ήταν επιτυχής και απέδωσε, πού βρίσκονται αλήθεια οι πρωτεργάτες, οι πρωταγωνιστές αυτής της οικονομικής επιτυχίας, όπως ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Σημίτης, τον οποίο διαγράψατε από τα κομματικά σας όργανα, ο κ. Παπαντωνίου, ο κ. Χριστοδουλάκης; Γιατί, πραγματικά, θέλετε όλους αυτούς τους πολιτικούς, που πέτυχαν κατ' εσάς οικονομικά, να τους εξαφανίσετε; Αυτό είναι άμεση και έμμεση αναγνώριση ότι η οικονομική σας πολιτική ήταν λαθεμένη. Και έρχεστε σήμερα και εγκαλείτε την Κυβέρνηση, μια Κυβέρνηση που αυξάνει την απασχόληση, μια Κυβέρνηση που διαχειρίζεται την κρίση με σύνεση και σοβαρότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και η υποκρισία έχει τα όριά της. Μας κατηγορείτε για απουσία και απραξία, είναι όμως αυτή η Κυβέρνηση και αυτός ο Πρωθυπουργός που πρώτοι εγγυήθηκαν τις τραπεζικές καταθέσεις, δεχόμενοι μάλιστα σκληρή κριτική, ακόμα και από τους Ευρωπαίους εταίρους μας, όπως η κ. Μέρκελ. Βέβαια μετά από τρεις μέρες αναγκάστηκαν όλοι να στηρίξουν, να υποστηρίξουν και να δεχθούν αυτήν την πολιτική. Και αυτή η πολιτική απέδωσε καρπούς, γιατί θυμάστε πολύ καλά ότι τις μέρες εκείνες ο πανικός ήταν προ των πυλών.

Επίσης, η τελευταία έκθεση Αλμούνια επιβεβαιώνει ότι βρισκόμαστε στο σωστό δρόμο, παρά την πρωτοφανή οικονομική κρίση. Όταν διατηρούμε ρυθμούς ανάπτυξης για το επόμενο έτος πάνω από 2,5%, έναντι ύφεσης στην Ευρωζώνη, είναι μια ηχηρή απάντηση στους επικριτές μας. Όταν ισχυρές οικονομίες στην Ευρώπη, όπως η Γερμανία, η Γαλλία, η Ισπανία, η Αγγλία, η Ιταλία, μπαίνουν σε περίοδο ύφεσης, καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό και πού οφείλεται αυτό. Οφείλεται στο σωστό μέγιστο οικονομικής πολιτικής που ακολουθήσαμε όλα αυτά τα χρόνια.

Επίσης, ακούγεται και ακούστηκε επανειλημμένως ότι για την κρίση δήθεν φταίει η πολιτική της Κυβέρνησης. Ούτε λίγο ούτε πολύ προσπαθούν κάποιοι να μας πείσουν ότι για τη φουρτούνα δεν φταίει ο καιρός, αλλά φταίει ο καπετάνιος. Δηλαδή ολόκληρη η παγκόσμια οικονομική κρίση οφείλεται στην πολιτική της Κυβέρνησής μας. Αν είναι δυνατόν!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σχέδιο νόμου το δημόσιο εξασφαλίζει τη ρευστότητα της οικονομίας. Έχουν προβλεφθεί ρήτρες για την κατεύθυνση της ρευστότητας προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις μέσα από το άρθρο 5. Επίσης, βάζει φρένο στην ανεξέλεγκτη διανομή κερδών των τραπεζών, εισπράττει το δημόσιο, δηλαδή ο Έλληνας φορολογούμενος, ως 500.000.000 ευρώ από τις αποδόσεις των προνομιούχων μετοχών. Εισπράττει ο Έλληνας φορολογούμενος, το δημόσιο, αρκετά εκατομμύρια ευρώ από προμήθειες.

Κατευθύνονται έτσι σημαντικοί πόροι, εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ στο Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής και στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Περιορίζονται δραστηρικά τα εισοδήματα των μεγαλοστελεχών των τραπεζών που προκαλούν το δημόσιο αίσθημα. Το δημόσιο έχει πλέον θέση στα διοικητικά συμβούλια των τραπεζικών ιδρυμάτων, ασκώντας ουσιαστικό έλεγχο και έχοντας σε ορισμένες περιπτώσεις και το δικαίωμα του βέτο. Επίσης, θεσπίζεται το συμβούλιο εποπτείας, ένα συμβούλιο που θα εποπτεύει όλο αυτό το διάστημα, όσο οι τράπεζες βρίσκονται και είναι ενταγμένες στο συγκεκριμένο σχέδιο.

Επιτέλους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να δούμε την αλήθεια. Επιτέλους πρέπει να μιλήσουμε με ειλικρίνεια στους Έλληνες πολίτες.

Διαπιστώνει κάποιος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια τάση των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης να υψώσουν ένα τείχος άρνησης απέναντι στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο. Αναρωτιούνται τι χρειάζεται η εξασφάλιση της ρευστότητας, αφού οι τράπεζές μας είναι υγιείς. Μα η υπαγωγή στο πρόγραμμα αυξάνει έτι περαιτέρω την αξιοπιστία του συστήματος. Εξασφαλίζει ίσους όρους στην αγορά του χρήματος και επομένως, μείωση και πίεση προς τη μείωση των επιτοκίων για τους καταναλωτές, για τους επιχειρηματίες, για όλους τους Έλληνες πολίτες.

Αναρωτιούνται επίσης συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, γιατί η Κυβέρνηση δεν ασκεί τάχα πιο φιλολαϊκή πολιτική, στηρίζοντας τα εισοδήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημαντικά μέτρα σ' αυτήν την

κατεύθυνση έχουν ήδη παρθεί και εξαγγελθεί, όπως η μείωση των φορολογικών συντελεστών η οποία συνεχίζεται, όπως η απαγόρευση των πλειστηριασμών που πριν λίγες μέρες ψηφίσαμε για οφειλές μικρότερες των 20.000 ευρώ. Επίσης, τα μέτρα που προανήγγειλε ο Πρωθυπουργός, όπως η αύξηση του Ε.Κ.Α.Σ., η εξασφάλιση χορήγησης δανείων μέσω του Ε.Ο.Π., η εξασφάλιση επίσης πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδων θέσεων εργασίας μέχρι το τέλος του 2009 μέσω προγραμμάτων Ο.Α.Ε.Δ., η ενίσχυση του Ταμείου Εγγυοδοσίας Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων, η χορήγηση του επιδόματος θέρμανσης, η αύξηση του επιδόματος ανεργίας που θα μετατραπεί σε πολλές περιπτώσεις σε επίδομα εργασίας, τα μέτρα για τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους.

Και εδώ, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι πρέπει να δείξουμε ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί, πραγματικά, τον τελευταίο χρόνο οι αγρότες πλήττονται σημαντικά. Γι' αυτό θα πρέπει να εξετάσετε την αναστολή της αποπληρωμής των καλλιεργητικών, κτηνοτροφικών και στεγαστικών δανείων, των κατά κύριο επάγγελμα αγροτών και κτηνοτρόφων. Σ' όλη αυτήν τη διάρκεια της κρίσης οι αγρότες πλήττονται περισσότερο. Είναι ευκαιρία να τους στηρίξουμε, γιατί πραγματικά το έχουν ανάγκη.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Καλά κάνεις και το λες.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Υποστηρίζουν επίσης οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης ότι το νομοσχέδιο δεν εξασφαλίζει τη ροή της ρευστότητας προς τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις.

Μα, κύριοι συνάδελφοι, προβλέπεται από το άρθρο 5, η υποχρεωτική ροή της ρευστότητας προς τα νοικοκυριά και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αυτή η ρευστότητα που θα προκύψει από τη χρηματοδότηση. Αλλά ακόμα και αν δεν υπήρχε η πρόβλεψη αυτή, πιστεύει κάποιος πραγματικά, ότι οι τράπεζες θα έχουν ρευστότητα και θα την κρατάνε στα ταμεία τους;

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης δεν είναι μόνο προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά είναι και απαραίτητο. Και είναι απαραίτητο, γιατί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ήδη συμφωνηθεί η στήριξη της ρευστότητας των οικονομιών. Ήδη πολλές χώρες αναλαμβάνουν δράση, εξασφαλίζοντας φθηνότερο χρήμα για την αγορά. Έτσι, οι άλλες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις θα απολαμβάνουν τη ρευστότητα, ενώ οι δικάς μας θα αιμορραγούν υποχρεωμένες σε υψηλά επιτόκια, αν δεν δράσουμε γρήγορα και αποτελεσματικά.

Είναι απαραίτητο επίσης και τα τραπεζικά ιδρύματα να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους. Είναι απαραίτητο να δείξουν ωριμότητα, να ενταχθούν στο σχέδιο και να θυσιάσουν την πρόσκαιρη διασφάλιση της διανομής των κερδών τους και τα μπόλους των στελεχών τους.

Κάποιοι τράπεζες φαίνεται να μην έχουν καταλάβει τις μεγάλες ευθύνες που έχουν και εν μέσω κρίσης πιέζουν, με προκλητικό θα έλεγα τρόπο, επιχειρήσεις και δανειολήπτες. Σε τέτοιες περιπτώσεις, κύριε Υπουργέ, πρέπει να είμαστε αμελείκτοι. Άλλωστε, καλύτερα να εξασφαλίζουν ελάχιστα κέρδη οι τράπεζες μια τέτοια περίοδο για να μπορέσει να σταθεί όρθια η οικονομία.

Είναι βέβαιο ότι μακροπρόθεσμα ακόμα και τις ίδιες τις τράπεζες θα ωφελήσει μια τέτοια στρατηγική. Άλλωστε αρκετά κέρδισαν τα τελευταία χρόνια. Σε μια περίοδο που το Α.Ε.Π. αυξάνετο κοντά στο 4% με 4,5%, τα κέρδη των τραπεζών ήταν πολλαπλάσια -40%, 60%, 80%- και το μεγαλύτερο μέρος αυτών των κερδών προήρχετο από οικονομικά ασθενέστερους. Γιατί ο πλούσιος, αυτός που έχει τη δυνατότητα, μπορεί να διαπραγματευτεί υψηλότερα επιτόκια, όταν καταθέτει και καλύτερους όρους, όταν δανείζεται. Και αν συνεχίζαμε με τους ίδιους δασμούς, σε λίγα χρόνια την οικονομική πολιτική δεν θα την ασκούσε η εκάστοτε κυβέρνηση, αλλά οι τραπεζίτες. Και η κρίση είναι μια ευκαιρία προς όλους μας να επαναπροσδιορίσουμε το ρόλο των τραπεζών και στην οικονομία και στην κοινωνία. Αυστηρότεροι, λοιπόν, κανόνες, μεγαλύτερη εποπτεία από την Τράπεζα της Ελλάδος, από το Υπουργείο Οικονομικών, από τις εποπτικές αρχές. Είναι απαραίτητη αυτή η εποπτεία ειδικά σήμερα που περνάμε εξαιρετικά δύσκολες στιγμές και συγκυρίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, στην προσπάθειά σας αυτή έχετε ισχυρά χαρτιά. Ανεξάρτητα από το αν θελήσουν να ενταχθούν όλες οι τράπεζες, υπάρχει το χαρτί της Αγροτικής Τράπεζας και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου που έχετε τη δυνατότητα να το αξιοποιήσετε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, ώστε να πιέσετε προς την κατεύθυνση της μείωσης των επιτοκίων. Και είναι βέβαιο ότι σε κάθε τέτοια πρωτοβουλία της Κυβέρνησης για πίεση, για αυστηρότερους κανόνες και ελέγχους στα τραπεζικά ιδρύματα θα έχετε δίπλα σας, όχι μόνο το σύνολο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της παράταξής μας, αλλά και ολόκληρη την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας πιστεύω –και νομίζω ότι όλοι το πιστεύουμε– ότι αν μπορέσουμε να δώσουμε λύσεις, να βρούμε τις κατευθύνσεις όπως αυτό το νομοσχέδιο πιστεύω πως με επιτυχία τολμά, να δώσουμε λύσεις σε αυτά τα μεγάλα προβλήματα, θα βγούμε όλοι κερδισμένοι, και οι συμπολίτες μας και οι επιχειρήσεις και η αγορά και οι αγρότες μας, όλοι και ο πολιτικός κόσμος πάνω από όλα. Γιατί η κοινωνία απαιτεί από εμάς λύσεις. Σ' αυτές τις δύσκολες στιγμές θα κριθεί η αξιοπιστία όλων μας. Και είναι βέβαιο ότι το νομοσχέδιο απαντά στα σημερινά προβλήματα. Γι' αυτό σας καλώ όλους να το υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ευάγγελος Παπαχρήστος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Δεν είναι για χαμόγελα και βλέπω ότι και ο κύριος Υπουργός, ως συνήθως κάνει, αποχωρεί.

Κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε στο μέσον μιας βαθιάς κρίσης που είναι πρωτόγνωρη για τα χρόνια που έχουμε ζήσει πιστεύω όλοι μας εδώ μέσα στο Κοινοβούλιο. Είναι σίγουρο ότι από το πώς καταλαβαίνουμε το χαρακτήρα αυτής της κρίσης θα εξαρτηθούν και τα μέτρα και οι πολιτικές που θα προτείνουμε για την έξοδο.

Πιστεύω ότι αυτό που μπορούμε όλοι να καταλάβουμε είναι ότι αυτή η κρίση δεν είναι μια προσωρινή κρίση. Αφορά τον τρόπο λειτουργίας και ένα μοντέλο ανάπτυξης που ακολούθησε τα τελευταία χρόνια η παγκόσμια οικονομία. Αποτελεί κρίση ενός μοντέλου ανάπτυξης που στηρίχθηκε στα νεοφιλελεύθερα δόγματα, σε έναν οικονομικό φονταμενταλισμό και το πρώτο πράγμα που καταρρακώνει αυτή η κρίση είναι όλες αυτές οι αντιλήψεις.

Αυτή η κρίση που είναι διεθνής ήρθε και ακούμπησε, όπως και το σύννεφο του Τσερνομπίλ, στη χώρα μας. Ποια ήταν η πρώτη αντίδραση και της Κυβέρνησης και των τραπεζιτών; Ότι δεν υπάρχει πρόβλημα, ότι όλα πάνε καλά. Όμως, κύριοι συνάδελφοι, η αντίληψη ότι έχουμε να κάνουμε μ' ένα υγιές τραπεζικό σύστημα μέρα με την ημέρα φθίνει. Μας είπαν από την αρχή ότι οι τράπεζές μας δεν μπήκαν στα τοξικά προβλήματα, έχουν ισχυρή κεφαλαιακή βάση, έχουν κεφαλαιακή επάρκεια.

Όμως, τα προβλήματα δεν σταματάνε εκεί, γιατί και οι ίδιες οι δικές μας τράπεζες έχουν προβλήματα που θα τα βρούνε μπροστά τους. Πρώτα από όλα όλες έχουν δώσει περισσότερα δάνεια από τις καταθέσεις. Για να καλύψουν αυτά τα ανοίγματα, θα πρέπει να δανειστούν. Όλες έχουν δει τις μετοχές τους να καταρρακώνονται. Άρα θα πάνε να δανειστούν τη στιγμή που η κεφαλαιοποίησή τους είναι πιο μικρή και θα πάνε να δανειστούν σ' ένα δύσκολο διεθνές περιβάλλον.

Το κύριο, όμως, πρόβλημα που αντιμετωπίζει το πιστωτικό μας σύστημα είναι τα ανοίγματά του στην Νοτιοανατολική Ευρώπη, στα Βαλκάνια. Είχαμε στα Βαλκάνια μια εκρηκτική αύξηση των δανείων που έδιναν οι τράπεζες με ρυθμούς που υπερβαίνουν το 25% ή και το 50% σε ορισμένες περιπτώσεις. Αυτά τα δάνεια κατά κύριο λόγο δίνονταν σε ξένο νόμισμα. Πάνω από το 50% των δανείων που είχαν δώσει οι τράπεζες ήταν σε ξένο νόμισμα. Και κατά κύριο λόγο αυτά τα δάνεια ήταν στεγαστικά και πιστωτικά. Ταυτόχρονα αυτή την έκρηξη των

δανείων δεν ακολουθούσε μια αντίστοιχη έκρηξη των καταθέσεων. Οι καταθέσεις υστερούσαν κατά πολύ και ήταν κυρίως βραχυπρόθεσμες. Και σήμερα που τα σύννεφα της ύφεσης και της κρίσης μαζεύονται πάνω από αυτές τις χώρες, αρχίζουν να δημιουργούνται προβλήματα. Ήδη οι διεθνείς οργανισμοί προβλέπουν ότι πάνω από το 60% θα πέσει ο ρυθμός ανάπτυξης. Την ίδια στιγμή αυτές οι χώρες έχουν τεράστια ανοίγματα στο εξωτερικό τους ισοζύγιο, πράγμα που θα βάλει σε δυσκολία τις συναλλαγματικές τους ισοτιμίες.

Σ' αυτό το περιβάλλον οι κυβερνήσεις αυτών των χωρών ούτε τους πόρους έχουν ούτε την πιστοληπτική ικανότητα να μπορέσουν να βοηθήσουν τις τράπεζες εκεί. Άρα δημιουργείται ο κίνδυνος αυτά τα τεράστια ανοίγματα που υπάρχουν στα Βαλκάνια να κληθούν οι ελληνικές τράπεζες και το ελληνικό τραπεζικό σύστημα να τα καλύψουν. Και δημιουργεί μεγάλα ερωτηματικά ως προς το πού θα κατευθυνθεί αυτή η ρευστότητα η οποία θα δοθεί στις τράπεζες. Θα κατευθυνθεί κατά πρώτο και κύριο λόγο στην εσωτερική αγορά για την τόνωση της ελληνικής οικονομίας ή θα στραφεί προς άλλους χώρους;

Κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι αυτά τα ζητήματα δεν τα απαντά το νομοσχέδιο. Εμείς είμαστε υπέρ του να βοηθηθεί το πιστωτικό σύστημα, να βοηθηθούν οι τράπεζες να ξεπεράσουν τα προβλήματα που έχουν. Όλοι μας ξέρουμε ότι εάν επικρατήσει μια πιστωτική ασφυξία στην ελληνική οικονομία, δεν θα την πληρώσουν μόνο οι τράπεζες αλλά ολόκληρος ο ελληνικός λαός. Εμείς, όμως, θέλουμε να βοηθήσουμε τις τράπεζες ακριβώς για να εξασφαλίσουμε ρευστότητα στην ελληνική οικονομία.

Αυτόν τον κύριο στόχο που θα έπρεπε να έχει αυτό το νομοσχέδιο δεν τον ικανοποιεί σε καμμία περίπτωση και θα σας πω γιατί. Τα λεφτά που θα δοθούν για τη ρευστότητα του τραπεζικού συστήματος δεν υπάρχει κανένας μηχανισμός που να διασφαλίζει ότι θα κατευθυνθούν προς τα ελληνικά νοικοκυριά, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τις εξαγωγικές μας επιχειρήσεις. Αυτό το ξέρουν όλες οι χώρες.

Οι χώρες, όμως, που σέβονται τον εαυτό τους τι έκαναν; Έφτιαξαν ένα ταμείο αναχρηματοδότησης και αυτό το ταμείο αναλάμβανε να κατευθύνει τους πόρους προς τις τράπεζες παίρνοντας εγγυήσεις, νέα δάνεια, εξασφαλίσεις, νέα δάνεια που θα έδιναν οι τράπεζες προς τον ιδιωτικό τομέα, τα νοικοκυριά, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τις εξαγωγικές επιχειρήσεις.

Το σχέδιο νόμου που μας προτείνετε σήμερα δεν έχει τίποτα άλλο από μία γενική ευχή ότι πρέπει να κατευθυνθούν εκεί. Και όπως συνήθως γίνεται στην Ελλάδα όταν έχουμε ένα πρόβλημα, φτιάχνουμε ένα συμβούλιο να εποπτεύει και επειδή το συμβούλιο δεν μπορεί να κάνει τη δουλειά, μετά θα κληθούμε να φτιάξουμε ένα δεύτερο συμβούλιο να εποπτεύει το πρώτο συμβούλιο.

Και εδώ, κάνετε και το απόπειμα να βάσετε στο εποπτικό συμβούλιο το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας κάτω από τον Υπουργό Οικονομίας. Όταν θέλουμε να πιέσουμε την Τράπεζα της Ελλάδας να πάρει υπ' όψιν της και τα συμφέροντα της οικονομίας, τότε αναφέρεστε στην ανεξαρτησία. Όταν, όμως, θέλουμε ναβάλουμε το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας να κάνει ορισμένα πράγματα που θέλουμε και τα οποία ωφελούν τις τράπεζες, τότε ξεχνάμε την ανεξαρτησία.

Μας είπε η Κυβέρνηση και ο εισηγητής –υπάρχει και στην εισηγητική έκθεση– ότι αυτό το σχέδιο δεν πρόκειται να κοστίζει τίποτα στον Έλληνα φορολογούμενο. Μα, είστε σοβαροί; Διάβασα την τελευταία μελέτη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που μελετάει τις κρίσεις από το 1950 μέχρι το 2007 σ' ολόκληρο τον κόσμο και εκεί υπολογίζουν ότι κατά μέσο όρο κάθε κρίση και η έξοδος απ' αυτή, στοιχίζει σε δημοσιονομικό κόστος το 15% του Α.Ε.Π.. Και εσείς θα βγείτε χωρίς δραχμή;

Να σας πω, όμως, τι δεν έχετε καταλάβει; Ότι ήδη έχετε διασπαθείς οποιεσδήποτε ωφέλειες θα έχετε από το σχέδιο νόμου. Και αυτό γιατί θα χρειαστείτε να δώσετε 5.000.000.000 για την κεφαλαιακή επάρκεια στις τράπεζες. Αυτά τα έχετε σε ρευστά στα ταμεία σας; Όχι; Θα εκδώστε ομόλογα. Άρα, θα ρίξετε στην αγορά 5.000.000.000 σε ομόλογα. Για το τρίτο

μέρος του σχεδίου, για να δώσετε ομόλογα που μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν οι τράπεζες για εγγυήσεις, θα εκδώσετε άλλα 8.000.000.000 σε ομόλογα. Δηλαδή, 5.000.000.000 και 8.000.000.000, μας κάνουν 13.000.000.000. Ήδη οι αγορές των ομολόγων το κατάλαβαν και αύξησαν το κόστος δανεισμού.

Εάν πάρετε το περιθώριο ανάμεσα στο δεκαετές ομόλογο του γερμανικού κράτους που χρησιμοποιείται ως σημείο αναφοράς και το δεκαετές ομόλογο του ελληνικού κράτους, το περιθώριο από την ημέρα που ανακοινώσατε το σχέδιο νόμου αυξήθηκε από εβδομήντα μονάδες βάσης σε εκατόν εβδομήντα μονάδες βάσης. Και φέτος έχετε -και θα χρειαστείτε- 40.000.000.000 για να αναχρηματοδοτήσετε το δημόσιο χρέος. Δηλαδή, 13.000.000.000 και 40.000.000.000, μας κάνουν 53.000.000.000, για να μην πω παραπάνω. Κάντε τον υπολογισμό με 1% αύξηση από τη στιγμή που ανακοινώσατε το σχέδιο και θα δείτε ότι ήδη θα σας κοστίσει 500.000.000 και αυτά θα τα πληρώσει ο Έλληνας φορολογούμενος.

Και αυτό το κόστος θα είναι μόνο στην περίπτωση που όλα πάνε καλά, στην περίπτωση που ισχύσει το θετικό σενάριο. Εάν έχουμε σε μια πιο δύσκολη περίοδο και αρχίσουν και σκάνε οι εγγυήσεις που θα έχετε δώσει, τότε το δημοσιονομικό κόστος θα ανέλθει σε δυσθεώρητα ύψη.

Όμως, ταυτόχρονα, δεν είναι ότι δίνετε στις τράπεζες, αλλά δίνετε χωρίς να κερδίζει το κράτος τίποτα. Πάρτε τα 15.000.000.000 που θα δώσετε για εγγυήσεις στις τράπεζες. Για να πάρουν ένα δάνειο οι τράπεζες πρέπει να ασφαλίσουν αυτό το δάνειο. Μέχρι τώρα πήγαιναν σε μια ιδιωτική επιχείρηση και αγόραζαν αυτά τα προϊόντα που έχουν εξωτικά ονόματα αντασφάλισης του πιστωτικού κινδύνου, τα credit default swaps και πλήρωναν ανάλογα με την κατάσταση κάθε τράπεζας ένα τίμημα. Εδώ, σ' αυτό το σχέδιο νόμου δεν μας λέτε ποιο θα είναι το τίμημα για την ασφάλεια που θα δώσετε εσείς.

Το αγγλικό κράτος είπε πενήντα μονάδες βάσης συν το μέσο όρο από την ασφάλιση που πλήρωναν τον προηγούμενο χρόνο. Έτσι, η Barclays Bank που ήθελε να δανειστεί, πλήρωσε εκατόν ογδόντα μονάδες βάσης. Τη στιγμή που ξέρουμε ότι τα ελληνικά πιστωτικά συστήματα εάν έβγαιναν στην αγορά θα πλήρωναν πάνω από διακόσιες μονάδες βάσης, πάνω από το 2%, καταλαβαίνετε ότι εάν προσδιορίσει η Κυβέρνηση χαμηλά αυτήν την προμήθεια για τα 15.000.000.000, θα έχουμε ένα μηχανισμό τεράστιας επιδότησης των τραπεζών χωρίς το ελληνικό κράτος να παίρνει τίποτα. Γιατί το ελληνικό κράτος είναι πολύ καλύτερος ασφαλιστής από την «AIG» που κινδυνεύει να χρεοκοπήσει και έπρεπε να βάλουμε και ένα «καπέλο» από πάνω. Όμως, εσείς δεν κάνατε τίποτα από αυτά.

Ας έρθουμε στα 5.000.000.000 που θα δώσετε στις τράπεζες για την κεφαλαιοποίηση. Σας είπαμε στο πρώτο σχέδιο νόμου που φέρατε ότι δεν προσδιορίσατε τον τρόπο με τον οποίο θα μπει η τιμή. Και ευτυχώς, καταλάβατε ότι θα κάνατε έμμεση υποτίμηση των τραπεζών και μας φέρατε έναν καινούργιο τρόπο προσδιορισμού στην ονομαστική αξία. Το κράτος θα δώσει στην ονομαστική αξία της τελευταίας έκδοσης και θα εξαγοράσει πίσω πάλι στην ονομαστική αξία.

Στην ουσία, τι κάνετε μ' αυτό; Οποιοδήποτε κεφαλαιακό κέρδος θα είχε το κράτος από όταν θα ανέβαινε η μετοχή των τραπεζών, το χαρίζετε και αυτό στις τράπεζες. Και δεν λέτε με ποιο τρόπο θα εξαγοράσουν οι τράπεζες αυτές τις προνομιακές μετοχές. Θα είναι από κεφάλαια του ίδιου χαρακτήρα ή θα είναι από δανεισμό που θα υποτιμήσει παραπέρα ακόμα την κεφαλαιακή επάρκεια;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο τρίτο σημείο -το οποίο είναι και πολύ επικίνδυνο για το ελληνικό δημόσιο- είναι ότι πουθενά δεν αναφέρετε τι ειδους εξασφαλίσεις θα πάρει το κράτος γι' αυτά τα 23.000.000.000 που θα δώσετε εγγυήσεις. Εάν μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία φορτώσουν οι τράπεζες όλα τα επισφαλή δάνεια σαν εγγυήσεις στο δημόσιο, τότε το δημοσιονομικό κόστος του ελληνικού κράτους θα είναι τεράστιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε συνάδελφε, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, αυτή η αδιαφάνεια υπάρχει σ' όλα τα κρίσιμα σημεία. Και πρέπει να καταλάβουμε το εξής, ο διάβολος κρύβεται στη λεπτομέρεια. Γι' αυτό ανέφερα τη λεπτομέρεια. Όποια λεπτομέρεια πάρετε απ' αυτό το σχέδιο νόμου, θα δείτε ότι πίσω από την αδιαφάνεια κρύβονται προθέσεις που έχουν έρθει μετά από διαπραγματεύση με τις τράπεζες για να εξασφαλίσουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε συνάδελφε, έχει τελειώσει ο χρόνος σας. Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, δώσατε και στους άλλους συναδέλφους επιπλέον χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχουν ήδη γραφεί τριάντα πέντε ομιλητές. Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Δίνουμε πολλά λεφτά από τον ελληνικό λαό και θέλουμε δύο λεπτά να τοποθετηθούμε για να κρίνουμε πού θα πάνε αυτά τα λεφτά.

Άρα, έχουμε ένα σχέδιο νόμου που μας ζητάει να του δώσουμε λευκή επιταγή εκεί που τα κρίσιμα σημεία κρύβονται με επιμελημένο τρόπο και δεν λέγεται.

Και θέλω να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν φτάνει μόνο ένα σχέδιο για την τόνωση των τραπεζών, εάν ταυτόχρονα δεν υπάρχει ένα σχέδιο για την τόνωση και τη διάσωση της ελληνικής οικονομίας. Διότι εάν δεν διασώσουμε την ελληνική οικονομία, θα αυξάνονται οι επισφάλειες και τότε οι τράπεζες θα χρειάζονται ακόμα περισσότερα απλά και μόνο για να επιβιώσουν.

Εμείς σας δώσαμε ένα τέτοιο σχέδιο. Εσείς, με τον προϋπολογισμό, κινείστε εντελώς στην αντίθετη κατεύθυνση. Φέρατε έναν προϋπολογισμό που κόβετε τις δημόσιες επενδύσεις και αυξάνετε το φορολογικό βάρος.

Γι' αυτό σας είπαμε, πάρτε το πίσω και ελάτε να κουβεντιάσουμε μέτρα τόνωσης της οικονομίας. Εσείς, όμως, ενώ είχατε την ευκαιρία να πάτε στην Ευρώπη και να διεκδικήσετε να πάρετε εξαιρέσεις για τις δημόσιες επενδύσεις από τους περιορισμούς του Συμφώνου Σταθερότητας, νομίσατε ότι θα κρυφτείτε πίσω από τους Ευρωπαίους και θα πάρετε μία πτήση χωρίς να πληρώσετε τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Γι' αυτό γυρίσατε με άδεια χέρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Θα δευτερολογήσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι -και τελειώνω- έχουμε δώσει ένα ολοκληρωμένο σύστημα προτάσεων για το πώς θα βγει η οικονομία μας από την κρίση. Το πρώτο πράγμα που χρειάζεται, όμως, είναι διαφάνεια και αξιοπιστία. Οδηγήθηκα σ' αυτήν την κρίση από την αδιαφάνεια. Κι εσείς φέρετε ένα νομοσχέδιο μεγαλύτερης αδιαφάνειας. Δίνετε όχι τα δικά σας λεφτά, όχι την προσωπική σας περιουσία, αλλά τα λεφτά του ελληνικού λαού. Και οφείλει να ξέρει ο ελληνικός λαός πού θα πάνε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και μ' αυτό ολοκληρώσατε, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Γι' αυτό πείτε μας πόσα θα δώσετε, σε ποιους, με τι τρόπο, έτσι ώστε να γνωρίζει.

Το δυστύχημα για τη χώρα είναι ότι ενώ σε περιόδους κρίσης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας. Σεβαστείτε τους υπόλοιπους ομιλητές.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: ...χρειάζεται μία γερή πολιτική ηγεσία να δώσει προοπτική, έχουμε, για να μας βγάλει απ' αυτήν την κρίση, μία Κυβέρνηση βυθισμένη στα σκάνδαλα, βυθισμένη στην αναξιοπιστία.

Γι' αυτό όσο πιο γρήγορα φύγετε, τόσο καλύτερα για τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Καραθανασόπουλος.

Παρακαλώ όλους να τηρείτε ο χρόνος, γιατί έχουν γραφεί πενήντα ένας ομιλητές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρό-

εδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια το σχέδιο νόμου για την ενίσχυση της ρευστότητας της ελληνικής οικονομίας ως μέσον για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Κατ' αρχάς ένα βασικό ερώτημα, το οποίο μπαίνει, είναι ποιος είναι ο χαρακτήρας της κρίσης. Εάν δεν εντοπίσουμε τις αιτίες, δεν μπορούμε να βρούμε και το φάρμακο.

Βεβαίως, υπάρχουν οι «αιτίες», οι οποίες αναπαράγονται καθημερινά, αλλά και η πραγματική αιτία της κρίσης.

Ποια είναι αυτά τα οποία τα παπαγαλάκια του συστήματος καθημερινά αναπαράγουν; Ότι είναι κρίση της ασυδοσίας και της κερδοσκοπίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος ή ότι φταίει τα «golden boys», τα οποία με την άφρονα διαχείρισή τους οδήγησαν σ' αυτήν την κρίση ή ότι τέλος πάντων, στο κάτω-κάτω της γραφής, φταίει η νεοφιλελεύθερη διαχείριση.

Εμείς λέμε ότι αυτές δεν είναι οι αιτίες της κρίσης. Είναι ορισμένα φαινόμενα. Και, βεβαίως, η συγκεκριμένη κρίση ξεκίνησε ως κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά δεν σταματάει εκεί. Και τα αποτελέσματα τα βλέπουμε καθημερινά.

Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, είναι φανερό ότι έχουμε να κάνουμε με μία κρίση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Έχουμε, δηλαδή, να κάνουμε με μία κρίση υπερσυσσώρευσης των κεφαλαίων, όπου αυτή η υπερσυσσώρευση προήλθε από την ιδιοποίηση, από μεριάς των κεφαλαιοκρατών, του κοινωνικού παραγόμενου πλούτου. Και αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη ραγδαία επιδείνωση της θέσης των εργαζομένων, της λαϊκής οικογένειας, οι οποίοι, για να μπορέσουν να καλύψουν τις πραγματικές τους ανάγκες, κατέφυγαν στη δανειακή επιβάρυνση.

Έτσι, λοιπόν, η κρίση, την οποία έχει να αντιμετωπίσει σήμερα το καπιταλιστικό σύστημα σε διεθνές επίπεδο, είναι αποτέλεσμα αυτής ακριβώς της άναρχης και ανισόμετρης ανάπτυξής του, είναι το αποτέλεσμα του εκμεταλλευτικού του χαρακτήρα.

Καλά θα κάνουμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να θυμηθούμε λίγα χρόνια πίσω, όχι πολλά, στις αρχές της δεκαετίας του '90, όταν υπήρξε μία πολύχρωμη συμμαχία από φιλελεύθερους, σοσιαλδημοκράτες και αριστερούς ομορτιστές, οι οποίοι ψήφισαν τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, την απελευθέρωση των αγορών, την ελευθερία κίνησης των κεφαλαίων, που βρίσκεται στη βάση αυτής της διαχείρισης. Και σήμερα όλο αυτό το πολύχρωμο βουητό στηρίζει την ανάγκη κρατικών ρυθμίσεων είτε με τον έναν είτε με τον άλλο τρόπο.

Είναι φανερό –άλλωστε δεν το κρύβει η Κυβέρνηση– ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου αποσκοπεί στη θωράκιση της ελληνικής οικονομίας, στη σωτηρία, δηλαδή, του συστήματος. Τα μέτρα τα οποία προτείνει στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, έρχονται και ταυτίζονται με τα μέτρα τα οποία προτείνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, με τα μέτρα, δηλαδή, που και τα άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης πήραν για τη σωτηρία αντίστοιχα των δικών τους οικονομιών.

Απ' αυτήν την άποψη εμείς δεν κάνουμε κριτική στο παρόν νομοσχέδιο, ότι αυτός ο τρόπος, ο οποίος επιλέγει η Κυβέρνηση, αυτοί οι όροι και αυτές οι προϋποθέσεις που εμπεριέχονται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, είναι αναποτελεσματικοί όσον αφορά τη θωράκιση της οικονομίας. Βεβαίως, υπάρχουν και πλευρές αδιαφάνειας, υπάρχουν και πλευρές στο πώς θα διαχειριστούν αυτά τα χρήματα οι τράπεζες και έλλειψη ελέγχου, αλλά αυτά όμως είναι οι λεπτομέρειες.

Εμείς στεκόμαστε στην ουσία του ζητήματος. Και η ουσία του ζητήματος για εμάς είναι ότι αυτός ο στόχος, που προσβέυει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, η θωράκιση της οικονομίας και η σωτηρία του συστήματος δεν μπορεί να αποτελεί στόχο του λαϊκού κινήματος, δεν μπορεί να αποτελεί στόχο της εργατικής τάξης, πλατιά της λαϊκής οικογένειας, ακριβώς γιατί ο χαρακτήρας του συστήματος είναι εκμεταλλευτικός, ακριβώς γιατί για να αναπαραχθεί το σύστημα, βασίζεται στην επιδείνωση της θέσης των εργαζομένων, της πλατιάς λαϊκής οικογένειας, των αυτοαποσχολούμενων και των μικρών επιχειρήσεων, των φτωχών αγροτών. Είναι προϋπόθεση η αναπαραγωγή του κεφαλαίου, να αφαιρούνται καθημερινά, σε μόνιμη βάση, εργατικά και

εργασιακά δικαιώματα, να καταστρατηγείται και να χτυπιέται το ασφαλιστικό, να εμπορευματοποιείται, παραπέρα, η υγεία, η παιδεία, η πρόνοια, ο αθλητισμός ή ο πολιτισμός.

Από αυτή, λοιπόν, την άποψη δεν μπορούν να κληθούν ως συνυπεύθυνοι η λαϊκή οικογένεια και η εργατική τάξη σ' αυτήν την κατάσταση και να συμβάλουν και αυτοί με τον τρόπο τους στο να ξεφύγουμε από αυτή την κρίση. Διότι, βεβαίως, το καπιταλιστικό σύστημα θα ξεφύγει απ' αυτήν την κρίση. Θα δημιουργήσει νέες δυνατότητες να εμφανιστεί ξανά η κρίση, γιατί έχει κυκλικό χαρακτήρα, ακόμα πιο οξυμένη, ακόμα πιο επιθετική. Ταυτόχρονα, θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για να συσσωρευτούν τα κεφάλαια σ' όλο και λιγότερα χέρια.

Το τρίτο ζήτημα, το οποίο είναι φανερό, είναι ότι το τελευταίο διάστημα παρακολουθούμε μία διαπάλη. Η διαπάλη αυτή μπορεί να εντοπιστεί στα εξής ζητήματα:

Κατ' αρχάς είναι μία διαπάλη ανάμεσα στην Κυβέρνηση και το χρηματοπιστωτικό σύστημα για τους όρους και τις προϋποθέσεις υλοποίησης του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Μάλιστα, βρήκαμε τον εύκολο ένοχο, το χρηματοπιστωτικό σύστημα και την κερδοφορία. Οι τράπεζες τι θέλουν; Θέλουν όσο το δυνατόν λιγότερους όρους. Θέλουν να πάρουν αυτά τα χρήματα ακόμα και χωρίς όρους. Και δεν είναι τυχαίο ότι αρωγός σ' αυτήν την προσπάθεια των τραπεζών βγαίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση με τις υποδείξεις που κάνει στην Κυβέρνηση, να μειώσει τους ελέγχους απέναντι στο χρηματοπιστωτικό σύστημα ως προϋπόθεση για τα 28.000.000.000 ευρώ.

Χρειάζονται και άλλες αποδείξεις για να σταματήσουν να καλλιεργούν αυταπάτες τα άλλα κόμματα για το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το χαρακτήρα της;

Η δεύτερη διαπάλη, η οποία διαφαιίνεται, είναι ανάμεσα στα διάφορα τμήματα του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου.

Βγαίνουν εκπρόσωποι τραπεζών και λένε καμμία εγγύηση από μεριάς του κράτους. Γιατί; Γιατί αυτό νοθεύει τον ανταγωνισμό. Δυσκολεύει τις τράπεζες να εξαγοράσουν για ένα κομμάτι ψωμί τις τράπεζες οι οποίες κινδυνεύουν να χρεοκοπήσουν. Πρώτος σ' αυτήν τη λογική και τη διαδικασία είναι ο κ. Βγενόπουλος.

Τρίτη διαπάλη η οποία εκφράζεται ανάμεσα στα διάφορα τμήματα του κεφαλαίου. Βγαίνουν οι βιομήχανοι, βγαίνει το εμπορικό κεφάλαιο και τι λέει; Δεν θέλουμε να πάρουμε τη χρηματοδότηση μέσω των τραπεζών, αλλά την απαιτούμε απευθείας από την Κυβέρνηση. Γιατί; Γιατί είναι πιο εύκολη, με λιγότερα βάρη γι' αυτούς. Άρα, λοιπόν, επιδιώκουν κι αυτοί να πάρουν μέρος απ' αυτό το πακέτο. Και βεβαίως ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν θέτουμε όρους για το πώς θα δοθούν αυτά τα χρήματα, ούτε καλλιεργούμε αυταπάτες ότι μπορεί μ' αυτούς τους τρόπους να διασφαλισθούν τα λαϊκά συμφέροντα. Εμείς το λέμε καθαρά, είναι πλαστός ο απολογισμός που κάνουν οι πολύχρονοι απολογητές του συστήματος ανάμεσα στην πραγματική και τη χρηματιστική οικονομία. Τι είδους διαχωρισμός είναι αυτός; Οι τράπεζες δεν ελέγχουν βιομηχανίες, δεν ελέγχουν εμπορικές επιχειρήσεις; Ή, αντίστοιχα το βιομηχανικό κεφάλαιο δεν έχει μετοχές στο χρηματοπιστωτικό σύστημα; Και μήπως τώρα πρέπει να αποκαλύψουμε τη σύμφυση των διαφόρων τμημάτων του κεφαλαίου και τη δημιουργία του χρηματιστικού κεφαλαίου. Αυτή η σύμφυση έχει ανακαλυφθεί από τα μέσα του 19ου αιώνα, δεν είναι, δηλαδή, ένα καινούργιο πράγμα.

Άρα, λοιπόν, μ' αυτό το διαχωρισμό τον πλαστό, τον κίβδηλο που κάνουν οι απολογητές του συστήματος, τι προσπαθούν να πείσουν την εργατική τάξη; Ότι υπάρχουν οι κακοί εργοδότες που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι το χρηματοπιστωτικό σύστημα, υπάρχουν οι κακοί επιχειρηματίες και υπάρχουν ταυτόχρονα οι καλοί, οι οποίοι πρέπει να ενισχυθούν, πρέπει να σωθούν από την κρίση. Οι βιομήχανοι, οι μεγάλες εμπορικές επιχειρήσεις, οι μεταφορείς, ο τουριστικός τομέας. Αυτοί είναι, λοιπόν, οι καλοί επιχειρηματίες και πρέπει να ενισχυθούν, λες και αυτοί δεν εκμεταλλεύονται την εργατική τάξη. Απ' αυτή την άποψη δεν μπορεί να υπάρξει καμμία ανοχή σε λογικές που λένε περί ηθικού καπιταλισμού, περί ηθικών επιχειρήσεων.

Όπως επίσης θεωρούμε ότι είναι αυταπάτη βαθύτατη αυτό

που προβάλλει σήμερα το ομορπορουνιστικό ρεύμα στη χώρα μας, δηλαδή, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για ένα νέο δημόσιο, μέσα σε εισαγωγικά, τομέα, ο οποίος θα στοχεύει σε τι; Στην ανάπτυξη, λέει, και στο να ενισχύσει την κοινωνία. Αυτό τι είναι; Επανερχονται χρεοκοπημένες αντιλήψεις περί σοσιαλιστικών νησίδων και στρέφουν το βλέμμα στο παρελθόν. Αυτού του είδους ο δημόσιος τομέας που υπήρχε στις προηγούμενες δεκαετίες έγινε αρωγός για να στηριχθεί το κεφάλαιο, για να στηριχθούν οι επιχειρήσεις και οι επιχειρηματίες. Και στο τέλος, στο κάτω-κάτω της γραφής είναι κίβδηλος ο διαχωρισμός ανάμεσα στο κέρδος και στην κερδοσκοπία. Γιατί δεν βάζουν εδώ ζήτημα οι συνάδελφοι Βουλευτές από τα άλλα κόμματα ότι εδώ υπάρχει τομέας της οικονομίας που συναγωνίζεται το χρηματοπιστωτικό σύστημα όσον αφορά στην κερδοφορία. Ποιος είναι αυτός; Είναι ο τομέας της υγείας, ο επιχειρηματικός τομέας της υγείας. Αυτός είναι καλός τομέας δηλαδή; Συμβάλλει στην πρόοδο της κοινωνίας, στη βελτίωση της θέσης του εργαζόμενου ή εμπορευματοποιεί το βασικό ανθρώπινο αγαθό, την υγεία; Και φαντασθείτε, αυτές οι επιχειρήσεις του τομέα της υγείας, τι είναι; Είναι μη κερδοσκοπικές, με βάση το καταστατικό τους, επιχειρήσεις. Φαντασθείτε, δηλαδή, αν ήταν κερδοσκοπικές τι θα γινόταν.

Γι' αυτό λέμε ότι είναι κίβδηλος και ο διαχωρισμός ανάμεσα στο κέρδος και στην κερδοσκοπία και ο διαχωρισμός ανάμεσα σε κερδοσκοπικές ή μη κερδοσκοπικές επιχειρήσεις. Όλες οι επιχειρήσεις στον καπιταλισμό είτε ανήκουν στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα λειτουργούν με λογική το κέρδος, την ικανοποίηση της κερδοφορίας και όχι την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Απ' αυτήν την άποψη φάνηκε -και δεν χρειάζεται να πάμε πολύ μακριά- από τη συνεδρίαση των G20. Τι έβγαλαν εκεί πέρα; Ευχολόγια βγάλανε για την αντιμετώπιση της κρίσης. Δεν μπόρεσαν να συνταυτιστούν σε κοινές λογικές. Γιατί; Γιατί τους βασανίζει η ανισομετρία στην οικονομική τους ανάπτυξη αλλά και οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις. Απ' αυτήν την άποψη αποδεικνύεται ότι αυτό το οποίο προβάλλει σήμερα για παράδειγμα η Σοσιαλιστική Διεθνής περί παγκόσμιας διακυβέρνησης είναι σαν να προσπαθεί να πουλήσει στο λαό φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Και κοιτάξε σε τι στόχους καταλήξαν ως πλαίσιο αρχών. Στη φορολογική, λέει, ελάφρυνση και στην αύξηση των δημόσιων δαπανών. Να οι στόχοι σήμερα της πλουτοκρατίας για να ξεφύγουν από την κρίση. Μπορεί το εργατικό κίνημα και τα κόμματα που λένε ότι στηρίζουν το λαό να ζητάνε τέτοιους στόχους πάλης από την Κυβέρνηση. Εμείς λέμε όχι, δεν μπορεί να έχει κοινούς στόχους η εργατική τάξη μαζί με τους κεφαλαιοκράτες.

Απ' αυτήν την άποψη αποδεικνύεται ότι τα διάφορα μοντέλα διαχείρισης, είτε το φιλελεύθερο είτε το κεϋνσιανό έχουν αποτύχει τόσο στην πρόληψη όσο και στην αντιμετώπιση της κρίσης. Γιατί το μόνο το οποίο επιδιώκουν είναι να διευκολύνουν τη διευρυμένη αναπαραγωγή του κεφαλαίου, να προστατέψουν τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών, την κερδοφορία τους δηλαδή. Και είναι φανερό ότι αυτό το πακέτο το οποίο σήμερα βάζει για συζήτηση η Κυβέρνηση στην Ολομέλεια θα κληθούν να το πληρώσουν τα λαϊκά στρώματα είτε ως φορολογούμενοι μέσα από την αύξηση της φορολογίας είτε μέσω της μείωσης των κοινωνικών δαπανών είτε ως υποζύγια για την εκπλήρωση του μελλοντικού δημόσιου χρέους.

Έτσι εμείς το λέμε καθαρά, ούτε δεκάρα τσακιστή στους κεφαλαιοκράτες, ανεξάρτητα αν ανήκουν στο χρηματοπιστωτικό σύστημα ή σε άλλους κλάδους. Δεν πρέπει να έχει καμμία εμπιστοσύνη ο λαός στην Κυβέρνηση, στους διάφορους ελεγκτικούς μηχανισμούς, στους διάφορους όρους και προϋποθέσεις τις οποίες βάζει. Γιατί; Γιατί δεν πρέπει να δεχθούν να πληρώσουν οι εργαζόμενοι, η λαϊκή οικογένεια τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης. Καμμία θυσία για την πλουτοκρατία. Πλήρωσαν ήδη πάρα πολλά για τα κέρδη, να μην πληρώσουν και για την κρίση. Και να πετάξουν, βεβαίως, στο καλάθι των αχρήστων τις διάφορες λογικές περί κοινωνικού εταιρισμού και κοινωνικής συνεργασίας. Δεν ευθύνεται η εργατική τάξη για την κρίση, δεν ευθύνονται οι αυτοαπασχολούμενοι και οι μικρές επι-

χειρήσεις, δεν ευθύνονται οι αγρότες, ευθύνονται οι κεφαλαιοκράτες.

Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, εμείς το λέμε καθαρά: Η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας διαφέρει από τις προτάσεις των υπολοίπων κομμάτων και όσον αφορά τους άμεσους στόχους πάλης που δεν τους βάζουμε για συζήτηση στην Κυβέρνηση, αλλά τους βάζουμε ως μέτρο διεκδίκησης του εργατικού λαϊκού κινήματος. Δεν περιορίζουμε την κριτική και τα αιτήματα σε μια επιδοματική λογική, είτε αυτό είναι Ταμείο Φτώχειας της Κυβέρνησης είτε είναι Ταμείο Αλληλεγγύης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε είναι ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα που προτείνουν οι ομορπορουνιστές του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Γιατί; Γιατί όλα αυτά τα μέτρα δεν αμφισβητούν την αιτία, την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, την κερδοφορία των επιχειρήσεων.

Το Κ.Κ.Ε. βάζει συγκεκριμένους στόχους:

Πρώτον, να αυξηθούν οι μισθοί, να πάει στα 1400 ευρώ ο κατώτερος μισθός. Και αυτό να συμπαρασύρει και το επίδομα ανεργίας, το 80%, και την κατώτατη σύνταξη και ταυτόχρονα να υπάρχουν και μια σειρά άλλες διευκολύνσεις και για τους δανειολήπτες και για τις υπόλοιπες μικρές επιχειρήσεις, για τους αγρότες, με ολοκληρωμένες προτάσεις νόμου, τις οποίες έχει καταθέσει. Και ταυτόχρονα αναδεικνύουμε την εξής λογική, ότι πρέπει κάποτε να απεγκλωβιστεί η λαϊκή οικογένεια, να απεγκλωβιστούν οι αυτοαπασχολούμενοι και οι αγρότες από την ανάγκη προσφυγής στο δανεισμό για να καλύψουν τις ανάγκες τους και να μπορούν να καλύπτουν αυτές τις ανάγκες μέσα από την εργασία και τα αποτελέσματά της.

Γι' αυτό και το Κ.Κ.Ε. η γραμμή που προβάλλει στο εργατικό λαϊκό κίνημα είναι η γραμμή της ρήξης με τη λογική της ανταγωνιστικότητας και την κερδοφορία των επιχειρήσεων. Δεν προτείνουμε ξεκρέμαστα μέτρα, αλλά τα μέτρα που προτείνει το Κ.Κ.Ε. είναι ενταγμένα στη λογική της αμφισβήτησης της εξουσίας του μεγάλου κεφαλαίου, της χειραφέτησης από τα κόμματα της πλουτοκρατίας και τους γόδθους υποστηρικτές. Καμμία εμπιστοσύνη, λοιπόν, στα κόμματα του ευρωμονόδρομου μέχρι τον τελικό στόχο που δεν πρέπει να είναι άλλος από την ανατροπή του εκμεταλλευτικού, κεφαλαιοκρατικού, καπιταλιστικού συστήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ πολύ.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στον τομέα της Δημόσιας Διοίκησης, της Ανάπτυξης Δυνατοτήτων και της Διοικητικής Οργάνωσης μεταξύ του Υπουργείου Εσωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης του Λιβάνου».

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Άννα Φιλίνη.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο υποβάλλεται προς ψήφιση από την Κυβέρνηση υποτίθεται με στόχο την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας για την αντιμετώπιση της χρηματοπιστωτικής κρίσης. Άποψή μας όμως είναι ότι δεν αντιμετωπίζει την κρίση αλλά ενισχύει τους παράγοντες που τη δημιουργήσαν.

Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς έχει χαρακτηρίσει το σχέδιο της Κυβέρνησης ως κοινωνικά άδικο, αδιαφανές, χαριστικό για το τραπεζικό κεφάλαιο και ατελέσφορο.

Γίνεται λόγος για την κρίση ως κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος ωσάν η οικονομία να μην έχει άλλο πρόβλημα παρά μόνο πρόβλημα πίστωσης, ως ένα πρόβλημα ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος, το οποίο στέγνωσε από χρήματα και δεν μπορεί να συνεχίσει τον απρόσκοπτο δανεισμό της παραγωγής, αλλά κυρίως της κατανάλωσης. Αυτή όμως, είναι μία οπτική που κοιτά το πρόβλημα ανάποδα. Η μαζική πίστωση προς όλους τους τομείς μέχρι σήμερα είναι αλήθεια ότι εμπόδισε την εμφάνιση μιας γενικευμένης οικονομικής κρίσης, διότι εξασφάλισε τη ζήτηση των παραγόμενων προϊόντων από τη μεριά των εργαζόμενων τάξεων που διαφορετικά δεν θα μπορούσαν να αγοράσουν και η κρίση θα ξεσπούσε πολύ νωρίτερα.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η κρίση στην οικονομία δεν υπήρ-

χε ήδη. Υπήρχε ως κρίση που προέρχεται από την υπερκερδοφορία και από την υπερσυσσώρευση του κεφαλαίου και την υπερπαραγωγή προϊόντων. Απλώς, με την πίστωση παρατείνονταν διαρκώς η εμφάνισή της στο προσκήνιο, αφού η πίστωση προς τους εργαζόμενους καταναλωτές έχει την ιδιότητα να μεταθέτει τον πραγματικό χρόνο πληρωμής της αγοράς από τη μεριά του εργαζόμενου αγοραστή, ενώ βέβαια εξοφλεί άμεσα τον πωλητή, κατασκευαστή, έμπορο, βιομήχανο. Εμφανίζεται έτσι να πραγματοποιείται το καπιταλιστικό κέρδος από την παραγωγή των αγαθών, αφού αυτά αγοράζονται από τους εργαζόμενους γενικά, αλλά στην πραγματικότητα η αγορά γίνεται με πίστωση, με δανεικά και είναι προφανές ότι αυτό έχει ένα όριο, έχει ένα τέλος. Είμαστε, λοιπόν, μπροστά σ' αυτό το τέλος και δεν είναι δυνατόν να συνεχιστεί η πιστωτική επέκταση της οικονομίας με τη μορφή της συντήρησης της κατανάλωσης μέσω της πίστωσης των νοικοκυριών με τους ίδιους όρους που συνέβαινε μέχρι σήμερα. Η κατανάλωση των αγαθών στηρίζεται σε υπερβολικά μεγάλο βαθμό στο δανεισμό και όχι στα τρέχοντα ή στα προηγούμενα εισοδήματα και άρα, όχι σε υπάρχοντα πλούτο των εργαζόμενων αλλά στον όποιο μελλοντικό, στην όλο και μεγαλύτερη προεξόφληση των μελλοντικών εισοδημάτων των εργαζόμενων.

Ο υπερδανεισμένος εργαζόμενος κάποτε σταματά να μπορεί να δανείζεται και να τον δανείζουν. Και έτσι μειώνει ραγδαία τη ζήτησή του για νέα αγαθά, γιατί πρέπει να αποπληρώσει τα παλαιότερα για τα οποία οφείλει και τόκους. Μάλιστα είναι σε δυσμενή θέση σε σχέση με τον έμπορο, βιομήχανο, διότι από την κατανάλωση δεν έχει κέρδη για να πληρώσει τους τόκους. Αντίθετα ο δανειολήπτης που έχει πάρει δάνειο για να προβεί σε επενδύσεις σκοπεύει στην κερδοφόρα χρήση του δανείου, οπότε μ' ένα μέρος των κερδών πληρώνει τους τόκους. Ο εργαζόμενος καταναλωτής πρέπει να πληρώσει τους τόκους από το μισθό, αλλά ο μισθός δεν αυξάνεται, επειδή δανειστήκε για να αγοράσει σπίτι ή αυτοκίνητο. Όταν ο δανεισμός της κατανάλωσης συνεχίζεται επί μακρόν φθάνουμε στην κορυφή της καμπύλης και αρχίζει η πτώση της ζήτησης. Σήμερα είμαστε ακριβώς σ' αυτήν τη φάση του οικονομικού κύκλου. Αυτή η μέθοδος του δανεισμού των εργαζόμενων για τη χρηματοδότηση της κατανάλωσής τους εφαρμόστηκε σε μαζική κλίμακα από τα τέλη του 1980 στην Ευρώπη και στη Βόρεια Αμερική και με διάφορους ρυθμούς εξαπλώθηκε σε διάφορες άλλες χώρες και στην Ελλάδα μετά το 1995 και ιδιαίτερα από το 2003 όταν απελευθερώθηκε η καταναλωτική πίστη. Είναι φανερό ότι χωρίς την τραπεζική χρηματοδότηση της κατανάλωσης η κρίση υπερπαραγωγής εμπορευμάτων θα είχε εμφανιστεί πολύ νωρίτερα. Με τη χρηματοδότηση της κατανάλωσης, απλώς πήρε μια παράταση για δέκα-δεκαπέντε χρόνια.

Η κρίση είναι κρίση υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου, υπερπαραγωγής αγαθών κυρίως διαρκών καταναλωτικών αγαθών, αλλά και κατοικιών και στην Ελλάδα και σ' άλλες χώρες. Την τελευταία εικοσαετία η εντυπωσιακή τεχνολογική καινοτομία στην παραγωγή επέτρεψε την πιο μεγάλη αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας και άρα μεγάλη μείωση στο κόστος και αύξηση του ποσοστού κέρδους, αλλά και των κερδών από τα οποία πληρώνονταν οι σχετικά υψηλοί τόκοι της δεκαετίας 1980-1990 προς το τραπεζικό κεφάλαιο.

Το αποτέλεσμα ήταν η συσσώρευση τεράστιας ποσότητας κερδών με τη μορφή χρηματικού κεφαλαίου το οποίο αναζητούσε όλο και περισσότερες κερδοφόρες επενδύσεις. Αυτή η συσσώρευση πήρε τη μορφή χρήματος στα πιστωτικά ιδρύματα, πιστωτικού χρήματος και ήταν τόσο μεγάλη που επέτρεψε και τη μαζική χρηματοδότηση της ίδιας κατανάλωσης. Μέσα στις συνθήκες του νεοφιλελευθερισμού όλη αυτή η διαδικασία αφέθηκε ανεξέλεγκτη όπως αναγκάστηκε να παραδεχθεί και ο ίδιος ο εμπνευστής της στις Ηνωμένες Πολιτείες, Άλαν Γκρίνσπαν. Από την άλλη μεριά, οι μισθοί έμειναν καθηλωμένοι σε πραγματικές τιμές με αφαίρεση του πληθωρισμού στην αγοραστική δύναμη που είχαν τη δεκαετία του 1970.

Υπερσυσσώρευση του κεφαλαίου εμφανίζεται με δύο μορφές, με υπερσυσσώρευση επενδεδυμένου κεφαλαίου στους μέχρι πρότινος τομείς υψηλής κερδοφορίας και με την υπερ-

συσσώρευση χρηματικού κεφαλαίου έτοιμου να χορηγηθεί ως πιστωτικό κεφάλαιο σε νέες επενδύσεις, αλλά και στο δανεισμό της κατανάλωσης. Ο αδύναμος κρίκος στην αλυσίδα ήταν οι χαμηλόμισθοι στις Η.Π.Α. με δάνεια χαμηλής εξασφάλισης που σταμάτησαν την αποπληρωμή των στεγαστικών δανείων και έτσι κατέρρευσε το όλο σύστημα. Οι τράπεζες στήριξαν παγκόσμια τη μεγάλη επέκταση στη στεγαστική και καταναλωτική πίστη δανειζόμενες οι ίδιες με τιτλοποίηση των προηγούμενων δανείων, αλλά και μέσω παραγώγων προϊόντων από τα ιδιωτικά κεφάλαια, τα λεγόμενα *hedge funds*, τα οποία δεν είναι τίποτα άλλο παρά η χρηματική συσσώρευση των υπερκερδών που σημαδεύτηκε από την εκρηκτική αύξηση της παραγωγικότητας και των κερδών και την υποχώρηση των μισθών.

Αυτήν τη στιγμή, που εκδηλώθηκε αδυναμία πληρωμών στα χαμηλής εξασφάλισης δάνεια στις ΗΠΑ, χτύπησε τελικά η καμπάνα της εξάντλησης του μηχανισμού προεξόφλησης του μελλοντικού εισοδήματος των εργαζόμενων και έτσι άρχισε η πρώτη κρίση της ζήτησης. Έτσι όλο και περισσότερα αγαθά θα μείνουν στα αζήτητα. Είναι χαρακτηριστική η κρίση της αυτοκινητοβιομηχανίας στις Η.Π.Α., στη Γαλλία, στη Γερμανία μετά από την κρίση στις κατοικίες που έχει ήδη εκδηλωθεί.

Τώρα, εν όψει της παγκόσμιας κρίσης, όλο το καπιταλιστικό σύστημα ήδη από τον Οκτώβριο μπήκε σε βίαιη καθοδική τροχιά. Το αποτέλεσμα είναι όλοι οι φορείς του πιστωτικού συστήματος να διακόπτουν ο ένας στον άλλο την πίστωση όχι μόνο γιατί ήδη έχουν εγγράψει ζημίες από τα τοξικά λεγόμενα δάνεια, αλλά και διότι δεν προβλέπουν κερδοφορία από νέες πιστώσεις. Έτσι, το τραπεζικό σύστημα στο βαθμό που είναι και το ίδιο δανεισμένο σε ιδιωτικά κεφάλαια ή σε άλλα πιστωτικά ιδρύματα υποφέρει πιστωτικά διότι δεν υπάρχει προθυμία ανανέωσης της πίστωσης για να συνεχιστεί η πιστωτική επέκταση, καθ' ότι δεν προβλέπεται κερδοφορία των παραγωγικών επιχειρήσεων και άρα και του τραπεζικού κεφαλαίου από μελλοντικές πιστώσεις.

Στην Ελλάδα το τραπεζικό σύστημα βρίσκεται όπως άλλωστε και παγκόσμια σε πιστωτική ασφυξία και γι' αυτό πιέζει τους δανειολήπτες, επιχειρήσεις και καταναλωτές, για να μην καταρρεύσει το ίδιο και προσπαθεί να αντισταθμίσει τις απώλειες που διαβλέπει με αύξηση των επιτοκίων δανεισμού παρά τη μείωση των επιτοκίων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Η νομισματική πολιτική όμως από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα, γιατί χρειάζονται και άλλα μέτρα και όχι απλώς μείωση των επιτοκίων. Άλλωστε η Ιαπωνία από τη δεκαετία του 1990 έχει μηδενικά επιτόκια και παρ' όλα αυτά είναι σε ύφεση. Τα ίδια έγιναν σε Η.Π.Α. και Βρετανία. Εδώ τα πράγματα αν και όδευαν προς την ίδια κατεύθυνση δεν πρόλαβαν να πάρουν τόσο μεγάλες διαστάσεις, γιατί όπως είπαμε και προηγούμενως, όλη αυτή η πιστωτική πολιτική άρχισε στην Ελλάδα δέκα χρόνια αργότερα.

Ωστόσο και στην Ελλάδα το τραπεζικό σύστημα, παρά τη μεγάλη κερδοφορία, είναι δανεισμένο στα διεθνή ιδιωτικά κεφάλαια και πρέπει να ανανεώσει χρέος 24.000.000.000 στα δυο επόμενα χρόνια, 14.000.000.000 το 2009 και 10.000.000.000 το 2010, χρήματα με τα οποία έκανε επέκταση κυρίως στις χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Η Κυβέρνηση όμως σήμερα δίνει αυτά τα 28.000.000.000 στις τράπεζες, οι οποίες πρόκειται να τα χρησιμοποιήσουν για τη δική τους κερδοφορία, ακριβώς με τον ίδιο τρόπο που οδήγησαν στη σημερινή κρίση. Μόνος στόχος από την πλευρά της Κυβέρνησης είναι να διευκολύνει τις τράπεζες και όχι να δώσει λύσεις, ώστε πρώτα απ' όλα να αντιμετωπιστούν οι συνέπειες της ύφεσης, δηλαδή, το κλείσιμο των επιχειρήσεων και των αγορών και η αύξηση της ανεργίας και στη συνέχεια να έρθει η ανάκαμψη.

Απ' αυτά τα 28.000.000.000 η Κυβέρνηση δίνει τα 5.000.000.000 με ζεστό χρήμα για αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου των τραπεζών, αντί την αύξηση αυτή να εξαναγκαστούν να κάνουν οι ίδιοι οι μέτοχοι από τα κέρδη τους και τελικά, αν αυτά δεν μπορούν, να περάσει το κράτος σε καθοριστική συμμετοχή, μέσω της αγοράς μετοχών και στην κρατικοποίηση εκείνων των τραπεζών που αδυνατούν να αντεπεξέλθουν στα

χρέη.

Τα άλλα 23.000.000.000 η Κυβέρνηση τα δίνει στις τράπεζες, απ' ενός με παροχή εγγυήσεων του δημοσίου –τα 15.000.000.000- με σκοπό να μπορέσουν να δανειστούν οι τράπεζες από αλλού και απ' ετέρου με τη μορφή χορήγησης ομολόγων του δημοσίου –άλλα 8.000.000.000- με σκοπό την πώλησή τους από τις τράπεζες για την άντληση ρευστότητας. Έτσι το δημόσιο έρχεται να εγγυηθεί το δανεισμό των ελληνικών τραπεζών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και από άλλους φορείς.

Πώς θα αποπληρώσουν οι τράπεζες τις εγγυήσεις και τα ομόλογα σε πέντε χρόνια ή σε τρία, όπως ζητάει τώρα η Κομισιόν; Το πιθανότερο είναι να φορτωθεί το δημόσιο αυτό το χρέος, με την κατάπτωση των εγγυήσεων και την αποπληρωμή από το ίδιο των ομολόγων. Όμως, είναι επίσης γνωστό ότι το ελληνικό δημόσιο δεν έχει τα χρήματα αυτά και θα τα δανειστεί.

Το χρέος του δημοσίου είναι ήδη 250.000.000.000 ευρώ και η διαφορά του επιτοκίου του δεκαετούς ομολόγου του ελληνικού δημοσίου σε σχέση με το γερμανικό έφτασε τις εκατόν εβδομήντα δύο μονάδες βάσης, κάτι που καθιστά ιδιαίτερα επαχθή το δανεισμό.

Σήμερα γίνεται μια δημοπρασία τριετών ομολόγων του ελληνικού δημοσίου 1,3 τρισεκατομμυρίου ευρώ. Θα αποδειχθεί κατά πόσο αυτό θα βγει κερδοφόρο. Στην Ιταλία είδαμε ότι υπήρξε δυσκολία ως προς αυτό. Έτσι τελικά το 2009 προβλέπεται να χρειαστούν 40.000.000.000 για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, κατάσταση που καθιστά απαγορευτική την επιπλέον επιβάρυνση του κράτους με τα 23.000.000.000 που προτίθεται να διαθέσει προς τις τράπεζες με τη μορφή εγγυήσεων και ομολόγων του Ο.Δ.Δ.Υ..

Έτσι, το πιθανό σενάριο, όλα ή μέρος των 23.000.000.000 να μην μπορούν να αποπληρωθούν στην πενταετία, θα επιβαρύνει το δημόσιο χρέος χωρίς βέβαια να έχει κανένα όφελος το δημόσιο. Από την άλλη μεριά, σήμερα η συνολική αξία των τραπεζών είναι 20.000.000.000, οπότε με τα 28.000.000.000 το δημόσιο θα μπορούσε και να αγοράσει τις τράπεζες κατά 100%.

Είναι αυτονόητο ότι θα έπρεπε, λοιπόν, σε μια τέτοια κατάσταση και οι μέτοχοι των ιδιωτικών τραπεζών να προβούν σε αγορά νέων μετοχών, με αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, μαζί με τη μερική κρατικοποίηση και όσοι δεν είναι σε θέση να το κάνουν, να υποχρεωθούν –όπως είπαμε και πριν- σε πλήρη κρατικοποίηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Είναι αμφίβολο αν μετά την πενταετία οι τράπεζες θα μπορέσουν να ανανεώσουν δάνεια 15.000.000.000 που οι ίδιες έχουν λάβει, χωρίς την εκ νέου κρατική εγγύηση και πολύ περισσότερο αν θα μπορούν να εξοφλήσουν ομόλογα 8.000.000.000 για να τα επιστρέψουν στο δημόσιο. Το πιθανότερο είναι ότι έτσι θα αναγκαστεί να πληρώσει το ίδιο το δημόσιο.

Εμείς, ως ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α., έχουμε προτείνει μια δέσμη μέτρων. Κατ' αρχάς για μας η κατεύθυνση πρέπει να είναι, πρώτον η αύξηση των παραγωγικών δημοσίων επενδύσεων, ενώ η Κυβέρνηση με τις ιδιωτικοποιήσεις κάνει το αντίθετο, αφού οι πλέον κερδοφόρες ιδιωτικές επιχειρήσεις δίνονται στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

Δεύτερον, η αύξηση του μεριδίου των μισθών στο παραγόμενο προϊόν με αντίστοιχη μείωση του μεριδίου των κερδών του κεφαλαίου. Αντίθετα απ' αυτήν την κατεύθυνση το κυβερνητικό σχέδιο δεν συνοδεύεται από μέτρα ενίσχυσης της ζήτησης, δηλαδή, από μέτρα για ενίσχυση των επενδύσεων, για την παραγωγή και την ενίσχυση της κατανάλωσης των λαϊκών στρωμάτων.

Αυτό θα απαιτούσε μια γενναία στήριξη των δανειοληπτών, ιδιαίτερα των πιο αδύναμων, στην πόλη και το χωριό και ένα ευρύτερο αναπτυξιακό πλαίσιο για ανάσχεση της επερχόμενης ύφεσης, η οποία έχει ήδη ξεσπάσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κυρία Φιλίνη.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Μπορώ να έχω ένα λεπτό ακόμη, κυρία Πρόεδρε; Ευχαριστώ.

Όσον αφορά το τραπεζικό σύστημα θεωρούμε ότι η Κυβέρ-

νηση –όπως είπαμε και από την αρχή- χαρίζει αυτά τα 28.000.000.00 στις τράπεζες με το παρόν νομοσχέδιο. Αντίθετα εμείς θεωρούμε ότι, ιδιαίτερα στη φάση της παρούσας κρίσης, χρειάζεται ένα διαφορετικό προοδευτικό σχέδιο για την αντιμετώπιση των χρηματοπιστωτικών προβλημάτων και των άμεσων κινδύνων, δηλαδή, όπου χρειάζεται στήριξη, αυτή να αφορά την αντιμετώπιση υπαρκτών προβλημάτων και όχι την επιδότηση των κερδών των τραπεζών. Να υπάρξουν δεσμεύσεις για ουσιαστικές μειώσεις των επιτοκίων.

Το όλο σχέδιο να εντάσσεται σε μια εναλλακτική προοπτική για την εποπτεία, τον κοινωνικό έλεγχο και την αναδιάρθρωση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, με σαφείς αναπτυξιακές κατευθύνσεις και με πυρήνα του έναν ισχυρό, δημόσιο τραπεζικό τομέα, όπου βασικός πυρήνας του θα είναι η Εθνική Τράπεζα υπό δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο από κοινού με την Αγροτική Τράπεζα και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι δεχτήκαμε πολλές φορές την κριτική από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος για ομορτοπισμό. Εμείς όταν λέμε ότι δεν πρέπει να ιδιωτικοποιηθούν οι δημόσιες επιχειρήσεις, το εννοούμε. Και δεν εννοούμε ένα δημόσιο το οποίο θα ελέγχεται από κρατισμό. Θεωρούμε ότι το δημόσιο και αυτό πρέπει να υπόκειται σε κοινωνικό έλεγχο.

Όμως, ιδιαίτερα αυτήν τη στιγμή της κρίσης, θεωρούμε αυτονόητο ότι χρειάζεται ένα δημόσιο υπό κοινωνικό έλεγχο που να αποτελέσει έναν πυλώνα και ταυτοχρόνως το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι αποτελεί ένα μέτρο άμυνας σε μια στιγμή κρίσης για όλους τους εργαζόμενους. Είναι αναγκαίο να δούμε ότι βρισκόμαστε σε ύφεση, σε κρίση. Χρειάζονται μέτρα διεξόδου και οικονομικά και πολιτικά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει ζητήσει το λόγο για μια μικρή παρέμβαση ο Υπουργός.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύρια Πρόεδρε.

Θα καταθέσω μερικές πολύ μικρές διορθώσεις στο σχέδιο νόμου, οι οποίες έχουν προκύψει μετά και από τις διαβουλεύσεις που είχαμε και με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κατ' αρχάς, στον τρίτο στίχο της παραγράφου 3 του άρθρου 1, μετά τη λέξη «και» τίθενται οι λέξεις «σε κάθε περίπτωση». Δηλαδή η παράγραφος 3...

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Θα τις καταθέσετε γραπτώς;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Θα καταθέσω τις αλλαγές, αλλά θέλω να τις εξηγήσω.

Η παράγραφος 3 τώρα έχει ως εξής: «Οι προνομιούχες μετοχές του παρόντος άρθρου παρέχουν δικαίωμα σταθερής απόδοσης 10% επί του εισφερομένου κεφαλαίου και σε κάθε περίπτωση έχουν τις εν γένει ιδιότητες». Αυτή η προσθήκη των λέξεων «σε κάθε περίπτωση» γίνεται προκειμένου να διασφαλισουμε ότι έχουν τις ιδιότητες να γίνουν δεκτές ως κύρια στοιχεία των βασικών ιδίων κεφαλαίων των πιστωτικών ιδρυμάτων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Δεν προσδιορίζετε αν είναι σε ετήσια βάση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μη διακόπτετε, σας παρακαλώ. Θα σας διανεμηθεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Το δεύτερο είναι στο δέκατο στίχο της υποπαραγράφου 2 της παραγράφου 3 του άρθρου 1, όπου πριν τη λέξη «εφόσον» τίθενται οι λέξεις «με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ή».

Δηλαδή εκεί που αναφερόμαστε στα δικαιώματα αρνησικυρίας λέμε ότι ο εκπρόσωπος αυτός έχει το δικαίωμα αρνησικυρίας στη λήψη οποιασδήποτε απόφασης κ.λπ., με τις παροχές και τα μερίσματα, με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ή εφόσον κρίνει ότι η απόφαση αυτή δύναται να θέσει σε κίνδυνο τα συμφέροντα των καταθετών κ.λπ.. Γιατί το βάζουμε αυτό; Διότι σε κάθε περίπτωση η δική μας πρόθεση ως Κυβέρνηση –και αυτό είναι και η γενική κατεύθυνση της Ευρω-

παϊκής Ένωσης- είναι να μην επιτρέψουμε τη διανομή μερισμάτων στους μετόχους των τραπεζών οι οποίες θα κάνουν τη χρήση του μέτρου της κεφαλαιακής ενίσχυσης. Δηλαδή, όσες κάνουν χρήση του μέτρου της κεφαλαιακής ενίσχυσης, για όσο έχουν αυτήν την κεφαλαιακή ενίσχυση από το δημόσιο, δεν θα μπορούν να δίνουν μερίσματα. Και δίνουμε τη δυνατότητα να γίνεται αυτό με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών. Και μόνο κατ' εξαίρεση θα μπορούν να δίνουν μερίσματα, αν κριθεί ότι κάτι τέτοιο είναι απαραίτητο.

Τώρα, στον όγδοο στίχο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 η λέξη «πέντε» αντικαθίσταται από τη λέξη «τρία». Δηλαδή οι εγγυήσεις δίνονται από τρεις μήνες έως τρία χρόνια, αντί για πέντε χρόνια που ήταν μέχρι σήμερα.

Και το ίδιο συμβαίνει και στον τρίτο στίχο του άρθρου 3: Η λέξη «πέντε» αντικαθίσταται από τη λέξη «τρία». Δηλαδή πάλι έχουμε τρία χρόνια αντί για πέντε χρόνια.

Αυτές είναι οι αλλαγές. Όπως βλέπετε, είναι εξαιρετικά περιορισμένες αλλαγές, για να γίνει ακόμη πιο συμβατό με τις γενικές κατευθύνσεις που έχουν τεθεί από την Ευρωπαϊκή

Ένωση για όλα τα σχέδια τα παρόμοια σ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να μην υπάρχουν θέματα αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των τραπεζικών ιδρυμάτων των διαφόρων χωρών.

Σε κάθε περίπτωση αυτή η αυστηροποίηση, ειδικά για τα μερίσματα, είναι μια αυστηροποίηση η οποία θα ενισχύσει τα ίδια κεφάλαια των τραπεζών και θα τις βοηθήσει πολύ πιο γρήγορα να έχουν τη δυνατότητα να έχουν επαρκή εποπτικά κεφάλαια, γι' αυτές βέβαια που δεν έχουν επαρκή εποπτικά κεφάλαια. Αυτές είναι οι αλλαγές. Είναι πολύ περιορισμένες, όπως βλέπετε, και είναι και μια απάντηση σ' όλη την κινδυνολογία που αναπτύχθηκε στον Τύπο αυτές τις ημέρες ότι δήθεν το σχέδιο απορρίφθηκε και ζητήθηκαν μεγάλες αλλαγές κ.λπ..

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές διορθώσεις και προσθήκες, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ. Παρακαλώ να διανεμηθούν στους συναδέλφους οι αλλαγές αυτές που κατέθεσε ο Υπουργός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν την συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, τριάντα εννέα μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί καθηγητές από το ιδιωτικό Γυμνάσιο «Ελληνικό Κολλέγιο Θεσσαλονίκης».

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μ' αυτό το σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση συνεχίζει μια σειρά από συγκεκριμένες επιλογές στη μεταβολή της οικονομικής της πολιτικής, που έχουν ξεκινήσει στην πραγματικότητα από το Σεπτέμβριο και εντεύθεν. Οι επιλογές αυτές δείχνουν κατ' αρχάς την εγκατάλειψη μίας θέσεως, ελευθερίας, την οποία είχε μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση, και την υποκατάστασή της από μια θέση δήθεν ρεαλισμού, η οποία όμως στην πραγματικότητα εκφράζει πλέον συγκεκριμένες κοινωνικές και επιχειρηματικές προτιμήσεις της Κυβέρνησης.

Η επιλογή ειδικά που κάνει η Κυβέρνηση σ' αυτό το σχέδιο νόμου είναι βαθιά ανήθικη. Και είναι βαθιά ανήθικη για έναν απλό λόγο: γιατί επιλέγει έναν τρόπο να αντιμετωπίσει τη διεθνή οικονομική κρίση που αντιβαίνει κάθε έννοια ευθύνης και καταλογισμού.

Υπάρχει κατ' αρχάς μια συζήτηση που πρέπει να αποσαφηνιστεί. Η κρίση της ρευστότητας είναι ένα θέμα αλλά η κεφαλαιακή επάρκεια είναι ένα διαφορετικό ζήτημα. Κι αυτό πρέπει να καταστεί σαφές σ' αυτήν τη συζήτηση ώστε να καταρρίπτονται οι μύθοι ένας ένας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα της αντιμετώπισης της κρίσης ρευστότητας θα το εξετάσω περαιτέρω. Θέλω όμως να μείνω κατ' αρχάς στην επιλογή που κάνει η Κυβέρνηση λέγοντας ότι θα δώσει 5.000.000.000 προκειμένου να ενισχύσει την κεφαλαιακή επάρκεια. Το πρώτο που οφείλω να επισημάνω είναι ότι παρά τα όσα είπε ο Πρωθυπουργός, παρά τα όσα κατά καιρούς έχουν ακουστεί από τον Υπουργό της Οικονομίας, βεβαίως και υπάρχει πολύ συγκεκριμένο κόστος για τον ελληνικό λαό. Δεν είναι υποσχέσεις, δεν είναι εγγυήσεις. Είναι ξεστό χρήμα το οποίο δίνεται και μάλιστα -οφείλω να επισημάνω- χρήμα το οποίο δεν υπάρχει στο Δημόσιο Ταμείο. Είναι χρήμα το οποίο θα βρεθεί με δανεισμό, είναι χρήμα το οποίο θα επιβαρύνει το έλλειμμα. Συγγνώμη -παρένθεση- το χρέος. Δεν επιβαρύνει το έλλειμμα γιατί βεβαίως αντιστοιχίζεται με στοιχεία του ενεργητικού, όπως είναι οι μετοχές, αλλά σαφέστατα επιβαρύνει το χρέος.

Πρώτος μύθος -κι είναι σημαντικό λοιπόν- ποιο είναι το όφελος; Λέει η Κυβέρνηση: από τα 5.000.000.000 θα πάρουμε πίσω το 10%. Ποιο είναι το κόστος των 5.000.000.000; Με τι επιτόκιο θα δανειστούμε τα 5.000.000.000 για να τα δώσουμε; Διότι το κέρδος πλέον είναι αυτό που απομένει απ' ό,τι τελικώς πρόκειται να πάρουμε για να τα δώσουμε αυτά τα 5.000.000.000.

Δεύτερον, γιατί λέω ότι είναι βαθιά ανήθικο και δεν είναι μόνο αντιοικονομικό; Ξέρετε, οι μηχανισμοί της αγοράς έχουν μια εσωτερική λογική. Ποια είναι αυτή; Ότι υποτίθεται ότι η ελεύθερη αγορά είναι ένα καλύτερο σύστημα γιατί ακριβώς επειδή υπάρχει το ιδιωτικό συμφέρον και υφίσταται η πεποίθηση ότι θα κάνει ορθολογικότερες επιλογές κάθε στιγμή αυτός ο οποίος κάνει τις τοποθετήσεις. Άρα, λοιπόν, θα περίμενε κανείς, επειδή οι τραπεζίτες έχουν να διαχειριστούν ιδιωτικά κεφάλαια, στα πλαίσια αυτής της ορθολογικότερης και αποδοτικότερης λειτουργίας τους απ' ό,τι κάποιος που διαχειρίζεται κεφάλαια τρίτων, όπως παραδείγματος χάρι θα μπορούσε να είναι το ελληνικό δημόσιο, θα περίμενε κανείς ότι ακριβώς το πλεονέκτημα είναι ότι θα κάνουν αυτήν την ορθολογικότερη διαχείριση. Γιατί το σύστημα λέει ότι θα κάνουν ορθολογικότερη διαχείριση; Γιατί αν δεν την κάνουν θα τιμωρηθούν. Ποια

είναι η τιμωρία στην ελεύθερη αγορά; Η απώλεια των κεφαλαίων τους, η αποτυχία τους και άρα ότι θα βγάλουν από την τσέπη τους να πληρώσουν τα χρήματα τα οποία θα χάσουν. Προσέξτε τι κάνει η Κυβέρνηση. Οι τραπεζίτες αστοχούν. Αστόχησαν δε, ορισμένοι εξ αυτών τουλάχιστον, αφού επί σειρά ετών έκαναν υπερκέρδη. Αστόχησαν γιατί ήταν άπληστοι, αστόχησαν γιατί επένδυσαν σε παρακινδυνευμένα προϊόντα, αστόχησαν γιατί έκαναν κακή εκτίμηση του πιστωτικού κινδύνου, αστόχησαν, σε τελευταία ανάλυση, γιατί δεν έλαβαν υπ' όψιν τους αυτά που έπρεπε να λάβουν υπ' όψιν τους για να κάνουν λελογισμένες και μετρημένες τοποθετήσεις, ώστε βέβαια τότε, αν το έκαναν αυτό, δεν θα είχαν αυτά τα κέρδη τα οποία εμφανίζουν. Παίξανε σε υψηλή διακινδύνευση και βρέθηκαν στο σημείο που βρίσκονται σήμερα.

Ποια θα ήταν η φυσική εξέλιξη των πραγμάτων μέσα σ' ένα παιχνίδι αγοράς; Οι ηττημένοι αυτού του παιχνιδιού θα έπρεπε να αποβληθούν από το παιχνίδι ακριβώς γιατί έχασαν. Αυτό είναι το κόστος μέσα στην ελεύθερη αγορά.

Τι κάνει η Κυβέρνηση; «Πάρτε 5.000.000.000 για να μείνετε μέσα στο παιχνίδι». Και να το μεγάλο ηθικό ζήτημα: Μα τότε, την επόμενη φορά, ποιος θα σταθμίζει τον κίνδυνο, αφού ξέρει ότι ό,τι επιλογή και να κάνει, ότι όσο ανόητη κι αν είναι, όσο αρπακτική κι αν είναι, όσο άπληστη κι αν είναι, όσο παρακινδυνευμένη κι αν είναι θα βρεθεί κάποιος κ. Αλογοσκούφης ο οποίος θα του δώσει τα χρήματα για να μείνει μέσα στο ίδιο παιχνίδι εσαεί; Ποια είναι η τιμωρία;

Και ρωτήσαμε, λοιπόν, ευθέως την Κυβέρνηση: Ειδικώς για το ζήτημα της κεφαλαιακής επάρκειας γιατί πρέπει ο Έλληνας φορολογούμενος να χρηματοδοτήσει και να στηρίξει τους αστοχούντες τραπεζίτες; Ποιο είναι το υπόβαθρο πίσω απ' αυτό; Τονίζω ότι δεν συζητώ ακόμη για το θέμα της ρευστότητας. Απαντά η Κυβέρνηση: «μα, γιατί υπάρχει ένα τέτοιο γενικό πρόβλημα. Πρέπει να στηρίξουμε τις τράπεζες». «Αν δεν στηρίξουμε», λέει η Κυβέρνηση, «τις τράπεζες, υπάρχει ο κίνδυνος να πέσουν έξω και επομένως αυτό θα έχει επίπτωση σ' όλο το οικονομικό σύστημα».

Συγκεκριμένη ερώτηση: Γιατί δεν βάζουν οι ίδιοι λεφτά, για να στηρίξουν τις τράπεζές τους; Τετρακόσια εκατομμύρια ήταν τα κέρδη τους στο εξάμηνο! Εξακόσια εκατομμύρια ήταν της άλλης τράπεζας τα κέρδη στο εξάμηνο! Γιατί πρέπει ο φορολογούμενος να βάλει λεφτά και δεν βγάζουν αυτοί χρήματα για να στηρίξουν τις τράπεζές τους;

Θα απαντήσει ο κύριος Υπουργός: Γιατί μπορεί να μη θέλουν, γιατί μπορεί να τα έχουν μοιράσει, γιατί δεν μπορούμε να τους υποχρεώσουμε να κάνουν κάτι τέτοιο.

Θα απαντήσω τότε εγώ: Και γιατί πρέπει να υποχρεώσουμε τον ελληνικό λαό να δώσει αυτός χρήματα, τη στιγμή που αυτοί δεν θέλουν να στηρίξουν τα δικά τους μαγαζιά; Για να μην πέσουν έξω. Μα τότε, γιατί δεν τους αφήναμε να προχωρήσουν σε αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου, να μη βάλουν λεφτά αν δεν θέλουν, να δούμε αν η αγορά θα δώσει λεφτά; Διότι και αυτό είναι μια τιμωρία, να εξαναγκαστούν να φύγουν από το παιχνίδι γιατί θα πάρουν τις τράπεζές τους κάποιοι άλλοι.

Δεν ξέρω ποιος, μπορεί να υπήρχαν ή να μην υπήρχαν λεφτά, αλλά αυτό θα το βλέπαμε μόνο αν προχωρούσαμε σε μια τέτοια διαδικασία αυξήσεως του μετοχικού κεφαλαίου. Και τότε αν πράγματι δεν μπορούσε να καλυφθεί αυτή η αύξηση του κεφαλαίου και παρέμενε το ζήτημα της κεφαλαιακής επάρκειας, τότε να έρθει το ελληνικό δημόσιο, αλλά τότε να τις πάρει τις τράπεζες και να τις πάρει και φτηνά!

Και μη μου πει τώρα εκεί ο κύριος Υπουργός ότι πάμε σε κρατικοποίηση, γιατί εγώ θα σας πω ότι αν είναι να δίνει ο ελληνικός λαός λεφτά για τις τράπεζες, γιατί ακριβώς δεν μπορεί να λειτουργήσει το σύστημα της ελεύθερης αγοράς, τότε βεβαίως θα πάμε σε κρατικοποίηση! Δεν νοείται να δίνει ο ελληνικός λαός χρήματα και να μην παίρνει κάτι! Και αυτό το κάτι που του δίνετε προφανώς είναι η διαφορά -λέτε εσείς- του επιτοκίου ανάμεσα στο 10%. Αυτό είναι που κερδίζει ενδεχομένως ο ελληνικός λαός απ' όλη αυτήν τη διαδικασία.

Γιατί, λοιπόν, παραβαίνετε κάθε αρχή; Και εγώ δεν συζητώ τώρα εδώ ιδεολογικά, διότι προφανώς εσείς δεν έχετε να αντι-

τάξετε ιδεολογικά επιχειρήματα, γιατί δεν ακολουθείτε κανενός είδους οικονομική ιδεολογία. Υποτίθεται ότι ακολουθείτε ένα ρεαλισμό. Στο επίπεδο, λοιπόν, του ρεαλισμού, γιατί δεν ακολουθήσατε αυτήν τη διαδικασία;

Υπήρχαν και άλλοι τρόποι, αν κάποιος δεν ήθελε να πάει στην κρατικοποίηση, γιατί δεν πρέπει να γυρίσουμε στα παλιά. Γιατί δεν τους προτείνετε να σας δώσουν ένα τμήμα των αξιώσεων τους, ένα τμήμα του ενεργητικού τους, για να χρηματοδοτηθούν; Τι θα σήμαινε αυτό;

Ένα παράδειγμα. Γιατί δεν παίρναμε φτηνότερα τα στεγαστικά δάνεια μιας τράπεζας που έχει ανάγκη κεφαλαιακής επάρκειας; Να την απαλλάξουμε από τα στεγαστικά δάνεια. Θα πληρώσει βεβαίως ένα κόστος, δεν θα τα παίρναμε στην ονομαστική τους αξία. Θα πλήρωνε, λοιπόν, ένα κόστος, για να χρηματοδοτηθεί, θα πήγαινε αυτά τα δάνεια σε μια κρατική τράπεζα και θα μπορούσε αυτή η κρατική τράπεζα –είτε η Α.Τ.Ε. είτε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο- να κάνουν και κοινωνική πολιτική, να μην πνίξουν τον κόσμο στις πληρωμές, να χαλαρώσουν λίγο τα επιτόκια τους, να αφήσουν τις δόσεις να επιμηνθούν, να κάνει το κράτος την κοινωνική πολιτική, που έρχεται σήμερα ο κύριος Υπουργός και τη ζητά από τους τραπεζίτες και βεβαίως δεν του την παρέχουν!

Ορίστε τι θα έπρεπε να γίνεται, αντί να έχουμε τις απειλές «προσέξτε γιατί ξέρετε εμείς τι θα κάνουμε γιατί μπορούμε, αν δεν είστε ευαίσθητοι, να κάνουμε διάφορα πράγματα» –που δεν αρμόζουν σε κράτος, που δεν αρμόζουν σε Υπουργούς οι απειλές. Οι Υπουργοί έχουν άλλα πράγματα να κάνουν. Έχουν τη δυνατότητα να έχουν νομοθετική πρωτοβουλία, να ρυθμίζουν την αγορά, να εφαρμόζουν τους κείμενους νόμους και, αν δεν επαρκούν, να δημιουργούν καινούργιους. Δεν χρειάζονται λόγια τέτοια.

Δεν κάνετε όμως αυτό, ενώ θα μπορούσε ακριβώς όλο αυτό το ζήτημα να έχει λήξει. Γιατί όμως το κάνει αυτό η Κυβέρνηση; Γιατί επιχείρημα μέχρι στιγμής που να εξηγήει αυτήν τη συμπεριφορά σε ένα επίπεδο, αν θέλετε ακόμα και ιδεολογικό ή και πραγματιστικό, δεν έχει παρασχεθεί.

Έχω ακούσει αυτήν τη συζήτηση με πάρα πολύ προσοχή. Δεν έχουμε ακούσει ένα συγκεκριμένο επιχείρημα γιατί γίνεται αυτή η επιλογή. Άκουσα κάποια στιγμή να λέει ότι με αυτόν τον τρόπο, αν γινόταν έτσι, θα φαινόταν ποιες είναι οι τράπεζες που έχουν πρόβλημα.

Και ερωτώ. Γιατί να μην φανεί; Γιατί να μην φανεί ποιες είναι αυτές οι τράπεζες που έχουν πρόβλημα, αφού μάλιστα υπάρχει και ο γενικός ισχυρισμός ότι οι περισσότερες τράπεζες, εν γένει το τραπεζικό μας σύστημα δεν έχει πρόβλημα; Γιατί αυτοί που έχουν πρόβλημα δεν πρέπει να τιμωρηθούν; Να απαξιωθεί η μετοχή τους, να πουληθούν φτηνά.

Εγώ δεν είπα να μην προστατευτούν οι καταθέτες. Ίσα-ίσα. Μα, με συγχωρείτε, οι καταθέτες από αυτό που σας λέω δεν θα πάθαιναν τίποτα. Εκείνος που θα πάθαινε είναι ο ιδιοκτήτης, είναι ο μέτοχος. Αυτός, ναι, θα πάθει. Αυτοί, λοιπόν, γιατί να μην πάθουν; Στήριξαν μια κακή διοίκηση. Αστόχησαν στην επένδυσή τους. Κακά τα ψέματα, αυτοί ήταν που επωφελούντο από τα υπερκέρδη. Όταν επωφελούντο από τα υπερκέρδη, ήταν καλά. Τώρα που ήρθε η ώρα του λογαριασμού δεν θέλουν να τον πληρώσουν.

Λέω, λοιπόν, ότι είναι ένα κακό σχέδιο και η μόνη απάντηση είναι ότι αυτό γίνεται γιατί η Κυβέρνηση έχει συγκεκριμένους φίλους και συγκεκριμένες επιλογές στον τραπεζικό κόσμο. Στήριζε τους φίλους της και αυτό είναι που κάνει με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα, υπάρχει μια σειρά από παρεμβάσεις, τις οποίες κάναμε και είναι εκτενείς, τις οποίες δεν μπορώ να αναφέρω τώρα βήμα-βήμα. Θα πω όμως το εξής, με ποιον τρόπο διασφαλίζονται στα υπόλοιπα κομμάτια, στο κομμάτι των εγγυήσεων.

Πάμε στο κομμάτι των εγγυήσεων που αφορά τη ρευστότητα και στο κομμάτι των ομολόγων. Διαβάζει κανείς: «Οφείλουν να χρησιμοποιούν το προϊόν της ρευστοποιήσεως» –μιλάμε για τα ομόλογα τώρα- «για τη χορήγηση δανείων στεγαστικών και προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις με ανταγωνιστικούς όρους.»

Τι εννοούμε ακριβώς; Μείωση του επιτοκίου κατά 0,1% ας πούμε; Είναι ανταγωνιστικότερο από το προηγούμενο. Τι δέσμευση υπάρχει ως προς αυτό; Ποιο ποσό; Σε ποια έκταση; Ποιος θα το εποπτεύσει αυτό;

Μην μου πει κανείς «το Εποπτικό Συμβούλιο», διότι θα σας απαντήσω: Μα, για να εποπτεύσει το Εποπτικό Συμβούλιο, πρέπει να υπάρχει συγκεκριμένη διάταξη που να το καθοδηγεί σε ποια κατεύθυνση να κάνει την εποπτεία! Να πάει, λέει το ποσό, να πάει με ανταγωνιστικούς όρους. Θα πάει λοιπόν με οριακά ανταγωνιστικούς όρους. Αυτό είναι το νόημα της στηρίξεως; Έτσι θα επωφεληθούν τα νοικοκυριά και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις απ' όλη αυτήν την προσπάθεια που κάνει ο ελληνικός λαός και το ελληνικό δημόσιο για το θέμα της ρευστότητας;

Το ζήτημα της προμήθειας. Και βέβαια δεν γνωρίζετε και μένει να γίνει με υπουργική απόφαση. Υπάρχει λοιπόν ένα σημαντικό ζήτημα αρχής στο θέμα αυτό του σχεδίου. Ακόμα θα έπρεπε να σκεφτεί κανείς ότι όλα αυτά τα ποσά βαρύνουν –ξανά λέω- αυτό που είναι το δημόσιο χρέος.

Ποιες είναι οι εγγυήσεις, εν πάση περιπτώσει, που δίδονται; Τι διασφαλίζει ότι θα υπάρχουν εγγυήσεις; Λέει ένα άρθρο ότι θα δοθούν εγγυήσεις από την πλευρά των τραπεζών –είναι το τελευταίο άρθρο- προκειμένου να εξασφαλιστούν αυτές οι οφειλές. Τι είδους εγγυήσεις θα είναι αυτές;

Και απαντούν: Θα είναι εγγυήσεις σε αξιόγραφα, θα είναι εγγυήσεις ενδεχομένως σε δάνεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ, κυρία Πρόεδρε, ένα λεπτό. Σε ένα λεπτό τελειώνω.

Και ερωτώ. Τι ποιότητας; Ποιος λέει, λοιπόν, και από πού προκύπτει απ' αυτό το σχέδιο νόμου, το οποίο φέρνει η Κυβέρνηση στη Βουλή για να το ψηφίσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτές οι εγγυήσεις είναι πραγματικές εγγυήσεις και οι τράπεζες δεν έρχονται να πάρουν τα 15.000.000.000, να πάρουν τα 8.000.000.000 και να ξεφορτωθούν από πάνω τους τις πιο επισφαλείς, τις πιο ακατάλληλες υποχρεώσεις, ώστε να μένει και σ' αυτό το σημείο έκθετο το ελληνικό δημόσιο; Αυτό που διασφαλίζεται μέσα στο σχέδιο νόμου;

Οι επιμέρους παρατηρήσεις που έχω κάνει –το ξέρει ο κύριος Υφυπουργός που ήταν στη συζήτηση- είναι εκτενείς, διότι πέρα απ' όλα τα άλλα, πέρα από τα ζητήματα αρχής, τα οποία σας θέσαμε, αυτό το σχέδιο νόμου είναι ένα πρόχειρο σχέδιο νόμου. Είναι πρόχειρο γιατί σε πάρα πολλά επίπεδα, σε ένα επίπεδο –αν θέλετε- τεχνικής και νομικής αρτιότητας δεν είναι αυτό που έπρεπε να είναι.

Και γεννιέται και ένα ερώτημα: Άρον-άρον το σχέδιο νόμου, γρήγορα-γρήγορα. Γιατί; Διότι δεν προφταίνουμε και έχουμε καθυστερήσει.

Ερώτημα: Τι έκανε η Κυβέρνηση από την αρχή της κρίσης μέχρι σήμερα, ώστε σήμερα να πνιγόμαστε και να είμαστε υποχρεωμένοι να φέρνουμε διαδοχικές αλλαγές και τροπολογίες και βελτιώσεις σε ένα τόσο ζήτημα;

Άρα, λοιπόν, και σ' αυτό το σημείο στρέφεται η κριτική μας και θα την ασκήσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση, για να μην κουράσω τώρα. Είναι ξεκάθαρο ότι αυτό το σχέδιο νόμου είναι σκανδαλώδες, ανήθικο, αντικοινωνικό και αντιοικονομικό. Με αυτήν την έννοια, το καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Μετά τους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές ερχόμεθα στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής.

Πρώτος ομιλητής ο κ. Μιχαήλ Μπεκιρής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα τηρηθεί το επτάλεπτο αυστηρά για όλους, γιατί υπάρχουν πενήντα πέντε στον κατάλογο.

Έχετε το λόγο, κύριε Μπεκιρή.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε περίοδο κρίσης, απαραίτητο συστατικό είναι η νηφαλιότητα και η ψυχραιμία. Εάν κάποιος άκουγε με προσοχή τις χιλιάδες εκτιμήσεις και απόψεις που έχουν καταγραφεί το τελευταίο χρονι-

κό διάστημα για τη χρηματοπιστωτική κρίση, είναι βέβαιο ότι θα πίστευε πως θα χάσει τα πάντα. Κλίμα πανικού, φόβος για το αύριο, δυσοίωνες προβλέψεις.

Τα πράγματα σίγουρα δεν είναι καλά και δεν είναι καλά όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά δεν είναι καλά για ολόκληρο τον κόσμο. Απαιτείται, λοιπόν, συντονισμένη δράση, χρειάζονται ιδιαίτερες γνώσεις στη διαχείριση των κινδύνων, πάνω από όλα, όμως, χρειάζεται ψυχραιμία.

Τα λέω όλα αυτά με αφορμή την ανακοίνωση που διάβασα από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, που κατηγορεί την Κυβέρνηση για τις επιλογές της. Μήπως, όμως, έχει βρει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον τρόπο να αντιμετωπίσει τη διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση και το κρατάει κρυφό από τη διεθνή κοινότητα;

Επαναλαμβάνω ότι αναφέρεστε σε μία διεθνή κρίση που ακόμη δεν έχουν καταφέρει οι ισχυρότερες χώρες του κόσμου, με πανίσχυρες οικονομίες, να αντιμετωπίσουν. Συνήλθε το G-20 για να λάβει μέτρα γι' αυτήν την κρίση, έχουν συνεδριάσει ήδη δύο φορές οι Ευρωπαίοι ηγέτες και εσείς κατηγορείτε την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, κατηγορείτε την Κυβέρνηση -καλύτερα να πω- της Ελλάδος ότι δεν μπορεί να διαχειριστεί αποτελεσματικά την κρίση. Μα, τελικά, σε ποιους απευθύνεται, αυτό είναι το επίπεδο του αντιπολιτευτικού σας λόγου;

Εάν, πάντως, το οικονομικό επιτελείο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει βρει τη λύση, καλό είναι να την καταθέσει και στους G-20 και στους Ευρωπαίους ηγέτες και να ενημερώσει κιόλας, να συνδιαλεχθεί με τον κορυφαίο Αμερικανό οικονομολόγο, τον κ. Ρουμπίνι, ο οποίος πρόσφατα δήλωσε ότι τουλάχιστον δύο χρόνια θα διαρκέσει αυτή η κρίση.

Διαρκής, λοιπόν, καταστροφολογία και άκρατος λαϊκισμός, οι σίγουρες μετοχές που επένδυε, επενδύει και θα επενδύει εις το διηνεκές το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ανεξαρτήτως της μεταβλητότητας, η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει επιλέξει δυνατές μετοχές. Είναι επιλογές παντός καιρού για ένα κόμμα που δρα με μόνο στόχο το μικροκομματικό του συμφέρον.

Κατηγορείτε μία Κυβέρνηση γιατί δεν μπορεί να αντιμετωπίσει μια διεθνή οικονομική κρίση. Υποστηρίζετε ότι με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, η Κυβέρνηση δίνει λευκές επιταγές στις τράπεζες. Το περίεργο στην υπόθεση είναι ότι οι τραπεζίτες δεν αποδέχονται αυτήν τη λευκή επιταγή. Μήπως, όμως, αυτά τα δύο γεγονότα είναι λίγο αντιφατικά, γιατί, όπως και να το κάνει κανείς, τραπεζίτες είναι, από επιταγές θα γνωρίζουν.

Αναγνωρίζω ότι πρόσκαιρα, αυτός ο λόγος σας ωφελεί. Λέτε στους πολίτες πράγματα που πιθανόν θέλουν να ακούσουν. Γνωρίζετε, όμως, ότι η πραγματικότητα δεν είναι έτσι, έστω και αν δεν έχετε το θάρρος δημοσιώς να το παραδεχθείτε.

Ασφαλώς, το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης δεν είχε αντιμετωπίσει παρόμοια κρίση στο παρελθόν. Δημιουργήσε, λοιπόν, ένα σχέδιο και το έδωσε προς δημόσια διαβούλευση. Κανονικά, θα έπρεπε να σας ανησυχεί το τελείως αντίθετο. Με άλλα λόγια, θα έπρεπε να κατηγορείτε την Κυβέρνηση, εάν έφερνε ένα νομοσχέδιο και δεν το συζητούσε, δεν ήθελε καμμία απολύτως αλλαγή. Τώρα που γίνονται αλλαγές, αυτό το αποκαλείτε προχειρότητα. Εάν δεν γίνονταν αλλαγές, θα μιλούσατε για έλλειψη διαλόγου. Μία καραμέλα έχετε για κάθε περίπτωση.

Σημειώνω, επίσης, ότι και στις άλλες χώρες και ιδίως στην Αμερική, γίνονται διαρκώς συζητήσεις, ακόμη και σήμερα, για την τελική μορφή που θα έχει το σχέδιο Πόλσον. Εάν η ανακοίνωση, λοιπόν, ήταν από ένα απλό στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν θα με απασχολούσε. Με απασχολεί, όμως, που η Αξιωματική Αντιπολίτευση μιας σύγχρονης χώρας αντιμετωπίζει μια τόσο κρίσιμη κατάσταση με πρωτοφανή ελαφρότητα, με έλλειψη στοιχειώδους υπευθυνότητας.

Τα στελέχη σας σχεδόν κατηγορούν τη Νέα Δημοκρατία για την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση. Μιλάτε για τις επιπτώσεις στις κρίσεις, αλλά ξεχνάτε -και τα ξεχνάτε σκοπίμως- τα στοιχεία που ανακοίνωσε πρόσφατα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που αποδεικνύουν ότι η ελληνική οικονομία είναι από τις μόνες ευρωπαϊκές οικονομίες που έχει ακόμα αναπτυξιακές δυνάμεις. Αυτό συμβαίνει, διότι η ελληνική οικονομία -και όχι τυχαία- έχει θωρακιστεί κατάλληλα. Πρέπει, βέβαια, πολλά ακόμη να γίνουν

και να είστε βέβαιοι ότι θα γίνουν.

Οι δικές σας, όμως, προτάσεις για τη θωράκιση της οικονομίας ποιες είναι; Η πιο γνωστή που ακούμε εδώ και πάρα πολλά χρόνια, είναι το επίδομα θέρμανσης. Όποια πρόταση υπάρχει από εσάς αφορά μόνο παροχές. Όμως, από πού θα εξοικονομήσετε τους πόρους; Πού θα βρείτε τα χρήματα; Από ποιους θα τα πάρετε; Πόσες γενιές θέλετε ακόμα να επιβαρύνετε και να βασανίσετε;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θεωρώ ότι ο Πρωθυπουργός και το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης χειρίζονται την κρίση με σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Ο Καραμανλής δήλωσε ξεκάθαρα: «Ουδείς έχει το δικαίωμα να μετακυλήσει το κόστος στις πλάτες των πολιτών». Οι πιέσεις του οικονομικού επιτελείου άρχισαν ήδη να αποδίδουν καρπούς. Η παροχή της ρευστότητας στην αγορά είναι ο στόχος μας. Οι βελτιώσεις του νομοσχεδίου κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Το νομοσχέδιο, αλλά και ολόκληρη η οικονομική πολιτική, είναι πολιτική Καραμανλή, που την εκφράζει με επιτυχία το αρμόδιο οικονομικό επιτελείο, πέρα από λαϊκισμούς, μακριά από εύκολες και πρόχειρες λύσεις. Στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις την προσπάθεια του οικονομικού επιτελείου της Κυβέρνησης, κάτι που και εσείς θα έπρεπε να κάνετε, να στηρίζετε την Κυβέρνηση όλων των Ελλήνων, τώρα που χρειάζεται ομοψυχία, τώρα που χρειάζεται συναίνεση, τώρα που χρειάζεται σύνεση, με πράξεις και με προτάσεις και όχι με ισοπέδωση και με μηδενισμό, μόνο και μόνο για να βελτιώνετε τα νούμερα στις δημοσκοπήσεις.

Γνωρίζετε, άραγε, κάποιον μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα που σε αυτές τις δύσκολες ώρες δεν θα ήθελε να είναι αρεστός στους πολίτες; Ακούω προτάσεις και εντός και εκτός από τη Νέα Δημοκρατία για παροχές. Και εγώ πρώτος λέω: «Να δώσουμε». Ας μας πουν, όμως, όλοι: Από πού θα δώσουν; Διότι έχουν μπερδέψει πολλοί την έννοια του φιλολαϊκού με την έννοια του λαϊκιστή.

Και να μην, αντιλαμβάνομαι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι δεν υπάρχει κανένα ενδιαφέρον ούτε για το Σύμφωνο Σταθερότητας ούτε για τις υποχρεώσεις μας απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εκείνοι, όμως, που κατηγορούν την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, γιατί δεν προτείνουν λύσεις από πού θα δώσουν τα χρήματα;

Στις δύσκολες ώρες, λοιπόν, χρειάζεται, κατά τη γνώμη μου, ομοψυχία και ενότητα. Δεν χρειάζεται κάποιοι να προβάλλουν μόνο και μόνο τις προσωπικές τους φιλοδοξίες, μην υπολογίζοντας το καλό της χώρας, αλλά μόνο το ίδιο όφελος.

Σε ό,τι αφορά το σχέδιο ενίσχυσης της ρευστότητας της οικονομίας, πρέπει να σημειώσουμε ότι δεν πρόκειται να επιβαρυνθεί ο προϋπολογισμός, παρά τα όσα σκοπίμως διαχέονται, μόνο και μόνο για να δημιουργούνται εντυπώσεις. Το σχέδιο περιλαμβάνει τρία σκέλη: Πρώτον, τη συμμετοχή του δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο των πιστωτικών ιδρυμάτων έως το ύψος των 5.000.000.000 ευρώ. Το δεύτερο σκέλος του σχεδίου αφορά στην παροχή των εγγυήσεων του δημοσίου για τη σύναψη των μεσομακροπρόθεσμων δανείων από τα συμμετέχοντα πιστωτικά ιδρύματα έως το ύψος των 15.000.000.000 ευρώ και το τρίτο σκέλος του σχεδίου είναι η έκδοση των ειδικών ομολόγων από το δημόσιο ύψους έως 8.000.000.000 ευρώ για τη χρηματοδότηση μικρομεσαίων επιχειρήσεων και στεγαστικών δανείων με ανταγωνιστικούς όρους. Όμως, όλα αυτά θα έχω τη δυνατότητα να τα αναπτύξω στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το στοίχημα που καλούμαστε να κερδίσουμε είναι δύσκολο. Επιθυμούμε τη στήριξη της πιστωτικής επέκτασης, χωρίς, όμως, να δημιουργούνται προβλήματα από την εμπλοκή του δημοσίου. Η καλή και αποτελεσματική λειτουργία του τραπεζικού συστήματος είναι απαραίτητη όχι για τους τραπεζίτες, αλλά για τη στήριξη της ελληνικής οικονομίας.

Πιστεύω ότι το δημόσιο δεν πρέπει να εμπλακεί μετοχικά σε άλλες ιδιωτικές τράπεζες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, ολοκλη-

ρώστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κατά τη γνώμη μου, δεν πρέπει να κινούμαστε στα άκρα. Αντίθετα, θεωρώ ότι μπορεί να ενισχύσει τη χρηματοδότηση της οικονομίας μέσα από τις ήδη υπάρχουσες κρατικές τράπεζες, οι οποίες μπορούν να σηκώσουν το βάρος της αύξησης της πιστωτικής επέκτασης το 2009.

Υπερψηφίζω, λοιπόν, το νομοσχέδιο, γιατί θεωρώ ότι αποτελεί μια σοβαρή αξιόπιστη και συνετή λύση στο δύσκολο δρόμο της ελληνικής μας οικονομίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ, κύριε Μπεκίρη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Κωνσταντίνος Γεϊτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λίγη περίσκεψη, περισυλλογή, αυτογνωσία και αυτοσυγκράτηση από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και ιδιαίτερα, νέους συναδέλφους, δεν θα έβλαπτε σε αυτήν την περίπτωση και περίοδο.

Κύριε προλαλήσαντα συνάδελφε της Νέας Δημοκρατίας, η κρίση δεν έπεσε ως πληγή Φαραώ εξ ουρανού. Η κρίση δημιουργήθηκε από ιδεοληψίες, νεοσυντηρητικές πολιτικές, που εσείς, ως παράταξη, είχατε ως προκάλυμμα όλα αυτά τα χρόνια στηρίζατε και προωθούσατε στη χώρα μας. Τα δόγματα, με άλλα λόγια, για τη δήθεν αυτορρυθμιζόμενη αγορά, για μικρότερους φόρους στις επιχειρήσεις, που τάχα θα αυτοχρηματοδοτούνταν, την παραίτηση του κράτους από την οικονομία. Αυτών των δογμάτων το τίμημα πληρώνουμε σε παγκόσμια επίπεδο και στη χώρα μας.

Η θεωρία, λοιπόν, της απόλυτης ελευθερίας των αγορών και των επιχειρηματιών έχασε με την κρίση κάθε ηθική και πολιτική νομιμοποίηση. Να μην τα ξεχνάμε αυτά. Δεν είναι λοιπόν ουδέτερη η κρίση, έχει ιδεολογικοπολιτικό πρόσημο.

Αναμφίβολα, μπαίνουμε σε μια δύσκολη ατραπώ με τη διεθνή κρίση, σε μια περίοδο κινδύνων. Τα αποτελέσματα και οι συνέπειές της μεσομακροπρόθεσμα είναι ακόμη άγνωστα. Ήδη, όμως, μεταφέρονται αρνητικά βάρη στην πραγματική οικονομία, που, δυστυχώς, στη χώρα μας, ήταν ήδη «θαλασσοδαρμένη», από την πολιτική σας.

Και δεν είχαν αυτά τα δικά μας προβλήματα καμμία σχέση με την κρίση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Υπήρχαν πριν η κρίση χτυπήσει την πόρτα μας.

Αιχμή των προβλημάτων, το ρεκόρ στο έλλειμμα του ισοζυγίου εξωτερικών πληρωμών -στο 13,4% του Α.Ε.Π. έφτασε- λόγω της πτώσης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, η ανακοπή της παραγωγικής δυναμικής της χώρας, η δυσπραγία στα νοικοκυριά και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Η ύφεση πια σε παγκόσμιο επίπεδο και στην Ευρώπη θεωρείται σχεδόν βέβαιη επίπτωση. Θα πλήξει και την Ελλάδα, ιδιαίτερα μάλιστα σε βασικούς τομείς της οικονομίας, όπως είναι ο τουρισμός. Και για μας αυτό συνιστά νέους προσανατολισμούς για την ανάπτυξη και για την παραγωγή στη χώρα μας, σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Για μας, η πρόκληση της παγκόσμιας δημοκρατικής διακυβέρνησης είναι τεράστια. Χρειάζεται πια να βάλουμε μπροστά την κοινωνία από τις αγορές, να εγγυηθούμε τα κοινωνικά κεκτημένα, να προωθήσουμε τη βιώσιμη ανάπτυξη.

Δυστυχώς, ενώ οι κυβερνήσεις στον κόσμο παίρνουν μέτρα και πρωτοβουλίες για να μειώσουν τις επιπτώσεις, να ανοίξουν διεξόδους, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προσπαθεί να κρυφτεί πίσω από την κρίση, να αντιμετωπίσει το θέμα με δημαγωγικό τρόπο για πολιτικές και κομματικές επιδιώξεις.

Δυστυχώς, η Κυβέρνησή σας κινείται σε λάθος κατεύθυνση. Αυτό είναι το μέχρι τώρα συμπέρασμα. Με την κατάθεση του προϋπολογισμού γράψατε συνταγή αποτυχίας. Αντί για αύξηση των επενδύσεων, αντί για τόνωση της αγοράς και της ζήτησης, μειώνετε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, επιβαρύνετε με νέα φοροεπιδρομή τα πλατείδια λαϊκά στρώματα, νοικοκυριά και μικρομεσαίους.

Και με την παροχή στην αρχή, δίκην λευκής επιταγής, αυτού του πακέτου των 28.000.000.000 ευρώ για την τόνωση της ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος, ακολουθήσατε πάλι λάθος πολιτική. Στις αντιδράσεις αναγκαστήκατε να ανακρούσετε πρύμνα. Πανηγύρισαν στην αρχή οι τραπεζίτες. Όταν μπήκαν οι όροι, αρχίσατε κρυφά παζάρια. Κάτω από το τραπέζι συμφωνίες. Το σχέδιο έχει αλλάξει επανειλημμένα, ακόμα αλλάζει, προστέθηκε το εποπτικό συμβούλιο με τροπολογία, μέχρι χθες δεν ξέραμε τι γίνεται με την Ευρωπαϊκή Ένωση και οι τραπεζίτες από την άλλη μεριά δούλευαν πολύ ωραία το σχέδιό της, έκαναν την δική τους πολιτική σε βάρος των δανειοληπτών.

Μας τα είπε ο κ. Αράπογλου. Ήταν κυνικά ειλικρινής στην ακρόαση στην επιτροπή. «Έχουμε» λέει «λύση». Ποια ήταν η λύση; Λιγότερα και ακριβότερα δάνεια στον κόσμο της αγοράς. Ουσιαστικά προωθούν την πιστωτική ασφυξία στην αγορά και την αύξηση του περιθωρίου κέρδους των τραπεζών.

Παριστάνει η Κυβέρνηση και ο κύριος Πρωθυπουργός ότι έχουν ανοίξει πόλεμο με τους τραπεζίτες. Τι υποκρισία αλήθεια! Ποιον κοροϊδεύουν; Για χαριστική πράξις, σκανδαλώδεις ρυθμίσεις εκατομμυρίων ευρώ σας κατηγορούν στελέχη σας, με επιστολές στον κ. Αλογοσκούφη. Είδαν σήμερα το φως της δημοσιότητας.

Και θέλω να πω πάλι από αυτό το Βήμα ότι οι πρωθυπουργοί δεν στέλνουν ως ντελάληδες μηνύματα προς επιχειρήσεις. Οι πρωθυπουργοί κυβερνούν, παίρνουν αποφάσεις. Και ακόμα οι πρωθυπουργοί δεν αντιπολιτεύονται την Αντιπολίτευση. Έχουν το θάρρος να υιοθετήσουν σωστά μέτρα. Έστω και αν προτείνονται από αντιπάλους. Το λέω γιατί αν δεν είχαν απορριφθεί δύο προτάσεις νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την προστασία των δανειοληπτών, τα πράγματα θα ήταν σήμερα καλύτερα. Και αυτό το ξέρουν καλά και οι νοικοκυραίοι και οι μικρομεσαίοι.

Εμείς από την αρχή ξεκαθάρισαμε τη θέση μας. Είπαμε κατηγορηματικά να στην εγγύηση των καταθέσεων. Να στην εξασφάλιση της ρευστότητας στο τραπεζικό σύστημα, αλλά με όρους και προϋποθέσεις, έτσι ώστε να υπάρξει επιστροφή των χρημάτων στους πολίτες, στα νοικοκυριά, στην πραγματική οικονομία.

Εμείς απλά είπαμε όχι στην ιδιωτικοποίηση των κερδών και στην κοινικοποίηση των ζημιών. Θέλουμε η ρευστότητα να χρησιμοποιηθεί για τη φτηνή και απρόσκοπτη δανειοδότηση των νοικοκυριών για στέγη, καθώς επίσης για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΚΟΣ**)

Προτείνουμε ακόμα και το πάγωμα των δανειακών υποχρεώσεων με περίοδο χάριτος ενός χρόνου, την κατάργηση των χαριστικών όρων, την αντιμετώπιση των εναρμονισμένων πρακτικών. Εμείς θέλουμε να διασφαλιστεί ότι το πακέτο των 28.000.000.000 ευρώ θα επενδυθεί στο κοινωνικό σύνολο. Αυτός πρέπει να είναι ο στόχος, αυτή είναι η μόνη μέριμνά μας, για να παράγεται πλούτος στην κοινωνία και όχι για να πλουτίσουν πάλι οι τραπεζίτες και τα golden boys τους.

Με το νομοσχέδιο που συζητούμε, αυτό δεν διασφαλίζεται. Θα πούμε περισσότερα και με λεπτομέρειες στη συζήτηση των άρθρων. Με γενικές ευχές, με ένα εποπτικό συμβούλιο ασαφές, δεν διασφαλίζεται διαφάνεια. Δεν διασφαλίζεται ότι δεν θα βουλευτούν οι τραπεζίτες, αλλά η ρευστότητα, τα χρήματα θα πάνε εκεί που πρέπει. Στην πραγματική οικονομία, στα νοικοκυριά, στην παραγωγή στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που παράγουν εισόδημα και θέσεις εργασίας.

Εμείς έχουμε ολοκληρωμένη πρόταση με πέντε άξονες δράσης. Αναφέρθηκε ο οισηγητής μας, την έχουμε αναλύσει λεπτομερώς. Είναι μια πρόταση που δίνει διέξοδο στην κρίση και ανοίγει το δρόμο για μια νέα πορεία.

Η Κυβέρνησή σας όντως απέτυχε παταγωδώς σε ομαλές συνθήκες. Το λέμε και το επαναλαμβάνουμε όσο και να σας ενοχλεί. Δεν την εμπιστεύονται πια οι πολίτες και μάλιστα σε συνθήκες κρίσης. Ούτε οι όψιμες επικοινωνιακές επισκέψεις του Πρωθυπουργού τη σώζουν. Χωνέψτε το. Πολιτική και μάλιστα για πολύ, με όρους επικοινωνίας, δεν γίνεται. Η πολιτική γίνεται με όρους κοινωνίας. Και σεις βάλατε την κοινωνία απέ-

ναντί σας. Γι αυτό κλείνει οσονούπω ο κύκλος σας. Και θα φύγετε. Πολύ φοβάμαι μάλιστα ότι θα επαληθευτεί ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος που προβλέπει ότι θα «φύγετε νύχτα».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλικος) : Έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Καρτζαφέρης.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού) : Εγώ αν ήμουν στη θέση των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, θα έδινα ιδιαίτερη σημασία στην τελευταία αποστροφή του κατελθόντος του Βήματος πρώην αντιπροέδρου της Βουλής, καθόσον ο παθών είναι και μαθών. Γιατί με επικοινωνιακά παιχνίδια και εκείνοι επιβίωσαν δέκα χρόνια. Εσείς βέβαια δεν κατορθώσατε ούτε το μισό. Ούτε στο 50% δεν φτάσατε του χρόνου και βρισκόμαστε νομίζω στις παραμονές μιας εξοδίου ακολουθίας. Δεν ξέρω βέβαια αν την εξόδιο ακολουθία τη δώρασε ο Εφραίμ ή κάποιος άλλος. Αλλά εκεί βρισκόμαστε τώρα και έχω την αίσθηση ότι το έχετε συνειδητοποιήσει όλοι, από τον Πρωθυπουργό μέχρι τον τελευταίο Βουλευτή. Εξ ου και οι αντιδράσεις σας είναι ιδιαίτερα περιορισμένες, του δε Πρωθυπουργού είναι ανύπαρκτη. Εδώ κινδυνεύει η χώρα από πτώχευση και εκείνος απουσιάζει.

Αντιλαμβάνομαι ότι ενίοτε τα προβλήματα τα οποία δημιουργούνται είναι ανυπερέβλητα για την ψυχή και τις αντοχές της ψυχής ενός ανθρώπου. Αλλά όταν όμως είσαι ο υπεύθυνος κυβερνήτης μιας χώρας, αναλαμβάνεις τις ευθύνες σου κάτω από οποιοδήποτε επίπεδο ψυχολογίας σου έχει δημιουργηθεί ηθελημένα είτε αθέλητα. Και εδώ βρισκόμαστε. Η χώρα βρίσκεται σε μια κρίση. Μην κοροϊδεύομαστε. Εισαγόμενη ή μη εισαγόμενη είναι κρίση. Όταν πέφτεις άρρωστος στο κρεβάτι, είτε σε κόλλησε ο διπλανός σου, είτε αρρώστησες μόνος σου είσαι άρρωστος. Και εδώ λοιπόν το θέμα που τίθεται είναι: Η υπάρχουσα αγωγή, οι υπάρχοντες γιατροί, μπορούν να βοηθήσουν; Αυτό είναι το ζητούμενο.

Δεν μπορείτε, κύριοι της Κυβέρνησης. Και δεν μπορείτε, γιατί δεν γνωρίζετε το αντικείμενο. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Εγώ δεν θα πω για όλους και δόλους, δεν θα πάω σε δημοσιεύματα που βγήκαν την Κυριακή στις εφημερίδες, αφήνοντας πρόστυχα υπονοούμενα περί οικογενειακών επαφών του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας με κάποιους τραπεζίτες. Δεν μπαίνω εγώ σε αυτές τις λογικές. Δεν πηγαίνω σε πελατειακές σχέσεις, δεν πηγαίνω σε αγοραπωλησίες. Δεν πιστεύω, λοιπόν, ότι όλοι οι υπουργοί εξαγοράζονται. Όχι. Πηγαίνω όμως σ' ένα συμπέρασμα ότι εσείς δεν μπορείτε. Και δεν μπορείτε, γιατί δεν μπορείτε να πιάσετε την ουσία των πραγμάτων. Και δεν μπορείτε, γιατί ανήκετε σε εκείνη την οικογένεια που έφερε την παγκόσμια οικονομία σε αυτήν την κατάσταση, τους γιάπηδες και τα golden boys και αυτές τις αντιλήψεις μέσα από τα αγγλικά και αμερικάνικα κολέγια.

Ποια είναι η πραγματικότητα κυρίες και κύριοι; Έχουμε μια κρίση του πλασματικού χρήματος. Περί αυτού πρόκειται. Δεν πρόκειται για μια κρίση της οικονομίας του πραγματικού χρήματος. Το πλασματικό χρήμα έχει κρίση, αυτές οι φούσκες, το δημιούργημα των τελευταίων τριάντα ετών. Γιατί οι τράπεζες έπαψαν να είναι τράπεζες. Οι τράπεζες έγιναν περίπου σαν καζίνο. Δομημένα ομόλογα, παράγωγα, στον τζίρο το πετρέλαιο, στον τζίρο όλα τα προϊόντα, στον τζίρο η ζάχαρη, στον τζίρο το ρύζι. Αυτό είναι που έπεσε έξω. Ο τζόγος έπεσε έξω. Και αν δεν υπήρχε ο τζόγος θα μπορούσαμε να έχουμε κάνει παρέμβαση σε παγκόσμια κλίμακα, δηλαδή η παγκόσμια κοινότητα θα είχε ίσως αποφασίσει, αν δεν υπήρχε ο τζόγος, ποια θα μπορούσε να είναι η ανωτάτη τιμή των πετρελαίων. Ο τζόγος όμως πήγε το πετρέλαιο στα 150. Να λοιπόν που τώρα το πετρέλαιο κατέβηκε στα 50. Και από εκεί ξεκίνησε βεβαίως η αλυσίδα η φθοροποιός της οικονομίας.

Σήμερα λοιπόν έχουμε μια πραγματικότητα. Όσα και να δώσεις στις τράπεζες κύριε Υπουργέ, όπως και να τα δώσεις στις τράπεζες, του χρόνου θα ξαναείστε εδώ να τα ξαναδώσετε. Πρέπει το χρήμα να πάει στην αγορά, πρέπει το χρήμα να

πάει στην παραγωγή κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο προϊόν, σε καμινάδες. Εάν δεν καπνίσουν οι καμινάδες, όσα λεφτά και να δώσουμε δεν πρόκειται να έχουμε αποτέλεσμα, θα είναι ατελέσφορο. Για την παραγωγή δεν ακούω τίποτα. Για την αγορά δεν ακούω τίποτα.

Θα δώσουμε χρήματα στους πολλαπλώς ευνοηθέντες. Να σας θυμίσω ότι στο φορολογικό νομοσχέδιο του 2006 με φωτογραφική διάταξη χαρίσατε ένα πάκο εκατομμύρια ευρώ στον κ. Λάτση τον οποίο είχαν πιάσει οι εφοριακοί σας; Τα θυμάστε αυτά; Θα ευνοήσετε ποιόν; Αυτόν που πριν από έξι μήνες με φωτογραφική διάταξη στο ασφαλιστικό του δώσατε 1.000.000.000 ευρώ για να καλύψει τις ασφαλιστικές ανάγκες του μαγαζιού του; Πολλαπλώς τους βοηθήσατε. Και ερχόσαστε τώρα εδώ πάλι να δώσετε λεφτά.

Αυτοί δε πεισμώνως δεν βάζουν το χέρι στην τσέπη. Το είπε ο κ. Βγενόπουλος για τον κ. Λάτση. Γιατί δεν βάζει ο Λάτσης τα δικά του λεφτά; Και ερωτώ την Κυβέρνηση: Ο κ. Λάτσης γιατί δεν βάζει τα δικά του λεφτά; Δεν έχει λεφτά ο Λάτσης; Δεν εμπιστεύεται το μαγαζί του ο Λάτσης; Γιατί; Ο πολλαπλώς ωφεληθείς Λάτσης. Να σας θυμίσω δε και τα μεγάλα κόλπα που έχει κάνει η Κυβέρνησή σας με τον κ. Λάτση στα πετρέλαια. Πείτε μου λοιπόν: Δεν έχει εμπιστοσύνη ο Λάτσης; Όχι. Αλλά σου λέει ο Λάτσης: Θα τα βάλει η Κυβέρνηση. Γιατί να βάλω εγώ τα δικά μου;

Και έρχεται ανερυθρίαστα και αδιάντροπα ο πατριάρχης όλων αυτών –για μένα κάποιοι από αυτούς είναι λωποδύτες και αναλαμβάνω την ευθύνη της λέξεως και της περιγραφής- ο κ. Κωστόπουλος και λέει: Να πουλήσουμε μετοχές μας τώρα τόσο φθηνά που είναι; Μα αν πήγαν φθηνά οι μετοχές σας, πήγαν επειδή εσείς δεν κάνατε σωστή διαχείριση. Να πληρώσετε το τίμημα. Όχι λέει δεν πουλάμε στο κράτος μετοχές τόσο. Άσε να πάνε ψηλά οι μετοχές και τότε να δώσουμε. Ακούστε λογική των πραγμάτων. Είμαστε υποχρεωμένοι εμείς εδώ να νομοθετήσουμε. Είμαστε υποχρεωμένοι να τους τα δώσουμε. Αυτό είναι κυρίες και κύριοι το πραγματικό συνοδό περιστατικό.

Και εσείς λοιπόν αντί να δείτε τα πράγματα όπως έχουν, πηγαίνετε σε αυτούς οι οποίοι είναι ισχυρότεροι από εσάς. Πώς να το κάνουμε; Υπάρχει κανείς στην Αίθουσα ή έξω από την Αίθουσα που να πιστεύει ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας είναι ισχυρότερος από τον κ. Λάτση; Ποιος το πιστεύει ότι είναι ισχυρότερος από τον κ. Λάτση; Πιστεύει κανείς σ' αυτήν τη χώρα ότι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας είναι ισχυρότερος από τον Κωστόπουλο της ALPHA BANK; Το πιστεύει κανείς; Επομένως νομοθετούμε για τα αφεντικά σας. Περί αυτού πρόκειται. Του δώσαμε προχθές 1.000.000.000 στον κ. Κωστόπουλο και τώρα θα το ξαναδώσουμε. Πρώτος και καλύτερος να τα πάρει τα λεφτά, αλλά να δώσει μετοχές όχι. «Δεν δίνω μετοχές γιατί είναι χαμηλά η μετοχή».

Τι θα πείτε στους ψηφοφόρους σας; Ποιοι σας έστειλαν εδώ μέσα στη Βουλή; Ο φτωχός; Ο άνεργος; Ο συνταξιούχος; Ο αγρότης που υποφέρει και βγήκε σήμερα στους δρόμους; Αυτός δεν σας έστειλε εδώ μέσα; Τι θα πάτε να του πείτε; Ότι παίρνω το δικό σου υστέρημα για να το δώσω στο Λάτση; Αυτό θα πάτε να πείτε στα καφενεία ή είναι ψέματα αυτό;

Πού τραβάτε; Θα φορολογήσετε επιπλέον τον φτωχό, τον ανήμπορο, τον μη προνομιούχο να τα δώσετε στο Λάτση. Μπράβο σας! Αυτή είναι η πραγματικότητα. Πέρα απ' αυτά ερχόμαστε προχθές μάλιστα και λέμε ότι θα πάρουμε και αύξησθ 300 ευρώ εμείς, για να πηγαίνουμε με πανοπλίες πλέον στα καφενεία. Γιατί δεν θα αρχίσουν τα αυγά που άρχισαν στο London School of Economics στον Υπουργό. Θα αρχίσουν οι τομάτες μ' αυτήν την προοπτική, μ' αυτήν την πρακτική, την οποία εμείς στον ΛΑ.Ο.Σ. αρνούμεθα. Δεν είναι έτσι τα πράγματα; Εάν δεν είναι έτσι τα πράγματα να βγει κάποιος και να το πει. Θα πάρουμε από το φτωχό να τα δώσουμε στο Λάτση. Αυτή είναι η αλήθεια. Εκτός βεβαίως και αν δεν είναι έτσι κι αν πιστεύει κανείς ότι δεν είναι έτσι.

Τώρα βέβαια γνωρίζω ότι για να παρακολουθήσει κανείς τις αλήθειες, πρέπει να έχει ένα ευήκοον και καθαρόν ουσ. Όταν όμως είναι υποτεταγμένος μέσα σε αγκυλώσεις και μέσα σε μαντριά, δεν μπορεί να τείνει το ευήκοον ουσ στην κοινωνία για

να ακούει αλήθειες. Θέλει να ακούει λεκτικές καλλιγραφίες εκεί που δεν υπάρχουν.

Δυστυχώς, λοιπόν, για σας της Νέας Δημοκρατίας, έχετε ατυχία μεγάλη. Πρώτον, ο Αρχηγός σας έχει παραιτηθεί πάσης πρωτοβουλίας. Δεύτερον, οι Υπουργοί σας δεν γνωρίζουν πώς να αντιμετωπίσουν την κρίση. Και η κρίση θα αντιμετωπιστεί μόνο αν πέσει χρήμα στην αγορά, στην παραγωγή.

Κάτι ψέλλισε ο Υπουργός Δημοσίων Έργων και τον προσπεράσατε γρήγορα. Το ένα κομμάτι θα είναι επενδύσεις: να γίνουν δρόμοι, να υπάρξουν μεροκάματα να μπορέσουμε να κάνουμε κάτι σ' αυτήν τη χώρα. Και ένα άλλο ποσοστό, μεγαλύτερο ενδεχομένως πρέπει να πάει στην άμεση αγορά, στο βιοτέχνη, σε εκείνον που παράγει ένα προϊόν. Σ' αυτόν δεν θα δώσει τίποτα το πρόγραμμά σας.

Κύριε Υπουργέ, είχατε πέρσι -εδώ έχω τα νούμερα που είναι ασφυκτικά- 78.000.000 ευρώ ακάλυπτες επιταγές. Ξέρετε πόσο είναι φέτος; Εκατόν πενήντα δύο. Τα διπλάσια. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι δεν κινείται η αγορά. Ασφυκτικά η αγορά. Δεν μπορεί να αναπνεύσει ο μικρομαγαζάτορας, ο μικροβιοτέχνης, ο αγρότης. Επομένως, λοιπόν, πώς θα πάτε μπροστά;

Σας είπα προχθές και επαναλαμβάνω. Βγάλτε από τα σεντούκια τα λεφτά της παραοικονομίας. Είμαστε η χώρα με την μεγαλύτερη παραοικονομία. Αυτά τα κεφάλαια είναι ανενεργά, είναι μέσα σε θυρίδες. Δεν κερδίζει τίποτα το κράτος. Αν αυτά βγουν από τις θυρίδες, σε κάθε πράξη το κράτος θα παίρνει 19% και όσο επαναλαμβάνονται οι πράξεις τόσα δεκαεννιάρια θα παίρνουμε.

Καταλάβετε λοιπόν ότι η σωτηρία είναι να βγουν τα χρήματα της παραοικονομίας από τα σεντούκια. Τι σημαίνει αυτό; Δεν σας δίνει τίποτα το πόθεν έσχες. Καταργήστε το πόθεν έσχες για ένα χρονικό διάστημα, να βγει ο άλλος ο οποίος έχει μαζέψει τα λεφτά με οποιονδήποτε τρόπο τα μάζεψε και να πάει να αγοράσει ένα σπίτι, να πάρει από το σπίτι 19% και εν συνεχεία ο κατασκευαστής που θα πάει να αγοράσει ένα άλλο αντικείμενο 19% και αυτός που θα πάει να αγοράσει χαλιά 19%, να γεμίσει το δικό σας ταμείο με δεκαεννιάρια.

Προχωρήστε. Καταργήστε τον «ΤΕΙΠΕΣΙΑ». Και δεν καταλαβαίνω τη δική σας ευαισθησία εδώ της αριστερής πτέρυγας της Βουλής. Φωνάζετε για τα προσωπικά δεδομένα και έχετε δικό και είμαστε μαζί σας. Γι' αυτά τα προσωπικά δεδομένα που λεηλατούνται δεν έχετε καμμία ευαισθησία; Ένας ήταν άρρωστος, είχε πάθει έμφραγμα και του έφυγε η επιταγή. Επτά χρόνια στον «ΤΕΙΠΕΣΙΑ» να ξεφτιλίζεται, να τον βλέπουν μισό εκατομμύριο τραπεζοϋπάλληλοι; Αυτά τα προσωπικά δεδομένα πώς τα επιτρέπουμε; Επειδή το θέλει το κεφάλαιο; Γιατί δεν βοηθάτε να νομοθετήσουμε να σταματήσει ο «ΤΕΙΠΕΣΙΑΣ», το αίσχος αυτό της διαπλοκής της προσωπικότητας ενός ανθρώπου;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σε ποια πτέρυγα απευθύνεστε; **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού):** Είστε μαζί μας κύριε Λαφαζάνη; Ευχαριστώ πάρα πολύ. Χαιρετίζουμε που συμφωνεί ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. μαζί μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

Θα ήθελα βέβαια την ίδια ανταπόκριση και από το μεγαλύτερο κόμμα.

Χαιρόμαστε, λοιπόν, που ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έρχεται. Εσείς τι θα κάνετε; Ελάτε να καταργήσουμε τον «ΤΕΙΠΕΣΙΑ», ελάτε να τους πιέσουμε να καταργηθεί ο «ΤΕΙΠΕΣΙΑΣ».

Και να καταλάβει καλά ο κύριος Υφυπουργός το εξής: Κύριε Υφυπουργέ, τα ενεργά κομμάτια της αγοράς είναι το 1/10 του πληθυσμού. Όταν είμαστε δέκα εκατομμύρια, οι ενεργούντες στην αγορά είναι ένα εκατομμύριο. Όταν, λοιπόν, από αυτούς σχεδόν οι μισοί είναι στον «ΤΕΙΠΕΣΙΑ», είναι ανενεργοί. Προσπαθήστε να καταλάβετε τι σας λέω. Είναι ένα κάρο μέσα σε ένα βάλτο. Όταν, λοιπόν, προσπαθούν χίλιοι να το τραβήξουν, το κάρο θα βγει από το βάλτο. Όταν, όμως, οι μισοί είναι ανενεργοί, προσπαθούν οι πεντακόσιοι να τραβήξουν το κάρο. Πώς, όμως; Κάτω από την κόπωση των άλλων πεντακοσίων που τραβάνε ανάποδα. Γιατί αυτός που είναι στον «ΤΕΙΠΕΣΙΑ» δουλεύει στην πλάτη του άλλου που δεν είναι στον «ΤΕΙΠΕΣΙΑ». «Πάρε ένα γραμμάτιο να μου το προεξοφλήσεις εσύ». Δώστε,

λοιπόν, ελευθερία. Δώστε φτερά στα πόδια του εμπορίου. Δεν χρειάζεται ο «ΤΕΙΠΕΣΙΑΣ». Αν ανοίξετε τον «ΤΕΙΠΕΣΙΑ», θα προχωρήσετε.

Και βεβαίως, και όλες εκείνες τις δυσκολίες που έχετε βάλει, με την εφορία και τα χαρτιά που χρειάζεται, τα χαρτιά της φορολογικής ενημερότητας. Εάν κάποιος δεν έχει φορολογική ή ασφαλιστική ενημερότητα, γιατί τον καταδικάζεις και τον κλείνεις; Άστον να είναι ζωντανός, άστον να λειτουργεί και θα μπορέσεις να του τα πάρεις. Εάν δεν μπορέσει να δώσει σε δύο μήνες τη δόση, δεν του δίνεις φορολογική ενημερότητα, με αποτέλεσμα να παύει να είναι ενεργός. Δεν μπορεί να θεωρήσει βιβλία αίφνης. Κάνετε πάντα το αντίθετο απ' αυτό που συμφέρει την οικονομία.

Για τελευταία φορά σας λέμε να δώσετε αυτά τα κεφάλαια στην αγορά και όχι στους τραπεζίτες. Και επιτέλους, εάν έχετε αποφασίσει να τα δώσετε στους τραπεζίτες, δώστε τα με αυστηρούς όρους. Αυτά που λέτε περί εποπτών, νομίζω πως αντιλαμβάνεστε ότι δεν είναι τίποτα. Θα εκπέσουν την πρώτη εβδομάδα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Θα εκπέσει. Βέτο από έναν δεν υπάρχει. Στην Ευρώπη υπάρχει μόνο η πλειοψηφία.

Μην πηγαίνετε, λοιπόν, τώρα να χρυσώσετε το χάπι σε μας ότι βάζετε έναν επόπτη. Και βάζετε αυτόν τον επόπτη. Πείτε μου, κύριε Υπουργέ: Θα έχει δικαίωμα επί των θυγατρικών; Θα έχει δικαίωμα επί των τραπεζών του εξωτερικού; Θα μπορεί να δει ο επόπτης που θα πάει στην Εθνική Τράπεζα να ελέγξει την καταβόθρα που λέγεται «Finance»; Πολύ φοβάμαι ότι δεν το έχετε καν στο μυαλό σας, ότι δεν έχετε τολμήσει. Άρα, λοιπόν, δίνετε και ένα παράθυρο στους τραπεζίτες μέσα από τις θυγατρικές και μέσα από τα υποκαταστήματά τους να κάνουν το μεγάλο αλισβερίσι, μεγαλύτερο και από αυτό του Εφραίμ, αλλά με μία διαφορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου)

Εκεί δεν θα βρείτε ψευδομαρτυρίες να έρθουν να σας βοηθήσουν. Θα είστε τραγικά μόνοι σας και τότε, το αποτέλεσμα θα είναι «ένοχοι». Ένοχοι που ο ελληνικός λαός θα το αποδείξει στις επόμενες εκλογές, οπότεδήποτε κι αν γίνουν αυτές, ή τώρα οι εθνικές ή σε επτά μήνες οι ευρωεκλογές. Η «εξόδιος ακολουθία» άρχισε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Ιωάννης Μπανιάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση δεν έπεσε ως κεραυνός εν αιθρία. Μπορούμε να πούμε ότι ήρθε αναπόφευκτα. Η κρίση που ξεκίνησε ως χρηματοπιστωτική κρίση στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής φάνηκε πολύ γρήγορα ότι είναι μια βαθύτερη κρίση του καπιταλιστικού συστήματος. Κρίση οικονομική, κρίση κοινωνική, κρίση αξιών, κρίση θεσμών, κρίση που μαζί με τη στρατιωτική και στρατηγική ήττα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στους κατακτητικούς πολέμους της κλονίζει την παγκόσμια ηγεμονία των Ηνωμένων Πολιτειών.

Φυσιολογικά αυτή η κρίση σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης παίρνει παγκόσμιες διαστάσεις. Λειτουργεί ως ντόμινο και τσουνάμι. Καμμία χώρα δεν θα αποφύγει τις οδυνηρές συνέπειες αυτής της κρίσης. Η ύφεση είναι βέβαιο ότι επέρχεται. Ομολογείται ήδη από τον Ο.Α.Σ.Α.. Η βασική αιτία της κρίσης είναι η πλήρης απελευθέρωση των αγορών την οποία τόσο εκθειάζαν οι γκουρού της παγκόσμιας οικονομίας μέχρι τώρα, αλλά με ιδιαίτερη επιμονή και έμφαση και ο δικός μας Υπουργός Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης.

Αυτή η κρίση είναι η αποθέωση της λογικής του κέρδους με φυσιολογική συνέπεια την πρωτοφανή αсуδοσία του κεφαλαίου, των πολυεθνικών, των κερδοσκόπων. Είναι ο ανταγωνισμός χωρίς όρους και όρια. Είναι η παντελής έλλειψη κρατικού ελέγχου στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Είναι η αποθέωση της λογικής του καταναλωτισμού έξω από τις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων και των πολιτών που καλλιεργεί συστηματικά το κεφάλαιο για να συσσωρεύσει ακόμα μεγαλύτερη κέρδη. Είναι η αναντιστοιχία της παραγωγής από την πραγματική κατά-

σταση της αγοράς και της κοινωνίας γενικότερα. Από τη φτώχεια, την ανεργία, την εξαθλίωση ευρύτερων κοινωνικών στρωμάτων και ιδιαίτερα των νέων.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, οι τράπεζες και οι κερδοσκοποί πουύλησαν ψεύτικες ελπίδες, έδωσαν αφειδώς δάνεια, ενώ με ευθύνη των πολιτικών διαχειριστών του καπιταλιστικού συστήματος, υπήρξε στην ίδια εποχή μείωση των εισοδημάτων, υπήρξε καθήλωση μισθών, μειώθηκε η αγοραστική δυνατότητα της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών, ενώ ταυτόχρονα κλιμακώθηκε η ανεργία και η ακρίβεια. Οι τράπεζες λειτούργησαν κυρίως ως επενδυτικές τράπεζες, έφτιαξαν πυραμίδες και αεροπλανάνια.

Αυτή η αναντιστοιχία, αυτή η απληστία του κεφαλαίου, αυτή η προκλητική ασοδοσία, αυτή η πολιτική απέναντι στους εργαζόμενους οδήγησε στις καταρρεύσεις και στη γενικευμένη κρίση. Ήταν αναμενόμενο, γιατί πραγματικά αυτή η λογική αποτελεί στοιχείο του πυρήνα του DNA του καπιταλιστικού συστήματος, μόνιμο και σταθερό στοιχείο του καπιταλιστικού συστήματος. Γι' αυτό κίολας έχουμε κατά καιρούς τις μεγαλύτερες ή μικρότερες έντασης και διάρκειας κρίσεις. Την κρίση του 1929, αλλά και τις μικρότερες κρίσεις των τελευταίων δεκαετιών και τώρα τη μεγάλη κρίση που ξέσπασε και που οι διαστάσεις της και η διάρκειά της είναι απρόβλεπτες.

Στην Ελλάδα έχουμε ήδη κρίση στη λεγόμενη πραγματική οικονομία. Στη μεταποίηση, στις κατασκευές, στις υπηρεσίες. Έχουμε σοβαρή κρίση στην ναυτιλία. Η κρίση αυτή θα εξελιχθεί σε ύφεση και σε γενικότερη κρίση, όταν οι επιπτώσεις της διεθνούς κρίσης έρθουν σε όλο τους το μέγεθος και στην Ελλάδα.

Η ανέχεια των λαϊκών τάξεων, το πενιχρό εισόδημα των μισθοσυντηρητών, το χαμηλό επίπεδο λαϊκής κατανάλωσης δεν μπορεί να συντηρήσει την παραγωγή. Οι εξαγωγές και ο τουρισμός κινδυνεύουν και κατά πάσα πιθανότητα θα μειωθούν, καθώς το διεθνές οικονομικό περιβάλλον είναι δυσμενές.

Τα μέτρα που παίρνει η Κυβέρνηση, ιδιαίτερα μ' αυτό το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα, είναι προκλητικά. Είναι μέτρα ενίσχυσης των τραπεζών, δηλαδή ενίσχυσης αυτών που προκαλούν την κρίση διεθνώς και στην Ελλάδα και όχι αντίθετα, όπως θα έπρεπε κατά τη γνώμη μας, να είναι μέτρα ενίσχυσης αυτών που υπήρξαν ήδη τα θύματα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της Κυβέρνησης και της πολιτικής των τραπεζών και που είναι βέβαιο ότι θα υποστούν στο μέλλον ακόμα πιο οδυνηρές συνέπειες αυτής της κρίσης, δηλαδή των εργαζομένων, των γυναικών, των νέων, της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, τους οποίους πολίτες θα πλήξει η επερχόμενη ακόμη μεγαλύτερη πραγματική κρίση της οικονομίας και της κοινωνίας μας.

Η Κυβέρνηση προβάλλει ως επιχείρημα για τα μέτρα που παίρνει, ότι οι ελληνικές τράπεζες δεν πανηγυρίζουν γι' αυτά τα μέτρα. Αυτό, όμως, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, συμβαίνει γιατί οι τράπεζες, οι ελληνικές, δεν βρίσκονται σε εξίσου δύσκολη θέση με τις τράπεζες ξένων χωρών προς το παρόν, γιατί έχουν απέναντί τους μια πολύ αδύναμη Κυβέρνηση και πιέζουν για ακόμα καλύτερους όρους για την ενίσχυσή τους και γιατί έχουν την άνεση να αυξάνουν προκλητικά αντί να μειώνουν τα επιτόκια την ώρα που η κρίση κλιμακώνεται.

Δεν πρέπει να υπάρχουν αυταπάτες. Ο Περβάνης Μπερέζ, Πρόεδρος της Οικονομικής και Νομισματικής Επιτροπής της Ευρωβουλής μας λέει: «Έχουμε σήμερα ένα μαζικό σχέδιο υποστήριξης των τραπεζών χωρίς αντάλλαγμα παρέμβασης στη μακροπρόθεσμη στρατηγική τους». Αυτή είναι η λογική αυτής της ενίσχυσης που γίνεται διεθνώς, που γίνεται στην Ευρώπη, που γίνεται και στην Ελλάδα.

Κατά τη γνώμη μας χρειάζεται να παρθούν ριζικά διαφορετικά μέτρα. Οι δικές μας προτάσεις ακούστηκαν από την εισηγήτριά μας. Θα εξηγηθούν στην πορεία και από τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο, καθώς και στην κατ' άρθρο συζήτηση. Βρίσκονται σε εντελώς αντίθετες κατευθύνσεις από την πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση και από τα μέτρα που παίρνει.

Εμείς μιλάμε για μία φιλολαϊκή και οικολογική αναπτυξιακή πολιτική. Και πιστεύουμε ότι αυτή η αναπτυξιακή πολιτική δεν είναι μία πολιτική που θα ενισχύσει ακόμη περισσότερο αυτά τα έργα, που γίνονται σήμερα, αλλά μια πολιτική που θα ενισχύσει

τους παραγωγικούς τομείς, αυτό που δεν κάνει, δηλαδή, σήμερα η Κυβέρνηση. Διότι προφανώς είναι ζήτημα πολιτικής επιλογής. Εμείς λέμε: Καμμία ενίσχυση στις τράπεζες. Έχουν ήδη εισπράξει αρκετά από τη μέχρι τώρα κερδοσκοπική δραστηριότητά τους. Φτάνει η αφαίμαξη του λαού από τις τράπεζες. Όχι στην κοινωνικοποίηση των ζημιών, τη μόνη κοινωνικοποίηση που δέχεται ο νεοφιλελευθερισμός και η Κυβέρνηση που τον εκφράζει πολιτικά.

Χρειάζονται μέτρα ενίσχυσης των εργαζομένων. Και αυτά δεν θέλει ούτε μπορεί να τα πάρει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Το βέβαιο είναι ότι και με το νέο προϋπολογισμό, που θα συζητήσουμε τις επόμενες ημέρες, συνεχίζεται αυτή η λογική της Κυβέρνησης.

Κατά συνέπεια όσο γρηγορότερα απομακρυνθεί από την εξουσία αυτή η Κυβέρνηση, τόσο το καλύτερο για τους εργαζόμενους και για τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού που υποφέρει από την πολιτική της, δηλαδή από αυτό που ονομάζει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μεταρρυθμίσεις, που δεν είναι τίποτα άλλο από επιλογές σε κρίσιμους τομείς της κοινωνικής μας ζωής που υλοποιούν τη στρατηγική του νεοφιλελευθερισμού.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ανακοινώνω ότι λόγω του μεγάλου αριθμού των συναδέλφων, που έχουν εγγραφεί και προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα σε όσους περισσότερους να μιλήσουν απόψε, η συνεδρίαση, όπως με ενημέρωσε ο Πρόεδρος κ. Σιούφας, θα διαρκέσει μέχρι τις 13.30'.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είδα ότι προηγουμένως στο άκουσμα μιας φράσης του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού για τομάτες που τελικά θα πέσουν, δυσανασχέτησαν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μπαντουβάς και λοιποί.

Εγώ κατανοώ την απαρέσκειά σας όταν ακούτε ένα αγροτικό πρόϊον, διότι έχετε αποκοπεί ολοφάνερα από τον αγροτικό κόσμο της χώρας. Εάν, όμως, δεν ακούτε τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, έχετε μια πρώτη τάξεως ευκαιρία να διαβάσετε την επιστολή που έστειλε στον κ. Αλογοσκούφη ο δικός σας Βουλευτής, ο κ. Μανώλης. Δεν ακούτε και τον κ. Μανώλη. Έχετε, όμως, ακόμη μία ευκαιρία να ακούσετε τον κ. Παναγιωτόπουλο, που δεν είπε, βέβαια, ότι θα τους πάρουν με τις τομάτες, αλλά είπε ότι θα φύγουμε νύχτα. Ούτε και αυτό το ακούτε. Ε, μάλλον θα καταλήξετε να ακούσετε το αποτέλεσμα των εκλογών είτε πρόκειται για εθνικές εκλογές είτε για ευρωεκλογές.

Κύριε Υφυπουργέ, επειδή προέρχεστε από τη Θεσσαλία, θέλω να σας μεταφέρω ένα μήνυμα, το οποίο δεν το εισπράττω μόνο εγώ. Να φανταστείτε, το εισέπραξε και ο κ. Βορίδης όταν επισκέφτηκε την περιοχή της Καρδίτσας. Το εισπράττει και ο Βελόπουλος που κάνει περιοδεία στη Μακεδονία. Το εισπράττει και ο Πολατίδης που κάνει περιοδεία στη Θράκη. Το εισπράττει και ο Αϊβαλιώτης που κάνει περιοδεία στην Ήπειρο. Ξέρετε ποιο είναι αυτό το μήνυμα; Ότι έχετε χάσει την εμπιστοσύνη του αγροτικού κόσμου της χώρας.

Και επειδή το ξέρετε αυτό και επειδή το έχετε καταλάβει, αρχίσατε τα επικοινωνιακά παιχνιδάκια. Σηκώθηκαν Βουλευτές σας και περιχαρείς μας ανακοίνωσαν, μα πήγε στην Κοζάνη ο αξιότιμος Πρωθυπουργός της χώρας. Καλά, πήγε. Όταν, όμως, έφυγε, ξέρετε τι έλεγαν στα καφενεία; Κατεβάζουν ένα νομοσχέδιο, που ενισχύει τις τράπεζες. Για εμάς τους έρμιους τους αγρότες, τους κτηνοτρόφους, τους αλιείς, δεν υπάρχει κανένα σχέδιο στήριξης; Δεν υπάρχει τίποτα; Δεν ξέρουν ότι η μεγαλύτερη κρίση που πλήττει τον αγροτικό και κτηνοτροφικό κόσμο της χώρας, έχει καταγραφεί παντού και επηρεάζει την ανάπτυξη και κάθε κοινωνική δραστηριότητα στην ύπαιθρο, στην περιφέρεια; Δεν το καταλαβαίνουν αυτό το πράγμα;

Επιτρέψτε μου να πω ότι εμείς είμαστε ξεκάθαροι πάνω στο

ζήτημα αυτό.

Λέμε, λοιπόν, ότι έχετε μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία να πιάσετε ξανά το νήμα της επαφής με τον αγροτικό κόσμο. Πώς μπορεί να γίνει αυτό στην υπάρχουσα οικονομική συγκυρία; Μπορεί να γίνει κατά τον εξής απλούστατο τρόπο: Προτείνουμε τη διαγραφή των χρεών στους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες. Προτείνουμε τη διαγραφή του κτηνοτροφικού ατόκου δανείου, που ανέρχεται μόλις στο ύψος των 300.000.000 ευρώ. Διότι εσείς είστε πάρα πολύ γαλαντόμοι. Πέντε δισεκατομμύρια θέλετε να χαρίσετε στις τράπεζες, για να κάνουν τα δικά τους παιχνίδια. Ε, χαρίστε και 300.000.000 ευρώ στους κτηνοτρόφους που μέρα-νύχτα είναι στο μαντρί.

Βέβαια, τώρα εσείς πού να ξέρετε από μαντρί και τα συναφή; Εσείς είστε golden boys, είστε γιάπεις, είστε, δεν ξέρω τι είστε, κύριε Μπαντουβά.

Άρα, λοιπόν, υπάρχουν τρόποι. Χρειάζεται μία «νέα σεισάχθεια» για τον αγροτικό κόσμο της χώρας. Τολμήστε το.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Θα σε πάρω να σφάζουμε τα δικά μου αρνιά, να δω αν ξέρεις να γδέρνεις.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα τα πείτε μετά, κύριε Μπαντουβά. Θα σας ακούσω. Θα τα πείτε μετά. Δεν σας ακούνε στην Κρήτη;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Θα σε πάρω να σφάζουμε τα δικά μου αρνιά, να δω αν ξέρεις να γδέρνεις.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ο κτηνοτρόφος της Κρήτης σας ακούει; Θα τα πείτε μετά. Θα σας ακούσουμε;

Άρα, λοιπόν, μία νέα «σεισάχθεια», κύριε Υφυπουργέ, είναι επιβεβλημένη. Δεν τολμάτε, όμως. Γιατί δεν τολμάτε; Διότι κατά κακή σας τύχη βρίσκεστε σε μία Κυβέρνηση που τον πρώτο λόγο τον έχει ο κ. Αλογοσκούφης.

Έρχομαι τώρα να θίξω το ζήτημα του «ΤΕΙΡΕΣΙΑ». Πρέπει να σας πω, κύριε Υφυπουργέ, ότι όσα είπε ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγισμού για τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ», απηχούν το λαϊκό αίσθημα, το αίσθημα του αγροτικού κόσμου της περιφέρειας. Οι αγρότες μας κυριολεκτικά στενάζουν. Έχουν ένα βρόγχο στο λαιμό τους, διότι η συντριπτική τους πλειονότητα είναι εγγεγραμμένη στον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ» για μακρές χρονικές περιόδους και για ελάχιστα ποσά.

Θα το αλλάξετε αυτό το καθεστώς; Το επιτάσσουν οι συνθήκες, διότι αν θέλετε να λιπάνετε την οικονομία με ζεστό χρήμα, θα πρέπει να τολμήσετε τέτοια ρηζικέλευθα μέτρα. Ούτε αυτό το κάνετε. Ξέρετε τι κάνετε; Προσπαθείτε, μέσα από την κρίση, να δομήσετε πάλι και να ενισχύσετε το δικό σας πελατειακό σύστημα. Και θα σας πω πώς.

Ακούστε, αγαπητοί συνάδελφοι. Βγαίνει ο Υπουργός ο κ. Κοντός, ο αξιότιμος Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και λέει: Θα δώσουμε 150.000.000 ευρώ στις Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών, προκειμένου σε μία πρώτη φάση να δώσουν μία προκαταβολή στους αγρότες για τα σιτηρά, ούτως ώστε όταν αυξηθούν οι τιμές, ομαλοποιηθεί η διεθνής αγορά σε ένα μεταγενέστερο επίπεδο, τότε να πωλήσουν σε υψηλότερες τιμές και να εξοφλήσουν τον αγρότη.

Και σας ερωτώ, κύριε Υφυπουργέ: Ξέρετε από την παραγωγή των σιτηρών πόση βρίσκεται μέσα στις αποθήκες των Ενώσεων; Να βρίσκεται το 25% με 30%. Ένα άλλο 45% με 50% της παραγωγής των σιτηρών βρίσκεται στις αποθήκες ιδιωτών παραγωγών, που δεν έχουν σχέση με τις Ενώσεις. Αυτοί δεν πρέπει να λάβουν μέρος από τα 150.000.000 ευρώ; Τι θέλετε να κάνετε; Να ενισχύσετε Ενώσεις ή πράγματι να ενισχύσετε παραγωγούς, που μοχθούν καθημερινά στα χωράφια τους;

Μάλλον το πρώτο θέλετε να κάνετε, διότι σε διαφορετική περίπτωση θα λέγατε, ενισχύουμε τον παραγωγό ανεξαρτήτως εάν έχει δώσει ή όχι τα σιτηρά του στις Ενώσεις.

Επειδή ξέρω ότι είστε ένας άνθρωπος –κύριε Υφυπουργέ σε εσάς απευθύνομαι– πρακτικός και προσωπικά σας εκτιμώ απερίοριστα καθ' ότι προέρχεστε και από τη Θεσσαλία, θα σας καταθέσω μία απλή προσθήκη. Ούτε τροπολογία ούτε οτιδήποτε άλλο. Τίποτα. Θα σας καταθέσω μία προσθήκη στα Πρακτικά. Σας παρακαλώ πολύ να τη διαβάσετε, διότι αναφέρεται σε ένα μείζον θέμα, στο θέμα των πανωτοκίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό. Τελειώνω με αυτό.

Τα πανωτόκια είναι μία πικραμένη ιστορία. Προσέξτε να δείτε όμως: Αν πάμε στην παράγραφο 5 του άρθρου 30 του ν. 3259/2004 περί πανωτοκίων, εκεί θα δούμε ότι χρειάζεται να κάνετε μία διευκρίνιση. Και είναι μία ευκαιρία να την κάνετε τώρα στο νομοσχέδιο με μία απλή προσθήκη.

Στους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες εντάσσονται μόνο φυσικά πρόσωπα ή και γεωργικές εκμεταλλεύσεις με νομική μορφή. Διότι η Αγροτική Τράπεζα Ελλάδος μέχρι στιγμής λέει μόνο φυσικά πρόσωπα ή κατά κύριο επάγγελμα αγρότες και έτσι εξαναγκάζονται να πηγαίνουν στα δικαστήρια. Εδώ λοιπόν θα πρέπει να γίνει μία διευκρίνιση στο νόμο –τώρα είναι ευκαιρία– ότι στους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες εντάσσονται και επιχειρήσεις με νομική προσωπικότητα. Και αυτό θα διευκολύνει πάρα πολύ κάποιους να προχωρήσουν και σε επενδύσεις αντί να τρέχουν στα δικαστήρια.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα έλεγα ότι έχετε μία ευκαιρία να επανέυρετε το νήμα που θα σας ενώσει με τους αγρότες μας, τους κτηνοτρόφους μας, τους γεωργούς, τους αλιείς. Εάν δεν το πράξετε θα χάσετε τον αγροτικό κόσμο της χώρας, όπως τον έχασε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και προσπαθεί να αποκτήσει εκ νέου την επαφή. Μόνο που για σας το χτύπημα θα είναι οδυνηρότερο και η εμπειρία θα είναι οδυνηρότερη και δραματικότερη, γιατί εσείς εκθρέψατε προσδοκίες στον αγροτικό κόσμο της χώρας, προκειμένου να υφαρπάξετε την ψήφο. Αλλά το αποτέλεσμα ήταν ένα μεγάλο μηδέν. Το μηδέν αυτό θα σας επιστραφεί στην κάλπη.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μπαντουβάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τόσο ο αξιότιμος συνάδελφος κ. Ροντούλης όσο και ο Αρχηγός του, αμφότεροι άριστοι χειριστές του λαϊκού λόγου, έχουν την εντύπωση ότι με το να λαϊκίζουν από αυτό το Βήμα αλλά και με το να λασπολογούν, θα κερδίσουν σταυρούς, ψήφους δηλαδή, από τη Νέα Δημοκρατία. Δυστυχώς όμως βλέποντας τις δημοσκοπήσεις είστε καθηλωμένοι στο 5% και δεν πάτε ούτε ένα χιλιοστό παραπάνω.

Τώρα όσο για τις τομάτες, κύριε Ροντούλη, που είπε ο Αρχηγός σας, ξέρετε ότι ο καθένας μας κρίνεται σύμφωνα με αυτά τα οποία λέει. Εγώ όμως δεν επαναστάτησα για τις τομάτες, επαναστάτησα για τα 300 ευρώ που είπε ότι δήθεν πήραμε αύξηση.

Εγώ, κύριε Ροντούλη και κύριε Αρχηγέ του ΛΑ.Ο.Σ., με το μισθό που παίρνω δεν «βγαίνω». Τρώω από τα λεφτά των παιδιών μου και των εγγονών μου. Κι εγώ δεν έχω σπόνσορα. Πώς τα καταφέρνετε εσείς και βγαίνετε και έρχεστε και μας κατηγορείτε για τα 300 ευρώ, δεν ξέρω, αλλά σπόνσορα δεν θα βρω εγώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δουλεύουμε. Όχι σπόνσορες σε μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Αν θέλετε ο Βουλευτής να κάνει τον ταξιτζή, να κάνει και δεύτερη δουλειά, πείτε το. Ο Βουλευτής είναι εδώ μέσα, σ' αυτόν τον ιερό χώρο, για να μελετά και να νομοθετεί –αυτή είναι η δουλειά του– και να έχει χρήματα, να μπορεί να είναι ανεξάρτητος, να δρα ανεξάρτητα και να μην είναι καπελωμένος από κανένα, είτε τραπεζίτης είναι αυτός, είτε κάποιος μεγαλοβιομήχανος, ή δεν ξέρω κι εγώ τι. Κι εγώ σας είπα ότι τρώω από τις ρεζέρβες μου. Ένας άλλος όμως που δεν έχει, τι θα κάνει; Θα ψάξει να βρει σπόνσορα; Κύριε Ροντούλη και κύριε Αρχηγέ του ΛΑ.Ο.Σ., γι' αυτό εξανέστην προηγουμένως.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Οι ντομάτες σας πείραξαν;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Κάνετε λάθος και να μην κάνουμε διάλογο. Εγώ δεν θα καταβώ στο επίπεδο το δικό σας. Ο καθένας μας κρίνεται απ' αυτά που λέει απ' αυτό εδώ το Βήμα. Ο ελληνικός λαός έχει αυτιά και κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοινωνικοποίησης της ζημίας με παράλληλη ιδιωτικοποίηση των κερδών, αποθήωση των λεγόμενων golden boys, απουσία εγγυήσεων για το δημόσιο και τους Έλληνες καταθέτες και φορολογούμενους, έλλειψη ελεγκτικών οργάνων και ρυθμίσεων, λευκές επιταγές για τους τραπεζίτες, ύψους 28.000.000.000 ευρώ, που είναι χρήματα των φορολογούμενων και διάφορες άλλες βαρύνουσες δηλώσεις καταστροφολογίας και ευτελούς μικροκομματισμού έχουν ακουστεί τον τελευταίο καιρό από τα στόματά σας. Και αναρωτιέμαι: Για να κερδίσετε τι;

Αποδομείτε, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, τη λειτουργία της πολιτικής και με τη συνεργασία των προσφιλών σας Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης καταστρέφετε κάθε είδους σχεδιασμό και προοπτική διεξόδου από την παγκόσμιο οικονομική ύφεση. Οι δόθεν εναλλακτικές προτάσεις σας περιορίζονται στην ακατάσχετη παροχολογία, χωρίς φυσικά να λέτε από πού θα βρεθούν τα χρήματα και στη συστηματική προτίμησή σας υπέρ της διατήρησης δομών που πλήττουν τον Έλληνα φορολογούμενο, όπως η Ολυμπιακή και ο Ο.Σ.Ε., που για σας αποτελούν κοινωνικά κεκτημένα, καθώς φυσικά και στην παντελή έλλειψη αξιολόγησης σε κάθε τομέα.

Ξεχνάτε φαίνεται ότι εν' όψει της οικονομικής ύφεσης που τώρα μόλις αγγίζει την Ευρωπαϊκή Ένωση ο Επίτροπος κ. Αλμούνια έσπευσε να συγκρατήσει την ακατάσχετη παροχολογία σημειώνοντας πως ασυντόνιστη αύξηση των παροχών στη χώρα μας θα οδηγήσει σε δυσμενή στάση του διεθνούς κεφαλαίου απέναντί της. Λέτε όμως ότι θα δώσετε, θα μοιράσετε γιατί όπως διατείνεστε έχετε λεφτά κρυμμένα στο τσεπάκι. Τώρα όμως που ο Έλληνας πολίτης πρόκειται να βρεθεί έτσι κι αλλιώς σε πολύ δυσχερή θέση, αντί να του πείτε την αλήθεια του λέτε, κάντε μας κυβέρνηση κι εμείς θα κάνουμε αυτό που πρέπει. Βλέπεις, είναι πολλά τα μαγικά ραβδάκια που διαθέτετε κι εύκολα τα «θα κάνω», «θα δείξω», «θα δώσω». Όταν είναι κανείς στην Αντιπολίτευση είναι πολύ εύκολο να το λέει αυτό, δηλαδή όταν είναι έξω από το χορό. Καλό θα ήταν να σταματήσετε να κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό, κύριοι συνάδελφοι.

Μιλάτε για την κοινωνική προσφορά των αναφερθεισών εταιρειών Δ.Ε.Κ.Ο.. Νομίζετε ότι ο Έλληνας πολίτης δεν γνωρίζει τον παιχνίδι των ρετιρέ που παίζετε με τα χρήματα από τους φόρους του. Έχετε συγκρίνει ποτέ τους μισθούς ενός εργαζόμενου κατόχου κεκτημένων των Δ.Ε.Κ.Ο. με το μισθό ενός υπαλλήλου του ιδιωτικού τομέα με μεταπτυχιακές σπουδές; Σαφέστατα ο υπάλληλος των Δ.Ε.Κ.Ο. αμείβεται τριπλάσια ίσως και τετραπλάσια από έναν υπάλληλο στον ιδιωτικό τομέα.

Κάνετε λόγο για κρατικοποίηση των τραπεζών ως τη μόνη λύση στην παρούσα διεθνή συγκυρία. Ξεχνάτε τι γινόταν μέχρι την απελευθέρωση της τραπεζικής αγοράς και τη λειτουργία της υπό τους όρους προσφοράς και ζήτησης κεφαλαίων. Διαλαλείτε αόριστα την αλλαγή την οποία ούτε το πολιτικό κεφάλαιο έχετε για να κάνετε, ούτε και τα εχέγγυα για να τη διαχειριστείτε. Γι' αυτό και καταστροφολογείτε. Πείτε μου γιατί αφού όπως λέτε η Κυβέρνηση προσφέρει στις τράπεζες μια λευκή επιταγή 28.000.000.000 ευρώ αυτές εμφανίζονται διστακτικές στο να εισέλθουν στο πρόγραμμα ενίσχυσης της ρευστότητας; Εγώ δεν γνωρίζω πολλές περιπτώσεις να δίνουν σε κάποιον λευκή επιταγή και αυτός να την αρνείται. Ή μήπως θεωρείτε ότι οι τράπεζες κατέχονται από αλτρουισμό;

Με το νομοσχέδιο αυτό η Κυβέρνηση επιδιώκει να επαναφέρει το χρηματοπιστωτικό σύστημα της χώρας στη κοινωνική του τροχιά. Διατείνεστε ότι η Κυβέρνηση δεν ενδιαφέρεται να εξασφαλίσει τα συμφέροντα ούτε του δημοσίου ούτε των πολιτών. Στο παρόν νομοσχέδιο όμως γίνεται σαφής αναφορά στην απαγόρευση των υπέρογκων μόνον των στελεχών των τραπεζών, τα οποία θέτουν σε κίνδυνο τη δανειοδοτική ικανότητα των τραπεζών και προκαλούν το κοινό αίσθημα. Όσο για τον έλεγχο, πέρα από το ότι ορίζεται εκπρόσωπος του ελληνικού δημοσίου στα διοικητικά συμβούλια των τραπεζών, ορίζεται εθνικό συμβούλιο εφαρμογής του σχεδίου με την παράλληλη συνεργασία της Τράπεζας της Ελλάδος, το οποίο θα εγγυάται την ευεργετική αλλά και διαφανή εφαρμογή του σχεδίου.

Επιτέλους, ας τελειώνουμε αυτό το παραμύθι που πουλάτε

συνέχεια με τα 28.000.000.000 ευρώ, τα οποία όπως λέτε απλόχερα δίνει η Κυβέρνηση στους τραπεζίτες από τους φόρους των Ελλήνων πολιτών. Γιατί δεν λέτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, ότι τα 28.000.000.000 δεν είναι φυλαγμένα σε κάποιο χρηματοκιβώτιο του κράτους, αλλά ότι αποτελούν απλή ουσιαστική εγγύηση, ώστε οι εγχώριες τράπεζες να μπορούν να δανείζουν και να στηρίζουν την οικονομία της χώρας;

Υπάρχει κρίση που απαιτεί συστράτευση των πολιτικών δυνάμεων του τόπου. Εμείς προχωράμε με σχέδιο. Πενταπλασιάζουμε το εγγυημένο ποσό των καταθέσεων. Αυξήσαμε το ακατάσχετο όριο σε περίπτωση οφειλών και τώρα θωρακίζουμε τη βασική αρτηρία της οικονομίας, το χρηματοπιστωτικό σύστημα προς όφελος των πολιτών για να δώσουμε και πάλι προοπτική στον Έλληνα για να ανθίσει ξανά η ελπίδα στο πρόσωπό του. Εσείς επιλέγετε να πελαγοδρομείτε μεταξύ καταγγελιών, παροχολογίας και κρατισμού. Θα το πω ξανά. Η καταστροφολογία και ο «θατισμός» δεν είναι πολιτική. Πολιτική σημαίνει όραμα. Αν σας αρκεί να δημιουργείτε κλίμα τέλματος για τη σημερινή Κυβέρνηση να το γνωρίζετε, κανείς δεν κέρδισε την εμπιστοσύνη του κόσμου ως κήρυκας και διαχειριστής της καταστροφής, αλλά μονάχα ως οραματιστής της συνέχειας, της βελτίωσης, της υπεύθυνης πολιτικής αλλαγής που προσβέβει η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σεράντα μαθήτρες και μαθητές και τρεις συνοδοί καθηγητές από το ιδιωτικό γυμνάσιο Ελληνικό Κολέγιο Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Κουσελάς έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρία είναι τα βασικά χαρακτηριστικά του σχεδίου νόμου που συζητάμε σήμερα. Η αδιαφάνεια, η προχειρότητα και η αναποτελεσματικότητα. Αδιαφάνεια που διαπερνά όλα τα άρθρα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Εξουσιοδοτήσεις στον Υπουργό, στο Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, «λευκή επιταγή» στις τράπεζες. Είναι ένα νομοσχέδιο κυριολεκτικά στο γόνατο. Έχουμε συνεχείς αναθεωρήσεις, ενώ ακόμη και σήμερα που μιλάμε δεν έχετε συνεννοηθεί, κύριε Υπουργέ, με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εξάλλου οι τοποθετήσεις των κοινωνικών φορέων ήταν ένας κόλαφος κυριολεκτικά για την Κυβέρνηση. Με τις εμπειρισταμένες και τεκμηριωμένες εισηγήσεις τους απέδειξαν ότι το σχέδιο νόμου μπορεί να στηρίζει συγκεκριμένες τράπεζες, αλλά δεν στηρίζει την πραγματική οικονομία, δεν στηρίζει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, δεν στηρίζει τα νοικοκυριά που έχουν ανάγκη. Οι τράπεζες στην πλειονότητά τους συμπεριφέρονται αντικοινωνικά. Τη στιγμή που τα λουκέτα πολλαπλασιάζονται, που φουντώνει η ανεργία, τη στιγμή που η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα επιχειρεί μέσα από τη μείωση των βασικών της επιτοκίων να μειώσει το κόστος του χρήματος, οι ελληνικές τράπεζες κινούνται σε εντελώς αντίθετη κατεύθυνση. Τα επιτόκια των καταναλωτικών δανείων έφθασαν στο 22%. Των στεγαστικών δανείων ξεπερνούν το 7% και οι επιχειρήσεις αναγκάζονται ή να δεχθούν αύξηση τουλάχιστον μία ποσοστιαία μονάδα στα επιτόκια χρηματοδοτήσεων ή να εξοφλήσουν μέσα στο μήνα το σύνολο των υποχρεώσεών τους.

Απέναντι σ' αυτές τις αντικοινωνικές τακτικές των τραπεζών έχουμε έναν Πρωθυπουργό, ο οποίος βγαίνει κάθε λίγο και λιγάκι στα δελτία ειδήσεων και απευθύνει παραινήσεις στις τράπεζες. Όχι. Ο ρόλος του Πρωθυπουργού που σέβεται τον εαυτό του, αλλά και αυτούς που τον εξέλεξαν δεν είναι να απευθύνει παραινήσεις. Δεν είναι να απευθύνει «οδηγίες στους ναυτιλομένους». Είναι να παίρνει μέτρα και να ελέγχει την υλοποίηση των μέτρων. Μέτρα διασφάλισης κατ' αρχήν της απρόσκοπτης χρηματοδότησης των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων.

Πέστε μου, κύριε Υπουργέ, πώς με αυτό το νομοσχέδιο δια-

σφαλιζετε ότι στο επόμενο χρονικό διάστημα το 2009 θα διατηρηθεί η ίδια πιστωτική επέκταση με αυτή που υπήρξε το 2008; Αυτό δηλαδή που κατάφερε να διασφαλίσει στην Αγγλία μέσα από το σχέδιο ενίσχυσης ο Γκόρντον Μπράουν, εσείς πώς το επιτυγχάνετε; Ποιες είναι οι ασφαλιστικές δικλίδες; Πέστε μας πώς διασφαλίζετε ότι τα 8.000.000.000 σε τίτλους του ελληνικού δημοσίου που δίνονται στις τράπεζες και λέτε ότι θα πάνε για στεγαστικά δάνεια και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, θα πάνε πράγματι εκεί; Πώς θα ελέγξετε κάτι τέτοιο, εάν δεν δημιουργήσετε ένα ειδικό ταμείο αναχρηματοδότησης, όπως το δημιούργησε στη Γαλλία ο Σαρκοζί, ούτως ώστε η ρευστότητα που θα προκύψει να μην χρησιμοποιηθεί είτε για την αποπληρωμή ιδίων υποχρεώσεων των τραπεζών είτε για να χρηματοδοτήσουν εταιρείες ή δάνεια στο εξωτερικό, όπως έχουν κάνει και σκέφτονται να το κάνουν.

Η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σ' αυτό το σημείο διασφαλίζει ότι οι πόροι θα πάνε στους ενδιαφερόμενους, στα νοικοκυριά, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις με ευνοϊκούς όρους και προϋποθέσεις. Γιατί με βάση τη δική μας πρόταση προϋπόθεση να δοθούν οι κρατικές εγγυήσεις είναι η κατάθεση από πλευράς τραπεζών είτε των νέων δανείων με ευνοϊκούς όρους ή της αναχρηματοδότησης των παλαιών δανείων με ευνοϊκούς όρους, δηλαδή, χέρι με χέρι.

Με τη δική σας πρόταση πώς διασφαλίζετε ότι θα συμβεί αυτό; Ακόμη δεν διασφαλίζετε τι θα συμβεί, εάν οι τράπεζες τιτλοποιήσουν τα δάνεια που θα δώσουν. Θα επιστρέψουν στο δημόσιο τους τίτλους που έχουν πάρει, τους διατεθέντες, ή θα τους έχουν στα χέρια τους για να τους επαναχρησιμοποιούν; Πέστε μας πώς διασφαλίζετε ότι κάτω από τον όρο «εκχώρηση απαιτήσεων» οι τράπεζες δεν θα ξεφορτώσουν στο δημόσιο όλο το προβληματικό, το «τοξικό» κομμάτι του χαρτοφυλακίου τους, με αποτέλεσμα την κατάρρευση των εγγυήσεων του ελληνικού δημοσίου. Δεν βλέπετε ότι με αυτή τη διαδικασία κινδυνεύουμε η κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος να γίνει κρίση του δημόσιου τομέα; Πώς το διασφαλίζετε αυτό με το νομοσχέδιο που ζητάτε να ψηφίσουμε; Πέστε μας πώς το δημόσιο διασφαλίζει ότι θα αποτρέψει τις τράπεζες να χρεώνουν τα σπασμένα στους πελάτες τους, αυξάνοντας ακόμη περισσότερο τα επιτόκια παρ' ότι μειώνεται το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας; Πώς διασφαλίζεται η συμμετοχή των βασικών μετόχων στην αναγκαία κεφαλαιακή ενίσχυση, όπου υπάρχει ανάγκη; Πώς ευθυγραμμίζετε δηλαδή εσείς στον όρο 38 που βάζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, στις κατευθυντήριες γραμμές τις οποίες σας έστειλε; Τέλος, πώς εννοείτε τις «επιχειρήσεις ζωτικής σημασίας»; Μιλάτε για επιχειρήσεις «ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη της χώρας» στις οποίες θα διοχετευθεί η ρευστότητα των 15.000.000.000 ευρώ. Πώς τις εννοείτε λοιπόν; Υπάρχουν κριτήρια; Με ποιους όρους και προϋποθέσεις; Και περιλαμβάνει επιχορήγησης και νέες επενδύσεις στη χώρα γι' αυτές ή και εκτός της χώρας μας;

Και τέλος, πείτε μας ποιο είναι το ποσό των προμηθειών που θα εισπράξει το δημόσιο, γιατί άλλο ακούγαμε πριν, και άλλο ακούγεται το τελευταίο χρονικό διάστημα. Και επειδή μιλάτε για τη χρηματοδότηση του Ταμείου κατά της Φτώχειας με 500.000.000 ευρώ πέστε μας πώς διασφαλίζετε με το νομοσχέδιο αυτό το ποσό, ότι θα υπάρξουν 500.000.000 που θα πάνε στο Ταμείο κατά της Φτώχειας;

Αυτά τα ζητήματα έπρεπε να διασφαλίσει ο Έλληνας Πρωθυπουργός, ο κ. Καραμανλής. Όμως αρνείται να τα διασφαλίσει, γιατί δεν θέλει να έρθει σε σύγκρουση με τις τράπεζες. Έρχεστε όμως, κύριε Υπουργέ, σε σύγκρουση με τον ελληνικό λαό. Γι' αυτό και ο ελληνικός λαός θα σας αφαιρέσει την εντολή που σας έδωσε όποτε και να γίνουν οι εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Λέγκας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ήθελα να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου από την παρουσίαση της τρέχουσας πραγματικότητας που βιώνει η σύγχρονη διεθνής οικονομία.

Κάθε σοβαρός, κάθε αντικειμενικός παρατηρητής μπορεί να

κατανοήσει τους λόγους που επιβάλλουν την άμεση προώθηση των εισηγούμενων μέτρων για την ενίσχυση της ρευστότητας. Δυστυχώς, όμως, η αντικειμενικότητα στις μέρες μας σπανίζει.

Προφανώς, αυτός είναι και ο λόγος που ενώ κάποιοι μας κατηγορούν γιατί πήραμε τα συγκεκριμένα μέτρα, κάποιοι άλλοι μας κατηγορούν γιατί αργήσαμε να τα προωθήσουμε. Ενώ κάποιοι χαρακτηρίζουν τα μέτρα ελλιπή, κάποιοι άλλοι ταυτόχρονα τα χαρακτηρίζουν ως υπερβολικά. Ενώ τέλος, κάποιοι πιστεύουν ότι είναι χαριστικά, κάποιοι άλλοι πιστεύουν ότι θα έπρεπε να είναι περισσότερο ελκυστικά.

Το φαινόμενο αυτό μπορεί να κριθεί ως εύλογο στο πλαίσιο της πολυφωνίας που η ίδια η δημοκρατία άλλωστε προστατεύει. Όταν όμως αυτή η πολυφωνία, η οποία συχνά καταλήγει σε παραφωνία –και μάλιστα μονότονη παραφωνία– και μάλιστα προέρχεται από τον ίδιο πολιτικό χώρο, τότε καταλαβαίνουμε ότι πρόκειται για απλό αντίλογο που γίνεται για να καλυφθεί η ένδεια της πολιτικής επιχειρηματολογίας.

Εμείς αρνούμαστε την ανευθυνότητα, αφήνουμε όλους αυτούς εγκλωβισμένους στον πολιτικό καιροσκοπισμό τους. Αρνούμαστε, τέλος, να επιχειρηματολογούμε για να υποστηρίξουμε κάτι που στον υπόλοιπο κόσμο είναι αυτονόητο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήδη απ' όλες τις πλευρές αναλύθηκε εκτενώς η τρέχουσα πραγματικότητα που βιώνει η σύγχρονη διεθνής οικονομία. Όλοι πλέον συμφωνούν στην καταγραφή του προβλήματος. Βεβαίως, κάποιοι χρειάστηκαν λίγο περισσότερο χρόνο για να καταλήξουν, για να κατανοήσουν ενδεχομένως ή για να φτάσουν στο πανθομολογούμενο αυτό συμπέρασμα.

Αναφέρω και στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οι οποίοι ακολούθησαν, προφανώς, την παλινωδία του Προέδρου τους, που μέχρι πριν από τρεις εβδομάδες μιλούσε για εισαγόμενη πλασματική κρίση και μάλιστα εσωτερικής προέλευσης.

Ωστόσο, είναι ευτυχές –και θα μπορούσαμε να πούμε ότι αποτελεί ένα πρώτο βήμα– το γεγονός ότι έστω και καθυστερημένα συμφωνούμε όλοι στην ύπαρξη του προβλήματος. Γιατί είναι αλήθεια ότι διάνουμε μια περίοδο παρατεταμένης αβεβαιότητας στις αγορές, η οποία έχει οδηγήσει στον κλονισμό οικονομικών που άλλοτε φάνταζαν ασφαλείς, φάνταζαν παντοδύναμες, φάνταζαν πανίσχυρες.

Η παγκόσμια οικονομία σήμερα δοκιμάζεται από μία εξαιρετικά έντονη και σύνθετη χρηματοπιστωτική ανατάραξη. Παγκόσμιοι χρηματοοικονομικοί κολοσσοί καταρρέουν με πάταγο. Οι πολίτες σ' όλη την ευρωπαϊκή ήπειρο –και όχι μόνο– αισθάνονται ανασφάλεια για την εργασία τους, ανησυχία για τα δάνειά τους, οργή για την έκρηξη των τιμών. Οι μεγάλοι διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί διαψεύστηκαν στις εκτιμήσεις τους. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναθεώρησε προς το δυσμενέστερο δυο φορές τις προβλέψεις της για την ανάπτυξη στην Ευρώπη.

Οι τίτλοι που χρησιμοποιούνται στην ενδιάμεση έκθεση για ορισμένες από τις ισχυρότερες οικονομίες είναι αποκαλυπτική για την κατάσταση. Βέλγιο: «Οι παγκόσμιοι κλυδωνισμοί κατακρημνίζουν την εγχώρια ζήτηση. Ο ρυθμός ανάπτυξης το 2009 από το 1,5% πηγαίνει στο 0,1%». Δανία: «Γλιστράει από την οροφή». Γερμανία: «Η παγκόσμια ύφεση ρίχνει το κτύπημά της». Ιρλανδία: «Η στεγαστική αγορά ψαλιδίζει τα νύχια του Κέλτικου τίγρη. Ρυθμός ανάπτυξης το 2009 από το 3,2% στο -0,9%». Ισπανία: «Οι εξωτερικές ανισορροπίες επιμένουν, το φορολογικό πλεόνασμα εξαφανίζεται». Γαλλία: «Η επιβραδυνόμενη ανάπτυξη έχει αντίκτυπο στα δημοσιονομικά ελλείμματα». Ιταλία: «Λιμνάζουσα οικονομική δραστηριότητα και περατώρω απώλειες ανταγωνιστικότητας». Τίτλος για την Ολλανδία: «Το τελείωμα μιας περιόδου ισχυρής ανάπτυξης». Τίτλος για τη Σουηδία: «Η επιδεινωμένη προοπτική ανάπτυξης διαβρώνει τα φορολογικά πλεονάσματα. Από το 1,8% η ανάπτυξη της στο 0%, στη στασιμότητα».

Αντίστοιχη, βεβαίως, εικόνα καταγράφεται και στο επίπεδο των δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Δώδεκα χώρες σήμερα κινούνται στην τιμή αναφοράς του 3%, ενώ αρκετές απ' αυτές την ξεπερνούν εμφανώς. Ιρλανδία, Γαλλία, Φινλανδία φλερτάρουν με ποσοστά πάνω από το 3%, το ίδιο για τη Δανία στο

3,1% το έλλειμμα της το 2008 και η Ελλάδα στο 2,5%. Τι δείχνουν όλα αυτά τα στοιχεία; Ότι παρά το δυσμενές κλίμα η ελληνική οικονομία θωρακισμένη από τις μεταρρυθμίσεις, κατάφερε να διασφαλίσει σημαντική ανάπτυξη.

Κινήθηκε και κινείται στις πρώτες ζώνες της Ευρωζώνης. Ο ρυθμός ανάπτυξης της Ελλάδος στο Α' εξάμηνο ήταν 3,5%, υπερδιπλάσιος σε σχέση με τον αντίστοιχο της Ευρωζώνης. Οι φθινοπωρινές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής διαμορφώνουν το ρυθμό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας στο 2,5%, ποσοστό πολλαπλάσιο από τον αντίστοιχο ρυθμό στη ζώνη του ευρώ, ο οποίος θα ξεπεράσει μόλις 1/10 τη στασιμότητα.

Όλα αυτά τα παραπάνω επισημαίνουν ότι η εθνική οικονομία παρουσιάζει μεγαλύτερες αντοχές σε σύγκριση με τις άλλες χώρες της Ευρωζώνης και βεβαίως, αυτό δεν είναι τυχαίο. Προφανώς, έχει συντελέσει η πολιτική που εφαρμόσαμε την τελευταία τετραετία κατά την οποία σημειώθηκαν στην εθνική μας οικονομία οι καλύτερες επιδόσεις της Μεταπολιτευτικής περιόδου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση ανέδειξε τα σοβαρά προβλήματα που είχαν ενθυλακωθεί στη λειτουργία του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος, προβλήματα που είχαν αναφορά στο ρυθμιστικό πλαίσιο, το οποίο όχι μόνο δεν συνέλαβε τις «φούσκες» μακράς διάρκειας, τουναντίον συνέβαλε στην υποβάθμιση των οικονομικών κινδύνων.

Αυτό βεβαίως που είναι εντυπωσιακό είναι η χωρική εκδήλωση της κρίσης. Η κρίση δεν εκδηλώθηκε, όπως θα ανέμενε κάποιος, στις αναδυόμενες οικονομίες για τις οποίες θα μπορούσαν να εκδηλωθούν ποικιλόμορφες υποψίες. Εκδηλώθηκε στο κέντρο, στην καρδιά του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Παγκόσμια λοιπόν η κρίση, παγκόσμιες θα πρέπει να είναι και οι λύσεις. Και αυτές οι λύσεις προφανώς και δεν μπορούν να αναζητηθούν στους δρόμους του οποιοδήποτε προστατευτισμού. Δεν μπορεί, με άλλα λόγια, από το ένα άκρο να πηγαίνουμε στο άλλο.

Εμείς από την πλευρά μας –και αυτό κάναμε– είμαστε έτοιμοι και λαμβάνουμε κάθε αναγκαίο μέτρο για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, αλλά και την ενίσχυση και την ενδυνάμωση της ελληνικής οικονομίας. Είμαστε από τους πρώτους στην Ευρωζώνη που έδρασαν τόσο άμεσα, τόσο έγκαιρα, τόσο αποφασιστικά, προκειμένου να δημιουργηθεί αυτό το ευρύ δίκτυο κοινωνικής προστασίας και όχι μόνο.

Ήμασταν οι πρώτοι που αναλάβαμε την πολιτική δέσμευση να βεβαιώσουμε ότι οι καταθέσεις των πολιτών, σ' όλες τις τράπεζες που λειτουργούν στην Ελλάδα, είναι απόλυτα εγγυημένες. Για το λόγο αυτό πρωταγωνιστήσαμε στις εξελίξεις και βεβαίως παίξαμε καθοριστικό ρόλο στη συνεδρίαση του ECOFIN για τη νομική εγγύηση και για την προστασία των καταθέσεων.

Προχωρήσαμε ταυτόχρονα σε μέτρα αυξημένης προστασίας για τους δανειολήπτες. Απαγορεύσαμε πλειστηριασμούς ακινήτων σε τιμή κατώτερη της αντικειμενικής αξίας. Απαγορεύσαμε τον πλειστηριασμό της μοναδικής κατοικίας για χρέη που δεν υπερβαίνουν τα 20.000 ευρώ. Καθιερώσαμε την υποχρεωτική διεξαγωγή των πλειστηριασμών στα κατά τόπους Ειρηνοδικεία.

Λίγες μέρες αργότερα, σε ιστορική συνάντηση των «16» στο Παρίσι, οι χώρες της Ευρωζώνης συμφωνήσαμε ομόφωνα σ' ένα σύνολο κοινών εργαλείων από τα οποία καθεμία μπορούσε να επιλέξει εκείνα που ταιριάζουν καλύτερα στις δικές της περιστάσεις.

Στο πλαίσιο αυτής της συντονισμένης προσπάθειας η Κυβέρνησή μας αναλαμβάνει και τη σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία ύψους 28.000.000.000 ευρώ. Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα στοχεύει ακριβώς σ' αυτό, να αποτελέσει το νομικό κείμενο της πολιτικής εγγύησης που παρέχουμε στους Έλληνες πολίτες και στις επιχειρήσεις, ότι δηλαδή δραστηριοποιούνται στα πλαίσια μιας ισχυρής οικονομίας με δομές, με αντανάκλαστικά, με προοπτικές και ως εκ τούτου, δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα.

Είμαστε εδώ σήμερα και στήνουμε το δίκτυ ασφαλείας έναντι

των πρωτοφανών προκλήσεων του διεθνούς στερεώματος. Και εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., δυστυχώς προσπαθείτε να επενδύσετε μικροπολιτικά σ' αυτήν τη δύσκολη συγκυρία.

Ακόμα και σ' αυτή την ιδιαίτερη στιγμή δεν αναγνωρίζετε την κατάσταση και παλινδρομείτε ανάμεσα στο λαϊκισμό, ανάμεσα στην ανευθυνότητα. Μας κατηγορείτε γιατί δεν αντιγράψαμε την τάδε ή τη δείνα πρόταση σχεδίων δράσης άλλων χωρών, γιατί δεν αντιγράψαμε το αγγλικό, το γαλλικό. Ακούσαμε πριν από λίγο για το αγγλικό σχέδιο δράσης.

Μην νομίζετε πως κομίζετε «γλαύκα εις Αθήνας». Ο αντιπολιτευτικός λόγος είναι παντού ο ίδιος. Στην Αγγλία ρωτούν γιατί δεν τήρησαν –από την Αντιπολίτευση η κριτική– το αμερικάνικο σχέδιο ή δεν ακολούθησαν το αμερικάνικο σχέδιο, στη Γαλλία γιατί δεν αντιγράφεται το αγγλικό ή το αμερικάνικο, και ούτω καθεξής. Όμως έτσι δεν θα δινόταν ποτέ λύση στο πρόβλημα. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι οι κυβερνήσεις των χωρών αντιμετωπίζουν ένα καινοφανές ζήτημα κι ως εκ τούτου και η λύση που θα προτείνουν πρέπει να είναι καινοφανής, ριζοσπαστική, άρα δεν θα έχει ξαναδοκιμαστεί. Η παρέμβαση αυτή αποσκοπεί στο να περιορίσει τα αρνητικά αισθήματα που διακατέχουν τους πολίτες, όχι μόνο στην Ελλάδα και την υπόλοιπη ευρωπαϊκή ήπειρο αλλά και στην παγκόσμια γειτονιά. Είναι γεγονός ότι η καθημερινότητα όλων έχει πλέον εφιαλτική, καθόσον χαρακτηρίζεται από την έντονη ανασφάλεια και την αγωνία για τις υποχρεώσεις τους, για τις καταθέσεις τους, για τις επιχειρήσεις τους, για την εργασία τους.

Ταυτόχρονα, το ελληνικό τραπεζικό σύστημα ενώ παραμένει στη βάση του υγιές, ασφαλές, σταθερό, υφίσταται τις συνέπειες από τα προβλήματα της διατραπεζικής ευρωπαϊκής αγοράς, από την έλλειψη εμπιστοσύνης στο διεθνές τραπεζικό σύστημα, από την αύξηση του κόστους δανεισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παρέμβασή μας αυτή είναι μία ολοκληρωμένη πρόταση για τη θωράκιση της ελληνικής οικονομίας απέναντι σε μια πρωτόγνωρη σε διάρκεια και βάθος διεθνή κρίση. Η φιλοσοφία της δεν περιορίζεται σε μια ρηχή, τεχνοκρατική αντιμετώπιση του προβλήματος της ρευστότητας του χρηματοπιστωτικού τομέα αλλά και των κινδύνων που συνδέονται μ' αυτήν. Τουναντίον προχωρεί στη δημιουργία προϋποθέσεων για τη διατήρηση του υψηλού ρυθμού ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας μεσοπρόθεσμα, χωρίς να παραβλέπει την κοινωνική διάσταση του προβλήματος. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το μεγαλύτερο μέρος του πακέτου, τα 23.000.000.000 ευρώ, που αφορούν τις εγγυήσεις και την έκδοση ειδικών ομολόγων για άντληση ρευστότητας, δεν οδηγεί σε πραγματική εκροή χρήματος από τα δημόσια ταμεία προς τις τράπεζες και συνεπώς δεν επηρεάζει το έλλειμμα και το χρέος της χώρας.

Το υπόλοιπο ποσό, τα 5.000.000.000 ευρώ της κεφαλαιακής αναδιάρθρωσης, επηρεάζει μεν το χρέος, όχι όμως δε το έλλειμμα, αφού αντισταθμίζεται από κάποια πρόσκτηση προνομιούχων μετοχών κι επιτρέπει στο κράτος τον εποπτικό έλεγχο των τραπεζών με τρόπο άμεσο και διαφανή.

Με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου επιτυγχάνεται η εμπέδωση της εμπιστοσύνης στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα κι η καθιέρωση νέου προτύπου εποπτικού ελέγχου των τραπεζών, η δημιουργία επαρκούς περιθωρίου κεφαλαιακής επάρκειας των πιστωτικών ιδρυμάτων, η δημιουργία ρευστότητας μέσω της ενεργοποίησης της διατραπεζικής αγοράς με το μικρότερο δυνατό κόστος για την ελληνική οικονομία, η απρόσκοπτη διατήρηση του υψηλού ρυθμού χρηματοδότησης του ιδιωτικού τομέα, των νοικοκυριών και ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με σκοπό τη διατήρηση και αύξηση των θέσεων εργασίας και τη δημιουργία εισοδημάτων. Επίσης, η ενίσχυση της ζήτησης, της ιδιωτικής κατανάλωσης και των επενδύσεων και η διατήρηση του υψηλού ρυθμού ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, η αναδιανομή του οφέλους, που θα προκύψει προς τα ευπαθή και ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα, η μείωση ακόμη των αρνητικών επιπτώσεων της διεθνούς κρίσης τόσο στο διατραπεζικό σύστημα όσο και προς την πραγματική οικονομία, προς τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά.

Με τους τρεις άξονες του συζητούμενου νομοσχεδίου παρέ-

χονται εγγυήσεις του δημοσίου στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για τη σύναψη μεσοπρόθεσμων δανείων. Διατίθενται ομολογιακοί τίτλοι του δημοσίου για την αύξηση της ρευστότητας στην αγορά. Από την ρευστοποίηση των τίτλων αυτών υπολογίζουμε ότι θα προκύψει ένα ποσό περίπου 8.000.000.000 ευρώ, το οποίο θα κατευθύνεται αποκλειστικά στην ενίσχυση της χρηματοδότησης μικρομεσαίων επιχειρήσεων και τη χορήγηση στεγαστικών δανείων και μάλιστα με ανταγωνιστικούς όρους. Προβλέπεται η συμμετοχή του δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο των πιστωτικών ιδρυμάτων, με την αγορά προνομιούχων μετοχών για την ενίσχυση της κεφαλαιακής τους βάσης. Τονίζουμε ότι η συμμετοχή αυτή του δημοσίου είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη συμμετοχή πιστωτικών ιδρυμάτων στα δύο προηγούμενα μέρη του σχεδίου. Υπογραμμίζουμε ακόμη ότι δημιουργούμε Συμβούλιο Εποπτείας, με αρμοδιότητα να συντονίζει την εφαρμογή του σχεδίου προς όφελος της οικονομίας και της κοινωνίας. Επιπλέον, ύστερα από συνεννόηση με την Τράπεζα της Ελλάδος μπαίνουν αυστηρότεροι όροι στη λειτουργία των τραπεζών. Με τον τρόπο αυτό πιστεύουμε ότι βοηθάμε ενεργά τις επενδύσεις, ενώ παράλληλα προστατεύουμε την απασχόληση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι σε γενικές γραμμές η πρότασή μας και τα μέτρα που προωθούμε για την ενίσχυση της ρευστότητας του τραπεζικού μας συστήματος. Όλο αυτό το διάστημα ακούστηκαν πολλές ανακρίβειες, πολλές ασάφειες αλλά και ξεκάθαρα ψεύδη. Αυτά προφανώς δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα στην αντιμετώπιση του προβλήματος. Έχουν όμως να προσφέρουν πολλά στην προσπάθεια που κάνουν κάποιοι να κρύψουν την ένδεια πολιτικής πρότασης, να αποφύγουν να πάρουν υπεύθυνη θέση, αλλά και να περιμένουν αδρανείς να αξιοποιήσουν τη δύσκολη διεθνή συγκυρία. Είναι οι ίδιοι που περιορίζονται στις τοποθετήσεις του Τύπου: «λευκή επιταγή στις τράπεζες», «χαρίζουν δισεκατομμύρια ευρώ στις τράπεζες» και άλλα συναφή, ουδόλως τιμητικά για το επίπεδο του πολιτικού λόγου στη χώρα μας. Προφανώς, επειδή η ιστορία καταγράφει ανεξίτηλα τις συμπεριφορές, επιχειρούν να βρουν άλλοθι για την καταψήφιση των μέτρων αυτών. Προσπαθούν να καλύψουν την ανευθυνότητά τους πίσω από λέξεις όπως «προχειρότητα», λόγω δήθεν μη έγκρισης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, «αδιαφάνεια», «αναποτελεσματικότητα για την πραγματική οικονομία». Στις κατηγορίες αυτές ξεκάθαρα θα απαντήσω ότι η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή έχει αποδείξει καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας της ότι δεν παίζει παιχνίδια στην πλάτη των Ευρωπαίων εταίρων μας. Αντίθετα, αγωνίζεται μαζί τους για την πληρέστερη προώθηση των εθνικών αλλά και ευρωπαϊκών συμφερόντων. Έτσι κι εδώ, από την πρώτη στιγμή της εκδήλωσης της κρίσης η Κυβέρνησή μας κατέβαλε μια συντονισμένη προσπάθεια, για να εξασφαλίσει την συναίνεση της Κοινότητας στη λήψη μιας σειράς μέτρων. Άρα, την κατηγορία ότι τα προωθούμενα μέτρα είναι άγνωστα στην Ευρωπαϊκή Ένωση την αρνούμαστε και την επιστρέφουμε σ' αυτούς που χρησιμοποίησαν τέτοιου είδους πρακτικές στο πρόσφατο κυβερνητικό τους παρελθόν.

Σ' αυτούς επιστρέφουμε και την κατηγορία για αδιαφάνεια. Γιατί δεν είναι δυνατόν να μιλούν για αδιαφάνεια τη στιγμή που τα μέτρα αυτά από την πρώτη στιγμή δημοσιοποιήθηκαν, συζητήθηκαν ευρύτατα και αποτελούν προϊόν διαβούλευσης με το θεσμικό εγγυητή του τραπεζικού μας συστήματος, την Τράπεζα της Ελλάδος, αλλά και τους εκπροσώπους των εμπλεκομένων φορέων. Δεν είναι δυνατόν να μιλούν για αδιαφάνεια όταν τα μέτρα αυτά έρχονται με τη μορφή νόμου, για να συζητηθούν, αλλά και για να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής επεξεργασίας από το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διεθνής οικονομική συγκυρία συνθέτει ένα πρόβλημα οικονομικό, αλλά, βεβαίως, κοινωνικό, που μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με συντονισμένη πανευρωπαϊκή προσπάθεια και όχι βεβαίως με αυθαίρετες δημαγωγικές τοποθετήσεις ή θεωρητικές εικασίες και ακρότητες. Απαιτεί συντονισμένη προσπάθεια και συντονισμένη δράση όλων. Λιγότερο σπάταλο κράτος, υπεύθυνη δράση των συνδικάτων για την προστασία των ανέργων και επιχειρήσεις συμβιβασμένες με την

ιδέα ακόμη και του χαμηλότερου κέρδους, χωρίς απολύσεις, αλλά και με γνώμονα το σεβασμό στον καταναλωτή. Έτσι θα ενισχυθεί και το αίσθημα της ασφάλειας για τον επενδυτικό κόσμο, για τους καταθέτες, για τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες, για τους εργαζόμενους. Γιατί σκοπός όλων μας είναι, ή τουλάχιστον θα έπρεπε να είναι, η προστασία της πραγματικής οικονομίας, της παραγωγικής δραστηριότητας και της απασχόλησης. Η σταθερότητα της οικονομίας σ' ένα ευμετάβλητο διεθνές περιβάλλον θα είναι αντανάκλαση της υπευθυνότητας που θα επιδείξει ο καθένας, είτε είναι στην Κυβέρνηση είτε είναι στην Αντιπολίτευση είτε είναι καταναλωτής είτε είναι τράπεζα είτε είναι απλός καταθέτης. Είναι βέβαιο ότι αν επιδείξουμε τώρα την υπευθυνότητα αυτή, θα μπορέσουμε εύκολα να αντιμετωπίσουμε κάθε δυσκολία και για ακόμη μια φορά θα βγούμε δυνατότεροι μέσα από τη συλλογική μας προσπάθεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υφυπουργέ, υποθέτω ότι ο Υπουργός κ. Αλογοσκούφης δεν θα τοποθετηθεί απόψε, γι' αυτό και σας έδωσα δεκαοκτώ λεπτά. Έτσι δεν είναι;
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Προφανώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Λούκα Κατσέλη.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλοι οι πολίτες ρωτούν γιατί πρέπει να δώσουμε 28.000.000.000 στις τράπεζες. Σήμερα η αλήθεια αποκαλύφθηκε διά στόματος του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Οι χειρότεροι μας φόβοι επιβεβαιώθηκαν.

Εξηγώντας γιατί η Ελληνική Κυβέρνηση προσδιόρισε το ύψος της οικονομικής ενίσχυσης στα 28.000.000.000, ο κύριος Διοικητής επισήμανε ότι αυτό προσδιορίζεται αφ' ενός από το μέγεθος της ελληνικής οικονομίας, σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωζώνης, και αφ' ετέρου –ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,- από το ότι το 2009 λήγουν πάσης φύσεως ομολογιακές εκδόσεις στις τράπεζες, συνολικού ύψους 18.000.000.000 ευρώ.

Παράλληλα, διευκρίνισε ότι τα 28.000.000.000 ευρώ είναι ένα λογικό ποσό για τις τρέχουσες ανάγκες των τραπεζών. Το κατέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Λούκα Κατσέλη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί δίνει, λοιπόν τα 28.000.000.000 η Κυβέρνηση; Για να κλείσουν τις «τρύπες» τους οι τράπεζες. Γιατί αυτή η Κυβέρνηση ενδιαφέρεται πολύ περισσότερο να μη χάσουν κέρδη οι μεγαλομέτοχοι των τραπεζών, παρά για τον Έλληνα φορολογούμενο. Αυτό γίνεται, ενώ το «καράβι» της ελληνικής οικονομίας πλέει μεταξύ Σκύλλας και Χάρυβδης.

Από τη μια μεριά, η Σκύλλα, ο κίνδυνος της ύφεσης και της ανεργίας. Μικρομεσαίες επιχειρήσεις και νοικοκυριά αισθάνονται τη θηλιά να σφίγγει στο λαιμό τους.

Από την άλλη, η Χάρυβδη, η ραγδαία αύξηση των τελευταίων χρόνων του κόστους δανεισμού του ελληνικού δημοσίου, ως αποτέλεσμα δύο ελλειμμάτων, του δημοσιονομικού ελλείμματος και του διευρυνόμενου ελλείμματος στις εξωτερικές μας συναλλαγές. Η Χάρυβδη που θα αγγίξει ακόμα περισσότερο, καθώς το ελληνικό δημόσιο θα βγει να δανειστεί τουλάχιστον άλλα 13.000.000.000 ευρώ μέσω έκδοσης ομολόγων με επαχθέστερους όρους και να πληρώσει αυτό το πρόσθετο κόστος ο Έλληνας φορολογούμενος.

Οι διεθνείς αγορές ήδη τιμωρούν την Ελληνική Κυβέρνηση. Το ελληνικό δημόσιο δανείζεται με εκατόν σαράντα επτά μονάδες βάσης πάνω από το κόστος, με το οποίο δανείζεται η Γερμανία. Κυβερνήτης όμως δεν υπάρχει σ' αυτό το πλοίο. Το καράβι πλέει ακυβέρνητο.

Και τα δυο θηρία, αυτό της ύφεσης και αυτό της υπερχρέωσης, γιγαντώνονται από την αδιέξοδη πολιτική της Κυβέρνησης τα τελευταία τέσσερα χρόνια, την απουσία ελέγχων στην αγορά και την έξαρση της ακρίβειας, με αποτέλεσμα τη μείωση της

ανταγωνιστικότητας με τη φοροεπιδρομή στα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα, με αποτέλεσμα τη συρρίκνωση της αγοραστικής δύναμης, τη συμπίεση της ζήτησης και την καθίζηση των εσόδων. Με τις φοροαπαλλαγές, τα δώρα πάσης φύσεως σε ισχυρούς και εκλεκτούς και τη μείωση των φόρων ύψους πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ σε διακόσιες μεγάλες επιχειρήσεις και κυρίως στις τράπεζες. Με την αύξηση των έμμεσων έναντι των άμεσων φόρων και τη διάλυση και κομματικοποίηση των φοροεισπρακτικών μηχανισμών. Με τη σταθερή μείωση των Δημοσίων Επενδύσεων και την απώλεια πόρων από το Γ' Κ.Π.Σ., καθώς και την εγκληματική καθυστέρηση έναρξης του Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013. Με τη διάλυση του κοινωνικού κράτους ιδιαίτερα στους τομείς της υγείας, της παιδείας, της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, της κοινωνικής ασφάλισης και τέλος με την παντελή απουσία αναπτυξιακού σχεδίου, διαβούλευσης με τους κοινωνικούς φορείς, κινητοποίησης των παραγωγικών τάξεων, στήριξης της επιχειρηματικότητας και λήψης πρωτοβουλιών για διέξοδο από την κρίση.

Η Κυβέρνηση έχει αδρανοποιήσει όλα τα εργαλεία που έχει στα χέρια της και που θα μπορούσαν να μετατρέψουν τα ελλείμματα σε πλεονάσματα, να οδηγήσουν την οικονομία έξω από αυτό το φαύλο κύκλο της ύφεσης και της υπανάπτυξης. Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η χρηματοπιστωτική κρίση να βρίσκει σήμερα την ελληνική οικονομία αθωράκιση και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά σε αδιέξοδο.

Ο τρόπος αντιμετώπισης της πρόσφατης κρίσης αποτελεί παράδειγμα προς αποφυγή. Ποια είναι τα βασικά χαρακτηριστικά στο χειρισμό της Κυβέρνησης;

Πρώτον, αργά αντανakλαστικά, προχειρότητα, παλινωδίες και επικοινωνιακά τεχνάσματα –γι' αυτό καμμία έγκαιρη πρόβλεψη ούτε σύγκλιση της Επιτροπής Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας, όπως είχαμε ζητήσει από το Μάρτιο του 2008- καθυστέρηση δύο μηνών του σχετικού σχεδίου νόμου στη Βουλή, αργοπορία στη διαπραγμάτευση των ρυθμίσεων με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή –ακόμα δεν γνωρίζουμε την έκβαση των διαπραγματεύσεων- προφορικές αλλαγές από τον Υπουργό και παλινωδίες και επικοινωνιακά τεχνάσματα ότι δήθεν οι τράπεζες δεν θα μπουν στο σχέδιο.

Δεύτερο χαρακτηριστικό, η αδιαφάνεια. Γι' αυτό ακόμα και τώρα κανένας πολίτης δεν γνωρίζει ποια είναι τα πραγματικά προβλήματα κάθε τράπεζας, ποια η ανάγκη για ενίσχυση της κεφαλαιακής της βάσης. Γι' αυτό οι τράπεζες μπορούν να αυξήσουν το μετοχικό τους κεφάλαιο με έκδοση προνομioύχων μετοχών, χωρίς να βάζει κανένας μεγαλομέτοχος το χέρι στην τσέπη, χωρίς να υποχρεώνονται να προβούν σε αύξηση του μετοχικού τους κεφαλαίου, όπως όφειλαν, και το δημόσιο να πάρει τις αδιάθετες μετοχές. Γι' αυτό όλοι οι κρίσιμοι όροι και οι προμήθειες και οι όροι δανειοδότησης καθορίζονται με αδιαφάνεια σε διμερείς –λέει- συμβάσεις μεταξύ τραπεζών και Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών. Γι' αυτό ο Έλληνας φορολογούμενος τελικά επιδοτεί τις τράπεζες.

Τρίτο χαρακτηριστικό, ρυθμίσεις προς όφελος των τραπεζών, όχι της πραγματικής οικονομίας και του ελληνικού δημοσίου. Γι' αυτό δεν διασφαλίζεται η χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας, αλλά αναφέρεται μόνο ως ευχολόγιο «για την τιμή των όπλων», χωρίς να τίθενται συγκεκριμένοι μετρήσιμοι στόχοι.

Για παράδειγμα, στο σχέδιο Μπράουν υπήρχε το ύψος δανείων του προηγούμενου έτους ή στο γαλλικό σχέδιο η υποχρέωση της κατάθεσης αναχρηματοδοτούμενων ή νέων δανείων ως υποθήκης.

Γι' αυτό δεν διασφαλίζεται ότι η χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας θα γίνει με ευνοϊκούς όρους, με χαμηλότερα επιτόκια με ευθεία αναλογία με τους όρους δανειοδότησης των τραπεζών. Θα γίνει –λέει το σχέδιο νόμου- με ανταγωνιστικούς όρους και κανένας δεν καταλαβαίνει τι σημαίνει «ανταγωνιστικοί όροι».

Γι' αυτό δεν διασφαλίζεται ότι ο καθορισμός των προμηθειών που θα πρέπει να καταβάλουν οι τράπεζες θα γίνει με βάση τις τιμές αγοράς, όπως γίνεται αλλού, αλλά επαφίεται στην εισήγηση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας και στην απόφα-

ση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

Γι' αυτό κάτω από τον όρο «εκχώρηση απαιτήσεων» στην τέταρτη παράγραφο του άρθρου 6, οι τράπεζες αποκτούν δυνητικά μια μοναδική ευκαιρία να ξεφορτώσουν στο ελληνικό δημόσιο ό,τι θεωρούν προβληματικό ακόμα και «τοξικό» στοιχείο του ενεργητικού τους, να μετακυλήσουν δηλαδή, χωρίς περιορισμό, τους πιστωτικούς τους κινδύνους στο ελληνικό δημόσιο.

Γι' αυτό δεν προβλέπεται κανένα πρόσθετο όφελος για το ελληνικό δημόσιο από την υπεραξία των προνομioύχων μετοχών που αυτό θα αγοράσει και θα δημιουργηθούν στο μεταξί.

Γι' αυτό ο Επίτροπος του δημοσίου σε κάθε τράπεζα ασχολείται προσχηματικά με τη διανομή των μερισμάτων και την πολιτική παροχών προς τη διοίκηση κάθε τράπεζας χωρίς ουσιαστικό έλεγχο και αρμοδιότητες. Μάλιστα, αυτό άλλαξε σήμερα και είπε ότι θα είναι με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, μη τυχόν στεναχωρηθούν από κάποια απόφαση του Επιτρόπου.

Γι' αυτό η Επιτροπή Εποπτείας που συστήνεται εξαρτάται άμεσα από τον Υπουργό και δεν περιλαμβάνει κανέναν εκπρόσωπο των παραγωγικών φορέων. Γι' αυτό το ελληνικό δημόσιο αφήνει παντελή ευχέρεια στις τράπεζες να ανακατανέμουν το συνολικό ποσό των 23.000.000.000 ευρώ κατά το δοκούν μεταξί εγγυήσεων του ελληνικού δημοσίου και ανταλλαγής τίτλων.

Για την έξοδο όμως από την κρίση, αγαπητοί συνάδελφοι, απαιτείται αξιοπιστία. Απαιτείται σοβαρότητα και αποφασιστικότητα. Απαιτείται μια Νέα Συμφωνία εμπιστοσύνης μεταξύ κράτους, τραπεζών και πολιτικών. Μια συμφωνία που θα βασίζεται στη διαφάνεια και τη λογοδοσία. Απαιτείται ένα ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης, ένα Επικαιροποιημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης που θα ανατρέψει την υπάρχουσα οικονομική πολιτική και θα αντιμετωπίζει ταυτόχρονα τις τρεις μεγάλες προκλήσεις: Την πρόκληση για ουσιαστική στήριξη της πραγματικής οικονομίας και τόνωση της αγοράς, την πρόκληση για συνετή διαχείριση των δημόσιων οικονομικών και την πρόκληση για κίνητρα και επενδύσεις προς ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης στηριγμένο στα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Ελλάδας στους ανθρώπινους πόρους, στις νέες τεχνολογίες, στο περιβάλλον και την πράσινη οικονομία. Σε μια πραγματική τομή στην παιδεία και τη διοίκηση.

Οι προτάσεις που κατέθεσε ο Πρόεδρος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στη Θεσσαλονίκη, στη Δ.Ε.Θ. απαντούν σ' αυτές τις προκλήσεις. Αποτελούν ένα ολοκληρωμένο σχέδιο που συμπυκνώνεται σε πέντε λέξεις. Ασφάλεια, ανάπτυξη, αναδιανομή, διαφάνεια, προοπτική.

Στόχος σήμερα, όμως, δεν είναι η παροχή ρευστότητας προς τις τράπεζες, αλλά η τόνωση της αγοράς και η παροχή ρευστότητας προς την οικονομία. Γι' αυτό εμείς αντιπροτείνουμε.

Πρώτον, όχι «λευκή επιταγή», αλλά παροχή ρευστότητας για στήριξη της πραγματικής οικονομίας, μέσω ενός ειδικού ταμείου αναχρηματοδότησης τραπεζών που θα παρέχει ρευστότητα στις τράπεζες υπό τον όρο της αναχρηματοδότησης ή της παροχής νέων δανείων με ευνοϊκούς όρους, με χαμηλότερα επιτόκια προς τις μικρομεσαίες και εξαγωγικές επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά.

Δεύτερον, ενίσχυση της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών όπου υπάρχει πρόβλημα, με αύξηση του μετοχικού τους κεφαλαίου και αγορά από το δημόσιο των αδιάθετων μετοχών.

Τρίτον, αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, όπου είναι απαραίτητη, ώστε να διατηρηθεί και να διαφυλαχθεί η πολιτική επέκτασης των τραπεζών στις αγορές της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, χωρίς, όμως, το κόστος αυτό να το παίρνει ο Έλληνας φορολογούμενος.

Τέταρτον, όχι αδιαφάνεια στους όρους και στις προμήθειες που καθορίζονται. Οι προμήθειες που καταβάλλονται, να γίνονται με βάση τις τιμές αγοράς και με διασφάλιση του δημοσίου.

Πέμπτον, αποτελεσματική εποπτεία, με συμμετοχή των παραγωγικών φορέων και όχι μόνο του Υπουργού, του Υφυπουργού και του Επιτρόπου που διορίζονται από τον Υπουργό.

Σήμερα, απαιτείται ένα ολοκληρωμένο μεσοπρόθεσμο σχέδιο για την έξοδο από την κρίση και γι' αυτό χρειάζονται έκτα-

κτα μέτρα, γιατί το 2009 θα είναι ένας πολύ δύσκολος χρόνος. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτό προτείνουμε την αναστολή για το 2009 της καταβολής της εισφοράς του 0,6% του ν. 128/1975, το πάγωμα των δανειακών υποχρεώσεων για έναν χρόνο για μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά, κατά τη διάρκεια του οποίου θα καταβάλλονται μόνο συμβατικοί τόκοι ή αυτοί θα κεφαλαιοποιούνται και τη ρύθμιση ληξιπρόθεσμων οφειλών για τη χρονική διάρκεια της δέσμης μέτρων, στοχευμένα για δανειολήπτες και ευάλωτες κοινωνικές ομάδες που έχουν πρόβλημα αποπληρωμής.

Τέλος, αυτά τα μέτρα πρέπει να μπου σε ένα ευρύτερο πλαίσιο αλλαγής της οικονομικής πολιτικής, για την ύπαρξη μιας οικονομικής πολιτικής που θα στηρίζει τον οικογενειακό προϋπολογισμό, και την αγοραστική δύναμη που θα προωθεί την ανάπτυξη, που θα έχει ως βάση έναν άλλο προϋπολογισμό, με αύξηση των επενδύσεων και ανακατανομή δαπανών και φορολογικού βάρους προς όφελος των μεσαίων και χαμηλών εισοδηματικών στρωμάτων.

Το καράβι μπορεί να περάσει από τη Σκύλλα και τη Χάρυβδη. Γι' αυτό, όμως, χρειάζεται πάνω απ' όλα αποφασιστική διακυβέρνηση, διαφανής πολιτική και ανατροπή της οικονομικής πολιτικής σας. Αυτό η Κυβέρνηση αδυνατεί να το κάνει. Γι' αυτό, αμφισβητείται, γι' αυτό, ο πολίτης στηρίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί προσφέρει μια ουσιαστική εναλλακτική πρόταση διακυβέρνησης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α., ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, απορώ πραγματικά με την αντοχή και την υπομονή σας, διότι εδώ, σ' αυτό το έδρανο έπρεπε να βρίσκεται ο κ. Αλογοσκούφης και σας έχει βάλει σε δύσκολη θέση να υπερασπίζεστε κάτι για το οποίο, δυστυχώς, δεν υπάρχουν επιχειρήματα να το υπερασπιστείτε. Κα απορώ, επίσης, με τη δύναμή σας να αναγκάζετε ένα κείμενο, προκειμένου να υπερασπίσετε ένα νομοσχέδιο με το οποίο δεν απαντήσατε σε κανένα από τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν από τις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, η καθεμία με το δικό της τρόπο.

Διότι, με αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υφυπουργέ, επιτυγχάνει η Κυβέρνησή σας ένα θαύμα, ένα πολύ μεγάλο θαύμα! Μέχρι τώρα, οι χαμηλόμισθοι, όταν ζητούσαν κάποια αύξηση, τους απαντούσατε: «Δεν υπάρχουν χρήματα, δημοσιονομική στενότητα, το κράτος έχει πρόβλημα, υπάρχει το θέμα του Συμφώνου Σταθερότητας». Όταν οι χαμηλοσυνταξιούχοι σας ζητούσαν μια μικρή αύξηση για επιβίωση, δεν υπήρχαν λεφτά. Όταν οι μισθωτοί ήθελαν κάποια αύξηση λίγο για να καλυφθούν από τον πληθωρισμό, μικρή αύξηση για την κάλυψή τους από τον πληθωρισμό, τους απαντούσατε: «Δεν υπάρχουν χρήματα». Οι μικρομεσαίοι, όταν ζητούν στήριξη, παίρνουν την απάντηση: «Δεν υπάρχουν λεφτά».

Και ξαφνικά, μέσα στην κρίση, η Κυβέρνησή σας ανακάλυψε ότι υπήρχε ένας πακτωλός δισεκατομμυρίων ο οποίος έπρεπε να χρησιμοποιηθεί και θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί, για να στηριχθούν ποιοι; Οι «αναξιοπαθούντες» τραπεζίτες! Για να στηριχθούν οι «αναξιοπαθούντες» τραπεζίτες, το τραπεζικό κεφάλαιο! Διότι περί αυτού πρόκειται. Σε μία φάση κρίσης, όπου όλοι σήμερα πιέζονται -και πιέζονται αφόρητα- μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ιδιαίτερα οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, οι ατομικές επιχειρήσεις, πιέζονται αφόρητα οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, η γενιά των 500 και 600 ευρώ, οι αγρότες, ο αγροτικός κόσμος, ο οποίος καταρρέει, ερχόσαστε να πείτε ότι το πρόβλημα στήριξης για τη διέξοδο από την κρίση είναι να στηρίξουμε και να χρηματοδοτήσουμε τις τράπεζες. Αυτό μας λέτε.

Κύριε Υφυπουργέ, η Κυβέρνησή σας και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός είπε ότι δε δίνει με αυτό το νομοσχέδιο ούτε 1 ευρώ

στις τράπεζες. Υπάρχει μεγαλύτερο ψεύδος και μεγαλύτερη παραπλάνηση; Εδώ έχουμε μπροστά μας ένα πελώριο πολιτικό και οικονομικό σκάνδαλο χορήγησης 28.000.000.000 ευρώ στις τράπεζες, από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα τα οποία έχουν γίνει στη Μεταπολίτευση. Και μη νομίζετε, επειδή το καλύπτετε με νόμο ή πάτε να το καλύψετε με νόμο, ότι αυτό το σκάνδαλο δεν είναι υπαρκτό. Και είναι μεγαλύτερο, πολύ μεγαλύτερο από το σκάνδαλο του Βατοπεδίου.

Μας λέτε, λοιπόν, ότι δεν δίνετε ούτε ένα ευρώ στους τραπεζίτες. Εμπαίζετε και κοροϊδεύετε τον κόσμο. Θέλετε να τον παραπλανήσετε, αλλά δεν απαντάτε στα επιχειρήματα. Πρώτον, με το νομοσχέδιό σας, έρχεστε να δώσετε 5.000.000.000 ευρώ -επαναλαμβάνω, 5.000.000.000 ευρώ- για να ενισχύσετε την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών, αγοράζοντας προνομιούχες μετοχές, την ώρα που στον προϋπολογισμό σας βάζετε νέους πρόσθετους φόρους, για τα λαϊκά στρώματα κατά κύριο λόγο, ύψους 7,5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Και ρωτώ. Τα 5.000.000.000 ευρώ δε θα είναι «ζεστό» χρήμα που θα δοθεί στους τραπεζίτες, στο τραπεζικό κεφάλαιο; Βεβαίως, δεν έχετε αυτά τα λεφτά. Τι θα κάνετε; Θα δανειστείτε, θα εκδώσετε ομόλογα, θα χρεώσετε τον Έλληνα φορολογούμενο, προκειμένου να ενισχυθεί η κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών.

Πού πήγαν τα αμύθητα κέρδη των τραπεζιτών τα οποία κλιμακώνονται εδώ και δεκαπέντε χρόνια; Πού πήγαν τα κέρδη των μεγαλομετόχων; Τα έβαλαν στις τσέπες τους, προφανώς. Και τώρα ακόμα, μέσα στην κρίση και παρά την κρίση, σχεδόν όλες οι τράπεζες εμφανίζουν κλιμάκωση των κερδών τους έναντι των υπεραυξημένων κερδών που είχαν πέρυσι, 20% πάνω, 10% πάνω, 7% πάνω από τα υπερκέρδη τα περσινά -γι' αυτά μιλάω- 3% η άλλη τράπεζα.

Και ερωτώ. Τι θέλετε να κάνετε με την ενίσχυση αυτή που τους προσφέρετε -άμεση και έμμεση- και με τη στήριξη της κεφαλαιακής επάρκειας; Να στηρίζετε ακόμα περισσότερο τα κέρδη τους; Και γιατί δεν βάζουν αυτά τα κέρδη για να στηρίξουν οι ίδιες την κεφαλαιακή επάρκειά τους και έρχεται ο Έλληνας φορολογούμενος, με νέο δανεισμό, να στηρίξει την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών;

Και μας λέτε ότι θα έχετε αποδόσεις, βάζοντας τα 5.000.000.000 ευρώ στις τράπεζες για την κεφαλαιακή τους επάρκεια, αποδόσεις της τάξεως του 10%. Εμπαίζετε και κοροϊδεύετε, παραπλανάτε τον ελληνικό λαό. Θα έχετε 10%, όταν θα δανειζόσαστε με 5% τα 5.000.000.000 και όταν χαρίζετε τη φορολογία για τα κέρδη αυτά τα οποία θα διανεμηθούν υπό μορφή μερισμάτων; Δηλαδή, στην ουσία δίνετε 5.000.000.000 ευρώ τσάμπα και χαριστικά προς τις τράπεζες. Τσάμπα και χαριστικά «ζεστό» χρήμα δωρεάν προς τις τράπεζες. Αυτό κάνετε με το νομοσχέδιό σας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Ρώτησαν τον κ. Κωστόπουλο προχθές -στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» το διάβασα- «γιατί δεν κάνετε ενίσχυση του κεφαλαίου σας αυτή την περίοδο;» και είπε: «Μα, δεν είναι ντροπή να κάνουμε ενίσχυση του κεφαλαίου τώρα που η μετοχή μας είναι σε εξευτελιστικά επίπεδα; Ντρέπομαι να πουλήσω τη μετοχή της ALPHA σε τόσο μικρό κόστος». Και τα ακούτε αυτά και δεν του απαντάτε. Διότι αν πιστεύει ότι είναι φθηνή η μετοχή, τώρα θα την αγόραζε ο κ. Κωστόπουλος. Θα έκανε αύξηση μετοχικού κεφαλαίου και θα έβαζε τα λεφτά του και οι μέτοχοι της ALPHA BANK, προκειμένου να αγοράσουν φθηνά τις μετοχές και πιστεύοντας ότι έχει αισιόδοξες προοπτικές η τράπεζά τους να βγάλουν πολλά λεφτά στο μέλλον. Αλλά δεν βάζει ο κ. Κωστόπουλος και λέει: «η μετοχή μας είναι πάμφθηνη». Και έρχεσθε εσείς αυτή τη στιγμή να βάλετε, για να αγοράσετε προνομιούχες μετοχές της ALPHA BANK της EUROBANK, του μεγάλου τραπεζικού κεφαλαίου σ' αυτή τη χώρα και μάλιστα να τα δώσετε τζάμπα.

Το δεύτερο που κάνετε είναι να εκδίδετε ειδικά ομόλογα του δημοσίου με μηδενικό επιτόκιο, όπως μας είπατε, προκειμένου να ενισχύσετε πάλι τη ρευστότητα των τραπεζών, ομόλογα που θα δανειστεί το δημόσιο άλλα 8.000.000.000 ευρώ και θα τα

παραχωρήσετε στις τράπεζες, θα τα ενθυλακώσετε στις τράπεζες, προκειμένου να τα χρησιμοποιήσουν για να πάρουν «ζεστό» χρήμα.

Και ερωτώ: Ειδικά ομόλογα για τις τράπεζες, τα οποία θα τους παραχωρηθούν σχεδόν δωρεάν με ασήμαντη προμήθεια - ούτε καν την αναφέρετε - την οποία θα την αποφασίσετε όπως θέλετε, όπως θέλει ο κύριος Υπουργός; Και δεν βλέπετε τα ασφαλιστικά ταμεία που βουλιάζουν, τα ασφαλιστικά ταμεία τα οποία καταρρέουν, που χάνονται τα λεφτά των ασφαλισμένων που τοποθετήθηκαν στον τζόγο των κεφαλαιαγορών;

Και σας έχουμε προτείνει να εκδοθούν ειδικά ομόλογα για τα ασφαλιστικά ταμεία, με αναπροσαρμοζόμενο επιτόκιο, σύμφωνα με τις νεότερες εκδόσεις του δημοσίου, εφόσον αυτό είναι υψηλότερο, για να στηρίζετε τα αποθεματικά των ασφαλισμένων να παίρνουν τις συντάξεις τους και να μη λεηλατούνται.

Και δεν εκδίδετε τα ειδικά ομόλογα και ξαφνικά ειδικά ομόλογα 8.000.000.000 δωρεάν στις τράπεζες; Πηγαίνετε και τα «ακουμπάτε» στις τράπεζες, προκειμένου να αυξήσουν τη ρευστότητά τους και να δανειοδοτηθούν με το δανεισμό του δημοσίου!

Τρίτον, πάτε και δίδετε εγγυήσεις του δημοσίου 18.000.000.000 ευρώ για να δανείζονται οι τράπεζες. Ξέρετε τι κάνετε μ' αυτόν τον τρόπο; Συνδέετε την τύχη και το μέλλον του δημοσίου και του ελληνικού λαού με το μέλλον του πιστωτικού συστήματος, με το μέλλον του τραπεζικού κεφαλαίου και όχι του συνόλου του. Με μια και μόνο τράπεζα ακόμα το συνδέετε. Διότι αν κάτι δεν πάει καλά σε μια τράπεζα και καταρρεύσει, τότε θα καταρρεύσει και θα συμπαράσχει μαζί της και το ελληνικό κράτος και την υπόστασή του ελληνικού κράτους και θα καταντήσει η Ελλάδα Ισλανδία με αυτές τις εγγυήσεις τις οποίες δίδετε του ύψους των 18.000.000.000 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Με δυο λόγια, αυτή την ώρα, αντί να στηριχτεί ο ελληνικός λαός, αντί να στηριχτούν οι κοινωνικά ασθενέστερες τάξεις, αυτοί που πραγματικά έχουν ανάγκη και δυσκολίες στην κρίση, έρχεσθε να ενισχύσετε το τραπεζικό κεφάλαιο, για να ενισχύσει στη συνέχεια τα κέρδη τα οποία εμφανίζει και είναι υπέρογκα μέσα στη σημερινή κρίση. Αυτά πράττετε και αυτό συνιστά μείζον εθνικό έγκλημα, υποθήκευση του μέλλοντος της χώρας, υποθήκευση του μέλλοντος του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα της νέας γενιάς.

Και επιτρέψτε μου εδώ να πω ότι η θέση μας: «ούτε ένα ευρώ, ούτε άμεσα, ούτε έμμεσα δημόσιο χρήμα στους τραπεζίτες» δεν στηρίζεται σε καμμία δημιουργική τοποθέτηση. Προκύπτει από μια πολύ μεγάλη ανάγκη. Εφόσον διαθέτει το δημόσιο χρήμα, αυτό δεν είναι δυνατόν να πάει πάλι στις τσέπες του τραπεζικού κεφαλαίου. Δεν είναι δυνατόν να το παραχωρήσουμε στους τραπεζίτες, αλλά πρέπει να ενισχύσουμε αυτές τις δυνατότητες που υπάρχουν με έναν άλλο ρόλο του δημοσίου.

Και εδώ επιτρέψτε μου να εκφράσω και τη ριζική διαφωνία μου με τη θέση που άκουσα από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οι οποίοι λένε βεβαίως να στηριχτούν οι τράπεζες, δηλαδή το τραπεζικό κεφάλαιο -διότι περί αυτού πρόκειται, γιατί έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο στην ιδιωτικοποίηση των τραπεζών οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- με προϋποθέσεις βεβαίως να δεσμευτούν για την απρόσκοπτη δανειοδότηση των μικρομεσαίων, των χαμηλόμισθων, των χαμηλοσυνταξιούχων κ.λπ..

Μα, είναι δυνατόν να λέγονται αυτά τα πράγματα; Δηλαδή αν δεν στηριχθεί το τραπεζικό κεφάλαιο τι θα γίνει; Γιατί θα στηριχτεί το τραπεζικό κεφάλαιο και γιατί θα βάλει αυτά τα λεφτά και δεν θα τα χρησιμοποιήσει για τη δανειοδότηση, όπως έκανε μέχρι σήμερα, κάτω από τους πλέον ληστρικούς όρους, με τους οποίους θησαύρισαν ορισμένοι και θησαυρίζουν και σήμερα μέσα στην κρίση; Τη ρευστότητα θέλει να την ενισχύσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γι' αυτό το λόγο. Για να γίνονται δάνεια. Επομένως, προϋπόθεση είναι να θέτουμε τη δανειοδότηση;

Αυτή την ώρα η χώρα χρειάζεται μια νέα ριζοσπαστική, προοδευτική, χρηματοπιστωτική πολιτική, η οποία θα ξαναφέρει στο κέντρο μια στρατηγική δημοσίου ελέγχου του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω.

Και ως πρώτο βήμα σ' αυτήν την κατεύθυνση προτείνουμε να αποκτήσει το δημόσιο την ιδιοκτησία και τον έλεγχο της Εθνικής Τράπεζας και να ενισχύσει το ρόλο του και στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και στην Αγροτική Τράπεζα, όχι για να επανέλθουμε πάλι σε ένα κρατικό τρίγωνο που θα παίζει τον παλιό κρατικό ρόλο, αλλά για να ασκήσουμε, με αρχικό πυρήνα αυτές τις τρεις τράπεζες, μια νέα χρηματοπιστωτική πολιτική η οποία δεν θα έχει κερδοσκοπικά κριτήρια, αλλά θα έχει αποκλειστικά αναπτυξιακά και κοινωνικά κριτήρια την παραγωγική ανασυγκρότηση της εθνικής οικονομίας, τη στήριξη των πολύ μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, τη στήριξη των λαϊκών αναγκών.

Αυτή, όμως, την πολιτική βεβαίως δεν την προτείνουμε σε σας, διότι βλέπουμε τι κάνετε. Εδώ κάνετε «δώρα» στους τραπεζίτες, στο τραπεζικό κεφάλαιο για να ενισχύσετε τη θέση σας. Αυτές οι θέσεις και αυτές οι προοπτικές για τη χώρα μας και τον ελληνικό λαό απαιτούν ριζική αλλαγή του πολιτικού συστήματος δυνάμεων. Απαιτούν μια αποφασιστική ενίσχυση της Αριστεράς, αποφασιστική ενίσχυση του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, απαιτούν την ήττα της Κυβέρνησής σας, την ήττα του δικομματικού πλαισίου, ώστε να ανοίξουν νέοι προοδευτικοί και νέοι σοσιαλιστικοί δρόμοι για τη χώρα μας.

Διότι η απάντηση στη σημερινή κρίση που είναι κρίση του νεοφιλελευθερισμού, κρίση του καπιταλισμού, κρίση με αιχμή το τραπεζικό κεφάλαιο, τις κεφαλαιαγορές, δεν είναι να αναφωνήσουμε πάλι ζήτω ο νεοφιλελευθερισμός υπό μεταμφίεση. Ζήτω ο καπιταλισμός, για να αλλάξουμε υποτίθεται το ρόλο και το χαρακτήρα του, ζήτω το τραπεζικό κεφάλαιο και εις υγείαν του τα 28.000.000.000 ευρώ.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Παναγιωτόπουλε, θα μιλήσετε τώρα ή μετά τον κ. Αϊβαλιώτη;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τώρα, κύριε Πρόεδρε, γιατί θα πρέπει να ανέβω πάλι στην Εξεταστική Επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ και για την κατανόηση των συναδέλφων, του κ. Αϊβαλιώτη ειδικότερα που επρόκειτο να μιλήσει τώρα. Συμβαίνει να είμαι και μέλος της Εξεταστικής Επιτροπής για το θέμα του Βατοπεδίου και είμαι υποχρεωμένος να συμμετέχω και σ' αυτές τις διαδικασίες.

Θα έλεγα ότι σήμερα συζητούμε ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοθέτημα, συζητούμε μια πολύ σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία. Και το γεγονός ότι γίνεται αυτή η συζήτηση θα μας βοηθήσει όλους, πριν απ' όλα και πάνω απ' όλα, επιτρέψτε μου να πω, να οδηγήσουμε στην κατάρρευση των πολιτικών μύθων που έχουν δημιουργηθεί το τελευταίο χρονικό διάστημα και κυρίως να καταρρίψουμε και την παραπληροφόρηση, η οποία επίσης δημιουργήθηκε τον τελευταίο καιρό.

Πολλοί είναι οι μύθοι και πολλά είναι, επιτρέψτε μου να πω, τα ψέματα. Εγώ, δεν θέλω να αποδώσω συνειδητή ροπή σε ανακρίβειες σε συναδέλφους των κομμάτων της Μείζονος ή της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης, αλλά νομίζω ότι εδώ ήλθε η ώρα να διαλύσουμε και τους μύθους, να απαντήσουμε στα ψέματα και να αποκαταστήσουμε την αλήθεια και πριν απ' όλα, να βάλουμε στην άκρη την παραπληροφόρηση.

Έχει γραφτεί και έχει ειπωθεί κατά κόρον ότι δίνονται 28.000.000.000 ευρώ «δώρα» στις τράπεζες. Ουδέν ανακριβέστερον. Μεγάλο πελώριο πολιτικό ψέμα.

Από τη στιγμή που αποδεχόμαστε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ότι οι τράπεζες είναι εργαλεία, έχουν ρόλο στην ελεύθερη οικονομία. Πώς να το κάνουμε; Βρείτε μας μια χώρα της ελεύθερης αγοράς στην οποία δεν λειτουργούν τράπεζες. Υπάρχει; Θέλετε να πείτε ότι οι τράπεζες έχουν ένα παρασιτικό χαρακτήρα στην οικονομία της αγοράς; Όχι βέβαια. Άλλο ότι πρέπει να λειτουργούν με κοινωνικό έλεγχο. Να τα συζητήσουμε αυτά και θα συμφωνήσουμε σε πολλά. Μην λέτε όμως γιατί διοχε-

τεύεται η ρευστότητα μέσω των τραπεζών. Κοιτάξε τι γίνεται στην υπόλοιπη Ευρώπη. Πού ακολουθείται η δική σας συνταγή; Πουθενά.

Η Ελλάδα, λοιπόν, τι κάνει; Η Ελλάδα συμπορεύεται με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Δεν δίνουμε 28.000.000.000 ευρώ στις τράπεζες. Απλώς λειτουργεί ένα σκέπαστρο, μια αιγίδα εγγυήσεων και εγγυοδοσίας για να μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί η ελληνική οικονομία και να αιμοδοτείται στο πεδίο της ρευστότητας. Τα ποσά είναι πολύ μικρότερα.

Και επειδή μιλάμε για μύθους, για ανακρίβειες, για πολιτικά ψέματα, να σας θυμίσω τι έχει λεχθεί κατά κόρον επίσης από την πλευρά της Αντιπολίτευσης και επιμένω της Αξιωματικής. Έχει λεχθεί ότι αυτά τα μέτρα είναι ένα «δώρο» προς τις τράπεζες και αφού είναι ένα «δώρο» προς τις τράπεζες, γιατί οι τράπεζες δεν έσπευσαν να πάρουν αυτό το «δώρο» από τα χέρια της Κυβέρνησης, να πάρουν το «αντίδωρο»; Είδατε το διάλογο που έγινε, είδατε τις συγκρούσεις που υπήρξαν και είδατε τις δυσκολίες που είχαν τα διοικητικά τους όργανα και οι μέτοχοι των τραπεζών για να αποφασίσουν τελικά να μπουν στη διαδικασία. Και έπρεπε να γίνει η αρχή...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Διαπραγμάτευση έκαναν για να πάρουν περισσότερα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μα αυτό σημαίνει ελεύθερη κοινωνία, αυτό σημαίνει ελεύθερη οικονομία, αυτό σημαίνει Κοινωνία των Πολιτών.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: «Κοινωνία των τραπεζών» είναι και όχι των πολιτών!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως, διαπραγμάτευση. Και η Κυβέρνηση κ. Παπαχρήστο έθεσε σκληρότατους όρους τους οποίους δεν έσπευσαν να τους αποδεχθούν γιατί δεν τους συνέφεραν. Είτε θέλουν όμως είτε δεν θέλουν, υποχρεώνονται από τις περιστάσεις αλλά και από τη στάση της Κυβέρνησης, που εγγυάται το δημόσιο συμφέρον και το συμφέρον του ελληνικού λαού, να μπουν στις σχετικές ρυθμίσεις. Και ήδη έγινε η αρχή με τη συνέντευξη στην κυριακάτικη «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» του επικεφαλής της ALPHA, του κ. Κωστόπουλου.

Δεν είναι δώρο στις τράπεζες. Να το ξεκαθαρίσουμε το θέμα. Δεν είναι 28.000.000.000 που εκταμιεύονται από τα δημόσια ταμεία και από την τσέπη του ελληνικού λαού για να δοθούν στις τράπεζες. Οι τράπεζες είναι εργαλεία ανάπτυξης, είναι ένας μοχλός ο οποίος λειτουργεί σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, σε όλες τις ελεύθερες οικονομίες που θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν και μετά τη διεθνή οικονομική κρίση όχι ως ασύδοτες οικονομίες, όχι ως οικονομίες χωρίς κοινωνικό έλεγχο, όχι ως οικονομίες χωρίς εποπτικά όργανα δημοσίου και κοινωνικού ελέγχου, αλλά ως οικονομίες στις οποίες το κράτος θα διεκδικεί και θα επιτυγχάνει ένα ρόλο όχι επιχειρηματία, αλλά ρόλο παρέμβασης στο να θέτει τους κανόνες του παιχνιδιού, να βάλει τον κύκλο με την κιμωλία –για να παραφράσω τον Μπέρτολτ Μπρεχτ- και να εγγυάται ότι όποιος κινείται μέσα στο χώρο που έχει οριοθετήσει, έχει καλώς, αλλά όποιος πατήσει τον κύκλο και βγει απ' έξω, απλά θα του κόβονται τα χέρια και τα πόδια. Αυτή είναι η λογική της Κυβέρνησης.

(Γέλια στην Αίθουσα)

Εγώ δεν βλέπω εναλλακτική πρόταση. Εγώ βλέπω ευθυμία από την πλευρά των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης διότι το χαμόγελο και οι κραυγές, δηλαδή οι συνασπιστικές αντιδράσεις τους αποκαλύπτουν την έλλειψη ορθολογισμού και ορθολογικών προτάσεων διεξόδου από την κρίση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Μέσα στον κύκλο είναι μόνο οι τράπεζες. Ο λαός είναι απ' έξω.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είτε το θέλετε είτε όχι, οι προτάσεις Καραμανλή και εν προκειμένω το νομοσχέδιο Αλογοσκούφη αποτελέσει τη μόνη διέξοδο για να αντιμετωπίσουμε την κρίση και τα ήδη επιγενόμενα αποτελέσματά της, να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες και τις επιπτώσεις της στην πορεία από εδώ και πέρα, να ενισχύσουμε τη ρευστότητα στην ελληνική οικονομία.

Υπέρ ποίων; Ασφαλών και αυτό καταγράφεται στο νομοσχέδιο. Εδώ οι τράπεζες που κάνουν χρήση του σχετικού πακέτου θα αναλάβουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις και ως προς τη χρη-

ματοδότηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που αποτελούν το οξυγόνο και την ατμομηχανή της οικονομικής ανάπτυξης, και θα υπάρξει συμμετοχή του κράτους ώστε...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ποιες είναι;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα τα δείτε αυτά, κύριε Βορίδη. Μην ανησυχείτε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πάντως μέχρι τώρα δεν έχουμε δει...

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Λυπάμαι που το λέω γιατί σας εκτιμώ προσωπικά και γνωρίζομαστε πολλά χρόνια, αλλά η μηδενιστική αντιπολίτευση δεν οδηγεί πουθενά. Δείχνει τα αδιέξοδα των κομμάτων της Αντιπολίτευσης –μικρών και μεγάλων- και αναδεικνύει το γεγονός ότι η πρόταση και οι πρωτοβουλίες της Νέας Δημοκρατίας είναι η μόνη πρόταση διεξόδου από την κρίση και το καταλαβαίνει ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Παναγιωτόπουλε, μην προκαλείτε διάλογο όμως, εκτός κι αν θέλετε διακοπές.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Καταλαβαίνει ότι με φωνές, με ομιωγές, με θορύβους, με διαμαρτυρίες δεν οδηγούμεθα πουθενά.

Βλέπετε ότι η Κυβέρνηση έρχεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία και είναι διατεθειμένη και να προσθέσει και να διορθώσει. Η Κυβέρνηση δεν είπε ποτέ ότι διεκδικεί για τον εαυτό της το αλάθητο. Λέει: έχετε προτάσεις; Ελάτε να προσθέσουμε, να διορθώσουμε, να τροποποιήσουμε αλλά μέσα στο πλαίσιο μιας συγκεκριμένης αντίληψης που, όπως σας είπα, είτε το θέλουμε είτε όχι, αποτελεί μονόδρομο. Και έρχεται να ευθυγραμμίσει την οικονομική και κοινωνική πολιτική στη χώρα μας –γιατί αυτές οι ρυθμίσεις δεν αφορούν μόνο την οικονομία, αφορούν και την κοινωνία- με αυτά που ακολούθησαν και άλλες χώρες με τις οποίες συμπορεύομεθα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό είναι το περίγραμμα. Εγώ δεν θα κουράσω περισσότερο. Θα επανέλθω αύριο μόλις πάρει το λόγο και ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης, ακούσουμε και την κ. Κατσέλη, τους συναδέλφους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους των υπολοίπων κομμάτων.

Κυρία Κατσέλη, σας διαβεβαίω. Γνωρίζομαστε από χρόνια και εκτός Βουλής πριν πολιτευτείτε και πριν πολιτευτώ. Θέλω να σας ξεκαθαρίσω ότι με την εκτίμηση και το σεβασμό που σας έχω περιμένουμε προτάσεις και προτάσεις δεν βλέπουμε.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Τις έκανα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και όταν λέω προτάσεις, δεν περιμένουμε προτάσεις στον αέρα, δεν περιμένουμε προτάσεις οι οποίες να είναι εκθέσεις ιδεών. Περιμένουμε προτάσεις συγκροτημένες, που να μπορούν να ενταχθούν σε μια συνολική αντίληψη για την αντιμετώπιση της κρίσης και να μπορούν να αποτελέσουν τους πνεύμονες από τους οποίους θα αναπνεύσει η εθνική οικονομία τούς αμέσως επόμενους μήνες.

Γιατί να σας πω κάτι; Και μ' αυτό θα κλείσω. Είμαι εξ ολοκλήρου αντίθετος και στο πνεύμα απαισιοδοξίας το οποίο καλλιεργούμε πολιτικοί, δημοσιογράφοι και Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας. Και οι πρωτοετείς φοιτητές των οικονομικών επιστημών –και όχι μόνο- γνωρίζουν ότι δεν μπορείς να ασκήσεις οικονομική πολιτική και δεν μπορεί να σταθεί στοιχειωδώς η οικονομία, αν δεν υπάρχουν λίγες σταγόνες αισιοδοξίας και σωστής προοπτικής. Η Κυβέρνηση δείχνει τον ορίζοντα και της αισιοδοξίας και της δημιουργικής προοπτικής. Αυτόν τον ορίζοντα μη σπεύδετε να τον αμαυρώσετε με την καταστροφολογία σας και τη μηδενιστική σας αντιπολίτευση. Τα υπόλοιπα θα τα πούμε αύριο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιωτόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Αϊβαλιώτης για δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όταν τοποθετούμαι στη Βουλή, θυμάμαι πάντα ότι η τηλεόραση δεν έχει μόνο ενημερωτικές εκπομπές αλλά και χιουμοριστικές εκπομπές. Αυτά που θα πω δεν αφο-

ρούν φυσικά τον εκλεκτό συνάδελφο κ. Παναγιωτόπουλο. Έχει λοιπόν και χιουμοριστικές εκπομπές, όπως είναι το «Αλ Τσαντί-ρι Νιούζ», όπως είναι η «Ελληνοφρένεια». Και τα λέω αυτά γιατί ακούστηκε μια απίστευτη ατάκα πριν από λίγη ώρα από κάποιον συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος μίλησε για Βουλευτές με σπόνσορες.

Κοιτάξτε, υπάρχουν Βουλευτές οι οποίοι δουλεύουν, οι οποίοι έχουν εκλεγεί εδώ χωρίς να είναι τηλεμαϊντανοί, χωρίς να έχουν κανέναν από πίσω τους και είναι τρομερά συκοφαντικό να μιλάμε για Βουλευτές με σπόνσορες. Και ποιοι μιλάνε για Βουλευτές με σπόνσορες; Κοιτάξτε το ρολόι από πάνω μου. Τριάντα εννέα, σαράντα δευτερόλεπτα. Κάθε δευτερόλεπτο που περνάει 2.300 ευρώ δίνουν οι ελληνικές τράπεζες ως δάνεια στους Έλληνες; ορτοδάνεια, μαθητοδάνεια, διακοποδάνεια, φοιτητοδάνεια. Κάθε δευτερόλεπτο. Κοιτάξτε το ρολόι. Αυτές είναι λοιπόν οι τράπεζες τις οποίες τόσο λατρεύετε εσείς στη Νέα Δημοκρατία.

Και, βέβαια, για να μην ξεχνιόμαστε, αναφέρω ρεπορτάζ του κ. Δημητρομανωλάκη στο «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» στις 9 Νοεμβρίου 2008. Ορίστε τα κέρδη των τραπεζών, γιατί κάποιος μιλάνε για σπόνσορες. Τις τράπεζες αυτές τις εκθρέψατε εσείς και εσείς. Κέρδη: Εθνική 1,7 δισεκατομμύρια. Alpha Bank 850.000.000 ευρώ. Eurobank 815.000.000 ευρώ. Πειραιώς 622.000.000 ευρώ. Marfin 563.000.000 ευρώ. Κύπρου 485.000.000 ευρώ. Πρόκειται για ρεπορτάζ του κ. Δημητρομανωλάκη, το οποίο καταθέτω στα Πρακτικά για να μην ξεχνιόμαστε όταν μιλάμε για σπόνσορες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ρεπορτάζ του κ. Δημητρομανωλάκη, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι πληρώνει ο Έλληνας; Πληρώνει, λοιπόν, για στεγαστικά δάνεια από 6,5% έως 7,5%. Στην Πορτογαλία 5%. Για επιχειρηματικά δάνεια 10% έως 11%. Στην ακριβή Γαλλία 6,3%. Για καταναλωτικά δάνεια 14%. Στη Γαλλία 9%. Για πιστωτικές κάρτες 23%. Στην πλούσια Γαλλία 13%. Και πάλι καταθέτω ρεπορτάζ του κ. Δημητρομανωλάκη στο «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» στις 9 Νοεμβρίου 2008, επειδή κάποιος μιλάνε για σπόνσορες. Για να μην ξεχνιόμαστε, γιατί είναι μικρός τόπος η Ελλάδα και γνωρίζομαστε καλά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ρεπορτάζ του κ. Δημητρομανωλάκη, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Αθηνών. Μιλάει για αφόρητες πιέσεις των τραπεζών, για επαναδιαπραγμάτευση συμβάσεων με spread που φθάνει μέχρι και το 5%. Πήρατε την επιστολή όλοι οι συνάδελφοι. Διαμαρτύρεται το Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Αθηνών πάλι για τις τράπεζες.

Ο κ. Παπαθανασίου μιλώντας στην επιτροπή, είπε για τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ», γιατί όλοι λένε ότι αυτή η κατάσταση με τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ» είναι απίστευτη. Δεν στοχοθετείται υποτροπή. Κάποιος ο οποίος θα χάσει μία επιταγή, στιγματίζεται για επτά χρόνια. Είπατε ότι συζητείται το θέμα.

Κύριε Υπουργέ, πείτε μας τι εννοείτε όταν λέτε ότι συζητείται το θέμα. Τι θα κάνετε με τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ». Όλη η Ελλάδα, όλη η αγορά η οποία δουλεύει, οι πάντες ασχολούνται με τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ». Πείτε μας τι θα κάνετε για τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ».

Καθυστερήσεις. Ήμασταν στην επιτροπή με τον κ. Βορίδη - όλοι οι συνάδελφοι της Επιτροπής Οικονομικών - και οι πάντες μιλούσαν για καθυστερήσεις. Τρεις μήνες έχουν περάσει από τότε που ξέσπασε η κρίση. Οι παραγωγικοί φορείς μιλάνε για καθυστερήσεις. Δηλαδή, τι άλλο πρέπει να γίνει; Δεν μας έφθανε το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου -έφτασε στα 30.000.000.000 ευρώ- και θα πρέπει να έχουμε κι άλλες καθυστερήσεις, οι οποίες χειροτερεύουν την παραγωγικότητα της ελληνικής οικονομίας;

Και δεν αντιλαμβάνομαι το εξής: Οσάκις υπάρχει η πρόθεση από κάποιους να δώσουν στα ελληνικά ναυπηγεία μια πεντάρα,

στην Ολυμπιακή μια πεντάρα, στην κλωστοϋφαντουργία μας μια πεντάρα, πετάγεται όρθια η Κομισιόν και διαμαρτύρεται για την παράνομη επιδότηση. Εδώ με τις τράπεζες στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Κουβέντα. Δεν ακούμε τίποτα. Οι Τούρκοι κάνουν ό,τι θέλουν με τα ναυπηγεία τους. Τρία πλοία έφτιαξαν πέρυσι τα ελληνικά ναυπηγεία. Τρία! Μου το απάντησε ο κ. Καμμένος σε ερώτηση που του υπέβαλα. Τρία πλοία έχτισαν τα ελληνικά ναυπηγεία. Οι Τούρκοι χτίζουν δεκάδες πλοία, η κλωστοϋφαντουργία τους πάει τέλεια και εμείς έχουμε τον «μπαμπούλα» της Κομισιόν και δεν πηγαίνουμε εκεί να πούμε ότι εδώ σβήνει η ελληνική βιομηχανία. Δεν ακούς κουβέντα.

Όμως, για τις τράπεζες η Κομισιόν δεν λέει το παραμικρό και συνεχίζετε να επιδοτείτε κανονικά τις τράπεζες, αλλά όχι τους παραγωγικούς κλάδους της ελληνικής οικονομίας.

Γιατί, λοιπόν, αφού δίνετε εγγύηση για τις τράπεζες έτσι τόσο πλουσιοπάροχα, δεν δίνετε την ίδια εγγύηση για τους αγρότες που έχουν δάνεια, για τους μικρομεσαίους που έχουν δάνεια, για τους επαγγελματίες που έχουν δάνεια; Γιατί η εγγύηση μόνο για τις τράπεζες; Γιατί δεν μπορεί, δηλαδή, το δημόσιο ξαφνικά να αποπληρώνει τα δάνεια των Ελλήνων για πρώτη κατοικία, να κάνει επιμήκυνση του χρόνου πληρωμής των δόσεων και μείωση των επιτοκίων;

Οι τραπεζίτες -για να μην τρελαθούμε σ' αυτή τη χώρα- οι οποίοι είναι διορισμένοι όχι φυσικά από τον κ. Βορίδη ή τον κ. Καρατζαφέρη, αλλά από εσάς -αυτοί οι τραπεζίτες που βλέπουμε και οι οποίοι ελέγχουν την ελληνική οικονομία είναι διορισμένοι από εσάς- είναι πάνω από εσάς;

Δεν κατάλαβα αυτό που είπε ο κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος, δηλαδή ότι αν φύγει, λέει, κανείς από τον κύκλο με την κιμωλία, είναι και καλλιεργημένος -Μπρεχτ κ.λπ.- θα τους κόψετε τα χέρια και τα πόδια. Τι θα πει αυτό; Τι θα τους κάνετε; Γιατί εδώ ακούμε λεονταρισμούς, ακούμε τον κ. Αλογοσκούφη να λέει να προσέξουν καλά οι τραπεζίτες. Τι θα τους κάνετε; Ακούμε! Θέλουμε να μάθουμε τι θα κάνετε σε όποιον φύγει από τον κύκλο με την κιμωλία. Θα του κόψετε τα χέρια και τα πόδια. Πώς; Τι; Συγκεκριμένα.

Είμαστε τόσες ώρες εδώ και θα είμαστε κι άλλες και μιλάμε για ένα -νομίζω, έχω την αίσθηση- απίστευτο κουκλοθέατρο για τα νοικοκυριά και για τις επιχειρήσεις, ενώ η ελληνική οικονομία σβήνει.

Και επειδή μιλάμε για ενίσχυση της ρευστότητας και λέει ότι το κράτος θα πάρει από 250-500 εκατομμύρια ευρώ από αυτό όλο το σκηνικό που είχε στηθεί μ' αυτή τη ρύθμιση. Τι θα τα κάνετε αυτά τα λεφτά; Αυτά τα 250-500 εκατομμύρια ευρώ δεσμεύεστε ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας ότι θα πάνε στο Ταμείο για τη Φτώχεια; Πού θα πάνε αυτά τα λεφτά; Πείτε μας! Ωραία, γίνεται όλη αυτή η μανούβρα και θα προκύψουν, λέτε, κάποια έσοδα για το δημόσιο. Πού θα πάνε αυτά τα λεφτά; Τι θα γίνει με όλη αυτή την επένδυση που έχουν κάνει οι ελληνικές τράπεζες στα Βαλκάνια; Δεν είναι ένα μείζον θέμα αυτό;

Ωραία, εγγυόμαστε τη ρευστότητα. Και πού ξέρουμε εμείς εάν αυτή η ρευστότητα θα διοχετευθεί στη FINANSBANK, σ' αυτήν την καταβόθρα του ελληνικού χρήματος; Δώσαμε 5.000.000.000 για να την αγοράσουμε, μάθαμε ότι 700.000.000 ήταν η ένεση ρευστότητας στη FINANSBANK από την Ελλάδα, ενώ στο μεταξύ είχαμε 40% διολίσθηση του τουρκικού νομίσματος, δηλαδή 280.000.000 έγιναν αέρας. Τι γίνεται μ' αυτή τη FINANSBANK; Τι γίνεται με τις άλλες τράπεζες στα Βαλκάνια; Πληρώνουμε δηλαδή στα Βαλκάνια τα ανοίγματα κάποιων και διοχετεύεται ζεστό ελληνικό χρήμα προς άλλες χώρες;

Άκουσα στην επιτροπή, το διάβασα και στα Πρακτικά ότι είπε ο κ. Κυριακόπουλος, ο εκπρόσωπος της Τράπεζας της Ελλάδας, ότι δεν έχουν αυξηθεί τόσο πολύ οι πιστωτικές κάρτες. Όμως, λέει, πρέπει να εκπαιδεύσουμε τους Έλληνες να μη χρησιμοποιούν τόσο πολύ τις πιστωτικές κάρτες. Τώρα, ένα από τα δύο συμβαίνει. Ή δεν έχουν αυξηθεί ή έχουν αυξηθεί και πρέπει να τους εκπαιδεύσουμε. Θα το διαβάσω όπως το είπε, για να μην τον αδικώ: «Εν πάση περιπτώσει, κάποια στιγμή να πει κανείς στους Έλληνες να μην κάνουμε τόσο πολύ χρήση στις πιστωτικές κάρτες, όπως οι άλλες χώρες». Δηλαδή, δικαιολο-

γούμε το 23% επιτόκιο για το ότι οι Έλληνες χρησιμοποιούν πολύ τις πιστωτικές κάρτες; Έχουμε μισθούς, έτσι, πλουσιοπάροχους, συντάξεις κ.λπ. και δεν χρειάζονται τις πιστωτικές κάρτες;

Ειλικρινά, κάποιες στιγμές με όλα αυτά που γίνονται και επειδή μιλάμε για υπερκέρδη -μιλάμε για ασύλληπτα κέρδη, 6.000.000.000 ευρώ αναφέρει το «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ»- ο κ. Αράπογλου κάνει τη δήλωση για τις τράπεζες, ότι δεν θα ξαναδούμε, λέει, επιτόκια στα προ κρίσεως επίπεδα. Προσπάθησε κάπως να το διευκρινίσει, παρενέβη ο κ. Σαμαράς. Τι εννοούμε; Δεν θα υπάρξουν ξανά τέτοια επιτόκια; Ας τοποθετηθεί η Κυβέρνηση.

Ο κ. Αράπογλου -ο οποίος έχει διοριστεί από εσάς- έριξε μία βόμβα. Δεν θα δούμε ξανά επιτόκια στα προ κρίσεως επίπεδα; Και τώρα τι γίνεται με το δανεισμό; Συνολικά ο δανεισμός ο οποίος θα υπάρξει είναι 13.000.000.000 ευρώ και προστίθεται στα 260.000.000.000 ευρώ. Δηλαδή, αυξάνεται και σε απόλυτα νούμερα το δημόσιο χρέος. Γιατί γίνεται αυτό; Γιατί θα πρέπει, δηλαδή, εμείς μονίμως να επιβαρυνόμαστε -μιλάω για τον ελληνικό λαό- με αυτά τα ειδικά ομόλογα;

Και αυτά τα ειδικά ομόλογα -μία και το συζητάμε- σε τι θα συνίστανται; Οι όροι έκδοσής τους, λέει, θα καθοριστούν με υπουργικές αποφάσεις. Πείτε μας, λοιπόν, σήμερα τα επιτόκια των ειδικών ομολόγων, τι διάρκεια θα έχουν; Πείτε μας, λοιπόν, και ό,τι αφορά, τέλος πάντων, αυτή την έκδοση των ειδικών ομολόγων.

Άκουσα για τα μπόνους. Δεν θα υπάρχουν, λέει, μπόνους για τα golden boys. Όμως, μπορεί να φθάνουν, λέει, μέχρι το μισθό κατά μέγιστο όριο του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας. Σοβαρά; Σοβαρά μπορεί να φθάνουν μέχρι το μισθό του Διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδας;

Ο κ. Προβόπουλος ήταν καθηγητής μου -και δεν έχει να κάνει με τίποτα προσωπικό αυτό που θα πω- και από ό,τι διαβάζω έχει 400.000 ευρώ μισθό το χρόνο. Μισθό 400.000 ευρώ; Δηλαδή τα golden boys θα βρεθούν με το μισθό τουλάχιστον του Διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδας μέσα σ' αυτή την κρίση; Θα παίρνουν 400.000 ευρώ;

Συμβούλιο εποπτείας. Θα συνεδριάζει μία φορά το μήνα. Μα, εδώ οι συνθήκες αλλάζουν κάθε μέρα. Και άντε οι τράπεζες μήκαν σ' αυτό το σχήμα το οποίο προτείνετε, στα 28.000.000.000, κάνοντας βέβαια και τις δύσκολες! Και ποιος μας διασφαλίζει ότι όταν θα κάνουν απομόχλευση του ισολογισμού, δεν θα πασάρουν όλες τις επισφάλειές τους στην καμπούρα του Έλληνα φορολογούμενου; Τους εμποδίζει κανείς να κάνουν πάσα στο δημόσιο κάθε προβληματική απαίτηση που έχουν και να την ανταλλάξουν με ομόλογα και άρα, δηλαδή, ουσιαστικά να τη μετακυλίσουν στον Έλληνα φορολογούμενο;

Οι μεγαλομέτοχοι των τραπεζών δεν δίνουν δεκάρα για αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου ακόμα και όταν υπάρχει πρόβλημα κεφαλαιακής επάρκειας. Όμως, εσείς κανονικά εκδίδετε τα ειδικά ομόλογα και τα εκδίδετε αμέσως, αλλά όχι για τα ασφαλιστικά ταμεία. Εκδίδετε για τις τράπεζες τα ειδικά ομόλογα. Για τα ασφαλιστικά ταμεία ποτέ.

Εγγύηση, λοιπόν, δίνετε άφθονη στις τράπεζες, αλλά όχι -επαναλαμβάνω- στους μικρομεσαίους, στους αγρότες, στους επιχειρηματίες, οι οποίοι τη χρειάζονται αμέσως.

Και να πούμε και την αλήθεια. Ξεπουλήσατε αγκαλίτσα με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις τράπεζες και έτσι σήμερα και οι δύο δεν τολμάτε να πείτε ότι το δημόσιο πρέπει να ανακτήσει πλήρως -πλήρως όμως- τον έλεγχο, την ιδιοκτησία, την παρέμβαση μέσω της Εθνικής, του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου και της Αγροτικής. Αυτό χρειάζεται να γίνει.

Τώρα, άκουσα βέβαια και στην επιτροπή κάτι που μου έκανε εντύπωση από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Άκουσα ότι η οικονομία ήταν σαν μπουμπούκι μέχρι το Μάρτιο του 2004 και ξαφνικά υπήρξε χειροτέρευση του δείκτη αισιοδοξίας. Υπήρχε, λοιπόν, μία χειροτέρευση στην ψυχολογία επειδή ήρθε η Νέα Δημοκρατία.

Πρώτον, αυτό που είναι αλήθεια είναι ότι όταν εγκατέλειψε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το Μάρτιο του 2004 υπήρχαν καλές προσδοκίες. Όμως, υπήρχαν καλές προσδοκίες ακριβώς γιατί έφευγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από την εξουσία -αυτό είναι το ένα- και το δεύτερο

ήταν ότι είχαμε μπροστά την Ολυμπιάδα.

Τι κατάφερε, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία; Πήρε μία χρυσή ευκαιρία και την πέταξε στα σκουπίδια. Βυθιστήκαμε στην καχεξία κι έτσι ο δείκτης οικονομικού κλίματος, που ανακοίνωσε το Ι.Ο.Β.Ε. για τον Οκτώβριο, σημειώνει ισχυρή πτώση και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη και ιδιαίτερα στην Ελλάδα. Αλλά γι' αυτό -και δεν πρέπει να λαϊκίζουμε- ευθύνεται περισσότερο η κρίση και λιγότερο βέβαια η ανεπάρκεια της Κυβέρνησης.

Επειδή, λοιπόν, ο ΛΑ.Ο.Σ. από την πρώτη στιγμή έκανε προτάσεις, όταν άλλοι κραύγαζαν, να τα ξαναπούμε: Ανάκληση του φορολογικού νόμου. Μείωση του Φ.Π.Α. τουλάχιστον κατά μία μονάδα. Κάλυψη των καθυστερημένων δόσεων από τα στεγαστικά δάνεια και επιμήκυνση του χρόνου εξοφλήσεως για μία πενταετία. Αναστολή κάθε απόλυσης για ένα χρόνο. Κατάργηση του «ΤΕΙΡΕΣΙΑ». Σύνδεση των επιτοκίων καταθέσεων με τα επιτόκια χορηγήσεων. Και, βέβαια, κατάργηση των καταχρηστικών όρων των τραπεζών.

Αυτά χρειάζεται η αγορά και τα νοικοκυριά για να επιβιώσουν. Όσα κάνει η Κυβέρνηση δυστυχώς περιστρέφονται -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- γύρω από τα golden boys. Σε αυτή τη χώρα, όμως, υπάρχουν εκτός από τα golden boys, τα πολύ περισσότερα «poor boys», οι φτωχοί, οι οποίοι είναι άνθρωποι της φαμίλιας και της δουλειάς. Αυτά, λοιπόν, τα «poor boys» βλέπουν ότι εξελίσσεται ένα «τραπεζικό Βατοπέδι» και δυστυχώς θα σας τιμωρήσουν στις εκλογές που έρχονται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Υπενθυμίζουμε, επειδή υπήρξε ερώτηση, ότι έχει αποφασισθεί η συνεδρίαση απόψε να ολοκληρωθεί περί τη 1.30' π.μ. Θα ολοκληρωθεί η συζήτηση επί της αρχής και θα γίνει ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου απόψε. Αύριο θα συνεχίσουμε με τις ομιλίες όσων έχουν εγγραφεί και δεν θα μιλήσουν απόψε και επί των άρθρων.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δηλαδή, αύριο το πρωί θα υπάρχουν εισηγήσεις των εισηγητών επί των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αφού προηγηθούν όσοι δεν θα προλάβουν να μιλήσουν απόψε επί της αρχής. Μετά τους εισηγητές.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πρώτα οι εισηγητές και μετά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ναι. Πρώτα οι εισηγητές.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Πότε θα γίνει η ψηφοφορία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Απόψε. Επί της αρχής.

Το λόγο έχει, από τον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών, ο κ. Κουτσούκος για επτά λεπτά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, καμμία πολιτική δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική όταν έχει χαθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών απέναντι σε αυτούς που ασκούν την εξουσία. Και η μεγαλύτερη κρίση, που διέρχεται σήμερα η χώρα μας, είναι η κρίση εμπιστοσύνης των πολιτών απέναντι σε μία Κυβέρνηση που με τη δική της πολιτική οξύνει τα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζουν, τα προβλήματα των μισθωτών, των συνταξιούχων, των ανέργων. Και δεν έδειξε μέχρι σήμερα καμμία ευαισθησία για να εφαρμόσει πολιτικές, που θα αντιμετωπίζουν αυτά τα προβλήματα.

Αντίθετα, η Κυβέρνηση, επικαλούμενη τη διεθνή κρίση, έσπευσε να παρουσιάσει ένα σχέδιο για την τροφοδότηση με ρευστότητα, των τραπεζών με ένα ύψος χρημάτων πάρα πολύ μεγάλο, δυσθεώρητο, 28.000.000.000 ευρώ. Και όλοι αυτοί αναρωτιούνται, πού είναι η Κυβέρνηση, η άφαντη Κυβέρνηση, όταν τους θέτουν τα προβλήματα;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ: Δεν υπάρχει Κυβέρνηση.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Δεν υπάρχει Κυβέρνηση. Έχει εγκαταλείψει.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Δεν υπάρχει Κυβέρνηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Με την άδεια του Προεδρείου, θα λείψει για λίγο. Ζήτησε μία άδεια για λόγους προφανείς!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Το αποδεχόμαστε και θα σας καλούσαμε, κύριε Πρόεδρε, να τους δώσετε άδεια για να λείψουν για πολύ μεγάλο διάστημα, να ησυχάσει ο τόπος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μην αναθέτετε στο Προεδρείο αρμοδιότητες που δεν μπορεί να ασκήσει από μόνο του.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Επανερχομαι λοιπόν και λέω: πού ήταν αυτή η Κυβέρνηση όταν όλες αυτές οι ομάδες, οι κατηγορίες του πληθυσμού, έθεταν με έμφαση τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνεργοι, οι απολυμένοι και τους ζητούσαν να κάνει ένα ειδικό σχέδιο αντιμετώπισης των προβλημάτων; Απουσίαζε παντελώς. Αντίθετα, εκμεταλλευόμενη και αξιοποιώντας τη διεθνή κρίση, μας παρουσιάζει ένα πακέτο μέτρων για τη ρευστότητα των τραπεζών ύψους 28.000.000.000, το οποίο δεν μπορεί να κατανοήσει κανένας απλός πολίτης.

Και δράττομαι της ευκαιρίας από το Βήμα της Βουλής να απευθυνθώ στον Υπουργό Οικονομικών, γιατί παρουσίασε σήμερα ένα σχέδιο –υποτίθεται– για την ανασυγκρότηση των πυρόπληκτων περιοχών ύψους 2,3 δισεκατομμυρίων, για να πω: Πώς θα απαντήσει στους κατοίκους των πυρόπληκτων περιοχών όταν αυτό το σχέδιο είναι ένα πακέτο σε ένα ωραίο περιτύλιγμα, το οποίο, όμως, δεν περιέχει κανένα μέτρο ουσιαστικό, δεν έχει κανένα ποσό το οποίο άμεσα θα απευθυνθεί σε αυτούς τους πυρόπληκτους;

Και αποδεικνύεται από τη συζήτηση που κάνουμε σήμερα, ότι ο προϋπολογισμός θα επιβαρυνθεί με 8.000.000.000 –έτσι μας είπε ο κύριος Υπουργός– για να ενισχύσει τη ρευστότητα μέσω των ομολόγων που θα διαθέσει στο τραπεζικό σύστημα.

Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες και κύριε Υπουργέ, μέχρι σήμερα μας λέγατε ότι δώσατε 1.000.000.000 για την ανασυγκρότηση των πυρόπληκτων περιοχών, ενώ είναι γνωστό ότι ούτε οι αγρότες έχουν πάρει τις αποζημιώσεις, ότι τα χρήματα του κ. Μολυβιάτη τοκίζονται στην Τράπεζα της Ελλάδος, ότι οι πυρόπληκτες επιχειρήσεις δεν έχουν αποζημιωθεί, ενώ είναι γνωστό ότι τα χρήματα του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της κ. Χούμπνερ, δεν έχουν ακόμα εκταμιευτεί.

Κι έχετε σήμερα το θράσος να λέτε ότι θα φτάσετε αυτό το πακέτο στα 2,3 δισεκατομμύρια, ενσωματώνοντας μέσα σε αυτό το ποσό τα χρήματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, που έτσι κι αλλιώς δικαιούνται οι πυρόπληκτες περιοχές, μια και οι πυρκαγιές αποτέλεσαν τη δικαιολογία για να παρατείνετε το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, ενσωματώνετε σε αυτό το Ε.Σ.Π.Α., τα τομεακά προγράμματα και το περιφερειακό πρόγραμμα, ενσωματώνετε εκεί το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης. Δηλαδή, λες και οι πυρόπληκτες περιοχές αν δεν είχε υπάρξει αυτή η μεγάλη καταστροφή, δεν δικαιούνται το δικό τους μερτικό από τα προγράμματα χρηματοδότησης, με δεδομένο, μάλιστα, ότι έχουν το κατώτερο δυνατό επίπεδο στους δείκτες ανάπτυξης. Συγκεκριμένα η Ηλεία, η πατρίδα μου, έπεσε στον τελευταίο βαθμό σε ό,τι αφορά τους δείκτες ανάπτυξης επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτή την πολιτική της αναληψίας, απέναντι σε αυτή την πολιτική που ο προϋπολογισμός δεν διαθέτει τίποτα γι' αυτούς οι οποίοι πράγματι πάσχουν, απέναντι σε μία πολιτική η οποία έχει μέχρι σήμερα επανειλημμένα τάξει ότι θα εφαρμόσει ένα σχέδιο ανασυγκρότησης, θυμίζω: Στις 29 Σεπτεμβρίου στην Ηλεία, στον Πύργο, ο κ. Καραμανλής υποσχέθηκε σχέδιο ανασυγκρότησης. Στις 12 Ιουνίου ο κ. Παυλόπουλος απέναντι στους προπηλακιζόμενους δημάρχους και νομάρχες της Ηλείας υποσχέθηκε σχέδιο ανασυγκρότησης. Στις 18/7/2008 ο κ. Καραμανλής από την Αρχαία Ολυμπία στο φεστιβάλ της Ο.Ν.Ν.Ε.Δ. υποσχέθηκε σχέδιο ανασυγκρότησης. Κι ερχόσαστε σήμερα, στις 18 Νοεμβρίου του 2008, δεκαπέντε μήνες μετά τις πυρκαγιές, να επαναλάβετε αυτό, να βάλετε ένα κανούργιο περιτύλιγμα, για να ξεγελάσετε δήθεν τους πυρόπληκτους.

Αυτή είναι η πολιτική σας.

Την ίδια ώρα, λοιπόν, χαϊδεύετε τους τραπεζίτες, τους ανθρώπους τους οποίους ευνοήσατε μέχρι σήμερα με την πολιτική σας.

Να θυμίσω: Πρώτος νόμος της Κυβέρνησης εδώ: Η νομιμοποίηση των παράνομα εξαχθέντων κεφαλαίων με μόνο 3% επιβάρυνση, δώρο στους τραπεζίτες. Να θυμίσω εδώ τη μείωση των συντελεστών στις μεγάλες ανώνυμες εταιρείες, δώρο στους τραπεζίτες. Να θυμίσω εδώ το ασφαλιστικό των τραπεζών, όχι των τραπεζοϋπαλλήλων, 1.000.000.000 δώρο στις τράπεζες. Να θυμίσω την επιβάρυνση του Ι.Κ.Α. και του Έλληνα φορολογούμενου, για να διευκολύνετε τα μεγάλα deal των τραπεζών.

Αυτούς, λοιπόν, ευνοείτε σήμερα με την πολιτική σας. Δεν τους δεσμεύετε ότι οποιαδήποτε ρευστότητα θα αποκτήσουν χάρη στις εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου, θα πάει στα ελληνικά νοικοκυριά, θα πάει στους αγρότες, θα πάει στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Θέλω να πω, κλείνοντας την ομιλία μου, το εξής: Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή εδώ προ ολίγου τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Με έναν παραστατικό τρόπο μας μίλησε για τον κύκλο με την κιμωλία του Μπρεχτ. Και είπε ότι όσοι βγουν έξω από αυτόν τον κύκλο, θα τους κόψουν τα χέρια και τα πόδια. Εγώ τους μόνο που ξέρω σήμερα να κυκλοφορούν με κομμένα χέρια είναι οι λεγόμενοι κοψοχέρηδες, αυτοί που παρασύρατε με την πολιτική σας, σας έδωσαν την ψήφο τους και γίνετε Κυβέρνηση. Αυτούς τους μετανοημένους, απογοητευμένους πολίτες, οι οποίοι μία ελπίδα έχουν πια: Να γίνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. κυβέρνηση, να εφαρμόσει μία συγκεκριμένη πολιτική, όπως αυτή που έχει εξαγγείλει με συγκεκριμένες προτάσεις ο Πρόεδρός μας, για να ανθίσει ξανά το χαμόγελο στα χείλη τους, για να ζήσουν ξανά τα όνειρά τους, για να πάει μπροστά ο τόπος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Περλεπέ – Σηφουνάκη για επτά λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ-ΠΕΡΛΕΠΕ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια της Κυβέρνησης να προσανατολίσει μονομερώς την πολιτική της για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης με μέτρα στήριξης των τραπεζών, έχει προκαλέσει για άλλη μια φορά την αγανάκτηση των πολιτών. Το τελευταίο διάστημα, οι Υπουργοί και τα κυβερνητικά στελέχη, βομβαρδίζουν από τις τηλεοράσεις και τον Τύπο τους Έλληνες με βαρύγδουπες οικονομικές αναλύσεις για να πουν ότι οι αιτίες της κρίσης είναι εξωτερικές και μας επηρεάζουν μόνο ως τέτοιες, ότι δεν έχει ευθύνη η Κυβέρνηση για παράπλευρες απώλειες στη χώρα μας, ότι θα ληφθούν μέτρα για να προστατεύσουν το σύστημα και ότι όλοι μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι.

Εγγυητής της ησυχίας αυτής με τη συνεγγύηση του κράτους, μπαίνει η αγία τραπεζική οικογένεια. Τα μέτρα όμως που προωθεί αυτό το νομοσχέδιο, κάθε άλλο παρά συνθήκες επανάπαυσης δημιουργούν. Τονίστηκε ότι το σχέδιο που κατέθεσε η Κυβέρνηση δεν διασφαλίζει ούτε την σταθερότητα στο τραπεζικό σύστημα ούτε την πραγματική μας οικονομία. Οι φορολογούμενοι ακούν ευχολόγια αλλά δεν βλέπουν κανένα έμπρακτο ενδιαφέρον για τα χρήματά τους και τα εισοδήματά τους. Αντίθετα, τον τελευταίο καιρό, οι δανειολήπτες και ειδικότερα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις ειδοποιούνται από τις τράπεζες ότι αυξάνονται τα επιτόκια για δάνεια που ήδη έχουν συνάψει. Την ίδια στιγμή η Κυβέρνηση παρέχει 28.000.000.000 με ένα πρόχειρο και αδιαφανές σε πολλές πτυχές νομοσχέδιο, όταν οι υπηρεσίες του κοινωνικού κράτους καταρρέουν από την υποχρηματοδότηση. Ένα επίκαιρο παράδειγμα αυτής της κυβερνητικής αδιαφορίας είναι η κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει σήμερα ο Ο.Π.Α.Δ.. Έκανα επίκαιρη ερώτηση στον κύριο Υφυπουργό που είναι παρών σήμερα. Μου απάντησε για 1.000.000.000 και κάτι που υπάρχει στον Προϋπολογισμό. Αλλά, αυτά τα χρήματα δεν έχουν δοθεί ποτέ, γιατί μένουν απλήρωτοι οι γιατροί έντεκα μήνες τώρα, από 1ης Ιανουαρίου

2008. Οι φαρμακοποιοί είναι απλήρωτοι επί επτά μήνες από 1ης Μαΐου 2008. Ήδη σταμάτησαν να εκτελούν συνταγές του δημοσίου. Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι και οι ασφαλισμένοι να ταλαιπωρούνται πάρα πολύ και οι εργαζόμενοι να είναι σε ανασφάλεια και βέβαια το ταμείο να παραπαίει. Δεν μιλάω για το Τ.Ε.Β.Ε. που οι ασφαλισμένοι που πρέπει να πάρουν σύνταξη περιμένουν δέκα και δώδεκα μήνες και όταν βγαίνει η σύνταξή τους, παίρνουν μόνο εκείνον το μήνα. Τους 10 μήνες που περιμένουν μέχρι να συνταξιοδοτηθούν δεν υπάρχουν λεφτά για να τους δοθούν. Αυτά είναι δύο μικρά παραδείγματα για να δείξω πόσο έχει περιέλθει σε δεινή κατάσταση όλη η χώρα.

Όσες προσπάθειες και αν κάνουν οι οικονομικοί επιτελείς για να αποδείξουν ότι αυτό το πακέτο ελέγχεται και ότι θα χρησιμοποιηθεί για καλούς σκοπούς, δεν έχουν καταφέρει να πείσουν κανέναν. Ακόμα και οι τραπεζίτες για δικούς τους ιδιοτελείς λόγους το αρνούνται. Εμείς λέμε ότι πρέπει να συνδεθεί η ρευστότητα με συγκεκριμένους όρους μέσω ενός ταμείου αναχρηματοδότησης με όρους διαφάνειας και με μοναδικό στόχο την ενίσχυση των ελληνικών νοικοκυριών, των υγιών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων των πολιτών και εν τέλει τη θωράκιση και την ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας. Ο τρόπος που επιχειρεί η Κυβέρνηση να παρέμβει, αντί να προστατεύει, βάζει σε τεράστιους κινδύνους το δημόσιο συμφέρον. Αναφέρω μόνο το υπαρκτό ενδεχόμενο να μπορεί μια τράπεζα να «ξεφορτώνει» στο δημόσιο προβληματικά στοιχεία του ενεργητικού της. Για το παθητικό των εκατομμυρίων πολιτών επί πέντε χρόνια δεν έλαβε η Κυβέρνηση κανένα θετικό μέτρο. Μόνο πρόσθετους και άδικους φόρους επεφύλαξε η Νέα Δημοκρατία στους φορολογούμενους.

Τώρα, με τα προτεινόμενα μέτρα, δημιουργούνται νέες επαχθείς προοπτικές, αφού οι εγγυήσεις, τα ομόλογα και οι μετοχές του σχεδίου σας, μπορούν να δημιουργήσουν νέα ελλείμματα στον προϋπολογισμό, τα οποία αργά ή γρήγορα θα κληθούν να πληρώσουν πάλι οι πολίτες αυτού του τόπου. Εν τω μεταξύ, οι δημόσιες επενδύσεις μειώνονται όλο και περισσότερο και το φάσμα της ανεργίας δυστυχώς προβάλλει όλο και πιο ανελέητα για το αμέσως επόμενο διάστημα.

Βέβαια, μετά τις αντιδράσεις που προκλήθηκαν κατά του διάτρητου νομοσχεδίου, η Κυβέρνηση προσπαθεί να τα μπαλώσει. Οι διευκρινίσεις που δίνονται καθημερινά στη δημοσιότητα ως ρυθμίσεις είναι πιο πολλές και από τις επί μέρους διατάξεις. Αυτό βέβαια αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι η Κυβέρνηση εκτίμησε λάθος και τα προβλήματα και τις αντιδράσεις του κόσμου που έχουν γίνει πλέον οργή. Το ερώτημα για τον πολύτιπο παραμένει, όσο και αν αυτό δεν αρέσει σε κάποιους: Πέντε χρόνια τώρα και με ομαλότερες συνθήκες, πώς τα κάνατε έτσι θάλασσα; Τώρα που εκδηλώνεται η κρίση πώς θα καταφέρετε να δώσετε σωστές λύσεις; Δεν δίνετε σωστές λύσεις, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ούτε μ' αυτό το νομοσχέδιο στα πραγματικά προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Οι τραπεζίτες μπορούν να αισθάνονται ασφαλείς. Οι πολίτες όμως όχι. Αν έστω και τώρα αντιληφθείτε τις ευθύνες σας, υιοθετήστε τις προτάσεις μας για το χρηματοπιστωτικό σύστημα. Εμείς ζητάμε να εξασφαλιστεί η διαφάνεια και η λογοδοσία στην αξιοποίηση του πακέτου. Ζητάμε να συμπεριληφθούν στα μέτρα οι τράπεζες που έχουν πραγματικά προβλήματα και ένα ειδικό ταμείο αναχρηματοδότησης. Βάλτε ένα ελάχιστο ικανοποιητικό επίπεδο κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών ως όριο, για να συμμετέχουν στο πρόγραμμα. Όσες δεν διαθέτουν αυτό το κριτήριο, να προχωρήσουν αμέσως στην αύξηση του μετοχικού τους κεφαλαίου υποχρεωτικά. Να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη πρώτα οι μεγαλομέτοχοι.

Αν το δημόσιο συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο, να έχει ενεργό παρουσία στο Δ.Σ. της τράπεζας. Το νομοσχέδιο έπρεπε να είχε στο επίκεντρο των ρυθμίσεων συγκεκριμένα και άμεσα μέτρα για την προστασία του πολίτη από την κρίση. Εμείς θέτουμε ξεκάθαρα τις προτεραιότητες. Πρέπει να υπάρξει αναχρηματοδότηση δανείων και να επιμηκυνθεί ο χρόνος εξόφλησής τους σε στοχευμένες κοινωνικές ομάδες. Πρέπει να παγώσουν τα δάνεια μέχρι το τέλος του 2009 με καθορισμένα

κριτήρια επίσης για συγκεκριμένες ομάδες που πλήττονται περισσότερο από την κρίση. Πρέπει να καταργηθούν όλοι οι καταχρηστικοί όροι των τραπεζών, που αφορούν πιστωτικές κάρτες, καταναλωτικά δάνεια και λοιπές τραπεζικές συναλλαγές. Πρέπει να μειωθούν τα εξαιρετικά υψηλά επιτόκια, ιδιαίτερα στις κάρτες και στα καταναλωτικά δάνεια. Πάρτε μέτρα για να σταματήσουν επιτέλους οι τραμπουκισμοί των εταιρειών είσπραξης των οφειλών από τους δανειολήπτες.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, έχετε χάσει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, την εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας των πολιτών. Δεν έχετε ούτε λύσεις ούτε προτάσεις και δεν πείθετε κανέναν. Όσο πιο γρήγορα το παραδεχθείτε τόσο καλύτερα θα είναι και για τη χώρα και για τους πολίτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Σαχινιδής έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια κρίση που τα αίτια της έχουν ως αφετηρία τις νεοφιλελεύθερες οικονομικές επιλογές των τελευταίων τριάντα χρόνων, επιλογές που εδράζονταν στην ιδεολογία ότι οι αγορές έχουν την ικανότητα να αυτορρυθμίζονται και επομένως δεν χρειάζονται ισχυρό εποπτικό πλαίσιο, ότι οποιαδήποτε παρέμβαση του κράτους οδηγεί σε χειρότερα αποτελέσματα απ' αυτά που παράγει μια αγορά που δεν λειτουργεί αποτελεσματικά.

Αυτές οι επιλογές οδήγησαν σε περιορισμό της εποπτείας στον τραπεζικό τομέα και επέτρεψαν να αναπτυχθεί χωρίς την παραμικρή εποπτεία ένα παράπλευρο τραπεζικό σύστημα με περιίπλοκη δομή, το οποίο διέθετε σύνθετα χρηματοοικονομικά προϊόντα στις διεθνείς χρηματαγορές. Έτσι, μια κρίση που ξεκίνησε από τις Η.Π.Α., σύντομα επεκτάθηκε σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Αντιμέτωπες με την ύφεση και τον κίνδυνο ενός νέου κραχ, κυβερνήσεις σ' όλο τον κόσμο υποχρεώθηκαν να λάβουν μέτρα για τη στήριξη του τραπεζικού τους συστήματος, μέσω της ενίσχυσης της ρευστότητας και της κεφαλαιακής επάρκειας, αλλά και με μέτρα για τόνωση των οικονομιών.

Βασικός στόχος αυτών των σχεδίων είναι να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη μεταξύ των τραπεζών, ώστε ν' αρχίσουν οι συναλλαγές στη διατραπεζική και να ενισχυθούν οι τράπεζες με νέα κεφάλαια, μέσω της συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιό τους, των ιδιωτών μετόχων και των κυβερνήσεων. Το πάγωμα των συναλλαγών στη διατραπεζική που ευθύνεται για την έλλειψη ρευστότητας, είναι και συνέπεια στρατηγικών παιγνίων. Χρηματοοικονομικοί οργανισμοί με ρευστότητα δεν δανείζουν στη διατραπεζική, έχοντας ως στόχο την όξυνση των προβλημάτων που μπορεί να αντιμετωπίζουν οι ανταγωνιστές τους. Το πρόβλημα της στενότητας ρευστότητας είναι αισθητό και στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα και έχει περάσει και στην πραγματική οικονομία. Πολλές επιχειρήσεις βρίσκονται σε αδιέξοδο, αφού οι τράπεζες που τις χρηματοδοτούν, προχώρησαν σε αύξηση των επιτοκίων δανεισμού και μείωσαν τα όρια δανεισμού. Αλλά και οι ελληνικές τράπεζες, δυσκολεύονται να δανειστούν στις διεθνείς αγορές και βρίσκονται αντιμέτωπες με υψηλό κόστος δανεισμού, παρά τη μείωση των επιτοκίων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και στη διατραπεζική. Ο δανεισμός τους από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα περιορίζεται από τα περιουσιακά τους στοιχεία που η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αποδέχεται ως ενέχυρο και επιπρόσθετα είναι βραχυχρόνιας διάρκειας.

Στη διατραπεζική αγορά, παρά τη μείωση του επιτοκίου Euribor, δεν γίνονται πράξεις παρά μόνο για μικρές διάρκειες και για μεγάλες τράπεζες της χώρας. Και αυτές όμως δεν γίνονται στο Euribor, αλλά σε τιμές πολύ πάνω από αυτό.

Ούτε στις διεθνείς κεφαλαιαγορές μπορούν να καταφύγουν, γιατί το κόστος δανεισμού ανέβηκε και αυτό γιατί επιδεινώθηκαν οι όροι δανεισμού του ελληνικού δημοσίου, το οποίο σήμερα δανείζεται με όρους του 1998, τότε που το περιθώριο επιτοκίων ενσωμάτων και το ασφάλιστρο συναλλαγματικού κινδύνου, γιατί υπήρχε η δραχμή. Καταθέτω αυτό το στοιχείο που δείχνει τη διαδρομή του κόστους δανεισμού της ελληνικής οικονομίας κατά τα τελευταία πέντε χρόνια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με αυτόν τον τρόπο καταφέρατε να θωρακίσετε την ελληνική οικονομία; Γυρίζοντάς την πίσω στο 1998, όταν δεν υπήρχε το ευρώ, αλλά υπήρχε η δραχμή; Αντιλαμβάνεστε λοιπόν ότι οι ελληνικές τράπεζες δεν μπορούν να δανειστούν. Για όσο λοιπόν διαρκεί η κρίση είναι αναγκαίο, για τη σταθεροποίηση του τραπεζικού συστήματος, να δημιουργηθούν μονιμότερες πηγές άντλησης ρευστότητας για μεγαλύτερες χρονικές διάρκειες.

Με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση διαθέτει 28.000.000.000 για τη σταθεροποίηση του τραπεζικού συστήματος. Έχω ακούσει να διατυπώνονται πολλοί προβληματισμοί γι' αυτήν την επιλογή, με ηθικό κυρίως περιεχόμενο. Τίθεται το ερώτημα: Είναι σωστό την ώρα που υπάρχουν άνεργοι πολίτες, την ώρα που δανειολήπτες δεν μπορούν να πληρώσουν τα χρέη τους, την ώρα που οι τράπεζες αντί να επιδείξουν ευαισθησία - ειδικά την ώρα που το κράτος έτρεξε να εγγυηθεί το σύνολο των καταθέσεών τους - αντί να μειώσουν τα επιτόκια, τα αυξάνουν, είναι σωστό να χρησιμοποιήσουμε τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου για να στηρίξουμε τις τράπεζες, που τα τελευταία έτη είχαν ετήσια κερδοφορία που ξεπερνούσε τα 3.000.000.000; Η απάντηση είναι μία και είναι «ναι», κατηγορηματικά. Δεν είναι ελληνική επιλογή, αλλά παγκόσμια.

Προφανώς όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι η εναλλακτική επιλογή, δηλαδή το να αφήσουμε να καταρρεύσει το τραπεζικό σύστημα, να στερηθούμε δηλαδή των μέσων πληρωμών, θα οδηγήσει στη βαρβαρότητα και την εξαθλίωση, σ' ένα κραχ σαν αυτό που διαβάζαμε ως φοιτητές των οικονομικών στα βιβλία της οικονομικής ιστορίας.

Ερωτώ: η επιλογή αυτή είναι ηθική; Προφανώς όχι. Πιστεύω ότι είναι περισσότερο ανήθικο να επιτρέψουμε να δημιουργηθούν στρατιές ανέργων και ερειπωμένες επιχειρήσεις. Έχουμε, λοιπόν, υποχρέωση ηθική να διασφαλίσουμε τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου και επιπρόσθετα να διασφαλίσουμε, με τη δημιουργία ενός ενιαίου θεσμικού πλαισίου εποπτείας στην Ελλάδα, όπως προτείνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ., και την αναμόρφωση του συστήματος παγκόσμιας οικονομικής διακυβέρνησης, ότι θα εξαλείψουμε τους παράγοντες που μας οδήγησαν σ' αυτό το σημείο, σ' αυτή την κρίση.

Επομένως δεν αμφισβητούμε την αναγκαιότητα του νομοσχεδίου. Θα έλεγα ότι ήρθε με καθυστέρηση και η οικονομία σήμερα αιμορραγεί από την καθυστέρηση αυτή. Εκείνο που αμφισβητούμε είναι τη δυνατότητά του να προστατεύσει την πραγματική οικονομία, διότι δεν συνοδεύεται από μέτρα στήριξης της ζήτησης στην οικονομία, μέσω ενός ισχυρού προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που θα στηρίξει την οδεύουσα σε χαμηλή ανάπτυξη ελληνική οικονομία.

Αντιλαμβάνεστε ότι καλό είναι να ενισχυθούν οι τράπεζες με ρευστότητα, αλλά πρέπει να υπάρχει ζήτηση στην οικονομία για να μπορούν να λειτουργήσουν μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και να μπορούν να εξυπηρετούν τα δάνεια που έχουν πάρει, ιδίως αν μειωθεί η ζήτηση και αυξηθούν οι επισφάλειες, τα μέτρα αυτά δεν θα λύσουν το πρόβλημα.

Επίσης, ένα πράγμα είναι σίγουρο. Από τις προβλέψεις σας για το Συμβούλιο Εποπτείας δεν διασφαλίζεται ότι οι μικρές επιχειρήσεις θα πάρουν τα δάνεια από τις τράπεζες. Επομένως το κρίσιμο ερώτημα είναι τι επιπτώσεις θα έχει τελικά η κρίση στην πραγματική οικονομία, στον τουρισμό, στη ναυτιλία ή στις οικονομίες των γειτονικών χωρών, με τις οποίες συναλλάσσεται η Ελλάδα και στις οποίες έχει παρουσία το ελληνικό τραπεζικό σύστημα;

Αν οι επιπτώσεις είναι σημαντικές, τότε και οι επισφάλειες θα είναι μεγάλες και μπορεί επί του παρόντος να μην τίθεται ζήτημα κεφαλαιακής επάρκειας για το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, πιθανή όμως άνοδος των επισφαλειών θα περιορίσει το 2009 τα κεφάλαια των τραπεζών.

Το παρόν νομοσχέδιο με τις προβλέψεις του δημιουργεί ηθικούς κινδύνους, αφού ιδιώτες τραπεζίτες δεν χρειάζεται να συμμετάσχουν στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου των τραπεζών τους.

Βάζουμε, λοιπόν, τον Έλληνα φορολογούμενο, κύριε Υπουργέ, να στηρίξει μία τράπεζα και όχι τον ιδιοκτήτη της.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι οι ιδιώτες τραπεζίτες δεν έχουν πλέον λόγο να ανησυχούν στο μέλλον αν διαμορφωθούν ανάλογες συνθήκες, γιατί γνωρίζουν ότι δεν θα υπάρξει καμμία τιμωρία, ότι θα παραμείνουν στην ηγεσία της τράπεζάς τους, αφού το δημόσιο θα αναλάβει ξανά να τις στηρίξει. Εμείς υποστηρίζουμε ότι πρέπει οι μέτοχοι να υποχρεωθούν να συμμετάσχουν σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου πριν από το δημόσιο.

Τέλος, θεωρώ προκλητικό να συμμετέχει το δημόσιο στους κινδύνους μιας τράπεζας, αλλά όχι στα οφέλη, γιατί αυτό συμβαίνει με την πρόβλεψη για εξαγορά των προνομioύχων μετοχών του δημοσίου στην τιμή αγοράς, αν ξεφύγει η τράπεζα από το πρόβλημα. Διαφορετικά, το δημόσιο μένει στα χέρια με κοινές μετοχές, παγιδευμένο σε μία προβληματική τράπεζα. Αυτές οι επιλογές δείχνουν έλλειψη σεβασμού στα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου και αυτό καταδικάζουν οι πολίτες που διαμαρτύρονται για το νομοσχέδιο.

Κάτι ακόμη, κύριε Υπουργέ, για ένα σχόλιό σας. Είπατε προηγουμένως ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. παραδέχεται τελικά ότι η κρίση προέρχεται από το εξωτερικό και δεν υπήρχε κρίση στο εσωτερικό.

Σας καταθέτω, λοιπόν, αυτό το διάγραμμα, το οποίο δείχνει την πορεία του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών κατά τα τελευταία χρόνια, μέσα από τα οποία προκύπτει ότι η κρίση του παραγωγικού προτύπου της ελληνικής οικονομίας, το οποίο αντανακλάται στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, έχει ξεκινήσει προ πολλού.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Απλώς εσείς επιτρέψατε την οικονομία να γίνει περισσότερο ευάλωτη και τώρα εκτεθειμένη σε μία μεγάλη κρίση, κινδυνεύει να οδηγηθεί σε ύφεση

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Το λόγο έχει ο κ. Σγουρίδης για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναρωτιέμαι πώς είναι δυνατόν ένα μέτρο οικονομικά γαλαντόμο, όπως αυτό το πακέτο των 28.000.000.000 ευρώ, ένα μέτρο οικονομικά γενναίο -σε μία παγκόσμια οικονομική κρίση- να γίνεται αποκρουστικό από αυτούς που ουσιαστικά θα στηριχτούν από το μέτρο αυτό, δηλαδή το λαό, την πραγματική οικονομία; Διότι όταν πέσουν τα επιτόκια, αυτός ο οποίος ωφελείται κατά βάση είναι ο λαός, η πραγματική οικονομία. Αφ' ετέρου πώς είναι δυνατόν να γίνεται κατ' αρχάς απορριπτικό από αυτούς που θα ωφεληθούν από τη ρευστότητά τους, δηλαδή τις τράπεζες;

Και όμως, κύριοι συνάδελφοι, και τα δύο είναι δυνατό. Είναι δυνατό, γιατί το μέτρο αυτό είναι κατ' αρχάς αμφιλεγόμενο ως προς το θέμα της διαφάνειάς του. Η διαφάνεια δεν υπάρχει μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο. Δεν γνωρίζουμε πραγματικά ποιο είναι το χαρτοφυλάκιο των τραπεζών που θα ενισχυθούν.

Επίσης, αυτό το μέτρο δεν είναι στοχευμένο, δεν πηγαίνει στην πραγματική οικονομία, δεν πηγαίνει σ' αυτούς που θα έχουν ανάγκη να δανειοδοτηθούν για να μπορέσει να κινηθεί η πραγματική οικονομία και δεν είναι σωστά στοιχειοθετημένο για να θωρακίσει τη χώρα μελλοντικά.

Σπάνια μία επιλογή, όπως αυτή -ένα δώρο κατά βάση, το οποίο δίνεται στις τράπεζες από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας- είναι μυωπική, είναι άστοχη πολιτικά και αυτοκαταστροφική. Αφ' ενός η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εξέθεσε ως «Φιλιππινέζα» των μεγαλομετόχων των τραπεζών, διότι αναρωτιέται ο λαός, οι ιδιωτικές τράπεζες, οι οποίες έχουν πρόβλημα ρευστότητας, γιατί να μη στηρίζονται από τους μεγαλομετόχους τους;

Ποιες είναι οι τράπεζες αυτές που έχουν πραγματικά πρό-

βλημα ρευστότητας; Και γιατί θα πρέπει να συμμετάσχουν όλες σε μία ελεύθερη οικονομία, στο μέτρο αυτό υποχρεωτικώς; Για να κρύψουν τις αδυναμίες τους. Αφ' ετέρου οι τράπεζες με την άρνησή τους να συμμετέχουν στο πακέτο μέτρων ή να ζητούν τροποποιήσεις ευνοϊκότερες, γίνονται αντιπαθητικές στο λαό.

Θα μου πείτε: «Κύριε Σγουρίδη, τι σας ενδιαφέρουν αυτά; Η Κυβέρνηση εκτίθεται και οι τράπεζες γίνονται αντιπαθητικές. Εσάς τι σας νοιάζει; Βουλευτής της Αντιπολίτευσης είστε». Όμως, θέλω να σας πω ότι η ατμόσφαιρα είναι εξόχως αρνητική και πολλαπλά επικίνδυνη σε πρακτικό και λειτουργικό επίπεδο για την ελληνική οικονομία.

Η ελληνική οικονομία μέσα απ' αυτήν την ατμόσφαιρα που δημιουργείται, θα έχει κυρίως μεγάλο πρόβλημα. Και όταν έχει πρόβλημα η ελληνική οικονομία, η μελλοντική κυβέρνηση -που θα είναι η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- θα πρέπει να τα αντιμετωπίσει. Εμείς νοιαζόμαστε για την ελληνική οικονομία, γι' αυτό και κάνουμε προτάσεις συγκεκριμένες και στοχευμένες.

Η παγκόσμια κρίση, κύριοι συνάδελφοι, θα είναι βαθιά διαρθρωτική και θα κρατήσει σε βάθος χρόνου. Εμάς σαν Ελλάδα δεν μας ακούμπησε ακόμα, δεν μας έπιασε η κρίση. Πλησιάζει, αλλά η αβεβαιότητα η οποία δημιουργείται, ήδη αρχίζει να φαίνεται στην αγορά. Δεν είναι τυχαίο το ακάλυπτο των επιταγών. Δεν είναι τυχαίο που σήμερα πλησιάζσαμε το ένα δισεκατομμύριο ακάλυπτες επιταγές, «καρφωμένες» επιταγές, όπως λέει η αγορά.

Αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να μας απασχολεί εφόσον είμαστε υπεύθυνοι πολιτικοί άνδρες.

Με αίσθημα, λοιπόν, ευθύνης για τη σοβαρότητα της κατάστασης κάνω τις εξής παρατηρήσεις: Υπήρξε καθυστέρηση ως προς τους χειρισμούς της Κυβέρνησης. Υπήρξαν πιασμοί. Δεν ήταν η αντίδραση της Κυβέρνησης στοχευμένη, δεν ήταν η αντίδραση της Κυβέρνησης γρήγορη. Άλλες χώρες, αφού ήδη εφάρμοσαν το αρχικό πακέτο, προχωρούν σε διορθωτικές αλλαγές, σε μεταρρυθμίσεις. Το μέτρο το οποίο έλαβε η Κυβέρνηση των Η.Π.Α., το σχέδιο Πόλσον, ήδη έχει αναθεωρηθεί. Η Γερμανία έχει πάρει και άλλα μέτρα. Εμείς ακόμα σήμερα εδώ στην Ελλάδα ψηφίζουμε -θα ψηφίσετε δηλαδή- το νομοσχέδιο αυτό και οι τράπεζες θα ενταχθούν μέχρι το Φεβρουάριο του 2009.

Δεύτερη παρατήρηση: Δεν επιδιώχθηκε ευρύτερη πολιτική συναίνεση. Και η πολιτική συναίνεση, κύριε Υπουργέ, επιτυγχάνεται μέσα από την Κυβέρνηση, δεν επιτυγχάνεται από την Αντιπολίτευση. Πρέπει να τείνει χείρα η Κυβέρνηση προς την Αντιπολίτευση, να δέχεται προτάσεις της Αντιπολίτευσης για να υπάρχει πολιτική συναίνεση. Δυστυχώς εσείς δεν το κάνατε. Και επίσης δεν παρέχετε τη διαφάνεια, όπως σας είπα προηγουμένως, στο νομοσχέδιο για να μπορέσουμε να ξέρουμε ποια είναι η πραγματική κατάσταση των τραπεζών. Υπάρχει μια φήμη ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, ότι οι ελληνικές τράπεζες λόγω της πραγματικής τραπεζικής εργασίας την οποία άσκησαν στα Βαλκάνια και εντός Ελλάδας δεν έχουν πρόβλημα οικονομικό. Τότε γιατί ερχόμαστε και παίρνουμε μέτρα; Τα μέτρα είναι ψυχολογικού χαρακτήρα;

Έτσι, λοιπόν, θα σας έλεγα ότι το θέμα της συναίνεσης θα μπορούσε να επιτευχθεί εφόσον θα δίνετε στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής κάποιες αρμοδιότητες, παραδείγματος χάριν, η εισήγηση του Διοικητού της Τραπεζής της Ελλάδος περί του ποσού που θα διατίθεται σε κάθε τράπεζα να εγκρίνεται με απλή πλειοψηφία από την Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής.

Παράδειγμα δεύτερο: Θα μπορούσε ο ορισμός εκπροσώπου του ελληνικού δημοσίου στο Δ.Σ. των τραπεζών που θα ενταχθούν σε πακέτο να περνάει με ηυξημένη πλειοψηφία μέσα από την Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής για να υπάρχει συναίνεση ως προς το πρόσωπο, να είναι ένα πρόσωπο το οποίο θα επιλέγεται ανάμεσα από τους καλύτερους και δεν θα είναι πρόσωπο εκλεκτό της κυβέρνησης, της οποιασδήποτε κυβέρνησης.

Τρίτη παρατήρηση: Πώς εξασφαλίζετε μετά την εφαρμογή του νόμου τη δανειοληπτική ικανότητα της χώρας; Ήδη ξέρουμε ότι το ναυάγιο της ανταγωνιστικότητας της χώρας, το οποίο εμφανίζεται στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, που ήδη έχει

φτάσει τα 38-40 δισεκατομμύρια ευρώ έλλειμμα και το οποίο μέχρι το τέλος του χρόνου θα φθάσει τα 45.000.000.000, εξυπηρετείται μέσα από το δανεισμό, έναν δανεισμό που το επιτόκιο είναι ανάλογο με την πιστοληπτική ικανότητα της χώρας. Σήμερα η χώρα μας δανείζεται με 1,5 μονάδα ακριβότερο επιτόκιο από ότι δανείζεται η Γερμανία και αυτό γιατί υπάρχει η αμφιβολία της διεθνούς οικονομικής κοινότητας ως προς την αξιοπιστία της Κυβέρνησης. Και η αξιοπιστία της Κυβέρνησης έχει να κάνει και με την πολιτική διάσταση. Είστε μία Κυβέρνηση των οποίων η καρέκλα τρίζει. Πώς να σας δανείσουν λεφτά αν δεν υπάρχει πολιτική συναίνεση γενικότερα από τον πολιτικό κόσμο;

Τέλος, το πακέτο δεν είναι αρκετό απέναντι στη σοβούσα κρίση. Χρειάζεται και μείωση της φορολογίας που θα εκφραστεί στους μισθωτούς μέσα από τη μείωση των κρατήσεων, οπότε τα χρήματα αυτά θα πέσουν στην αγορά και γενναίο πακέτο δημοσίων επενδύσεων. Τίποτα από όλα αυτά δεν κάνατε γι' αυτό κι εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο αυτό επί της αρχής και ορισμένα άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Σγουρίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Τσιρώνης για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, το προτεινόμενο νομοσχέδιο από την Κυβέρνηση που συζητούμε σήμερα εδώ στη Βουλή για την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας δεν είναι παρά η ομολογία της αποτυχίας της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης τα τελευταία πέντε χρόνια. Δεν αποτελεί παρά την ομολογία της κατάρρευσης ενός αποτυχημένου νεοφιλελεύθερου οικονομικού μοντέλου που εφαρμόστηκε στις δυτικές χώρες τις τελευταίες τρεις δεκαετίες.

Οι δυτικές κοινωνίες αλλά και ολόκληρος ο κόσμος ζουν σήμερα σκηνές άγριας δύσης, βιώνουν σκηνές Φαρ Ουέστ. Γινόμαστε μάρτυρες της κατάρρευσης των αγορών, της κατάρρευσης των οικονομιών πολλών χωρών, ενώ η οικονομική κρίση έχει πλέον αγγίξει όλες τις χώρες, έχει αγγίξει την πραγματική οικονομία των περισσότερων χωρών. Όλες οι χώρες, κύριε Υπουργέ, οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο κοινών αποφάσεων που πήραν μαζί με τη δική μας χώρα, οι προηγμένες δυτικές χώρες, οι Η.Π.Α., ο Καναδάς, η Ιαπωνία, όλες αυτές οι χώρες πήραν άμεσα μέτρα για την παροχή ρευστότητας στις οικονομίες τους, για την αποτροπή και τον περιορισμό των δυσμενών επιπτώσεων της οικονομικής κρίσης.

Μοναδική εξαίρεση αποτέλεσε η Ελλάδα. Η Ελλάδα σήμερα δεν έχει κανένα πλαίσιο προστασίας της οικονομίας της. Δεν υπάρχει ρευστότητα σήμερα στην ελληνική οικονομία. Μόνο η Ελλάδα δεν μπόρεσε να πάρει μέτρα. Όλες οι προτάσεις που έγιναν, ακόμη και οι προτάσεις που έκανε η Σοσιαλιστική Διεθνής για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης σε παγκόσμιο επίπεδο αλλά και τον περιορισμό των δυσμενών επιπτώσεων στους πολίτες, στην επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τον Πρόεδρό της, το Γιώργο Παπανδρέου, όλες οι προτάσεις που έκανε, επαναλαμβάνω, και στη Γενεύη πριν από λίγο καιρό, αλλά και προχθές στο Μεξικό, έδωσαν συγκεκριμένες κατευθύνσεις για το πώς θα βγούμε από αυτή την οικονομική κρίση.

Δυστυχώς η χώρα μας ήταν μοναδική εξαίρεση και παρά το γεγονός ότι εδώ και είκοσι πέντε μέρες, από τις 23 Οκτωβρίου, κατατέθηκε αυτό το νομοσχέδιο στη Βουλή και ελπίζαμε ότι με γρήγορες διαδικασίες θα προχωρούσαμε για να αποκτήσει η χώρα πλαίσιο ενίσχυσης της ρευστότητας της ελληνικής οικονομίας, και δεν έχει γίνει τίποτα.

Ο Υπουργός, όταν έφερε το νομοσχέδιο στη Βουλή είπε ότι έχει καταλήξει σε συμφωνία με τους τραπεζίτες και ότι θα μπορούσε να προχωρήσει σ' αυτήν τη διαδικασία και είδαμε το επόμενο διάστημα ότι ούτε καν την εμπιστοσύνη των τραπεζών δεν είχε. Ούτε καν οι τραπεζίτες δεν συμμετέχουν σ' αυτό το σχέδιο, αυτό το ίδιο σχέδιο που προχθές οι αρμόδιοι επίτροποι της Ευρωπαϊκής Ένωσης ουσιαστικά το απέρριψε. Αυτό το νομοσχέδιο συζητάμε σήμερα, ένα νομοσχέδιο που ακόμα και η Ευρωπαϊκή Ένωση το απέρριψε. Και δεν βρέθηκε κανείς να το υπερασπιστεί από την ελληνική Κυβέρνηση, παρά μόνον ο Διοι-

κητής της Τράπεζας της Ελλάδος, ο κ. Προβόπουλος το υπερασπίστηκε αυτό το σχέδιο νόμου.

Κάθε μέρα που περνάει, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση στην ελληνική οικονομία επιδεινώνεται, χάνεται πολύτιμος χρόνος, η κατάσταση στην αγορά είναι ασφυκτική. Οι τράπεζες δεν δίνουν πλέον δάνεια, αλλά και όσα δίνουν και όπου δίνουν, τα δίνουν με υπερβολικά επιτόκια, με υπερβολικές χρεώσεις. Η μαύρη αγορά οργιάζει. Πάρα πολλοί επιχειρηματίες πλέον αναγκάζονται να προσφύγουν στη μαύρη αγορά για να δανειστούν. Και αυτό συμβαίνει και με όσους έχουν εγγραφεί για αμελητέα ποσά, για ευτελή ποσά, των 100 και 200 και 1000 ευρώ στον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ». Καταφεύγουν στη μαύρη αγορά. Εκεί τους οδηγούμε, στους μαυραγορίτες και στα υψηλά επιτόκια. Είναι μια θηλιά στο λαϊκό της επιχειρηματικής δραστηριότητας και πρέπει στον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ» να εγγράφονται όσοι έχουν από ένα μεγάλο ποσό και πάνω, από 15.000 ευρώ και πάνω τουλάχιστον και να υπάρχει και μια παραγραφή μετά από κάποια χρόνια. Στα πέντε χρόνια δεν πρέπει να διαγράφονται; Έστω στα δέκα; Μια ζωή θα το κουβαλάνε; Εδώ εγκλήματα κάνουν κάποιοι και σε κάποια χρόνια παραγράφονται. Μόνο στον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ» δεν διαγράφονται. Δεν υπάρχει χειρότερος θεσμός από τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ». Αποτελεί θηλιά στο λαϊκό της επιχειρηματικής δραστηριότητας της χώρας. Να βάλουμε κανόνες, από συγκεκριμένο ποσό και πάνω, αλλά και ότι σε κάποια χρόνια θα πρέπει να διαγράφονται. Καταφεύγουν στη μαύρη αγορά. Πάρα πολλοί επιχειρηματίες σήμερα αναστέλλουν τις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες, δεν υπάρχει καθόλου ρευστότητα στην αγορά, απολύσεις γίνονται, γιατί δεν έχουν να πληρώσουν τους εργαζόμενους οι επιχειρήσεις. Δεν έχουν καινούργιες δουλειές, δεν υπάρχει άνοιγμα στην αγορά. Οι τράπεζες αρνούνται σήμερα να παρέχουν αυτή τη ρευστότητα. Η κατάσταση, κύριε Υπουργέ, είναι αφόρητη, είναι προβληματική. Η Κυβέρνηση δείχνει ανικανή να την αντιμετωπίσει.

Χάνει την αξιοπιστία της. Κανείς δεν εμπιστεύεται σήμερα την Κυβέρνηση ως αξιόπιστο συνομιλητή. Κανείς πλέον δεν πιστεύει ότι μπορεί η σημερινή Κυβέρνηση να λύσει τα προβλήματα της χώρας.

Αυτήν ακριβώς την αντίληψη υπηρετεί και ακολουθεί και το προτεινόμενο νομοσχέδιο. Χορηγούνται 28.000.000.000 ευρώ χωρίς διαφάνεια, χωρίς κανόνες, χωρίς καμμία προϋπόθεση.

Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουμε κάνει συγκεκριμένη δέσμη προτάσεων για την έξοδο από την κρίση, πέντε δέσμες μέτρων: να ενισχυθεί η επιχειρηματική δραστηριότητα, να χορηγηθούν οι φορολογικές ελαφρύνσεις, να ενισχυθούν οι χαμηλόμισθοι, οι ασθενείς οικονομικές τάξεις, να αναπνεύσουν, να ενισχυθούν οι επενδύσεις, στις τράπεζες να υπάρχει διαφάνεια, να υπάρχουν κανόνες που θα πάρουν αυτά τα χρήματα και θα τα διαχειριστούν κι όχι με ασυδοσία. Υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις, τις οποίες τις έχουν αναπτύξει και οι προηγούμενοι συνάδελφοί μου αλλά και ο Εισηγητής και η Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Εμείς λέμε «όχι» στο προτεινόμενο νομοσχέδιο επειδή δεν αποσκοπεί στην εξασφάλιση της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος, δεν αποσκοπεί στην ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας, δεν εξασφαλίζει τη διαφάνεια, το δημόσιο έλεγχο και τη λογοδοσία στη διαχείριση αυτών των 28.000.000.000. Η ενίσχυση της κεφαλαιακής επάρκειας γίνεται χωρίς κανέναν ουσιαστικό έλεγχο εκ μέρους του ελληνικού δημοσίου. Δεν υπάρχει δικαίωμα βέτο, αρνησικυρίας δηλαδή, του εκπροσώπου του ελληνικού δημοσίου στο διοικητικό συμβούλιο των τραπεζών. Δεν διασφαλίζεται, όπως είπαμε, η χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας επειδή δεν διασφαλίζεται ότι η χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας θα γίνει με ευνοϊκούς όρους.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι στην προ Ημερησίας Διατάξεως συζήτηση που είχε γίνει πριν από λίγο καιρό μεταξύ των πολιτικών Αρχηγών για την οικονομία, πολύ πρόσφατα, ο Πρωθυπουργός είπε ότι η ελληνική οικονομία μπορεί να βγει κερδισμένη απ' αυτή την κρίση και μάλιστα να έχει και ετήσιο κέρδος 500.000.000 ευρώ -αυτό είχε πει- για την

ενίσχυση των επενδύσεων και του Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής, δηλαδή του Ταμείου της Φτώχειας. Η Κυβέρνηση μόνο σε μια κρίση μπορεί να ελπίζει ότι μπορεί να βγει κερδισμένη, μόνο σε μια κρίση τελικά πιστεύει η Κυβέρνηση ότι μπορεί να διασωθεί. Έχουν όμως αντίθετη άποψη οι πολίτες οι οποίοι πιστεύουν κάτι διαφορετικό, οι πολίτες έχουν διαφορετική άποψη. Στις επόμενες εκλογές, όποτε κι αν γίνουν αυτές, θα δώσουν τη δική τους απάντηση. Θα πληρώσουν με το ίδιο νόμισμα, με την ίδια επιταγή την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που τους συμπεριφέρθηκε όπως τους συμπεριφέρθηκε τα τελευταία πέντε χρόνια.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους που έχω αναπτύξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Μπεγλίτης για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί πρωτοτυπία τουλάχιστον για τη Βουλή μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2007, ότι για πρώτη φορά η Κυβέρνηση με τη νομοθετική της πρωτοβουλία καθυστερεί τόσο πολύ για ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα για την πραγματική οικονομία της χώρας. Προηγούμενο, κατά τρόπο αυτόρεσκο, ο αρμόδιος Υφυπουργός κ. Λέγκας, αναφέρθηκε στην ταχύτητα αντίδρασης της Κυβέρνησης για την επίλυση αυτού του σοβαρού προβλήματος που σχετίζεται με τον τραπεζικό τομέα. Κι όμως πέρασαν, κύριε Υφυπουργέ, πάνω από τριάντα, ουσιαστικά, ημέρες για να έρθει σήμερα, μέσα από παλινωδίες, μέσα από συνεχείς διορθώσεις ένα σχέδιο νόμου που και σήμερα ακόμα έχει σοβαρά προβληματικά στοιχεία σε σχέση με τη συμβατότητα, όπως την ορίζει με τις οδηγίες που σας υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη οικονομική και κοινωνική συγκυρία, με τη διεθνή πιστωτική κρίση να συμβάλλει στη διεύρυνση, την επέκταση, την εμβάθυνση των προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, καθυστέρησατε. Και καθυστέρησατε σημαντικά. Και αυτή η καθυστέρηση ουσιαστικά οδήγησε στη δημιουργία ενός ανταγωνιστικού μειονεκτήματος, αντί να αντιδράσετε γρήγορα και έγκαιρα, ώστε να δημιουργήσετε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Αν συγκρίνετε τις πολιτικές αντιδράσεις και παρεμβάσεις όλων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα δείτε, κύριε Υπουργέ, ότι καθυστέρησατε τρομακτικά, χάσαμε πολύτιμο χρόνο. Και ο χρόνος αυτός χάνεται περισσότερο αν δούμε ότι το σχέδιο νόμου, ο νόμος που με την κυβερνητική πλειοψηφία θα ψηφιστεί από την Ολομέλεια της Βουλής, ουσιαστικά θα εφαρμοστεί για ένα πεντάμηνο από το Φεβρουάριο μέχρι τον Ιούνιο του 2009. Ενας θα έλεγα, αγγλοσάξονας θα αναφωνούσε κατά τη σαιχηρική έκφραση: «much ado about nothing», πολύ κακό για το τίποτα! Γιατί ουσιαστικά αυτό το σχέδιο νόμου δίνει τη δυνατότητα σε ορισμένες τράπεζες να εισέλθουν σ' αυτό το πακέτο των 28.000.000.000 ευρώ το Φεβρουάριο και να εξέλθουν «ξεπλυμένες» στο τέλος Ιουνίου του 2009. Δεν αντιλαμβάνομαι κάτω απ' αυτές τις συνθήκες ποια θα είναι η επίδραση της πολιτικής και νομοθετικής σας πρωτοβουλίας στην πραγματική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός -που κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει γιατί όλοι το βιώνουμε- ότι αυτή η διεθνής πιστωτική κρίση και η συνακόλουθη οικονομική και κοινωνική κρίση που βιώνει η χώρα μας έχει οδηγήσει την πραγματική οικονομία σε αδιέξοδο. Έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στα νοικοκυριά, στους καταναλωτές, στους εργαζόμενους, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Σήμερα η αγορά βρίσκεται σε τέλμα. Σήμερα το κόστος του χρήματος είναι πανάκριβο. Σήμερα δεν υπάρχει ζήτηση, σήμερα πολλές μικρομεσαίες επιχειρήσεις αναγκάζονται να περιορίσουν τον κύκλο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, ακόμα και να απολύσουν εργαζόμενους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενε κανείς απ' αυτήν

την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να ισορροπήσει το κόστος της κρίσης ανάμεσα στον τραπεζικό τομέα και βεβαίως σε αυτούς που εξυπηρετούνται δανειακά από τον τραπεζικό τομέα. Θα περίμενε κανείς από την Κυβέρνηση να ζητήσει ή να θέσει ως βασική πολιτική προϋπόθεση για την χρησιμοποίηση από τις τράπεζες, αυτού του πακέτου των 28.000.000.000 ευρώ να υπάρχει η κεφαλαιακή επάρκεια και κυρίως, ως βασική πολιτική προϋπόθεση να προχωρήσουν οι τράπεζες στην αύξηση του μετοχικού τους κεφαλαίου, προκειμένου να ενταχθούν σ' έναν από τους τρεις ή και στους τρεις πυλώνες αυτού του πακέτου.

Τίποτα απ' αυτά δεν έγινε, γιατί η Κυβέρνηση δεν έχει την πολιτική βούληση να επιμερίσει το κόστος αυτής της κρίσης. Και τι έκανε με το σχέδιο νόμου; Προβλέπεται ότι κατά τη διάρκεια της εφαρμογής αυτού του σχεδίου, ουσιαστικά δηλαδή κατά το πεντάμηνο της εφαρμογής του σχεδίου το 2009, θα επιτρέπεται στους μεγάλους μερισματούχους των τραπεζών να διανέμεται μέρισμα μέχρι ποσοστό 35%. Δηλαδή τι σημαίνει αυτό κύριε Υπουργέ; Σημαίνει ότι δεν θα αντιληφθούν τίποτα απ' αυτή την κρίση οι μεγάλοι μερισματούχοι των τραπεζικών ιδρυμάτων αντίθετα με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αντίθετα με τους εργαζόμενους, με τους καταναλωτές, με τους δανειολήπτες που παίρνουν στεγαστικά δάνεια για πρώτη κατοικία, που θα πέσει στις πλάτες τους όλο το κόστος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σ' ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί χρειαζόταν να κάνετε αυτό το «δώρο» στους μερισματούχους για το 35%;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτό το σχέδιο νόμου δεν υπάρχει κανένας όρος, καμμία εγγύηση ότι οι διευκολύνσεις αυτές με τις τρεις μορφές, όπως περιλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου, θα διοχετευθούν στην πραγματική οικονομία.

Και θέλω να σας πω δυο χαρακτηριστικά παραδείγματα, που τα αντλώ από την τοπική οικονομία του Νομού Κορινθίας, περιφέρεια στην οποία εκλέγομαι.

Πρώτον, κάτω από ποιες προϋποθέσεις θα μπορούσε να μεταφερθεί ένα κομμάτι, ένα μέρος των εγγυήσεων σ' έναν μεταμικρό κλάδο μικρομεσαίων επιχειρήσεων, όπως είναι ο κλάδος της ιχθυοκαλλιέργειας; Ξέρετε κύριε Υπουργέ -και σας παρακαλώ να το ψάξετε- ότι αυτή τη στιγμή η Αγροτική Τράπεζα έχει κλείσει τη στρόφιγγα των δανείων σ' αυτό το δυναμικό κλάδο, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν να κλείσουν αυτές οι επιχειρήσεις, να απολυθούν εργαζόμενοι;

Δεύτερο παράδειγμα. Ποιες είναι οι προϋποθέσεις, κάτω από τις οποίες θα μπορούσαν να δοθούν εγγυήσεις και δάνεια στον κατασκευαστικό τομέα, στις κατασκευαστικές και οικοδομικές εταιρείες, οι οποίες αυτήν τη στιγμή, λόγω πτώσης της οικοδομικής δραστηριότητας, βρίσκονται στο κόκκινο; Απολύουν εργαζόμενους, απολύουν τεχνικό προσωπικό.

Συμβαίνει στο νομό μου, στο Νομό Κορινθίας, αυτή τη στιγμή, οι κατασκευαστικές οικοδομικές εταιρείες να βρίσκονται στο κόκκινο, γιατί οι τράπεζες έχουν κλείσει και σ' αυτές τη στρόφιγγα, για να μπορέσουν να κινηθούν, να ενεργοποιηθούν ένα νέο κύκλο εργασιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς σ' αυτήν την περίοδο η Κυβέρνηση είχε μια μεγάλη ευκαιρία να ενεργοποιήσει αυτό το πακέτο. Θα συμφωνούσαμε ότι πρέπει να ενισχυθεί ο τραπεζικός τομέας, υπό μία βασική προϋπόθεση, ότι θα πήγαιναν αυτοί οι πόροι, αυτές οι εγγυήσεις, αυτό το ζεστό χρήμα που περιλαμβάνει το πακέτο, στην πραγματική οικονομία.

Τίποτα απ' αυτά δεν γίνεται. Όπως θα περιμέναμε σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία να υπάρξει μια ολοκληρωμένη στρατηγική για την ενίσχυση της ζήτησης και κυρίως για την προστασία των πιο αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων, όπως θα περιμέναμε τουλάχιστον να αποδεχτείτε το πάγωμα των δανείων, ακόμα και το πάγωμα των αγροτικών δανείων σε μικρομεσαίες αγροτικές επιχειρήσεις, αλλά και στους αγρότες που πλήττονται σήμερα λόγω μείωσης του αγροτικού εισοδήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ ολοκληρώστε. Έχετε υπερβεί κατά πολύ το χρόνο, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ: Τελειώνω με ένα ερώτημα:

Τι προβλέπετε -γιατί φοβάμαι ότι δεν προβλέπετε τίποτα- για τις συνεταιριστικές τράπεζες; Με ποια κριτήρια, κάτω από ποιους όρους θα επεκταθούν οι εγγυήσεις σε πιστωτικά ιδρύματα που συμβάλλουν καθοριστικά στην πραγματική οικονομία και κυρίως στην περιφερειακή ανάπτυξη του τόπου μας;

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Παρακλήση να τηρούμε το χρόνο, διότι ο κατάλογος είναι μακρύς.

Η κ. Μπούζαλη έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΟΥΖΑΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τελευταίο διάστημα γινόμαστε μάρτυρες των συνεπειών μιας πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη από το καλοκαίρι του 2007, μια κρίση που εν πολλοίς τις ρίζες έχει στις αλυσιδωτές αυξήσεις στις διεθνείς τιμές πετρελαίου και των πρώτων υλών αλλά και των βασικών τροφίμων, αλλά και στο ξέσπασμα της μεγάλης χρηματοπιστωτικής κρίσης στις Ηνωμένες Πολιτείες με την κατάρρευση της αγοράς των στεγαστικών δανείων, η οποία βέβαια μεταφράζεται σε παράλυση των χρηματαγορών, έλλειψη εμπιστοσύνης απέναντι στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, προβλήματα ρευστότητας, στασιμότητας.

Μέσα σε ένα τέτοιο δυσμενές περιβάλλον οδηγήθηκαν σε κατάρρευση σημαντικοί χρηματοοικονομικοί κολοσσοί. Υποχώρησε η κατανάλωση. Περιορίστηκε η παραγωγή. Αποδυναμώθηκε το εμπόριο, ενώ παράλληλα απειλήθηκαν -πέρα από τα επενδυτικά χαρτοφυλάκια- και καταθέσεις νοικοκυριών, ο δανεισμός, οι επιχειρήσεις και γενικότερα αυτό που ακούμε συχνά τελευταία ως πραγματική οικονομία.

Όλα αυτά τα κατάλαβε όλος ο κόσμος, πλην του ΠΑ.ΣΟ.Κ. απ' ό,τι φαίνεται, γιατί στην αρχή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είδε την κρίση. Αμέσως μετά αναρωτήθηκε πού βρήκαμε τα 28.000.000.000 ευρώ. Στη συνέχεια είπε ότι αυτά τα 28.000.000.000 ευρώ τα χαρίζουμε στις τράπεζες. Τέλος, όταν οι τράπεζες δεν πήραν όλα αυτά τα χρήματα, είπε ότι η Κυβέρνηση καταβάλλει μεγάλες προσπάθειες, έτσι ώστε να πείσει τους τραπεζίτες. Μπερδεύτηκαν αν έπρεπε να είχαμε πάρει λίγο πιο γρήγορα αποφάσεις.

Κύριοι συνάδελφοι, είμαστε από τις χώρες που πήραμε άμεσα αποφάσεις και πρέπει να σας πω ότι οι περισσότερες χώρες αυτή τη στιγμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχουν καταστρώσει καν σχέδιο.

Σήμερα βέβαια το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανακάλυψε και τους λόγους, για τους οποίους έρχεται η ελληνική πολιτεία να στηρίξει το τραπεζικό σύστημα. Τους λόγους τους αναφέρατε μόλις πριν λίγο: Το κόστος του χρήματος είναι πανάκριβο, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις χρειάζονται στήριξη για να μην κλείσουν οι στρόφιγγες, για να μπορέσουμε να διατηρήσουμε όλες αυτές τις θέσεις εργασίας τις οποίες έχουμε, για να μπορέσουμε να έχουμε περισσότερες θέσεις εργασίας.

Όταν λοιπόν ολόκληρη η υφήλιος συγκλονίζεται απ' αυτό το πολύ σημαντικό γεγονός, δεν μπορούμε να μένουμε απλοί θεατές. Αναμενόμενο είναι να επηρεαστούμε και εμείς, πολύ λιγότερο βέβαια γιατί οι ελληνικές τράπεζες -το έχουμε ακούσει πολλές φορές- δεν είχαν τα τοξικά προϊόντα.

Παράλληλα, όμως, πάρα πολύ σημαντικό ρόλο έπαιξε και η μεταρρυθμιστική στρατηγική της Κυβέρνησης. Και μπορεί να μην σας αρέσει να τα ακούτε, αλλά έπαιξε ρόλο. Έπαιξε ρόλο και η σύναψη διεθνών ενεργειακών συμφωνιών και η προώθηση των δημοσίων έργων και η νέα εξαγωγική πολιτική μας και η αναπτυξιακή πολιτική.

Αυτό αποτυπώθηκε -δεν το λέμε εμείς, οι αριθμοί το λένε- με τους ρυθμούς ανάπτυξης, οι οποίοι και παρέμειναν υψηλοί αλλά και τώρα, όταν ολόκληρη η ευρωζώνη είναι στο 0,2%-0,3%, η Ελλάδα είναι στο 2,5% και θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα είναι και παραπάνω. Προβλέψεις αισιόδοξες που σαφώς επι-

βεβαιώνουν την ανθεκτικότητα της ελληνικής οικονομίας έναντι των υπολοίπων Ευρωπαίων εταίρων μας. Παράλληλα, όμως, επιβραβεύουν και μια πολιτική που ακολουθεί όλο αυτό το διάστημα το Υπουργείο.

Κατηγορούμαστε από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι λειτουργούμε με προχειρότητα, αδιαφάνεια –και αυτό είναι κάτι που με πειράζει πολύ– καθώς και ότι δεν λαμβάνουμε τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων έναντι της οικονομικής κρίσης, η οποία βλέπουμε να είναι στο χείλος της Ευρώπης και ίσως και κοντά στην Ελλάδα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε πλήρη επίγνωση της κατάστασης και γι' αυτό λαμβάνουμε και συγκεκριμένα μέτρα. Σας θυμίζω λοιπόν την εγγύηση των καταθέσεων των πολιτών σε όλες τις ελληνικές τράπεζες –μην ξεχνάτε εμείς πρώτοι ως χώρα εισηγηθήκαμε την αύξηση της νομικής εγγύησης για την προστασία των καταθέσεων στα 100.000 ευρώ– την ψήφιση του σχεδίου νόμου για τους δανειολήπτες, την απαγόρευση των πλειστηριασμών για τις μοναδικές κατοικίες για χρέη μικρότερα των 20.000 ευρώ, την απαγόρευση των πλειστηριασμών ακινήτων σε τιμή μικρότερη της αντικειμενικής αξίας, την καθιέρωση υποχρεωτικής διεξαγωγής των πλειστηριασμών στα κατά τόπους ειρηνοδικεία.

Όλα τα ανωτέρω συνιστούν μέτρα για την προστασία των ευπαθών κοινωνικών ομάδων και κατ' επέκταση των πολιτών. Σήμερα, λοιπόν, έρχεται το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών να ενισχύσει τα ανωτέρω μέτρα προστασίας με ένα ακόμα σχέδιο νόμου μεγάλης κοινωνικής σημασίας.

Πρόκειται για ένα συνολικό προαιρετικό σχέδιο για τις τράπεζες και το «προαιρετικό» να το τονίσουμε. Δεν θέλουμε καμία τράπεζα να έχει πρόβλημα. Όμως σε περίπτωση που έχει πρόβλημα, θα πρέπει να έχει μια στήριξη. Γιατί, αν δεν το κάνουμε αυτό, τότε πάλι θα είχαμε κατηγορηθεί ότι η πολιτεία δεν είναι πουθενά.

Έτσι, λοιπόν, το σχέδιο νόμου έχει ένα βασικό στόχο, να αντιμετωπίσει τις επιπτώσεις της χρηματοπιστωτικής κρίσης, να διασφαλίσει τα συμφέροντα των Ελλήνων πολιτών. Πώς θα το κάνει αυτό; Όταν θα μπορεί το νέο ζευγάρι να πάρει το στεγαστικό δάνειο, όταν θα μπορεί η μικρομεσαία επιχείρηση να μη βρει κλειστή τη στρόφιγγα, να αναπτύξει την οικονομία, να χρηματοδοτήσει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, να καλύψει τις ανάγκες των νοικοκυριών, να μπορέσει να αντιμετωπίσει την έλλειψη ρευστότητας –που δεν θέλουμε να υπάρχει, αλλά σε περίπτωση που θα υπάρχει, θέλουμε να είμαστε εκεί– για να μπορέσει να κινηθεί η ελληνική οικονομία, αυτό που λέμε η πραγματική οικονομία.

Το νέο σχέδιο νόμου για τη ρευστότητα της ελληνικής οικονομίας υπηρετεί τη θωράκιση της ελληνικής οικονομίας. Στηρίζει την ανάπτυξη και κατ' επέκταση την απασχόληση. Διασφαλίζει την εξέλιξη των στεγαστικών δανείων των νοικοκυριών. Στηρίζει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Όλα αυτά συμβαίνουν μέσα σε μια δύσκολη οικονομική συγκυρία, την οποία αντιλαμβανόμαστε.

Βεβαίως, περιμένουμε να ακούσουμε σχέδια και προτάσεις. Προτάσεις δεν έχω ακούσει. Εγώ τουλάχιστον άκουσα πριν μία πρόταση-λύση, η οποία ουσιαστικά τι λέει; Να βάλουμε έναν μεσάζοντα, να ιδρύσουμε ένα ταμείο, το οποίο θα αναχρηματοδοτεί τις τράπεζες. Δηλαδή, θέλουμε έναν μεσάζοντα να λειτουργήσει μεταξύ της πολιτείας και του κράτους.

Το νέο σχέδιο, λοιπόν, το οποίο οριστικοποιήθηκε και σε συνεργασία με την Τράπεζα της Ελλάδας προβλέπει την παροχή εγγυήσεων του δημοσίου στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, τη διάθεση ομολογιακών τίτλων του δημοσίου με στόχο την αύξηση της ρευστότητας στη διατραπεζική αγορά και τη συμμετοχή του δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο των πιστωτικών ιδρυμάτων μέσα από αγορά προνομιούχων μετοχών που θα ενισχύσουν την κεφαλαιακή τους δράση, εφόσον το θέλουν –προαιρετικό– και φυσικά την επιβολή αυστηρότερων όρων στη λειτουργία των τραπεζών.

Όλες αυτές οι παρεμβάσεις φανερώνουν ξεκάθαρα τον πολυμέτωπο αγώνα που δίνουμε για την καταπολέμηση των

σοβαρών οικονομικών προβλημάτων που πολλά απ' αυτά μας τα αφήσατε παρακαταθήκη οι κυβερνήσεις του χθες.

Βέβαια, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι σε περιόδους που δεν χαρακτηρίζαν τέτοια σφοδρή οικονομική κρίση, εσείς διατηρούσατε διευρυμένες τις δημοσιονομικές ανισορροπίες και χαμηλή την ανταγωνιστικότητα της Ελλάδας, για την οποία τελικά δεν κάνατε και τίποτα και μάλιστα σε μια περίοδο όπου η χώρα έμπαινε στην Ο.Ν.Ε.. Επομένως, μην σπεύδετε να κατηγορείτε εμάς για προχειρότητα και αδιαφάνεια, γιατί νομίζω ότι έχετε την πρωτοκαθεδρία εκεί.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σήμερα έρχεστε πάλι με δριμεία κριτική για το ότι μοιράζουμε απλόχερα χρήματα στις τράπεζες –δεν μοιράζουμε χρήματα στις τράπεζες– για το ότι δίνουμε χρήματα στις τράπεζες από τον προϋπολογισμό. Δεν δίνουμε χρήματα από τον προϋπολογισμό, δεν ζημιώνουμε το ελληνικό δημόσιο, δεν ζημιώνουμε τους φορολογούμενους.

Είναι νομίζω σαφές και ο Υπουργός αλλά και η ηγεσία του Υπουργείου για όλα αυτά που ακούγονται. Δεν χαρίζονται χρήματα σε κάποια τράπεζα. Άλλωστε, ποιος τραπεζίτης δεν θα τα έπαιρνε; Είδαμε δυσκολία στο να τα πάρουν. Ούτε δίνονται χρήματα σε τράπεζες από τον κρατικό προϋπολογισμό. Ναι, επιμένουμε ότι θα υπάρχει όφελος για τους φορολογούμενους. Εγγυάται η πολιτεία ότι τα 28.000.000.000 ευρώ θα διοχετευτούν στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στα νοικοκυριά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν έχουμε ψευδαισθήσεις ούτε προσπαθούμε να κρύψουμε τα προβλήματα κάτω από το χαλί. Έχουμε πλήρη επίγνωση της κατάστασης. Προσπαθούμε με κάθε τρόπο να προστατέψουμε την πραγματική οικονομία, την παραγωγική δραστηριότητα, αλλά και την απασχόληση.

Έτσι, η Κυβέρνηση ανταποκρίνεται με ευθύνη απέναντι στις απαιτήσεις των καιρών, δίνοντας προτεραιότητα σε διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που έχουν σαφή αναπτυξιακή δυναμική.

Στο πλαίσιο αυτό, θεωρώ ότι το νέο νομοθετικό πλαίσιο του Υπουργείου Οικονομίας κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, συμβάλλει αποτελεσματικά και με συνέπεια στη χάραξη της εθνικής οικονομίας και κατ' επέκταση, στην εύρυθμη λειτουργία της οικονομίας και του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Για τους λόγους αυτούς, υπερψηφίζω το νομοσχέδιο και καλώ όλους σας να πράξετε ανάλογα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Σκουλάς για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική συγκυρία στην οποία βρισκόμαστε απαιτεί προτάσεις και λύσεις υπεύθυνες, προτάσεις και λύσεις τολμηρές, για να μπορέσουν τόσο το τραπεζικό μας σύστημα, αλλά συγχρόνως και η πραγματική οικονομία και τα ελληνικά νοικοκυριά να αντεπεξέλθουν σε αυτήν την πρωτόγνωρη οικονομική κρίση, μία κρίση με ονομασία προέλευσης, μία κρίση με ευθύνες συγκεκριμένες που βαρύνουν αποκλειστικά τη νεοσυντηρητική ιδεολογία της αυτορρύθμισης της αγοράς και των golden boys της εικονικής οικονομίας, ευθύνες που, τουλάχιστον όσον αφορά την Κυβέρνηση και το οικονομικό επιτελείο είναι τεράστιες, τεράστιες, γιατί έχουν αφήσει τη χώρα μας απροστάτευτη και έρμαιο της παγκόσμιας κρίσης εδώ και πάνω από σαράντα μέρες.

Και τώρα επιχειρείτε με αμφισβητούμενες παρεμβάσεις να αλλάξετε την κατάσταση. Ακόμα, όμως και οι ίδιες οι τράπεζες, όπως και στελέχη του τραπεζικού τομέα συμφωνούν ότι τα μέτρα αυτά είναι άδικα. Και είναι άδικα, γιατί εξομοιώνουν στην ουσία το θύτη με το θύμα, εξομοιώνουν το τραπεζικό κεφάλαιο με τον Έλληνα φορολογούμενο και μάλιστα σε βάρος του δεύτερου. Τοποθετούν στην κορυφή των προτεραιοτήτων την οικονομική ενίσχυση των ισχυρών για μια ακόμη φορά και εκείνων που με τις πρακτικές και τις πολιτικές τους έχουν δημιουργήσει το σημερινό πρόβλημα.

Από την άλλη πλευρά, αδιαφορείτε για τον άνθρωπο, την οικογένεια, το χαμηλόμισθο και το συνταξιούχο. Αδιαφορείτε

για το νέο, τον άνεργο, τη γυναίκα. Αδιαφορείτε για τους χιλιάδες δανειολήπτες που καθημερινά, για 1.000 ευρώ, χάνουν τα σπίτια τους.

Αυτή είναι η τεράστια διαφορά στην ιδεολογία που μας χωρίζει εμάς από τη Νέα Δημοκρατία. Η δική μας θέση, οι δικές μας αρχές εντοπίζονται και περιστρέφονται στον άνθρωπο και στην ευημερία του. Οι δικές σας θέσεις προσπαθούν να στηρίξουν το σαθρό οικοδόμημα του νεοφιλελευθερισμού, που από τις αρχές της δεκαετίας του '70, εξαπλώθηκε σαν γάγγραινα σε όλο τον πλανήτη. Θυμηθείτε τη Χίλη, τις αφρικανικές χώρες της υποσαχάριας Αφρικής, την κρίση που διέλυσε τις ασιατικές οικονομίες τη δεκαετία του '90, τη Βραζιλία και την Αργεντινή. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, προσθέστε τη σημερινή κατάσταση στην Ισλανδία, την Ιρλανδία, που ήταν παράδειγμα για το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Όλα αυτά τα κράτη συνθέτουν ένα πάζλ των καταστροφικών επιπτώσεων του νεοφιλελευθερισμού που ακολουθήθηκαν, βέβαια, υπό τις ευλογίες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Αυτές τις πολιτικές που εσείς πρεσβεύετε και ακολουθείτε, εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τις απορρίπτουμε. Αυτές τις πολιτικές ο λαός τις καταψηφίζει σήμερα με απεργίες και σύντομα θα τις καταψηφίσει με την ίδια την ψήφο.

Μόνη επωδός της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Αλογοσκούφη της τελευταίας μέρες είναι ότι η παγκόσμια οικονομική κρίση φταίει για όλα τα δεινά της ελληνικής οικονομίας. Αλήθεια, η παγκόσμια κρίση ευθύνεται για τη μείωση της αύξησης του Α.Ε.Π.; Ποιος έφερε τη χώρα από την πέμπτη θέση στο ρυθμό ανάπτυξης το 2004 στην Ευρώπη, στη δέκατη τέταρτη θέση φέτος; Ποιος φταίει για τη φτώχεια που μαστιάζει τα ελληνικά νοικοκυριά και την υπερχρέωση, για την αύξηση της ανεργίας, για τη μείωση στον τουρισμό, για την αναδουλειά στις μικρές επιχειρήσεις; Ποιος είναι υπόλογος;

Δεν έσπε εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Ποιος φταίει για τις αυξήσεις στα είδη πρώτης ανάγκης; Δεν ευθύνεται η οικονομική σας πολιτική, η άγρια νεοφιλελεύθερη επίθεση ενάντια στις εργασιακές σχέσεις και στο εισόδημα των εργαζομένων; Ποιος οδήγησε τα ταμεία στο χείλος της καταστροφής; Ποιος δημούργησε τα καρτέλ με τους περιώνυμους κουμπάρους; Ποιος επιδόθηκε τους μεγαλοτραπεζίτες; Ποιος χάρισε 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ στην «ALPHA BANK»; Ποιος διπλασίασε τη φορολογία, οδηγώντας τις μικρές επιχειρήσεις στο κλείσιμο;

Η απάντηση στα παραπάνω είναι ότι είναι η αναποτελεσματική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Σίγουρα, η ύφεση και η κρίση των χρηματιστηρίων είναι υπαρκτή και προβληματίζει κάθε σοβαρό παρατηρητή. Δημοουργείται καθημερινά μεγάλη αγωνία για την είσοδο της κρίσης στην πραγματική οικονομία, αγωνία για την ανεργία, τη μείωση των χρηματοδοτήσεων.

Την κρίση τα περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη, όμως, προσπαθούν να περιορίσουν με συνδυασμένα μέτρα ενίσχυσης του τραπεζικού συστήματος, από τη μία και με άμεσα ανταλλάγματα και κανόνες από το κράτος, με μέτρα ενίσχυσης των κοινωνικών ομάδων που πλήττονται. Και πώς γίνεται αυτό; Με ενίσχυση των δημοσίων επενδύσεων, από τη μία μεριά και με επιστροφές χρηματικών ποσών από τη φορολογία, από την άλλη.

Σε αντίθεση με αυτές τις πρωτοβουλίες, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνεχίζει την τακτική της αύξησης των φόρων, της μείωσης των παροχών και της ευεργετικής χρηματοδότησης των τραπεζών, από την άλλη. Με το σημερινό σχέδιο νόμου, πρώτον, παρέχει το δημόσιο χρήμα στις τράπεζες, χωρίς να εξασφαλίζει τον ανάλογο έλεγχο και εποπτεία του δημοσίου πάνω στο τραπεζικό σύστημα. Ο εκπρόσωπος του δημοσίου δεν κατοχυρώνει τη συμμετοχή του σε όλες τις περιπτώσεις, ενώ εκεί που συμμετέχει δεν έχει δικαίωμα άσκησης βέτο.

Το δημόσιο χρήμα δίνεται άνευ ελέγχου και άνευ όρων από τη στιγμή που δεν επιβάλλονται περιορισμοί ούτε στο θέμα της ολιγοπωλιακής διάρθρωσης της ελληνικής αγοράς, ούτε στο θέμα των καταχρηστικών πρακτικών ούτε στην κοινωνική πρό-

κληση, που αποτελούν οι αμοιβές των διευθυντικών στελεχών, που πρόκειται ουσιαστικά για εσκευμένες και ημιτελείς παρεμβάσεις.

Με το παρόν νομοσχέδιο, γίνεται κατάχρηση της κρατικής ενίσχυσης, αφού όλες οι τράπεζες ορίζονται ως δικαιούχοι και είναι άδικο και δημιουργεί ερωτήματα ως προς τη βιωσιμότητα του τραπεζικού συστήματος στη χώρα μας. Δεν προβλέπεται ειδική ρήτρα που θα εξασφαλίζει ότι οι τράπεζες δεν θα συσσωρεύουν κεφάλαια ούτε ότι δεν θα δώσουν ως μερίσματα τα χορηγούμενα χρήματα. Δεν προβλέπεται ο μηχανισμός εκείνος με τον οποίο θα διοχετεύσουν τα χρήματα προς το δανεισμό στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στους καταναλωτές.

Απέναντι σε αυτές τις ευκαιριακές και ευνοιοκρατικές πολιτικές, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με υπεύθυνη στάση προτείνει δέσμη συγκεκριμένων μέτρων. Εμείς προτείνουμε το δημόσιο να στηρίξει μόνο εκείνες τις τράπεζες που έχουν ανάγκη και μόνο εφόσον οι βασικοί μέτοχοί τους θα συμμετέχουν στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου με ίδια κεφάλαια. Όπου το δημόσιο συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο των τραπεζών πρέπει να διασφαλιστεί η ενεργή παρουσία εκπροσώπων του στο διοικητικό συμβούλιο. Κρίνεται απαραίτητη η δημιουργία ειδικού ταμείου αναχρηματοδότησης των τραπεζών. Στόχος η παροχή ρευστότητας στις τράπεζες, υπό τον όρο της αναχρηματοδότησης ή της παροχής νέων δανείων με ευνοϊκούς όρους προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και εξαγωγικές επιχειρήσεις. Απαιτείται οι εγγυήσεις αυτές να επεκταθούν και προς τους καταθέτες, καθώς και προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

Προτείνουμε, επίσης, στήριξη των μεσαίων και χαμηλότερων εισοδηματικών στρωμάτων, άμεσο πάγωμα εκ μέρους των τραπεζών όλων των δανειακών υποχρεώσεων για τους οικονομικά ασθενέστερους, τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 2009. Και τέλος, εμείς λέμε να αποσυρθεί το σχέδιο προϋπολογισμού του 2009 και να σταματήσει η φοροεπιδρομή που επιχειρείται σε βάρος των μεσαίων και των φτωχότερων εισοδηματικών στρωμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν θέλουμε και δεν μπορούμε να γίνουμε συμμετέχοντες σε ένα τέτοιο νομοθετικό κακοτέχνημα. Δεν θέλουμε και δεν μπορούμε να ζητήσουμε για μία ακόμη φορά από τον ελληνικό λαό να πληρώσει τα σπασμένα. Επιδιώκουμε εκείνοι που έφταιξαν να πληρώσουν. Επιδιώκουμε ο ελληνικός λαός να βρεθεί από την πλευρά των ωφελημένων. Επιδιώκουμε ένα καλύτερο αύριο για την Ελλάδα μέσα σε μια ισχυρή Ευρώπη και ένα καινούργιο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα, που θα λειτουργεί, όμως, με όρους και κανόνες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Σταϊκούρας έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με δύο παρατηρήσεις επί της εισηγσίσεως της αξιότιμης Κοινοβουλευτικής Εκπροσώπου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Παρατήρηση νούμερο 1. Αναφέρθηκε σε κάποια τοποθέτηση του κ. Προβόπουλου σήμερα. Θα μου επιτρέψετε να καταθέσω την ακριβή δήλωσή του, σύμφωνα με την οποία το πρόγραμμα, η χρηματοδότηση των 23.000.000.000 ευρώ θα επαρκεί όχι μόνο για αναχρηματοδότηση υποχρεώσεων, που αφορά μεταξύ άλλων και εγχώριες πηγές, όπως είναι αμοιβαία κεφάλαια, επενδυτικές εταιρείες και ταμεία, αλλά θα αρκεί και για την άνετη χρηματοδότηση νέων πιστώσεων, ώστε η πιστωτική επέκταση στην ελληνική οικονομία το 2009 να είναι της τάξεως, τουλάχιστον, του 10%, που είναι και ο στόχος της ελληνικής Κυβέρνησης.

Παρατήρηση νούμερο 2. Μίλησε η αξιότιμη Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για ουσιαστική εναλλακτική πρόταση διακυβέρνησης και απορώ ποια είναι αυτή. Ο κ. Παπανδρέου στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή είπε ότι το δημόσιο θα πρέπει να στηρίξει μόνο εκείνες τις τράπεζες που έχουν ανάγκη. Ο κ. Βενιζέλος πριν δύο εβδομάδες είπε ότι η υπαγωγή των τραπεζών στο κρατικό σχέ-

διο στήριξης πρέπει να είναι ταυτόχρονη και υποχρεωτική για όλες.

Τι από τα δύο ισχύει; Τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η παγκόσμια κοινότητα βιώνει μία περίοδο μεγάλης αβεβαιότητας, σοβαρών αναταράξεων, ισχυρών κλυδωνισμών. Η χρηματοπιστωτική κρίση που βρίσκεται σε εξέλιξη είναι σοβαρή, είναι παρατεταμένη, είναι διαρθρωτική, πολυδιάστατη και διαρκώς μεταλλασσόμενη, λόγω της διασύνδεσης των οικονομιών, αλλά και της ταχύτητας των επικοινωνιών.

Η κρίση ξεπερνά τις αντοχές των εθνικών οικονομιών, αρκετές από τις οποίες έχουν ήδη εισέλθει στον κύκλο της στασιμότητας ή της ύφεσης και επιδρά σοβαρά στις ευρωπαϊκές οικονομίες. Μολύνει την πραγματική οικονομία, επηρεάζοντας την ανάπτυξη, την απασχόληση, την κοινωνική συνοχή.

Η κατάσταση επιβάλλει υπευθυνότητα και συντεταγμένη αντιμετώπιση της κρίσης από τις κυβερνήσεις και τις εποπτικές και ρυθμιστικές αρχές σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, με στόχο τη διασφάλιση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος και την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών.

Στο πλαίσιο αυτών των προσπάθειών, μακριά από εύκολες και ανέξοδες δόσεις παροχολογίας, η Κυβέρνηση κατέθεσε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο. Ένα σχέδιο για την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας και τη θωράκιση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, απέναντι σ' αυτή την πρωτόγνωρη, σε βάθος και έκταση, διεθνή κρίση. Ένα σχέδιο που εναρμονίζεται στη φιλοσοφία του και ευθυγραμμίζει τις συγκεκριμένες δράσεις του με τα αντίστοιχα σχέδια παρέμβασης που έχουν ανακοινώσει και οι λοιπές οικονομίες της ευρωζώνης.

Βασικοί πυλώνες του σχεδίου είναι:

Πρώτος πυλώνας. Η κεφαλαιακή ενίσχυση των πιστωτικών ιδρυμάτων με την έκδοση προνομιούχων μετοχών υπέρ του ελληνικού δημοσίου, έναντι ομολόγων αυτού ισόποσης αξίας, ύψους 5.000.000.000 ευρώ.

Δεύτερος πυλώνας. Η χορήγηση εγγύησης του ελληνικού δημοσίου για τη δανειοδότηση ή την αναχρηματοδότηση των πιστωτικών ιδρυμάτων για την έκδοση νέων μεσομακροπρόθεσμων δανείων που θα συναφθούν και τίτλων που θα χρηματοδοτηθούν μέχρι συνολικού ποσού 15.000.000.000 ευρώ.

Τρίτος πυλώνας. Η έκδοση από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους τίτλων του ελληνικού δημοσίου μέχρι συνολικού ύψους 8.000.000.000 ευρώ.

Με την υιοθέτηση και εφαρμογή αυτού του σχεδίου, προκύπτουν πολλαπλά οφέλη για την ελληνική οικονομία. Δημιουργείται επαρκές περιθώριο κεφαλαιακής επάρκειας των πιστωτικών ιδρυμάτων που θωρακίζει τη φερεγγυότητα και τη χρηματοδοτική σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος. Αμβλύνονται οι πιέσεις στα διατραπεζικά επιτόκια και κατ' επέκταση, στα επιτόκια χορηγήσεων.

Διοχετεύεται ρευστότητα στην οικονομία, κυρίως μέσω της ενίσχυσης της πιστωτικής επέκτασης προς τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, ώστε να αποφευχθεί η πιστωτική ασφυξία. Παρέχεται ισότιμη πρόσβαση στις αγορές χρήματος, δεδομένου ότι τα ίδια μέτρα, με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις, υιοθετούνται σε όλη την Ευρώπη, υπό την εποπτεία και το συντονισμό της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Εξασφαλίζεται ουσιαστική διαφύλαξη των συμφερόντων του δημοσίου, μέσω του κρατικού εποπτικού ελέγχου των τραπεζών και περιορίζεται ο ηθικός κίνδυνος, μακριά βέβαια από πρακτικές άκρατου κρατικού παρεμβατισμού.

Εξασφαλίζονται πόροι μέσω μερισμάτων και προμηθειών που θα αξιοποιούνται για την ενίσχυση του Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής και των δημοσίων επενδύσεων. Σε καμμία περίπτωση δεν χαρίζονται κεφάλαια στα πιστωτικά ιδρύματα. Οι πράξεις παροχής ρευστότητας αναστρέφονται και ακυρώνονται στην ημερομηνία λήξεως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υπό συζήτηση κυβερνητική πρόταση για την ενίσχυση της ρευστότητας της ελληνικής οικονομίας είναι αναγκαία, ρεαλιστική, υπεύθυνη. Αποτελεί μέρος ενός ευρύτερου, ολοκληρωμένου σχεδιασμού, με στόχο την προστασία της πραγματικής οικονομίας. Η πρόταση επικεντρώνεται στην εξασφάλιση της ροής ρευστότητας, πρώτα μεταξύ των φορέων της, δηλαδή των πιστωτικών ιδρυμάτων και στη συνέχεια προς τους φορείς της πραγματικής οικονομίας, δηλαδή τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις. Άλλωστε, η εύρυθμη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος, ειδικά σε μια τραπεζοκεντρική χώρα, όπως είναι η Ελλάδα, αποτελεί προϋπόθεση για την υγιή ανάπτυξη της οικονομίας και την αποτελεσματική κατανομή των οικονομικών πόρων, υπό καθεστώς ατελών αγορών και ασύμμετρης πληροφόρησης.

Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία αποδεικνύει την αποφασιστικότητα και την αυξημένη κοινωνική ευθύνη της Κυβέρνησης. Κοινωνική ευθύνη όμως, που πρέπει να επιδείξουμε όλοι μας, μακριά από ομφαλοσκοπήσεις και προσωπικές στρατηγικές. Κοινωνική ευθύνη που καλούνται να επιδείξουν και τα πιστωτικά ιδρύματα, ώστε να ενισχυθεί και η κοινωνική αποδοχή του ρόλου τους. Κοινωνική ευθύνη που έγκειται: πρώτον, στην αποτελεσματική αξιοποίηση, διαχείριση και διάχυση των πόρων του σχεδίου στην πραγματική οικονομία, υπό καθεστώς χαμηλότερων επιτοκίων και δεύτερον, στην επιστροφή μέρους των κερδών που θα προκύψουν από τη χρήση του πακέτου ενίσχυσης της ρευστότητας στην ίδια την κοινωνία, πιθανόν μέσω του Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Τσιόκας για επτά λεπτά.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τώρα τον μόλις κατελθόντα του Βήματος συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, σκεπτόμουν πόσο μεγάλο θάρρος πρέπει να έχει ένας πολιτικός να λέει σ' αυτήν την Αίθουσα ότι η κρίση που «θα» έρθει είναι το πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας και δεν είναι η κρίση που δημιούργησε η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας εδώ και τέσσερα-πέντε χρόνια, όταν το καλάνθι της νοικοκυράς έχει αδειάσει από την ακρίβεια, όταν οι τράπεζες λεηλατούν τη μεσαία τάξη και την απλή ελληνική οικογένεια, όταν η ελληνική περιφέρεια στενάζει, γιατί δεν υπάρχει Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και όταν καταρρέουν μέρα με τη μέρα όλοι οι θεσμοί κοινωνικής συνοχής που υπήρχαν. Και σ' αυτήν την Αίθουσα ξαφνικά ανακαλύπτουμε ότι η Νέα Δημοκρατία «θα» πάρει μέτρα δυο μήνες μετά και «θα» δώσει τη δυνατότητα στην οικονομία μας να αντέξει σε μία κρίση.

Θέλω, λοιπόν, ευθύς εξ αρχής να επαναφέρω το καίριο ζήτημα που έθεσε και ο εισηγητής μας και η Κοινοβουλευτική μας Εκπρόσωπος. Υπάρχει μία διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στη λογική της Νέας Δημοκρατίας και στη λογική της κοινωνίας, των παραγωγικών δυνάμεων, των πολιτικών δυνάμεων της αντιπολίτευσης.

Το ερώτημα είναι -ακόμα και γι' αυτή την αποσπασματική πρωτοβουλία των 28.000.000.000 ευρώ- για ποιους τα θέλουμε; Τα θέλουμε για τις τράπεζες ή τα θέλουμε για να ενισχύσουμε την πραγματική οικονομία;

Η Νέα Δημοκρατία με διάφορους τρόπους, εδώ και πάρα πολλές βδομάδες, με διαφορετικές ανακοινώσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, κ. Αλογοσκούφη και του κ. Καραμανλή, στην ουσία θέλει να μας πει ότι αν χρηματοδοτήσει τους τραπεζίτες, θα λύσει το πρόβλημα της πραγματικής οικονομίας της χώρας. Αυτό καταντάει κοροϊδία, καταντάει πρόκληση για την ελληνική κοινωνία, καταντάει πρόκληση για τη μεσαία τάξη.

Κύριε Υπουργέ, ελάτε μια μέρα να σας πάρω μέχρι το αεροδρόμιο, να δούμε με ποιους θα ταξιδέψουμε και να σας πουν ότι δεν έχουν κεφάλαια κίνησης. Αυτό θα σας πουν. Θα σας πουν ότι κάθε μέρα, με τη φορομπηχτική σας πολιτική, τους καταστρέφετε. Οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις στην Ελλάδα απασχολούν πάρα πολύ κόσμο, πάρα πολλούς εργαζόμενους.

Πάρα πολλές από αυτές άρχισαν να βάζουν λουκέτα, να κλείνουν. Και όταν μπαίνουν λουκέτα, δεν είναι μόνο ότι καταστρέφεται μία ελληνική επιχείρηση. Το χειρότερο από όλα είναι ότι δεν δίνεις δουλειά στην ελληνική κοινωνία ότι χάνονται θέσεις εργασίας, ότι αυξάνεται η ανεργία.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι, η λύση που πρέπει να υπάρξει, θα αφορά τους τραπεζίτες ή θα αφορά το χρηματοπιστωτικό σύστημα, δηλαδή την πραγματική οικονομία;

Και ήταν εκπληκτικό αυτό που ακούσαμε από την Κοινοβουλευτική μας Εκπρόσωπο, να λέει δηλαδή ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος ότι είναι λογικό ποσό για τις τρέχουσες ανάγκες των τραπεζών το ποσό των 28.000.000.000. Των τραπεζιτών δηλαδή θέλει να μας πει. Αυτό είναι το πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας και δεν το ξέραμε; Αυτό είναι το πρόβλημα της παραγωγικής βάσης της χώρας μας; Να μη χαθούν τα υπερκέρδη των τραπεζιτών; Δεν κέρδισαν πολλά; Δεν τους φοροαπαλλάξατε; Δεν τους χαρίσατε πόρους και χρήματα; Δεν τους χαρίσατε τις ασφαλιστικές εισφορές που υποχρεούνταν να καταβάλλουν στα Ταμεία, φορτώνοντάς τες στον Έλληνα φορολογούμενο;

Σας ανέφεραν πριν άλλοι συνάδελφοί μου πάρα πολλά παραδείγματα. Και όλα αυτά τα κάνετε, την ίδια ώρα που η ελληνική οικογένεια συμπιέζεται στην αγοραστική δύναμη, που φθάνουν τα εισοδήματά της μόνο για είκσι μέρους και όλα τα άλλα τα δανείζεται. Η ελληνική οικογένεια σήμερα νοιώθει ανασφάλεια στα εισοδήματα, ανασφάλεια στο σύστημα κοινωνικής προστασίας, ανασφάλεια στην εργασία, νοιώθει παντού μια αβεβαιότητα, μια επίθεση από το κράτος που είναι εχθρός και το εκφράζετε εσείς σήμερα με την πολιτική σας.

Η μεσαία τάξη δεν βαράει μόνο λουκέτα. Δεν έχει κεφάλαια να κινηθεί, δεν μπορεί να αναπτύξει παραγωγικές δραστηριότητες, συρρικνώνεται. Οι εργαζόμενοι νιώθουν ότι ζουν σε συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα. Αφελιγνίζοντας την παραγωγική βάση, οι εργαζόμενοι νιώθουν έωλοι στο εργασιακό καθεστώς, στα εισοδήματά τους, στο ασφαλιστικό σύστημα, νιώθουν έωλοι κυριολεκτικά στην αυριανή τους μέρα.

Αυτό αναγκάζει ακόμα και τα νέα ζευγάρια να μην παντρεύονται. Τι να ενώσουν; Τι μιζέρια τους; Αναγκάζονται να ζουν στα σπίτια των γονιών τους.

Η αγροτική οικονομία βρίσκεται κυριολεκτικά σε κατάρρευση. Το καλαμπόκι από 0,25 ευρώ το πουλάνε σήμερα οι αγρότες 0,09 έως 0,1 ευρώ, όταν το κόστος είναι 0,17 ευρώ. Οι τιμές των λιπασμάτων αυξήθηκαν πέντε φορές παραπάνω από την υπόλοιπη Ευρώπη. Τα φυτικά φάρμακα αυξήθηκαν τουλάχιστον κατά 50%. Οι έμποροι κάνουν πάρτυ. Φέρνουν την περίοδο της συγκομιδής προϊόντα, τα διακινούν, δεν υπάρχουν αποθηκευτικοί χώροι και ο αγρότης τα πουλάει όσο-όσο για να αποκτήσει ένα κεφάλαιο κίνησης. Οι αγρότες καταστρέφονται.

Την ίδια ώρα η Α.Τ.Ε., κατέθεσε σήμερα ερώτηση γι' αυτό έχει δαπανήσει δυο χρόνια τώρα για την εκκαθάριση της Ομοσπονδίας Γεωργικών Συνεταιρισμών Θεσσαλονίκης 12.000.000 ευρώ. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Μιλάμε για 12.000.000 ευρώ την ίδια ώρα που οι εργαζόμενοι δεν έχουν πληρωθεί, την ίδια ώρα που οι αγρότες δεν έχουν αποθηκευτικούς χώρους και δεν μπορούν να πουλήσουν το στάρι, το ρύζι, το καλαμπόκι, τον καπνό. Και ο κ. Καραμανλής που θα έδινε μάχη στις Βρυξέλλες, είναι προφανές ότι έξεχσε διότι είχε να ασχοληθεί με τη Βιστωνίδα.

Οι μοχλοί κοινωνικής συνοχής καταρρέουν. Το ολόημερο δημοτικό συρρικνώνεται. Τώρα τι να συζητήσουμε για ολόημερο γυμνάσιο και ολόημερο λύκειο; Οι βρεφονηπιακοί σταθμοί; Οι εκπαιδευτικοί παίρνουν μισθούς πείνας. Στην υγεία έχετε να προσλάβετε γιατρό και εγώ δεν ξέρω από πότε. Στο ασφαλιστικό σύστημα βλέπετε τι γίνεται πλέον. Ο εργαζόμενος είναι υποχρεωμένος να πληρώσει γιατί δεν δέχονται οι προμηθευτές να τροφοδοτήσουν τα νοσοκομεία. Οι συλλογικές συμβάσεις δεν ισχύουν και τα πράγματα πάνε από το κακό στο χειρότερο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και καταλήγω.

Με άλλα λόγια η Νέα Δημοκρατία μετέτρεψε την Κυβέρνηση σε όχημα εκποίησης του δημόσιου πλούτου, αφελλήνισε την

παραγωγική βάση και τώρα σκέφτεται να χρηματοδοτήσει και τους τραπεζίτες λες και θα λύσει το πρόβλημα. Νομοθετεί με γνώμονα τις υποχρεώσεις της προς το παρασιτικό κεφάλαιο. Χαρατσώνει, αφελλήνίζει και συνταξιοδοτεί.

Με απλά λόγια, λοιπόν, εμείς λέμε καθαρά ότι χρειάζεται ένας άλλος δρόμος. Η παροχή της ρευστότητας δεν πρέπει να αφορά τις τράπεζες αλλά την πραγματική οικονομία. Πρέπει να φτάσει στα νοικοκυριά και στη μεσαία τάξη. Το μετοχικό κεφάλαιο των τραπεζών όταν αυξάνεται, πρέπει να αυξάνεται και με τη συμμετοχή των ιδίων των τραπεζιτών. Το κράτος με τη συμμετοχή του οφείλει να παρεμβαίνει και να διαμορφώνει πολιτικές. Η διαχείριση των 28.000.000.000 ευρώ δεν μπορεί να γίνει από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας εν λευκώ για να κάνει ρουσφέτια και μεσιτείες.

Για την λογική είναι πολύ απλή. Οι παραγωγικοί φορείς από κομπάρσοι πρέπει να γίνουν πρωταγωνιστές της διαχείρισης των 28.000.000.000 ευρώ.

Για όλους αυτούς, λοιπόν, τους λόγους σας λέμε: Πάρτε πίσω τον προϋπολογισμό που χαρατσώνει την ελληνική οικονομία, που δημιουργεί προβλήματα και ελάτε να συζητήσουμε στη βάση των πέντε δεσμών μέτρων που ανακοίνωσε ο Γιώργος Παπανδρέου για να δώσουμε ξανά ελπίδα στην ελληνική κοινωνία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστώ και εγώ. Το λόγο έχει η κ. Ξενογιαννακοπούλου για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούμε την Κυβέρνηση συνεχώς τις τελευταίες εβδομάδες κάτω από το πρόσχημα, και με το άλλοθι της υπαρκτής βέβαια χρηματοπιστωτικής κρίσης σε διεθνές επίπεδο, να προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Ταυτόχρονα, αυτάρεσκα επιμένει ότι είναι επιτυχημένη η ασκούμενη οικονομική πολιτική, και γι' αυτό απαρέγκλιτα συνεχίζεται η ίδια.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι το οικονομικό και κοινωνικό αδιέξοδο που ζει ο ελληνικός λαός. Αυτή η μεγάλη κρίση που ζει η χώρα μας πρώτα απ' όλα είναι αποτέλεσμα των συγκεκριμένων στρατηγικών επιλογών της Κυβέρνησης τα τελευταία πέντε χρόνια. Επιλογές που είχαν έναν άδικο, αναδιανεμητικό χαρακτήρα. Επιλογές για τις τράπεζες ευεργετικών ρυθμίσεων. Χαρακτηριστικό το δώρο των 8.000.000.000 πριν από μερικά χρόνια από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για το ασφαλιστικό των τραπεζών, όπως επίσης, και η αυσδοσία που υπήρχε στη λειτουργία των τραπεζών χωρίς έλεγχο στους καταχρηστικούς όρους που έθεταν και τις διάφορες άλλες ενέργειες τους.

Τώρα που κτυπά την πόρτα της Ελλάδας η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση, βρίσκει μια οικονομία εξασθενημένη, μια κοινωνία σε αδιέξοδο και μία Κυβέρνηση, κύριε Υφυπουργέ, επίσης εξασθενημένη. Και, επειδή αναρωτηθήκατε αν υπάρχει διχογνωμία γύρω από τα μέτρα σας, τα μέτρα σας είναι και καθυστερημένα και πρόχειρα και ανεπαρκή. Σε μια περίοδο κρίσης αναδεικνύεται το πρόβλημα διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, που ακολουθεί μια πολιτική χωρίς πυξίδα, χωρίς σχέδιο και χωρίς πρόγραμμα.

Τίθενται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρία κρίσιμα ερωτήματα.

Πρώτον. Ποιες πολιτικές και ποιες πολιτικές δυνάμεις μπορούν να βγάλουν τον τόπο σήμερα απ' αυτή την πολύπλευρη κρίση; Η απάντηση είναι σαφής. Δεν μπορούν οι πολιτικές δυνάμεις που είναι συνυπεύθυνες για την δημιουργία της κρίσης —στη συγκεκριμένη περίπτωση η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας— και δεν μπορούν φυσικά οι πολιτικές εκείνες που αποτελούν την αιτία της κρίσης, δηλαδή ο νεοφιλελευθερισμός, οι ιδεοληψίες και οι εμμονές, που η τελευταία κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που τις εφαρμόζει πιστά είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί, ακόμη και άλλες συντηρητικές κυβερνήσεις έχουν κάνει κάποια αναγκαστική στροφή λόγω των εξελίξεων. Αναγκάζονται να στηρίξουν τους μικρομεσαίους, ανα-

γκάζονται να μιλήσουν για το ρόλο του κράτους, αναγκάζονται να προασπίσουν τις επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας, αναγκάζονται να κάνουν δημόσιες επενδύσεις, δηλαδή το αντίθετο απ' αυτό που κάνετε εσείς.

Δεύτερο κρίσιμο ερώτημα. Ποιος θα πληρώσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την έξοδο από την κρίση; Η απάντηση δεν μπορεί να είναι πάλι «ο λαός, οι εργαζόμενοι, οι επαγγελματίες, οι αγρότες». Δεν μπορεί η κρίση να είναι αφορμή για μια νέα άδικη αναδιανομή και να κληθεί ο Έλληνας φορολογούμενος χωρίς εγγυήσεις να έρθει να πάρει πάνω του τα βάρη ξανά για τους τραπεζίτες και τα μεγάλα συμφέροντα της τοπικής ολιγαρχίας στη χώρα μας.

Δυστυχώς, όμως, αυτό που αποδεικνύεται με αυτό το νομοσχέδιο που μας έχετε φέρει και συζητάμε σήμερα είναι ότι η επιλογή σας είναι πάλι η ίδια: Να γίνει ξανά αυτή η άδικη αναδιανομή, και ξανά να την πληρώσει ο εργαζόμενος, ο επαγγελματίας και η μέση ελληνική οικογένεια. Γιατί έχετε φέρει ένα σχέδιο το οποίο ουσιαστικά -παρά τις όποιες διορθώσεις έχετε κάνει μέσα σ' αυτές τις έξι εβδομάδες σ' αυτό το θέατρο της υποκρισίας που είδαμε να εκτυλίσσεται- είναι ένα σχέδιο συμβιβασμών, συμψηφισμών και διευκολύνσεων. Αυτή είναι η ωμή πραγματικότητα, κύριε Υπουργέ.

Γιατί τι προτείνετε με αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα; Είναι ένα νομοσχέδιο που δεν έχει εγγυήσεις πρώτα απ' όλα για την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών. Δεν εξασφαλίζει τη διαφάνεια γύρω από το ποιες τράπεζες έχουν στα αλήθεια πρόβλημα. Και αν έχουν πρόβλημα, όπως εμείς σας προτεínουμε, όπως σας πρότεινε και ο εισηγητής μας και η Κοινοβουλευτική μας Εκπρόσωπος και όλοι οι συνάδελφοι που μίλησαν, σ' αυτή την περίπτωση αυτές οι τράπεζες δεν μπορεί παρά να αναλάβουν και αυτές τις ευθύνες τους, ιδιαίτερα οι μεγαλομέτοχοι μέσα από αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, και το δημόσιο σε αυτήν την περίπτωση να έχει ουσιαστική παρέμβαση με την απόκτηση των μετοχών, καθώς και του ελέγχου εάν οι συνθήκες το απαιτούν. Αυτό θα ήταν μια πραγματική τομή. Χωρίς καμμία εγγύηση στήριξης της πραγματικής οικονομίας, και στις περιπτώσεις που εσείς λέτε ότι θα υπάρξει δεν είναι σαφές ότι θα υπάρξει η ελάχιστη διασφάλιση για τους όρους, ιδιαίτερα όσον αφορά τα επιτόκια.

Δεν μας απαντάτε. Θα πέσουν τα επιτόκια; Θα υπάρξει μία διευκόλυνση για τους δανειολήπτες είτε αυτό αφορά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις είτε τα νοικοκυριά; Τίποτα από όλα αυτά δεν διασφαλίζεται.

Και, όπως αποκαλύφθηκε σήμερα και από το Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας, η πρότασή σας αποτελεί πρόσχημα για να μετακυλήσουν οι τράπεζες ό,τι τοξικό έχουν και τις υποχρεώσεις που τις επιβαρύνουν στο δημόσιο.

Το δημόσιο, λοιπόν, έρχεται για να ξεπλύνει τις τράπεζες και όχι για να στηρίξει μέσα από ένα ουσιαστικό πρόγραμμα την ίδια την οικονομία.

Και έτσι, ερχόμαστε στο τρίτο κρίσιμο ερώτημα: Τι θα έπρεπε να γίνει, τι έχει ανάγκη σήμερα η οικονομία και ποια είναι ακριβώς η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Εμείς είμαστε σαφείς και λέμε. Προτεραιότητά μας είναι πρώτα απ' όλα να στηρίξουμε το εισόδημα του εργαζόμενου, του επαγγελματία, του αγρότη. Και έχουμε υποβάλει συγκεκριμένα μέτρα. Δεύτερη προτεραιότητα να στηρίξουμε την πραγματική οικονομία, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Τρίτη προτεραιότητα και σημαντική αποτελεί η στήριξη του χρηματοπιστωτικού συστήματος, αλλά όχι ως δώρο στους τραπεζίτες όπως αποτελεί η δική σας επιλογή, αλλά ως εργαλείο για την ομαλή οικονομική λειτουργία και την ανάπτυξη, με εγγυήσεις, έλεγχο και αποτελεσματική συμμετοχή του δημοσίου.

Δυστυχώς, τίποτα από όλα αυτά δεν εξασφαλίζετε. Η αλήθεια είναι ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι μία Κυβέρνηση σε νευρική κρίση. Είναι μία Κυβέρνηση η οποία προσπαθεί επικοινωνιακά να αποδείξει ότι έχει ακόμη τον έλεγχο των καταστάσεων. Όμως, κάθε μέρα που περνάει και με κάθε μέτρο που φέρνετε, απλώς επιβαρύνετε τα πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θέλετε να στείλετε ξανά το λογαριασμό στον ελληνικό λαό, αλλά ο ελληνικός λαός με την πρώτη ευκαιρία θα σας τον επιστρέψει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Αμοιρίδης για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό που εμένα με εκπλήσσει είναι πώς ενώ σε όλη την Ευρώπη μετά την έκκληση των κρατών, όλες οι τράπεζες -άλλες σε είκοσι τέσσερις ώρες, άλλες σε δυο μέρες και άλλες σε τέσσερις- μπήκαν μέσα στο σχέδιο που αποφάσισε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, γιατί...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Πού το είδατε αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: ...Εγώ πού το είδα; Παντού έγινε. Σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Παντού έγινε. Μόνο στην Ελλάδα έχουμε ένα ατελείωτο πινγκ-πόνγκ, μπαίνω, δεν μπαίνω, θα δω αν θα μπω.

Βέβαια, κορυφαία στιγμή, κύριε Υπουργέ -το είδατε και εσείς στην Επιτροπή Οικονομικών- ήταν όταν ο ίδιος ο Διοικητής που εσείς διορίσατε στην Εθνική Τράπεζα κ. Αράπογλου, είπε ότι εμείς δεν μπαίνουμε και ότι εμείς θα αυξήσουμε και τα επιτόκια. Είναι έτσι ή δεν είναι;

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατήγγειλε τις εισπρακτικές εταιρείες και ευαισθητοποιήθηκε αμέσως η Υπουργός Απασχόλησης και κατήγγειλε παράλληλα με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και αυτή αυτές τις εισπρακτικές εταιρείες. Δεν έπεσαν στη δική σας αντίληψη ότι αυτά συμβαίνουν καθημερινά;

Και είμαστε, κύριε Υπουργέ, λίγο πριν τα Χριστούγεννα. Ο πολίτης μαζί με τη δόση θα έρθει να πληρώσει, πέρα από τη Δ.Ε.Η., τον Ο.Τ.Ε., την Ε.Υ.Δ.Α.Π., το Φόρο Ακίνητης Περιουσίας, το Ε.Τ.Α.Κ., που λόγω αδυναμίας βέβαια να το εισπράξετε, θεωρήσατε ότι είναι ευαισθησία να το πάτε τον επόμενο χρόνο. Θα πληρώσει 20% επιπλέον τα τέλη κυκλοφορίας. Θα πληρώσει το φόρο εισοδήματος, το φόρο περαιώσης, το φόρο ληξιπρόθεσμων οφειλών. Και πέρα από αυτά, θα πληρώσει και τους έμμεσους φόρους.

Ξέρετε, υπάρχει μια ιστορία που λέει ότι ένας βασιλιάς επειδή ήθελε πραγματικά ο ίδιος δια ζώσης να αντιληφθεί τα προβλήματα του κόσμου, μεταμφιεσθηκε και βγήκε στην αγορά. Αν, λοιπόν, εσείς μεταμφιεστείτε και βγείτε αύριο το πρωί στην αγορά και μιλήσετε με τους επιχειρηματίες, θα σας πουν ότι το 20% πιέζεται από τις τράπεζες να επαναδιαπραγματευθεί το επιτόκιο προς τα πάνω, το 58% ότι πλέον δεν έχει καμμία εμπιστοσύνη στις τράπεζες και ότι το 75% δεν είναι αισιόδοξοι. Και όλα αυτά είναι αποτέλεσμα της δικής σας πολιτικής.

Όσον αφορά στη δόση των καρτών στα καταστήματα, αγαπητοί συνάδελφοι, ξέρετε ότι οι άτοκες δόσεις όταν πουλάει ένα κατάστημα, είναι είκοσι τέσσερις, είναι δώδεκα, ανάλογα. Έρχεται η τράπεζα και λέει ότι θα τις μειώσετε στα μισά. Όμως, ο καταστηματάρχης δεν μπορεί να τις μειώσει και στον πελάτη. Αναγκαστικά, λοιπόν, όταν θα φθάσει στις δόσεις που του λέει η τράπεζα, ο καταστηματάρχης θα πληρώσει το επιτόκιο, το 16% επιπλέον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Αν μια επιχείρηση του δευτερογενούς τομέα επεξεργάζεται προϊόντα του πρωτογενούς τομέα, κύριε Υπουργέ, αυτή όταν δίνει το προϊόν που παράγει, που συσκευάζει, πληρώνεται με επιταγή πέντε-έξι μηνών, ενώ πρέπει να πληρώσει άμεσα και το Ι.Κ.Α. και τους εργαζόμενους και αυτόν που παράγει το πρωτογενές προϊόν. Οι τράπεζες δεν θα του δώσουν δάνειο, δεν θα του δώσουν πίστωση. Η επιχείρηση θα κλείσει, θα απολυθεί το προσωπικό και το χειρότερο, κάποιοι επιτήδριοι που ελλοχεύουν σε τέτοιες περιπτώσεις και έχουν ή ρευστό ή μπορούν να δανειστούν, θα πάνε να πάρουν την επιχείρηση για ένα κομμάτι ψωμί.

Οι ξενοδόχοι, μέσω της Πανελλήνιας Ένωσης, απέστειλαν στον ίδιο τον Υπουργό κ. Αλογοσκούφη, μια επιστολή με την

οποία του τονίζουν ότι δέχονται πιέσεις να επαναδιαπραγματευθούν το επιτόκιο που έχουν δανειστεί. Δεν είναι τυχαία όλα αυτά. Δεν είναι τυχαίο ότι η Εθνική Τράπεζα δεν χρηματοδοτήσε τα δάνεια του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και μετά από πιέσεις πολιτικές επανήλθε σ' αυτή τη λογική.

Ξέρετε, αν σήμερα έχετε ένα δάνειο 150.000 ευρώ και έχετε προγραμματίσει να πληρώνετε με 4,6 % που το πήρε κάποιος το δάνειο, θα πληρώνετε περίπου 7.000 ευρώ το χρόνο στα 150.000 για να πάρετε ένα σπίτι. Σήμερα πληρώνετε 12.000 ευρώ. Δηλαδή, από 600 ευρώ η δόση πάει στα 1.000 ευρώ. Πιστεύετε ότι κάποιος θα μπορέσει να ανταποκριθεί, όταν έχει ήδη οριοθετήσει τη ζωή του;

Στα δύομισι τελευταία χρόνια είναι 20.000.000.000 τα στεγαστικά δάνεια. Από αυτά τα νέα δάνεια που δίνονται τώρα, το 40% πάει στην αναχρηματοδότηση των παλιών. Και βέβαια όλα αυτά τα επιτόκια -όπως είχε το νομοσχέδιο- θα πληρωθούν μαζί με τα άλλα στο τέλος ίσως του δανείου μαζί με τον ανατοκισμό.

Τα καταναλωτικά δάνεια έχουν φθάσει σε ύψος 23,8%. Έφθασε η τράπεζα να δίνει καταναλωτικό δάνειο με 23,8%. Και βέβαια, εμφανίζεται ότι ενώ το αυξάνουν 2%, την επόμενη μέρα το μειώνουν 0,5% ή 1%. Η συμβατική τους υποχρέωση είναι στο επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που δανείζονται, να το μειώνουν σύμφωνα με εκείνο. Αυτή, λοιπόν, τη συμβατική υποχρέωση την εμφανίζουν ως ευαισθησία.

Και μ' αυτές τις αλλημιές, εμφανίζονται οι τράπεζες να είναι και ευαίσθητες. Και βέβαια, καλύπτουν και τα «κόκκινα δάνεια», δηλαδή τα δάνεια για τα οποία δεν θα έπαιρναν τα χρήματα. Τώρα, λοιπόν, γι' αυτά τα δάνεια βρίσκουν την ευκαιρία να δείξουν την ευαισθησία ότι τάχα τα πάνε ένα και δύο χρόνια πίσω, αφού ούτως ή άλλως δεν θα τα εισέπρατταν.

Κύριε Υπουργέ, αναρωτιέται ο πολίτης πώς είναι δυνατόν την ώρα που οι τράπεζες παίρνουν 28.000.000.000 με αυτή τη διαδικασία, εσείς να ανεβάσετε τους φόρους κατά 2,5 δισεκατομμύρια και να τους κάνετε 7,5 δισεκατομμύρια.

Και λογικά όλοι μας εδώ μέσα λέμε ότι θέλουμε κάποιες ασφαλιστικές δικλίδες, ώστε να ξέρουμε πού πάνε αυτά τα χρήματα. Εάν οι τράπεζες έχουν αποθεματικά και μπορούν να τα δώσουν με άλλο τρόπο σε άλλα δάνεια τα οποία δεν μπορούν να φανούν ή δεν μπορείτε να τα ελέγξετε εσείς, εάν χρηματοδοτήσουν οι τράπεζες του εξωτερικού, υπάρχει κάποιος τρόπος να το δούμε; Υπάρχει τρόπος να δούμε πού θα κατευθυνθούν αυτά τα χρήματα και να δούμε και τη ροή των χρημάτων; Υπάρχει διαφάνεια σε όλη αυτή τη διαδικασία; Υπάρχει εμπιστοσύνη της πολιτείας, των πολιτών και των τραπεζιών;

Απ' ότι φαίνεται, αγνοείτε τις προτάσεις που κατέθεσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αγνοείτε επιδεικτικά και νομίζω πως είναι στην πολύ σωστή κατεύθυνση και είναι μία ευκαιρία σε τέτοιες στιγμές να δώσουμε όλοι μαζί τη μάχη.

Εσείς θεωρείτε ότι με τον τρόπο που εσείς καταθέσατε -και τυπικά εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή- ότι πήρατε το πράσινο φως να προχωρήσετε. Όμως, δεν προχωρούμε σ' αυτές τις στιγμές και με τέτοιες διαδικασίες δεν μπορούμε να έχουμε ένα τέτοιο αποτέλεσμα το οποίο θα γίνει αποδεκτό από τον πολίτη. Πρέπει να προχωρήσουμε όλοι μαζί.

Θα μου επιτρέψετε τώρα να πω δύο πράγματα για τον τόπο μου. Η Πιερία βασίζεται σε δύο πυλώνες. Το 60% στον τουρισμό και το 40% στην αγροτική οικονομία. Οι χώρες του ανατολικού μπλοκ στις οποίες η Πιερία βασίζει τον τουρισμό, όπως είναι η Βουλγαρία, η Ρουμανία, η Τσεχία, η Ουγγαρία, έχουν ένα τεράστιο οικονομικό πρόβλημα. Άρα, έχουμε μπροστά μας ένα καλοκαίρι κατά τη διάρκεια του οποίου πιθανότατα τα ξενοδοχεία θα είναι άδεια.

Σήμερα, όπως και στην Πιερία και στο Αγρίνιο και στη Ξάνθη υπάρχουν διαμαρτυρίες και ψηφίσματα για τη μεταφορά των 567.000.000 ευρώ από τον πρώτο στο δεύτερο πυλώνα από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης.

Δηλαδή, σε μια Πιερία η οποία δεν θα έχει τουριστικό ρεύμα και οι καπνοπαραγωγοί θα πάρουν τη μισή επιδότηση από ό,τι έπαιρναν μέχρι τώρα, καταλαβαίνετε πού μπορεί να φθάσει.

Γι' αυτό σας προτείνω εάν μπορεί μέσα στο σχέδιο νόμου ή με κάποιον άλλο τρόπο να υπάρξει και ένας γεωγραφικός

συντελεστής διοχέτευσης αυτής της ρευστότητας ανά περιοχή. Να δείτε λίγο πού πονάει η κάθε περιοχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε κάθε περίπτωση, εγώ δεν πιστεύω ότι θα ακούσετε. Εν πάση περιπτώσει, ο χρόνος είναι χρήμα και μάλλον εσείς δεν έχετε άλλο χρόνο. Ζητήσατε πολιτικά να σας δώσουν χρόνο, «δάνειο» οι πολίτες. Νομίζω ότι δεν έχετε πιστοληπτική φερεγγυότητα και ο χρόνος έχει τελειώσει για σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αμοιρίδη.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Αθηνά Κόρκα-Κώνστα.

ΑΘΗΝΑ ΚΟΡΚΑ-ΚΩΝΣΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών κατέθεσε το παρόν σχέδιο νόμου προς συζήτηση, πήρε αυτή την πρωτοβουλία για την ενίσχυση της ρευστότητας της ελληνικής οικονομίας, ώστε να θωρακιστεί η οικονομία μας από τις επιπτώσεις της διεθνούς χρηματοπιστωτικής αναταραχής.

Εσείς μιλήσατε για καθυστέρηση, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κι εγώ θα σας πω ότι η εφαρμογή αυτού του σχεδίου νόμου κινείται στο πλαίσιο των αποφάσεων των Συμβουλίων της Ευρωζώνης. Περίπου οι μισές χώρες έχουν ανακοινώσει ανάλογα σχέδια. Το αποτέλεσμα θα είναι να εξασφαλίσει όσο το δυνατόν περισσότερα οφέλη για την ελληνική οικονομία, ώστε να διατηρηθεί σε υψηλά επίπεδα η χορήγηση πιστώσεων στα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις από τις τράπεζες και να διοχετευτούν στην αγορά κεφάλαια μέσω των δανείων, των στεγαστικών δανείων, των καταναλωτικών δανείων, των επιχειρήσεων με διαφάνεια και με κανόνες. Να σταθεροποιηθούν τα επιτόκια χορηγήσεως που δέχονται αυτό το τελευταίο διάστημα ισχυρές πιέσεις, καθώς και τα επιτόκια σε τραπεζική αγορά, ώστε να μειωθεί η μηνιαία δόση των δανειοληπτών και να μπορούν τα νοικοκυριά να πληρώσουν τα στεγαστικά δάνεια, να πληρώσουν τα καταναλωτικά δάνεια.

Αυτή είναι βοήθεια για τους πολίτες.

Εμπεριέχονται στο σχέδιο νόμου και σημαντικές διασφαλίσεις για να προστατευθεί ο Έλληνας φορολογούμενος, καθώς στηρίζει την ανάπτυξη, την απασχόληση και το εισόδημα των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων.

Αποτελείται από τρία σκέλη και προβλέπει:

Το πρώτο σκέλος έχει σκοπό -στην πρώτη περίπτωση- την προληπτική στρατηγική αντιμετώπισης των επιπτώσεων της κρίσης στην οικονομία της χώρας μας. Είναι απαραίτητη προϋπόθεση η συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο εκείνης της τράπεζας που θα κάνει χρήση των διατάξεων του παρόντος νομοσχεδίου, για να συμμετέχει και στα άλλα δύο σκέλη του νομοσχεδίου.

Το δημόσιο στην περίπτωση αυτή συμμετέχει με προνομίους μετοχές. Ορίζει εκπροσώπους αντίστοιχους στο διοικητικό συμβούλιο. Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται να υπάρχουν ασφαλιστικές δικλίδες, ώστε να υπάρχει και επάρκεια και ρευστότητα στο τραπεζικό σύστημα, αλλά και διαφάνεια και διάθεση του ποσού της ενίσχυσης εν κατακλείδι στα νοικοκυριά και στους μικρομεσαίους, για τα οποία αναγνωρίζουμε όλοι ότι υφίστανται το πρόβλημα της κρίσης.

Το δεύτερο σκέλος προβλέπεται για παροχή εγγυήσεων του δημοσίου για σύναψη δανείων με κυρίαρχο στόχο τη συνέχιση ρευστότητας για τις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας -και την επαναλαμβάνω αυτή την έκφραση, γιατί παραφράζεται και ειπώθηκε ότι είναι μόνο για τις τράπεζες- για τις ανάγκες, θα πω, των νοικοκυριών, των επιχειρήσεων, των δημοσίων έργων, των έργων που εκτελούνται μέσω Σ.Δ.Ι.Τ., των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στον επενδυτικό νόμο.

Το τρίτο σκέλος είναι η έκδοση των ομολόγων από το δημόσιο με ρητή διάταξη τα χρήματα αυτά πάλι να κατευθυνθούν στη χρηματοδότηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, στη χρηματοδότηση των στεγαστικών δανείων με ευνοϊκούς όρους για τους δανειολήπτες.

Κατά τη διάρκεια της μακροσκελούς αυτής συζήτησης ειπώ-

θηκαν διάφορα από τους κυρίους και τις κυρίες συναδέλφους, κυρίως του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Έγινε μία προσπάθεια για μία επικοινωνιακή αδιέξοδη πολιτική που στηρίχθηκε στο ερώτημα: Πρώτον, που βρήκατε τα 28.000.000.000 ευρώ; Φεύγουν τα 28.000.000.000 ευρώ από τα ταμεία του κράτους, όταν βρισκόμαστε σε δεινή οικονομική κατάσταση.

Τουλάχιστον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αποδεχθήκατε ότι όντως υπάρχει διεθνής κρίση η οποία έχει επιπτώσεις και στη χώρα μας. Τις λιγότερες επιπτώσεις. Διότι μέχρι πριν λίγες εβδομάδες λέγατε ότι δεν υπάρχει κρίση και η κρίση οφείλεται μόνο σε αυτήν την Κυβέρνηση.

Ακούστηκε εδώ –και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή– να λέτε, δώσατε σαν Κυβέρνηση μία λευκή επιταγή στις τράπεζες, ότι θα επιβαρυνθεί ο κρατικός προϋπολογισμός, ότι θα χρεωθεί το κράτος, ότι θα χρεωθεί ο φορολογούμενος πολίτης, ότι θα χρεωθεί η οικονομία. Πιστεύω ότι όλα αυτά τα λέτε για να δημιουργήσετε εντυπώσεις. Λέγατε –όπως λέγατε και πριν– ότι αυτό είναι άλλοθι. Η οικονομική κατάσταση της χώρας φταίει.

Στις αδιέξοδες αυτές και λαϊκίστικες φωνές διευκρινίζουμε: κατ' αρχάς η δημιουργούμενη ρευστότητα των 28.000.000.000 ευρώ δεν επιβαρύνει –και διαβεβαιώθηκε αυτό και διαβεβαιώνεται καθημερινά– ούτε με ένα ευρώ τον κρατικό προϋπολογισμό.

Αντίθετα, λοιπόν, με όσα λέει η Αντιπολίτευση, με την εφαρμογή του νομοσχεδίου θα προκύψουν έσοδα ύψους 500.000.000 ευρώ από την απόδοση του 10% των προνομιούχων μετοχών και τις λοιπές προμήθειες για την παροχή εγγυήσεων του δημοσίου προς τις τράπεζες. Γνωρίζουμε όλοι ότι το δημόσιο εγγυάται το δάνειο που θα πάρει η μία τράπεζα από την άλλη, ότι θα εξοφληθεί, καθότι με την έναρξη αυτής της οικονομικής κρίσης διατάζουν κάποιες τράπεζες να δανείσουν η μία την άλλη, με αποτέλεσμα να μειώνεται ο δανεισμός, με αποτέλεσμα οι καταθέτες να προχωρήσουν σε μαζικές αναλήψεις.

Και τι έφερε αυτή η κατάσταση; Πρώτα απ' όλα έφερε ανησυχία στον πολίτη. Ανησυχία πώς θα εξυπηρετήσει τα δάνεια αυτά τα οποία έχει είτε για την επιχείρησή του είτε για το σπίτι του. Ανασφάλεια στον εργαζόμενο για τη δουλειά του. Και αντίστοιχα φόβο στον κάθε έναν πολίτη για εκείνες τις μικροκαταθέσεις, που είναι ο ιδρώτας μιας ζωής.

Αυτόν, λοιπόν, τον πολίτη προστατεύει αυτή η Κυβέρνηση με αυτό το σχέδιο νόμου. Σε αυτήν την κατεύθυνση βοηθά το νομοσχέδιο. Αν προσθέσουμε δε –και πρέπει να το θυμηθούμε– την εγγύηση και προστασία των καταθέσεων μέχρι 100.000 ευρώ για τα τρία επόμενα έτη, που η χώρα μας δια στόματος του Πρωθυπουργού, Κώστα Καραμανλή, πρώτη εγγυήθηκε και εντός λίγων ημερών εφάρμοσαν και άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν προσθέσουμε την προστασία των δανειοληπτών με απαγορεύσεις πλειστηριασμών για τη μοναδική κατοικία, τις μεθόδους στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με άτοκα δάνεια έως τρία χρόνια, τότε βοηθιέται ο πολίτης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασικός στόχος αυτού του σχεδίου νόμου είναι η ενίσχυση της ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος για να μετριαστούν κατά το δυνατόν οι επιπτώσεις από τη διεθνή κρίση στους Έλληνες πολίτες. Αντιλαμβάνομαστε όλοι ότι με τα μέτρα αυτά μπαίνει ένα ανάχωμα της οικονομίας μας στη διεθνή κρίση. Η χώρα μας έχει τις λιγότερες επιπτώσεις από την κρίση, παρουσιάζει ακόμα αυξημένους ρυθμούς ανάπτυξης έναντι της ύφεσης που παρουσιάζει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και όπως εκτιμάται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, παρά την επιβράδυνση της ανάπτυξης το 2008, ο ρυθμός ανάπτυξης το 2009 θα είναι ο υψηλότερος στην Ευρωζώνη.

Η ελληνική οικονομία θα αντέξει, θα αντιμετωπίσει την κρίση, θα περάσουμε τις συμπληγάδες όσο το δυνατόν αλώβητοι. Σαν χώρα. Και αυτό θα οφείλεται στην υπευθυνότητα αυτής της Κυβέρνησης.

Φυσικά υπερψηφίζω αυτό το σχέδιο νόμου που έχει σαν αποτέλεσμα τη χρηματοδότηση της οικονομίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε την κ.

Κόρκα – Κώνστα.

Το λόγο έχει ο κ. Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ελληνική οικονομία εισέρχεται στον κύκλο της χρηματοπιστωτικής κρίσης και δέχεται τις πιέσεις ανίσχυρη και χωρίς εφεδρείες. Γι' αυτό οι αρνητικές επιπτώσεις θα είναι μεγαλύτερες για την ελληνική οικονομία, για την ελληνική κοινωνία απ' ότι εάν ήταν θωρακισμένη και ισχυροποιημένη, απ' ότι αν είχε τις εφεδρείες.

Είναι ανίσχυρη, κύριε Πρόεδρε, δημοσιονομικά η οικονομία μας, διότι ο πληθωρισμός είναι στα ύψη, το δημόσιο χρέος στα ύψη και το έλλειμμα πολύ πάνω από το 3%.

Η Κυβέρνηση, με τις γνωστές λογιστικές της αλχημείες, προσπαθεί να το κρατήσει κάτω από το 3%. Γνωρίζουν, όμως, και οι δανειστές του ελληνικού κράτους, γνωρίζει και η Ευρωπαϊκή Ένωση ότι αυτό δεν είναι αληθές, όπως δεν ήταν αληθές και τα προηγούμενα χρόνια. Λογιστικά το ανέβασε, λογιστικά προσπαθεί να το κατεβάσει.

Μόνον τα χρέη των νοσοκομείων να πληρώσετε, τα οποία καθυστερείτε έναν χρόνο –είμαστε στον τέταρτο χρόνο– και λογιστικά τα εγγράψετε, τότε και το 2007 και το 2008 και το 2009 και το 2010 το δημόσιο έλλειμμα θα είναι πολύ πάνω από το 3%. Το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Και γι' αυτό ενώ θα έπρεπε να είχατε κάνει τη ρύθμιση την άνοιξη, ακόμα δεν την έχετε κάνει. Και την άλλη εβδομάδα απειλούν οι προμηθευτές των νοσοκομείων –νοσοκομεία που έφτασαν να μην έχουν γάζες και γάντια, να κλείνουν εντατικές και να σταματούν χειρουργεία διότι σε αυτήν την άθλια κατάσταση έχετε οδηγήσει το Εθνικό Σύστημα Υγείας και το κοινωνικό κράτος– ότι σας ετοιμάζουν και επιθετικές ενέργειες. Αυτό είναι ντροπή για την ελληνική πολιτεία. Και το θύμα; Ο Έλληνας πολίτης, ο Έλληνας ασθενής, το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Την προηγούμενη ρύθμιση του 2005, τα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ τα εγγράψατε στα προηγούμενα τρία χρόνια, τα οποία ήταν τα χρόνια των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κι ανεβάσατε έτσι το έλλειμμα. Τώρα πού θα τα εγγράψετε; Τα προηγούμενα τρία είναι δικά σας. Τα επόμενα τρία συνταγματικά είναι δικά σας. Και αυτό είναι πολύ διασκεδαστικό. Πράγματι περιμένουμε να δούμε πότε θα φέρετε το σχετικό νομοσχέδιο στη Βουλή και πώς θα τα συμβιβάσετε με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είμαι βέβαιος ότι κάτι θα διαπραγματευτείτε, κάτι θα δώσετε, κάτι θα υποσχεθείτε για να περάσετε το σκόπελο. Άλλωστε, εν μέσω της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης, όλα μπορούν να κρυφτούν κάτω από το χαλί.

Όμως, η εξασθένηση της ελληνικής οικονομίας δεν μπορεί να κρυφτεί. Γι' αυτό εδώ και ενάμιση χρόνο ανεβαίνει συνολικά ο δανεισμός της χώρας μας γι' αυτό και έχει φτάσει στο απόγειο υπερδιπλάσιο απ' ό,τι κοστίζει το αντίστοιχο κρατικό ομόλογο της Γερμανίας το οποίο είναι και η βάση για την αξιολόγηση των κρατικών ομολόγων και της Ευρωζώνης και των είκοσι επτά. Είναι το ασφαλέστερο δείγμα της δημοσιονομικής εκτροπής που ζει διαρκώς η χώρα μας.

Ξαναπήγατε το δανεισμό της χώρας πολύ πριν την εποχή που μπήκαμε στην Ο.Ν.Ε.. Αυτή είναι ο αδιάψευστος μάρτυς, ο καλύτερος κριτής. Όλα τα άλλα είναι λογιστικές αλχημείες και παιχνίδια.

Δεύτερον, το ότι η οικονομία έχει μπει από πέρυσι σε τροχιά ύφεσης καταγράφεται από τη σταδιακή μείωση της αύξησης του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος από πέρυσι το φθινόπωρο. Μόλις έπιασαν οροφή τα στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια και επιβραδύνθηκαν, λόγω και της ανεπάρκειάς σας, αλλά και της μείωσης του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, οι εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση άρχισε η κατακρύβη της αύξησης του εθνικού προϊόντος και άρχισε μια πρόσθετη δημοσιονομική εκτροπή διότι πλέον δεν δημιουργείται πλούτος, δεν υπάρχουν επενδύσεις, δεν υπάρχουν έσοδα στο κράτος.

Μιλάτε ότι μέσα σε αυτήν την κρίση κρατάτε την ανάπτυξη στο 3%. Θα πρέπει κάποια στιγμή να γίνετε ειλικρινείς με τον κόσμο. Αυτή η ανάπτυξη του 3% που οριακά κρατάτε και του χρόνου θα είναι 2%, οφείλεται αποκλειστικά στους εισαγόμενους κοινοτικούς πόρους και στα δάνεια. Είναι εισαγόμενη και

δανειακή. Δεν είναι καθόλου αυτοτροφοδοτούμενη όπως σε ένα μεγάλο βαθμό ήταν τα προηγούμενα χρόνια αν και τότε ήταν εισαγόμενη λόγω των κοινοτικών χρημάτων και σε ένα βαθμό δανειακή. Τώρα είναι αποκλειστικά εισαγόμενη και δανειακή. Έχετε στην κυριολεξία αφυδατώσει την ελληνική οικονομία. Και αυτό που οφείλεται; Από το δείκτη της ανταγωνιστικότητας και της εξωστρέφειας. Η κατρακύλα των σαράντα μονάδων στο δείκτη της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας είναι ο άλλος αψευδής μάρτυρας για την υποχώρηση της παραγωγικότητας της ελληνικής οικονομίας. Αυτό είναι η απάντηση στη δημαγωγία των μεταρρυθμίσεων, οι οποίες δημιουργούν υποτίθεται παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα.

Έχετε τσαλακώσει όλες τις εφεδρείες για την ανάπτυξη για τον επόμενο χρόνο. Και ποια είναι τα εργαλεία της ανάπτυξης για μια οικονομία; Είναι πρώτα απ' όλα οι δημόσιες επενδύσεις. Τις μειώνετε ραγδαία, 10,1% την επόμενη χρονιά.

Δεύτερον, είναι οι ιδιωτικές επενδύσεις. Ούτε υπήρχαν ούτε και θα υπάρξουν. Δανειακές ήταν οι ιδιωτικές επενδύσεις τα προηγούμενα χρόνια και δεν ήταν καθόλου αυτοχρηματοδοτούμενες. Βεβαίως, με αυτήν την πίεση που δέχονται οι επιχειρήσεις είναι βέβαιο ότι την επόμενη τουλάχιστον διετία θα μηδενιστούν τελείως.

Τρίτο εργαλείο ανάπτυξης, οι ξένες επενδύσεις. Ούτε υπήρξαν ούτε θα υπάρξουν. Εξαγορές στα φιλέτα της ελληνικής οικονομίας και ιδιαίτερα του δημόσιου τομέα είχαμε τα προηγούμενα χρόνια που δεν τα αξιοποιήσατε για την ανταγωνιστικότητα και την παραγωγικότητα ούτε φυσικά την διοίκηση, την κίνηση της αγοράς ώστε να δουλέψει το μαγαζί, η βιοτεχνία, ο επαγγελματίας, η τουριστική επιχείρηση.

Όταν μειώνετε δραματικά την αγοραστική δύναμη ως αποτέλεσμα της ακρίβειας και της κερδοσκοπίας στην αγορά, ως αποτέλεσμα της εισοδηματικής και φορολογικής πολιτικής, τότε πώς να υπάρχει εισόδημα στο μέσο πολίτη για να τροφοδοτήσει την αγορά, να κινηθεί η αγορά, να υπάρχουν εισοδήματα και θέσεις απασχόλησης και έσοδα στο κράτος; Και τα τέσσερα εργαλεία της ανάπτυξης τα έχετε καταστρέψει. Γι' αυτό η επόμενη διετία θα είναι πολύ επώδυνη και για την οικονομία και για την κοινωνία.

Να γιατί σας λέμε ότι είναι ευκαιρία μέσα από αυτήν τη χρηματοπιστωτική κρίση αν ήταν θωρακισμένη η οικονομία μας και είχε αυτά τα εργαλεία της ανάπτυξης στα χέρια της, αν μας ακούγατε εγκαίρως, τώρα θα μπορούσε να αξιοποιήσει την κρίση. Γι' αυτό ακριβώς η κρίση θα είναι πολύ πιο επώδυνη για τη χώρα μας.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι εμείς συμφωνούμε ότι πρέπει να στηριχθούν οι τράπεζες αν και τα προηγούμενα χρόνια κερδοσκοπήσαν με τα δάνεια τα στεγαστικά και τα καταναλωτικά, ως αποτέλεσμα των δικών σας νομοθετημάτων και των δικών σας επιλογών, και των χαριστικών ρυθμίσεων που κάνατε μέσα από διάφορα νομοθετήματα.

Θέλουμε να υπάρχει υγιές και ανταγωνιστικό, αλλά και με αναπτυξιακή και κοινωνική πτυχή τραπεζικό σύστημα. Αυτό θέλουμε. Τουλάχιστον, τώρα που το χρηματοδοτεί ο κρατικός προϋπολογισμός ο φορολογούμενος θέλει να διασφαλίσετε τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Πριν δυο χρόνια σας προτείναμε διάταξη για τη ρύθμιση και μας λέγατε λαϊκιστές. Τώρα βέβαια έστω και μερικώς δεχθήκατε να υιοθετήσετε μερικές από τις ρυθμίσεις που προτείναμε, όμως δεν δέχεστε τον πυρήνα της πρότασής μας γι' αυτό και δεν πρόκειται να ψηφίσουμε το νομοσχέδιό σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μαγκριώτη.

Ο κ. Κασιφάρας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η κρίση που βιώνει σήμερα η παγκόσμια κοινωνία είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένου μοντέλου ανάπτυξης που βασίστηκε σε συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές, νεοφιλελεύθερες και βαθιά συντηρητικές, ενός μοντέλου ανάπτυξης βάσει του οποίου θεοποιήθηκε η αγορά ενώ ενοχοποιήθηκε ο παρεμβατικός ρόλος του κράτους και αφέθηκε ασύδοτη η επιθυμία των ισχυ-

ρών γιατί μπορούσαν πολύ εύκολα να καθορίσουν όλο το παιχνίδι της κατανομής του πλούτου σε παγκόσμιο επίπεδο. Έβρισκαν τα εργαλεία, τη μέθοδο, είχαν τα μέσα για να διαμορφώσουν συνειδήσεις και η κοινωνία βρέθηκε στο κενό.

Έχουμε περάσει και άλλες παγκόσμιες κρίσεις με τα ίδια χαρακτηριστικά. Εάν πάμε στην κρίση του 1873 συναντάμε ακριβώς τα ίδια χαρακτηριστικά. Χρηματοπιστωτικό σύστημα, ακίνητα, καταναλωτικά αγαθά. Το 1929 η κρίση είχε την ίδια ακριβώς αφετηρία και την ίδια κατάληξη. Και οι δύο κρίσεις κράτησαν σε παγκόσμιο επίπεδο πάνω από οκτώ χρόνια.

Σήμερα, κύριε Υπουργέ, παρουσιάζετε ένα σχέδιο διάσωσης των τραπεζών. Σχέδιο διάσωσης της πραγματικής οικονομίας θα παρουσιάσετε; Το αν έχετε πολιτικές που θα μείνουν μόνο εκεί που παρήχθη το πρόβλημα τότε πραγματικά έχετε υποθηκεύσει για δεύτερη φορά τα συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Ποιο είναι το πρόβλημα σήμερα, κύριε Υπουργέ και γιατί είναι η κρίση σε αυτά τα επίπεδα; Οι τράπεζες έχουν δώσει δάνεια παραπάνω από τις καταθέσεις που έχουν. Οι πολίτες και κυρίως οι εργαζόμενοι έχουν δανειστεί παραπάνω χρήματα απ' όσο αντέχει το εισόδημά τους για να κάνουν αποπληρωμή και το κράτος ταυτόχρονα έχει δανειστεί παραπάνω χρήματα από αυτό που αντέχει το εθνικό ακαθάριστο προϊόν για τις δανειακές του υποχρεώσεις. Εσείς, λοιπόν, λέτε όταν γνωρίζετε ότι η κρίση είναι και στα τρία επίπεδα ότι αν αντιμετωπίσω το πρόβλημα των τραπεζών, θα αντιμετωπίσω και τα άλλα ζητήματα. Μα πώς θα αντιμετωπίσετε και τα άλλα ζητήματα, κύριε Υπουργέ, όταν, αν δεν πάνε τα χρήματα στην πραγματική οικονομία, δεν θα υπάρχουν έσοδα στο κράτος για να μπορεί να σταθεί και να ανταποκριθεί στις δανειακές υποχρεώσεις που έχει; Εάν δεν υπάρχει εισόδημα στον πολίτη καταναλωτή, στον εργαζόμενο πώς θα τονωθεί η αγορά; Και εν πάση περιπτώσει τα 28.000.000.000 είναι πάρα πολλά και δεν είναι ούτε της Κυβέρνησής σας ούτε του κόμματός σας. Είναι χρήματα του ελληνικού λαού και οφείλετε να τα δώσετε με διάφανο τρόπο.

Βεβαίως, πρέπει να στηριχθεί το χρηματοπιστωτικό σύστημα, αλλά πρέπει να στηριχθεί στο κομμάτι που θα παράγει ανάπτυξη και θα στηρίξει τη μικρή και μεσαία επιχείρηση για να μπορέσει αυτήν τη δύσκολη στιγμή να ανταποκριθεί, όπως θα πρέπει να στηριχθεί και ο δανειολήπτης για να κάνει την αποπληρωμή. Εσείς τι λέτε τώρα; Φέρνουμε ένα σχέδιο, αλλά φτιάχνουμε μία νέα γενιά το αμέσως επόμενο διάστημα με επισφάλειες. Αλήθεια τι θα κάνετε τότε; Πόσα δισεκατομμύρια θα χρειαστεί η χώρα μας το επόμενο διάστημα. Αν δεν στηριχθεί σήμερα με ένα σχέδιο ο δανειολήπτης για να κάνει την αποπληρωμή του δανείου, αν δεν στηριχθεί η μικρή και μεσαία επιχείρηση να μπορεί να ανταποκριθεί στον υπερδανεισμό, αλήθεια πώς θα αντιμετωπίσετε τη νέα επισφάλεια που θα έχετε αύριο;

Το καμπανάκι χτύπησε προχθές, τον Οκτώβριο. Ακάλυπτες επιταγές σε νούμερα 100% επάνω. Τον επόμενο μήνα τι θα κάνετε κύριε Υπουργέ; Τον μεθεπόμενο τι θα κάνετε; Και όταν θα έλθει η τουριστική περίοδος τι θα κάνετε; Έχετε σχέδιο διάσωσης για τον τουρισμό που είναι το 20% του Α.Ε.Π.; Έχετε σχέδιο διάσωσης για τη ναυτιλία που είναι επίσης το 20% του Α.Ε.Π.; Ποιον κοροϊδεύετε; Εάν θέλουμε να είμαστε σοβαροί σ' αυτή τη χώρα ειδικά σε τέτοιες στιγμές.

Σχέδιο διάσωσης των τραπεζών έχετε και το παρουσιάσατε. Όμως, κύριε Υπουργέ, είσθε όμηροι. Εγώ δεν αισθάνθηκα καλά όπως δεν αισθάνονταν και κανένας Έλληνας πολίτης με την επίσημη Κυβέρνηση της χώρας του να καλεί τους τραπεζίτες και να μην υπακούουν ούτε και οι διορισμένοι από την Κυβέρνηση τραπεζίτες. Αυτό είναι ντροπή για το πολιτικό σύστημα και για την Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση δεν είναι ελέω Θεού ακόμα και στον άκρατο φιλελευθερισμό. Είναι οικονομικές μονάδες ενταγμένες στην κοινωνία και πρέπει να κατανοούν το οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον και τις ανάγκες της κοινωνίας.

Εμείς θεωρούμε ότι αυτό το σχέδιο που παρουσιάζετε είναι ένα δεύτερο σχέδιο για να κάνουν οι τράπεζες μια δεύτερη κλοπή του δημόσιου χρήματος. Πριν τα πήραν με τον άμεσο τρόπο κάθε μήνα από τον απλό πολίτη από τον εργαζόμενο από τη μικρή και τη μεσαία επιχείρηση. Τώρα του βάζουν χέρι και στην άλλη τσέπη από τον κρατικό προϋπολογισμό, από τη

φορολογία του. Αυτό είναι άδικο. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε μια ολοκληρωμένη πρόταση που απαντούσε σε τέσσερα ζητήματα.

Πρώτον, στη διαφάνεια στη στήριξη του τραπεζικού συστήματος με διαφανή τρόπο διότι η αδιαφάνεια κύριε Υπουργέ, δημιουργεί αυτό που ακόμα και σήμερα δεν σας επέτρεψαν οι τράπεζες ώστε να δείτε ποια είναι τα πραγματικά προβλήματα. Και δεν ξέρει ένας επιχειρηματίας που πάει να συνάψει ένα δάνειο ποια πραγματικά προβλήματα έχει αυτή η τράπεζα ή η άλλη. Εμείς λέμε ναι στη στήριξη, αλλά με διαφάνεια, με συμμετοχή του δημοσίου στο κεφάλαιο και με την ενεργό παρουσία του κράτους στα διοικητικά συμβούλια. Επίσης, λέμε ότι πρέπει να στηριχτεί άμεσα το εισόδημα, κυρίως, των λαϊκών στρωμάτων.

Αν αφήσουμε αυτό το φαινόμενο σ' αυτά τα επίπεδα σε λίγο θα είναι σε τέτοια επίπεδα που δεν θα μπορεί κανένα κοινωνικό κράτος να το αντιμετωπίσει διότι θα είναι πρόβλημα στον πυρήν της παραγωγής.

Το τρίτο που λέμε είναι παραγωγή και ανάπτυξη. Εάν δεν φτιάξουμε νέο πλούτο και δεν έχουμε πολιτική για να κάνουμε μια δίκαιη αναδιανομή με όσα πακέτα στήριξης και να πάμε θα έχουμε και αύριο συσσωρευμένα προβλήματα. Το τέταρτο ζήτημα αφορά τις δυνατότητες τόνωσης της αγοράς. Έχετε ένα μεγάλο εργαλείο, τις δημόσιες επενδύσεις. Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, πείτε κανέναν ότι σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή δεν μπορείτε να ενισχύσετε τα κονδύλια για τις δημόσιες επενδύσεις; Πείτε κανέναν ότι δεν έχετε την ικανότητα να ανοίξετε το ΕΣΠΑ; Κυβερνάτε υπεύθυνα τη χώρα όταν δύο μεγάλα εργαλεία που έχετε στα χέρια σας δεν μπορείτε να τα αποδώσετε στην κοινωνία;

Κύριε Υπουργέ, σχέδιο για να σωθούν οι τράπεζες παραδώσατε. Όμως, χρειάζεται και ένα σχέδιο σωτηρίας της κοινωνίας από σας, ένα σχέδιο σωτηρίας από την Κυβέρνηση γιατί αυτή η Κυβέρνηση σήμερα είναι όμηρος των μεγάλων συμφερόντων και δεν μπορεί να δει τις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Η κ. Ζήση έχει το λόγο.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Είναι ευτυχής συγκυρία, κύριε Πρόεδρε, που προεδρεύετε εσείς αυτή τη στιγμή. Σήμερα οι εφημερίδες της Μαγνησίας αναφέρονται στις συναντήσεις που είχατε με παραγωγικούς φορείς και με την τουριστική και αναπτυξιακή κοινότητα του νομού μας. Σας έθεσαν κάποια πολύ σοβαρά ζητήματα που αφορούν την οικονομική ανάπτυξη τους, με το ότι αυτή τη στιγμή στην πιο παραγωγική περιοχή της χώρας μας υπάρχουν τεράστια προβλήματα διότι δεν υπάρχει ρευστότητα στην αγορά αφού δεν υπάρχει ζήτηση. Και βεβαίως, δεν ξέρω τι τους είπατε ακριβώς, αλλά προφανώς θα τους είπατε ότι η Κυβέρνηση παίρνει μέτρα για όλα αυτά τα μεγάλα ζητήματα.

Όμως, όπως βλέπετε σήμερα η Κυβέρνηση όχι απλώς δεν παίρνει μέτρα, αλλά αγνοεί εντελώς τον Έλληνα εργαζόμενο, τον αγρότη και παραγωγό, τη μικρομεσαία επιχείρηση, το νοικοκυριό, τον δανειολήπτη. Εδώ και τόσο καιρό αγνοεί ή απορρίπτει τις προτάσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ουδείς αμφισβητεί τη δίνη της χρηματοπιστωτικής κρίσης που παρασύρει την παγκόσμια οικονομία και όλους τους λαούς του κόσμου στο πιο σκληρό αδιέξοδο της ύπαρξής τους. Ουδείς, όμως, μπορεί να αμφισβητήσει ότι η χώρα μας και η οικονομία της ζουν τις τραγικότερες ώρες της ιστορίας τους αφού στο τιμόνι της διακυβέρνησης της χώρας βρίσκεται μια Κυβέρνηση νεοφιλελεύθερης ακαμψίας και αναληψίας που εκπαιδεύεται πέντε χρόνια τώρα, στην παραγωγή κρίσεων σε όλους τους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής ζωής.

Είναι αδιανόητο και δεν μπορώ να το καταλάβω να έρχεται μια υπεύθυνη Αξιωματική Αντιπολίτευση, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Πρόεδρός του, με συγκεκριμένη δέσμη μέτρων και πρωτοβουλιών, με συγκεκριμένες προτάσεις νόμων για την ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας και η Κυβέρνηση να απορρίπτει τα πάντα και να εισηγείται σήμερα την ενίσχυση της ρευστότητας στην οικονομία με αυτόν τον απαράδεκτο τρόπο, στην ουσία

την ενίσχυση της ρευστότητας μόνο στις τράπεζες με έναν τρόπο προκλητικό και σε απόλυτη συσκοτίση χωρίς να γνωρίζουμε την πραγματική κατάσταση των τραπεζών, χωρίς να τίθενται ασφαλιστικές δικλίδες, χωρίς να διασφαλίζεται ότι τα 28.000.000.000 ευρώ θα επιστρέψουν στους πολίτες οι οποίοι δεν έχουν πια υπομονή. Έχουν οδηγηθεί στην εξόντωση. Ακόμα και αν θέλαμε να πιστέψουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο αποσκοπεί στην εξασφάλιση της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος, η αρχή που το διέπει ούτε αυτό επιτυγχάνει. Απεναντίας χαρακτηρίζεται από αδιαφάνεια, από προχειρότητα, από έλλειμμα στοχευμένης πολιτικής. Πάντα μιλώ για την ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας και τη διασφάλιση των χρημάτων των Ελλήνων φορολογουμένων. Είναι ένα νομοσχέδιο χλωμό και αφυδατωμένο κοινωνικά χωρίς καμμία ελπίδα για πραγματική ανάκαμψη και σταθερότητα.

Δηλαδή εδώ σήμερα επιβεβαιώνεται η ανασφάλεια, η αβεβαιότητα του Έλληνα πολίτη. Μοιάζει ένα νομοσχέδιο προϊόν συμβιβασμών, υπόγειων διαβουλεύσεων και εξυπηρέτησεων προς τις τράπεζες. Αυτό είναι ανικανότητα της Κυβέρνησης ή συγκεκριμένη βούληση να αναλάβει πάλι το ελληνικό δημόσιο δηλαδή, οι Έλληνες πολίτες, τα τοξικά τραπεζικά προϊόντα μιας στρεβλής οικονομικής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας;

Και εδώ πάλι φαίνεται στο νομοσχέδιο το μακρύ χέρι της Κυβέρνησης και κυρίως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Όλες οι αποφάσεις ακόμα και οι όροι δανειοδότησης των πιστωτικών ιδρυμάτων είναι στα χέρια του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών. Είναι ο ίδιος ο Υπουργός που αφήνει παντελή ευχέρεια στις τράπεζες να ανακατανέμουν το συνολικό ποσό των 23.000.000.000 ευρώ κατά το δοκούν μεταξύ εγγυήσεων του ελληνικού δημοσίου και ανταλλαγής τίτλων μέσα σ' αυτό το προβληματικό περιβάλλον. Και βέβαια είναι απαράδεκτο κύριε Υπουργέ, να μην τίθενται προϋποθέσεις για πρόσβαση στις εγγυήσεις, να μην υπάρχει διαφάνεια, δημόσιος έλεγχος και λογοδοσία στη διαχείριση των 28.000.000.000 ευρώ που παρέχει το ελληνικό δημόσιο στο τραπεζικό σύστημα.

Ακόμα και η ενίσχυση της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών γίνεται χωρίς κανένα ουσιαστικό έλεγχο εκ μέρους του δημοσίου. Πώς εννοεί η Κυβέρνηση την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας; Με το να επιτρέπει την εκχώρηση στο ελληνικό δημόσιο απαιτήσεων των τραπεζών προς οφειλότες τους με ομόλογα του ελληνικού δημοσίου ώστε να ξεφορτώσουν οι τράπεζες, ενδεχομένως, λέω, στο ελληνικό δημόσιο, τους πιστωτικούς τους κινδύνους;

Και πώς θα γίνει αυτό; Με ποια διαφανή κριτήρια; Προφανώς και αυτό θα το αποφασίζει ο Υπουργός με διμερείς συμβάσεις και πάντως χωρίς κριτήρια και δικλίδες κατεύθυνσης προς την πραγματική οικονομία.

Πρέπει να γνωρίζουν οι Έλληνες πολίτες, πρέπει να το πούμε εδώ, από το ελληνικό Κοινοβούλιο, ότι οι δηλώσεις, οι εξαγγελίες και τα ευχολόγια του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομίας δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα της πολιτικής τους. Η πολιτική τους δεν έχει μετρήσιμους στόχους, δεν έχει αναπτυξιακά και κοινωνικά κριτήρια, δεν ενισχύει τους ασθενέστερα οικονομικά πολίτες, δεν βοηθάει τη μικρομεσαία επιχείρηση.

Το είπαν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το είπε ο εισηγητής, ο κ. Παπαχρήστος. Το είπε μόλις πριν ο κ. Κασιφάρας. Εσείς μειώνετε συνεχώς τα προγράμματα δημοσίων επενδύσεων, δεν έχετε προχωρήσει στο ΕΣΠΑ, βάζετε καινούριους φόρους 7,5 δισεκατομμυρίων στους Έλληνες πολίτες για το 2009, έχετε έναν αντιφατικό και ανάλητο προϋπολογισμό.

Πώς είναι δυνατόν να σας εμπιστευθεί ο Έλληνας πολίτης, η μικρομεσαία επιχείρηση, η εξαγωγική επιχείρηση; Πώς είναι δυνατόν μέσα από αυτό το νομοσχέδιο να μπορέσετε να ανακάμψετε σε επίπεδο εμπιστοσύνης της σχέσης της Κυβέρνησης με τους πολίτες της χώρας.

Η πολιτική της Κυβέρνησης, κύριε Πρόεδρε, δεν διασφαλίζει ότι η χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας θα γίνει με ευνοϊκούς όρους. Μιλώ για την πολιτική των επιτοκίων σε ευθεία αναλογία με τους όρους δανειοδότησης των τραπεζών.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με σοβαρότητα και υπευθυνότητα, καταθέτει

αξιόπιστο και ρεαλιστικό σχέδιο για έξοδο από την κρίση, που στηρίζεται στους τρεις άξονες, στους τρεις πυλώνες που είπαν και οι συνάδελφοι, την παροχή ρευστότητας στην πραγματική οικονομία, με ειδικό ταμείο αναχρηματοδότησης που θα παρέχει ρευστότητα στις τράπεζες, υπό τον όρο την αναχρηματοδότηση ή την παροχή νέων δανείων, με χαμηλό κόστος δανεισμού προς μικρομεσαίες εξαγωγικές επιχειρήσεις και νοικοκυριά, τη στήριξη των δανειοληπτών και την προστασία τους από τις καταχρηστικές πρακτικές των τραπεζών, την τόνωση της αγοράς με επαναφορά του αφορολόγητου σε ελεύθερους επαγγελματίες, τη στήριξη των τουριστικών επιχειρήσεων που θα πληγούν ιδιαίτερα και την ανακατανομή βεβαίως του φορολογικού βάρους.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι της Κυβέρνησης, αρνούμαστε να εγκλωβιστούμε στον κύκλο με τη κιμωλία, που είπε ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος, έναν κύκλο με κιμωλία που χάραξε η δική σας νεοφιλελεύθερη μονεταριστική πολιτική.

Εμείς ακολουθούμε το δρόμο των ανοιχτών οριζώντων, του καθαρού αέρα των οραμάτων μας, που αναπνέουμε μαζί με τους πολλούς συμπολίτες μας. Εσείς επιλέξατε να εξυτηρηθείτε τις τράπεζες, το κεφάλαιο, τους δικούς σας ολίγους εκλεκτούς. Εμείς επιλέξαμε να υπηρετήσουμε μόνο τον πολίτη, γι' αυτό και καταθέσαμε δίκαιες και άμεσα εφαρμόσιμες προτάσεις.

Εσείς επιλέξατε τη λευκή επιταγή των 28.000.000.000 στις τράπεζες, αδιαφορώντας για το άχθος στους ώμους των πολιτών. Εμείς επιλέξαμε τη δέσμη μέτρων του Γιώργου Παπανδρέου για την έξοδο από την κρίση, ζητώντας τα 28.000.000.000 να συνδεθούν με τα νοικοκυριά, τους δανειολήπτες, τους ασθενέστερα οικονομικά πολίτες, τη μικρομεσαία επιχείρηση, τις εξαγωγικές επιχειρήσεις, την παραγωγική και αναπτυξιακή δραστηριότητα.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, είστε η μοιραία και άβουλη Κυβέρνηση που «την εξουσία πολύ ηγάπησεν, το λαόν, όμως, εξηπάτησεν». Εμείς είμαστε η ήρεμη δύναμη της κοινωνικής ευαισθησίας και του υψηλού αισθήματος ευθύνης, που αποτελούμε την αξιόπιστη εναλλακτική πρόταση διακυβέρνησης της χώρας με σεβασμό στον πολίτη.

Καταψιφίζω, κύριε Πρόεδρε, αυτό το νομοσχέδιο και ζητώ την ανατροπή της συντηρητικής και αντιλαϊκής πολιτικής της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τη συμπολίτισσα κα Ροδούλα Ζήση.

Να πω και εγώ προς την Κυβέρνηση, κυρία Ζήση, ότι πρέπει να στηρίξει ιδιαίτερα τη Μαγνησία για να έχουμε μια προετοιμασία για τη διεξαγωγή και την επιτυχή έκβαση των Μεσογειακών Αγώνων.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Σαφώς, κύριε Πρόεδρε.

Μια και μου δώσατε το λόγο, αν μου επιτρέπετε, εγώ αναφέρθηκα ακριβώς στη Μαγνησία και στις δικές σας συναντήσεις, που αυτό δείχνει ότι δεν ασχολούμαι μόνο με τις δικές μου συναντήσεις και περιοδείες στο λαό, αλλά και με αυτά που κάνετε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχουμε στη Μαγνησία και ένα μέτωπο που λέγεται στήριξη της Μαγνησίας και υποστήριξη των Μεσογειακών Αγώνων. Να το ακούνε τα Τρίκαλα αυτό, γιατί είναι από τη Θεσσαλία ο κύριος Υπουργός.

Το λόγο έχει ο κ. Καλλιώρας. Κοντά είστε και εσείς, κύριε Καλλιώρα.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Όμορος νομός, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να στηρίζετε τη Μαγνησία.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Βεβαίως, όπως πάντα.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα συζητούμε στην Αίθουσα ένα πολύ σημαντικό σχέδιο νόμου. Αυτό το σχέδιο νόμου είναι πανευρωπαϊκό. Βρίσκεται υπό την εποπτεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, έχει συγκεκριμένες αρχές, συγκεκριμένες προτεραιότητες, όπως αυτές διαμορφώθηκαν μέσα στο πλαίσιο όλων των χωρών, δηλαδή των είκοσι επτά

χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με το σχέδιο αυτό η δική μας Κυβέρνηση και οι άλλες είκοσι έξι χώρες έχουν ένα στόχο, να δώσουν ρευστότητα, να βοηθήσουν δηλαδή τους πολίτες, να βοηθήσουν τις επιχειρήσεις και την οικονομία, ο καθένας για το δικό του μέρος και λόγο. Άρα, λοιπόν, πρόκειται για κάτι το οποίο είναι πανευρωπαϊκό και έχει πάρει και την έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Βέβαια, το γεγονός ότι η ελληνική οικονομία έχει αποδειχτεί πιο ισχυρή έχει ενοχλήσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και αυτό φαίνεται σε ορισμένες τοποθετήσεις συναδέλφων. Από την άλλη μεριά, όμως, η παραπληροφόρηση συνεχίζει να υπάρχει και βέβαια η αλήθεια είναι ότι με το συγκεκριμένο σχέδιο, αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε είναι να δώσουμε περισσότερα στεγαστικά δάνεια, να μη στεγνώσει η αγορά, να βοηθήσουμε τις επιχειρήσεις και να δώσουμε περισσότερη ώθηση γενικότερα στην οικονομική δραστηριότητα.

Γιατί, λοιπόν, αυτά τα 28.000.000.000 ευρώ; Γιατί υπάρχει η διεθνής κρίση. Το ξέρουν άπαντες. Χώρες γκρεμίζονται, όπως η Ισλανδία, η Ουγγαρία, η Ουκρανία και πάει λέγοντας. Οι πέντε πρώτες επενδυτικές τράπεζες στην Αμερική έπεσαν έξω ή εξαγοράστηκαν. Ο Διεθνής Οργανισμός για θέματα εργασίας αναφέρει και προβλέπει ότι του χρόνου θα έχουμε είκοσι εκατομμύρια ανέργους. Αν παρακολουθείτε ειδήσεις, είδατε σήμερα τι γίνεται με την «CITY GROUP» ή με τις αυτοκινητοβιομηχανίες και τα εκκωφαντικά νούμερα των ανέργων.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., λοιπόν, μέχρι τώρα δεν έβλεπε καμμία κρίση –έως τον Σεπτέμβριο για να είμαι ειλικρινής- και για όλα έφταιγε η Νέα Δημοκρατία, δηλαδή η Νέα Δημοκρατία δημιούργησε την κρίση, η οποία κρίση δεν είχε σχέδιο με το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Μας έλεγε, λοιπόν, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι για όλα φταίει η Νέα Δημοκρατία και ότι δεν χρειάζεται κανένα σχέδιο. Αυτά μέχρι το Σεπτέμβριο. Σήμερα υπήρχαν συνάδελφοι που έλεγαν ότι για το συγκεκριμένο σχέδιο αργήσαμε. Ποιο από τα δύο είναι αλήθεια, δεν καταλαβαίνω. Αργήσαμε να φέρουμε το σχέδιο και να ανταποκριθούμε στην κρίση. Τώρα ξύπνησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Θα σας πω ακόμη κάτι σαφέστερο, με συγκεκριμένα λόγια του κ. Παπανδρέου. Μέσα στο Σεπτέμβριο ισχυριζόταν ο κ. Παπανδρέου ότι «η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί τη διεθνή κρίση για να αποφύγει τις ευθύνες της». Μία μέρα αργότερα ο κ. Παπανδρέου περνάει στο άλλο άκρο για να πει ότι «η Κυβέρνηση δεν είδε την κρίση που έρχεται». Η πολιτική κωλοτούμπα του κ. Παπανδρέου έγινε σε διάστημα 24 ωρών, μέσα στο Σεπτέμβριο. Σε 24 ώρες όλοι ανακάλυψαν και κυρίως ο κ. Παπανδρέου την κρίση.

Τι έκανε, όμως, ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής; Ο Πρωθυπουργός της χώρας μίλησε με τον Σαρκοζί πηγαίνοντας στο Παρίσι. Πήγε στη Φρανκφούρτη, έκανε ειδικό ταξίδι και μίλησε με τον κ. Τρισέ, τον Διοικητή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Στη συνέχεια πήγε στο Λονδίνο να μιλήσει με τον κ. Μπράουν. Έγινε εδώ, στη Βουλή των Ελλήνων, προ Ημερησίας Διατάξεως συζήτηση, που την πρόσκληση μας έστειλε ο κύριος Πρωθυπουργός. Επίσης, σε εννέα ώρες από τώρα, έχουμε καλέσει τους φορείς για να τους ακούσουμε, να δούμε τι έχουν να πουν για τη διεθνή οικονομική κρίση.

Τι λέει η Αντιπολίτευση για το συγκεκριμένο σχέδιο; Αγαπητοί συνάδελφοι, λέει «χαρίζονται 28.000.000.000 στις τράπεζες». Μας κατηγορούν άμεσα και έμμεσα. Στη συνέχεια ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σε ένα άλλο πάλι απόπημα πολιτικής αντιδιαστολής, αν θέλετε, λέει μία μέρα σε κάποιο μέσο μαζικής ενημέρωσης «η κυβέρνηση στηρίζει τις τράπεζες με λεφτά του λαού».

Την άλλη μέρα πάλι ο κ. Παπανδρέου είπε «Βεβαίως πρέπει να στηριχθεί το χρηματοπιστωτικό σύστημα». Δηλαδή και με τον αστευφύλαξ και με τον χωροφύλαξ. Αυτό σημαίνει ότι έχει πλήρη αδυναμία το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Πρόεδρός του να πάρει συγκεκριμένη θέση, εφόσον δεν καταλαβαίνουμε από πού προέρχεται η κρίση και πώς θα αντισταθμίσουμε ή θα αντισταθμίσουμε στην κρίση με μέτρα, όπως το σημερινό που συζητούμε ή υπάρχει πολιτική ανεπάρκεια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μας κατηγορούσατε εδώ μέσα στην Αίθουσα, όταν η Νέα Δημοκρατία έβαλε μια σειρά, από τα

πρώτα χρόνια της διακυβέρνησης, και λέγατε για τη «FINANS BANK» με την «Εθνική» ότι ήταν σκάνδαλο. Την άλλη φορά μας λέγατε επίσης ότι η «Εμπορική» με την «CREDIT AGRICOLE» ήταν άλλο σκάνδαλο. Επίσης μας κατηγορήσατε επανειλημμένα δύο φορές πάλι μέσα στην Αίθουσα για το ότι εξυγιάναμε την «Αγροτική Τράπεζα», δηλαδή ένα σύστημα το οποίο η Κυβέρνηση φρόντισε να το ισχυροποιήσει για να μπορέσει να ανταποκριθεί σ' αυτά τα οποία βλέπουμε όλοι σήμερα.

Πριν από λίγες μέρες πάλι η Κυβέρνηση έφερε συγκεκριμένο νομοσχέδιο που έδινε προστασία στους δανειολήπτες για τα «ψιλά γράμματα» -όπως φροντίζουν και ξέρουν έξω οι πολίτες καλύτερα να καταλάβουν- των τραπεζών κι οι οποίες τράπεζες ήρθαν να μας κάνουν και μηνύσεις και αγωγές, αν μάθατε, ότι αυτά τα «ψιλά γράμματα» -λέει- περνάνε τα όρια τα οποία έχει θέσει το Σύνταγμα. Εδώ είμαστε, θα το ξαναδούμε.

Και πολύ γρήγορα, αγαπητοί συνάδελφοι, θα αναφερθώ σε τέσσερις μύθους που ακούγονται. Ο ένας είναι ότι ενισχύονται προκλητικά οι τράπεζες με 28.000.000.000 ευρώ. Όχι, ενισχύεται η οικονομία. Όχι οι τράπεζες.

Επίσης ακούω να λένε ότι αυτά τα λεφτά θα δοθούν χωρίς έλεγχο κι εποπτεία του δημοσίου στις τράπεζες. Είναι άλλο ψέμα. Διότι υπάρχει εκπρόσωπος. Ούτε μπόνους θα μπορούν να πάρουν, ούτε αμοιβές θα πάρουν πάνω από τις αμοιβές του Διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδος, ούτε διανομή κερδών θα κάνουν, εκτός κι αν υπογράψει ο Υπουργός για να γίνει το μέρισμα πραγματικότητα, κι αυτό στο όριο του 35%.

Τρίτος μύθος: Αυτά τα 28.000.000.000 λένε ότι επιβαρύνουν τους Έλληνες φορολογούμενους. Αυτό είναι ένα ακόμη ψέμα, γιατί δεν θα μπει ούτε ένα ευρώ στον προϋπολογισμό. Αντίθετα, υπάρχει δυνατότητα, κύριε Πρόεδρε, να δοθούν στο Ταμείο κατά της Φτώχειας, όπως το λένε κοινώς, μέχρι και 500.000.000 ευρώ από τα έσοδα του 10% στις προνομιούχες μετοχές.

Κι ένας τελευταίος μύθος -και τελειώνω, αγαπητοί συνάδελφοι- είναι ότι δεν υπάρχει -λέει- καμμία εγγύηση ότι αυτά τα

λεφτά θα πάνε στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στα νοικοκυριά. Αν δείτε το άρθρο 5, αν δείτε συγκεκριμένα τι λέει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για το Συμβούλιο Εποπτείας Εφαρμογής θα διαπιστώσετε ότι προβλέπει μέσα ακόμη και κυρώσεις, εάν τα χρήματα δεν δοθούν εκεί που πρέπει, και μάλιστα με τον Υπουργό να είναι ο επικεφαλής αυτής της ομάδας που λέγεται Συμβούλιο Εποπτείας Εφαρμογής.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καλλιώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την υπ' αριθμ. 12922/9517 από 18-11-2008 Απόφαση του Προέδρου της Βουλής, συγκροτήθηκε η προβλεπόμενη από το άρθρο 32 παράγραφος 8 του Κανονισμού της Βουλής «υποεπιτροπή για τη μελέτη και αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών» της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Επίσης, με την υπ' αριθμ. 12923/9518 από 18-11-2008 Απόφαση του Προέδρου της Βουλής, συγκροτήθηκαν οι προβλεπόμενες από το άρθρο 43 Α' του Κανονισμού της Βουλής υποεπιτροπές:

- α) «για τα θέματα των ατόμων με αναπηρία» της ειδικής μόνιμης επιτροπής ισότητας, νεολαίας και δικαιωμάτων του ανθρώπου,
- β) «νησιωτικών και ορεινών περιοχών» της ειδικής μόνιμης επιτροπής περιφερειών και
- γ) «υδατικών πόρων» της ειδικής μόνιμης επιτροπής προστασίας περιβάλλοντος.

Οι αποφάσεις θα καταχωριστούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασεως και θα κοινοποιηθούν στους αναφερόμενους κυρίου Βουλευτές.

Οι σχετικές αποφάσεις καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχω την τιμή επίσης να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διεβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», μήνυση κατά του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Το λόγο έχει ο κ. Χαΐδος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας αναφέρθηκε στον τίτλο ενός έργου του Μπρεχτ «Ο κύκλος με την κιμωλία». Νομίζω ότι καλύτερα θα ταίριαζε σ' αυτήν την συγκυρία ένα άλλο έργο του, το «Μάνα κουράγιο», γιατί κουράγιο χρειάζονται οι ελληνίδες μάνες να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα τα οποία τους φόρτωσε η νεοφιλελεύθερη πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριοι συνάδελφοι, ένας μεγάλος ειρηνικός επαναστάτης, ο αείμνηστος Μαχάτμα Γκάντι, επεσήμανε προφητικά ότι η Γη μπορεί να παράγει πολλά αγαθά ικανά για να καλύψουν τις ανάγκες όλων των κατοίκων της, αλλά δεν είναι αρκετά για να ικανοποιήσουν την απληστία των λίγων. Γι' αυτούς τους λόγους οι κοινωνίες και οι λαοί θέσπισαν νόμους και πλαίσια προστασίας των αγαθών από τις αρπακτικές διαθέσεις αυτών των λίγων και υπέρ των αναγκών της ζωής και της ευημερίας των πολλών.

Τι γίνεται, όμως, όταν δεν μπαίνουν φραγμοί στην απληστία των λίγων; Τι γίνεται όταν δεν υπάρχει δίχτυ προστασίας των πολλών από τις ασυγκράτητες επιθυμίες των ισχυρών για περισσότερη δύναμη; Τι γίνεται όταν οι κυβερνήσεις και οι θεσμοί που είναι αρμόδιοι για την εφαρμογή του δικαίου και την αντιμετώπιση των προβλημάτων της κοινωνίας διευκολύνουν τους λίγους να πλουτίσουν εις βάρος των πολλών; Γίνεται, κύριοι συνάδελφοι, αυτό που ζούμε στη χώρα μας τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Η σκληρά ταξική νεοφιλελεύθερη πολιτική της Νέας Δημοκρατίας αφαίρεσε εισοδήματα και πλούτο από τους πολλούς και τον μετέφερε με διάφορους τρόπους στους λίγους και ισχυρούς. Τα καρτέλ απομυζούν απάνθρωπα τον κόπο των παραγωγών και τα έσοδα των καταναλωτών. Έτσι οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι, στερούνται ακόμη πολλοί από αυτούς και τα απαραίτητα προς το ζην αγαθά κι η εξαθλίωση επεκτείνεται σε όλο και περισσότερα τμήματα του λαού. Ο κοινωνικός ιστός διαρρηγνύεται, η παραγωγική βάση αποσαρθρώνεται και η χώρα οπισθοδρομεί σε όλους τους τομείς. Κι όταν οι ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, οι αδύναμοι, ζητούν στήριξη από την Κυβέρνηση εισπράττουν τη συνήθη απάντηση ότι δεν το επιτρέπει, δεν αντέχει η εθνική οικονομία.

Ας πάρουμε, όμως, τώρα να δούμε τι γίνεται και παγκόσμια. Παγκόσμια, κύριοι συνάδελφοι, όταν η ανεμπόδιστη απληστία κυριαρχεί, όταν ο άκρατος νεοφιλελευθερισμός επελαύνει, όταν η ανεξέλεγκτη αγορά κυριαρχεί, γίνεται αυτό που ζούμε στις μέρες μας και το ονομάζουμε «κρίση χρηματοπιστωτική». Στρέβλωση και παραλογισμός προβάλλουν από παντού. Τα «τοξικά» προϊόντα, τα δομημένα ομόλογα, τα σύνθετα παράγωγα, οι μετοχές «φούσκες» είναι τα σύγχρονα τέρατα που γέννησε «ο ύπνος της λογικής», όπως θα έλεγε κι ο Γκόγια. Και τότε αυτά τα τέρατα κατατρώγουν τραπεζικούς κολοσσούς, γκρεμίζουν χρηματιστήρια, χρεοκοπούν ασφαλιστικούς οργανισμούς κι επεκτείνονται στην πραγματική οικονομία, με μείωση της παραγωγής, αύξηση της ανεργίας, διόγκωση της φτώχειας και με κοινωνική κρίση. Και μπροστά στη δραματική εξέλιξη όλοι ξεορκίζουν σήμερα τον οικονομικό νεοφιλελευθερισμό, αναθεωρούν παλιότερες απόψεις τους και κρύβονται από το ίδιο το παρελθόν τους. Σήμερα είναι δυσκολότερο να βρει κανείς νεοφιλελεύθερο πολιτικό απ' ό,τι άθεο στα χαρακώματα στην πρώτη γραμμή του πολέμου. Κι όλοι θυμήθηκαν κι εξυμνούν τον Κέινς. Παρεμβάινουν οι κυβερνήσεις και το κράτος, βάζουν τεράστια κονδύλια από τους προϋπολογισμούς, χρηματοδοτούν χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς για να αντιμετωπίσουν την κρίση, για να αποτρέψουν την κατάρρευση του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Οι περισσότερες χώρες της Ευρώπης επιλέγουν να στηρίξουν την πραγματική οικονομία, να ενισχύσουν το διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών, να προστατέψουν την παραγωγή και την απασχόληση, να τονώσουν την αγορά. Ελέγχουν τη διάθεση των κονδυλίων που δίνουν, ζητούν

εγγυήσεις από τις τράπεζες για τη λειτουργία τους, παίρνουν δεσμεύσεις για το μέλλον.

Και στην Ελλάδα; Τι γίνεται στην Ελλάδα; Η Κυβέρνηση επιβεβαιώνει τον Κέινς όχι στην αναγκαιότητα του κρατικού παρεμβατισμού προς όφελος της οικονομίας, της ανάπτυξης, της ευημερίας των πολλών, αλλά στη ρήση του ότι «είναι πιο εύκολο να έχεις νέες ιδέες, αλλά είναι δύσκολο να ξεφύγεις από τις παλιές». Διότι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εκεί που ξεπουλούσε δημόσιο πλούτο και δώριζε σε «ημέτερους» κερδοφόρες επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας χάριν της μεταρρυθμιστικής αποκρατικοποίησης, τώρα μη μπορώντας να ξεφύγει, ενώ αγοράζει βέβαια, απ' αυτήν την οικονομική νεοφιλελεύθερη λογική, μη μπορώντας να ξεφύγει από την παλαιοδεξιά νοοτροπία χαρίζει πάλι σκανδαλωδώς, χωρίς δεσμεύσεις, χωρίς διαφάνεια, χωρίς έλεγχο, προφανώς συναλλασόμενη μικροκομματικά, 28.000.000.000 στους τραπεζίτες. Τους χάρισε πολλά δις ως τώρα αφού τους απάλλαξε από ασφαλιστικές εισφορές στα ταμεία και για πολλές άλλες περιπτώσεις που όφειλαν χρηματικά ποσά. Τους επιτρέπει να θέσουν καταχρηστικούς όρους στα δάνεια, τους διευκολύνει να λειτουργούν με διπλάσια διαφορά μεταξύ επιτοκίου καταθέσεων και χορηγήσεων απ' ό,τι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τους επιτρέπει να μην εφαρμόζουν τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις, τους αφήνει να γράφουν «ψιλά γράμματα» σε βάρος των δανειοληπτών. Και οι εταιρίες είσπραξης, στις οποίες καταφεύγουν οι τράπεζες, έγιναν εφιάλτης για τους αδύναμους οφειλότες. Οι πλειστηριασμοί περιουσιακών στοιχείων δανειοληπτών έφθασαν τις εκατοντάδες χιλιάδες κατά έτος.

Έχω δημοσίευμα –και θα το καταθέσω– το οποίο σημειώνει ότι φέτος θα ξεπεράσουν τις εκατόν πενήντα χιλιάδες οι κατασχέσεις. Και η Κυβέρνηση τους αφήνει απροστάτευτους όλους αυτούς. Δίνει στους τραπεζίτες, όπως προείπα, 28.000.000.000 ευρώ, χωρίς να αναφέρει πουθενά την υποχρέωσή τους να αναλάβουν και οι ίδιοι τις ευθύνες τους, να βοηθήσουν και αυτοί το κοινωνικό σύνολο, την ανάπτυξη και τους οικονομικά αδύναμους δανειολήπτες.

Έτσι αποδεικνύεται ότι ήταν παραμύθια και φτηνές δικαιολογίες οι ισχυρισμοί της Κυβέρνησης περί δήθεν αδυναμίας της οικονομίας να δώσει στους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους αυτά που έπρεπε και που δικαιούνται. Διότι όχι μόνον δεν τους δίνουμε αυτά, αλλά με τη νέα φοροκαταιγίδα, τους παίρνουν 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2009, για να τα δώσουν και αυτά στους τραπεζίτες παίρνοντας κυρίως μετοχές φούσκες και τοξικά προϊόντα, για να εγγυηθούν τα κέρδη τους και αυτοί να μην βάζουν τίποτα για την αύξηση των κεφαλαίων των τραπεζών και η πολιτεία να μην έχει λόγο στη λειτουργία και τις αποφάσεις των τραπεζών που η ίδια αγόρασε!

Γιατί δεν δίνετε ίδιες εγγυήσεις και ανάλογα κονδύλια στα ασφαλιστικά ταμεία που καταρρέουν από την πολιτική σας και κινδυνεύουν οι συντάξεις; Γιατί είστε ακριβοί «στα πίστωση και φτηνοί στ' αλεύρι»; Σε καιρούς απαξίωσης της πολιτικής και αποστασιοποίησης των πολιτών από τις μορφές συλλογικής δράσης, σε καιρούς δύσκολους που οι πολίτες γίνονται όλο και περισσότερο αντίπαλοι με το σύστημα, εσείς χρηματοδοτείτε με αδιαφάνεια, χωρίς δημόσιο έλεγχο, χωρίς λογοδοσία τις τράπεζες, για να βγάζουν και αυτές στις μέρες μας νέα χαράτσια.

Καταθέτω για τα Πρακτικά δημοσίευμα που κάνει λόγο για είκοσι νέες προμήθειες –φωτιά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Χαΐδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο λαός, όμως, δεν σας ακούει πλέον. Δεν πιστεύει σε αυτό που λέτε ότι υπάρχει ανάγκη, γιατί η ανάγκη αποτελεί το επιχείρημα των τυράννων και επιβλήθηκε κατά καιρούς ως πιστεύω των σκλάβων.

Λέτε ότι θα προκύψει κέρδος. Ποιον κοροϊδεύετε; Αν είναι έτσι, γιατί δεν βάζετε περισσότερα για να κερδίσετε και άλλα ακόμη; Ο λαός λέει ότι από τη ζημιά κέρδος δεν βγαίνει. Δεν σας πιστεύουν πλέον, όπως προείπα, και στρέφει το βλέμμα και

τις ελπίδες στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τον Πρόεδρό του που έχουν συγκεκριμένες προτάσεις, εφαρμόσιμες και προοδευτικές, προς όφελος του ελληνικού λαού και της προόδου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χάιδο.

Το λόγο έχει ο κ. Κουκοδήμος, με την αγόρευση του οποίου ολοκληρώνουμε τη συνεδριάσή μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παγκόσμια οικονομική κρίση, την οποία βιώνουν σε μεγαλύτερο βαθμό ήδη πολλά ευρωπαϊκά κράτη, χρήζει μιας ουσιαστικής και υπεύθυνης πολιτικής, αυτής της πολιτικής που θα συμβάλει στη διαμόρφωση ενός κλίματος ασφάλειας και σταθερότητας. Η κρίση αυτή δεν επιδέχεται καμμία καθυστέρηση στη λήψη μέτρων. Δεν μας επιτρέπεται να περιμένουμε να δούμε τις συνέπειες να χτυπούν την πόρτα μας, για να αναλάβουμε τις αναγκαίες πρωτοβουλίες.

Η Κυβέρνηση αυτό ακριβώς έκανε από την πρώτη κιόλας στιγμή και αυτό κάνει και τώρα με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που αφορά την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς αυτής χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ύφεση εισήλθε για τα καλά στην Ευρώπηση για πρώτη φορά από την ίδρυσή της το 1999, σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας που δόθηκαν μόλις πριν από λίγες ημέρες στη δημοσιότητα. Όπως προκύπτει από τα κοινοτικά στοιχεία το Α.Ε.Π. της Ευρώπης των δεκαπέντε μειώθηκε κατά 0,2% το τρίτο τρίμηνο του 2008, σε σχέση με το προηγούμενο, στο οποίο είχε ήδη σημειωθεί μείωση κατά 0,2%.

Σε ετήσια βάση η ανάπτυξη διαμορφώθηκε στο 0,7%, δηλαδή στο ήμισυ σε σχέση με την ετήσια ανάπτυξη του δεύτερου τριμήνου, με την πορεία της οικονομίας να αποδεικνύει ότι η κρίση έχει πλήξει για τα καλά τις οικονομίες των κρατών-μελών. Την ίδια στιγμή για την Ελλάδα ο ρυθμός ανάπτυξης αυξήθηκε κατά 0,5% το τρίτο τρίμηνο του 2008 σε σχέση με το δεύτερο τρίμηνο του 2008.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος μας είναι η συνέχιση της παροχής ρευστότητας από το πιστωτικό σύστημα στην ελληνική οικονομία για την κάλυψη των αναγκών των επιχειρήσεων, των νοικοκυριών, των δημοσίων έργων που εκτελούνται με συμβάσεις παραχώρησης, των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στον επενδυτικό νόμο και των έργων που εκτελούνται με Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα.

Αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό σημείο του νομοσχεδίου και θα πρέπει να το επισημάνουμε, γιατί γίνεται φανερή προσπάθεια εκ μέρους της Αντιπολίτευσης να βγει στην κοινή γνώμη ότι η Κυβέρνηση χαρίζει στις τράπεζες, ενώ η πραγματικότητα είναι ότι τα 5.000.000.000 από το σχέδιο των 28.000.000.000 θα πάνε και θα εκταμιευτούν από τις τράπεζες, ενώ τα υπόλοιπα 23.000.000.000 του σχεδίου αποτελούν την εγγυοδοσία.

Πρόκειται ουσιαστικά για ένα σχέδιο που βάζει στα πιστωτικά ιδρύματα συγκεκριμένους όρους και συγκεκριμένους περιορισμούς. Ένα επιπλέον σημαντικό στοιχείο στο οποίο θα πρέπει να σταθούμε είναι πως η δημιουργούμενη ρευστότητα ύψους 28.000.000.000 ευρώ δεν συνιστά καμμία επιβάρυνση για τον κρατικό προϋπολογισμό και η συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο των πιστωτικών ιδρυμάτων αποτελεί περιουσιακό στοιχείο του Έλληνα φορολογούμενου και δίνει στο δημόσιο του ελέγχου.

Το τραπεζικό σύστημα της χώρας συμμετέχοντας στο σχέδιο αυτό και με τη δυνατότητα της αξιοποίησής του θα έχει τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά με προϋποθέσεις και όρους που διασφαλίζουν τη διαφάνεια, τον έλεγχο του δημοσίου και τη συγκράτηση του κόστους του χρήματος.

Η Κυβέρνηση έχει στόχο να διασφαλίσει ότι δεν θα επιβαρυνθεί ο Έλληνας πολίτης απ' αυτό το σχέδιο και θεωρώ πως το έχει επιτύχει. Και το έχει αποδείξει ήδη με μια σειρά από μέτρα και παρεμβάσεις της από την πρώτη κιόλας στιγμή που

ξέσπασε αυτή η πρωτοφανής οικονομική κρίση.

Το συγκεκριμένο σχέδιο για την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας αποτελεί μια ακόμη παρέμβαση της Κυβέρνησης για τη μείωση των συνεπειών και επιπτώσεων της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, όπως ανάλογες έχει ήδη κάνει για την εγγύηση των καταθέσεων στο ποσό των 100.000 ευρώ για κάθε καταθέτη σε κάθε τράπεζα που λειτουργεί στη χώρα μας.

Αποτελεί μέρος ενός συγκεκριμένου σχεδίου, στο οποίο εντάσσονται και τα μέτρα για την προστασία των δανειοληπτών, όπως αποτελεί παρέμβασή μας ουσιαστική η τριετής εγγύηση για τη δανειοδότηση μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων με ποσά που μπορεί να φθάνουν έως και τις 350.000 ευρώ με επιδότηση του συνόλου του επιτοκίου μέσω του Ταμείου Εγγυοδοσίας.

Δεν αποτελεί παρά μια ολοκληρωμένη σωστά μελετημένη και σχεδιασμένη παρέμβαση του κράτους. Προχωρούμε με βάση έναν ολοκληρωμένο σχεδιασμό, για να ενθαρρύνουμε την ανάπτυξη και μέσω της ανάπτυξης επιδιώκουμε να στηρίξουμε την απασχόληση, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τα νοικοκυριά, τα εισοδήματα των συμπολιτών μας.

Στόχος είναι να μειωθούν κατά το δυνατόν οι επιπτώσεις από τη διεθνή κρίση στους Έλληνες πολίτες, ιδιαίτερα σε εκείνους που χρειάζονται περισσότερο την υποστήριξη του κράτους. Γιατί λοιπόν η εύκολη κριτική ότι χαρίζομαστε στις τράπεζες; Όταν ξέρουμε ποιοι βρίσκονται στο επίκεντρο αυτού του σχεδίου. Όταν ξέρουμε ποιοι είναι οι στόχοι του, όπως αυτοί περιγράφηκαν από τον Υπουργό Οικονομίας:

Μα, φυσικά να ωφεληθούν οι απλοί πολίτες, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που χρειάζονται δάνεια, οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις που έχουν ανάγκη από πιστώσεις, οι άνεργοι ή οι εργαζόμενοι που θα κινδυνεύσουν να βρεθούν στην ανεργία σε περίπτωση που δεν υπάρξει επαρκής χρηματοδότηση της οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με το σχέδιο, θα υπάρχει συμμετοχή της πολιτείας, συνεχής και αυστηρή εποπτεία στις τράπεζες. Η πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση αποτελεί την καλύτερη δυνατή απάντηση στο πλαίσιο της δυσμενούς διεθνούς κατάστασης που έχει διαμορφωθεί. Η πολιτική αυτή διασφαλίζει τα συμφέροντα των πολιτών της χώρας. Είναι μια πολιτική ευθύνης, μια πολιτική προοπτικής που έχει στόχο την προστασία των πολιτών.

Δεχθήκαμε την κριτική και τη δεχόμαστε. Όμως, θα πρέπει να αντιληφθούμε όλοι την κρισιμότητα της κατάστασης, την ανάγκη ανάληψης άμεσων μέτρων, τη σπουδαιότητα του να προστατεύσουμε μέσα στο κλίμα της γενικότερης ανασφάλειας που επικρατεί στην παγκόσμια αγορά την ελληνική οικονομία.

Στην προσπάθεια αυτή έχουμε χρέος να αρθρώσουμε στο ύψος των περιστάσεων που απαιτούν σοβαρές προτάσεις, υπεύθυνες πολιτικές και πρωτοβουλίες. Η Ελλάδα είναι η χώρα που σύμφωνα με τα μέχρι τώρα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει υποστεί τις μικρότερες συνέπειες.

Αυτό, όμως, δεν πρέπει να μας καθησυχάζει. Αυτό απαιτεί εκ μέρους μας εγρήγορση και ετοιμότητα, πρόληψη και διορατικότητα. Δεν μπορούμε να περιμένουμε, όταν η κρίση χτυπά την πόρτα της χώρας μας και στο πλαίσιο αυτό θεωρώ πως η Κυβέρνηση έχει αποδείξει την υπευθυνότητα και το σχεδιασμό της.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση από την πλευρά της σχεδιάζει και προτείνει. Όλες οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις αναζητούν λύσεις και υιοθετούν προτάσεις για την αποτελεσματική ενίσχυση της ρευστότητας.

Το σχέδιο της Ελληνικής Κυβέρνησης για την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας κινείται στο ίδιο πλαίσιο με εκείνα των άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το σημείωσε ιδιαίτερα ο κ. Αλογοσκούφης και θα πρέπει να το επαναλάβουμε ότι η παγκόσμια οικονομική κρίση δεν αντιμετωπίζεται ξεχωριστά ούτε αποσπασματικά από κάθε κράτος-μέλος.

Επιτρέψτε μου κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τονίσω για ακόμη μια φορά πως πρώτος στόχος για όλους μας είναι η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στο χρηματοπιστωτικό σύστημα με μέτρα που περιλαμβάνουν την προστασία των

καταθέσεων και τη διασφάλιση της κεφαλαιακής βάσης και της ρευστότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Η Κυβέρνηση κινείται με σταθερά βήματα, υπεύθυνη πολιτική και ουσιαστικά μέτρα. Το σχέδιο αυτό αποτελεί έμπρακτη απόδειξη και οφείλουμε να το υποστηρίξουμε, αν θέλουμε πραγματικά να στηρίξουμε την ελληνική οικονομία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουκοδήμο.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.10' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 19 Νοεμβρίου 2008 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ